

බුද්දකනිකායෙ

බුද්දකපාඨ-අට්ඨකථා

ගන්ථාරම්භකථා

බුද්ධං සරණං ගච්ඡාමි;
ධම්මං සරණං ගච්ඡාමි;
සංඝං සරණං ගච්ඡාමිති.

අයං සරණගමනාදිදෙසො බුද්දකානං ආදි.

ඉමස්ස දානි අත්ථං පරමත්ථජොතිකාය බුද්දකට්ඨකථාය විවරිතං විභජිතං උත්තානිකාතුං ඉදං වුව්චති –

උත්තමං චන්දනෙය්‍යානං, චන්දිත්වා රතනත්තයං;
බුද්දකානං කරිස්සාමි, කෙසඤ්චි අත්ථවණ්ණනං.

බුද්දකානං ගම්භිරත්තා, කිඤ්චාපි අතිදුක්කරා;
චණ්ණනා මාදිසෙනෙසා, අබ්බාධන්තෙන සාසනං.

අජ්ජාපි තු අබ්බොච්ඡින්නො, පුබ්බාවරියතිච්ඡයො;
තට්ඨ ව ධීතං යස්මා, නවඬගං සත්ථුසාසනං.

තස්මාහං කාතුම්ච්ඡාමි, අත්ථසංචණ්ණනං ඉමං;
සාසනඤ්චෙව නිස්සාය, පොරාණඤ්ච විනිච්ඡයං.

සද්ධම්මබ්‍රහ්මානෙන, නාත්තුක්කංසනකම්‍යතා;
නාඤ්ඤෙසං වම්භනත්ථාය, තං සුභාථ සමාහිතාති.

බුද්දකච්චත්ථානං

තත්ථ “බුද්දකානං කරිස්සාමි, කෙසඤ්චි අත්ථවණ්ණන”න්ති චුත්තත්තා බුද්දකානි තාච චචත්ථපෙත්වා පච්ඡා අත්ථවණ්ණනං කරිස්සාමි. බුද්දකානි නාම බුද්දකනිකායස්ස එකදෙසො, බුද්දකනිකායො නාම පඤ්චන්තං නිකායානං එකදෙසො. පඤ්ච නිකායා නාම –

දීඝමජ්ඣිමසංයුත්ත, අඬගුත්තරිකබුද්දකා;
නිකායා පඤ්ච ගම්භිරා, ධම්මතො අත්ථතො විමෙ.

තත්ථ බ්‍රහ්මජාලසුත්තාදීනි චතුත්තිංස සුත්තානි දීඝනිකායො. මූලපරියායසුත්තාදීනි දියඬිසතං ද්වෙ ව සුත්තානි මජ්ඣිමනිකායො. ඔසතරණසුත්තාදීනි සත්ත සුත්තසහස්සානි සත්ත ව සුත්තසතානි ද්වාසට්ඨි ව සුත්තානි සංයුත්තනිකායො. විත්තපරියාදානසුත්තාදීනි නව සුත්තසහස්සානි පඤ්ච ව සුත්තසතානි සත්තපඤ්ඤාසඤ්ච සුත්තානි අඬගුත්තරනිකායො. බුද්දකපාඨො, ධම්මපදො, උදානං, ඉතිචුත්තකං, සුත්තනිපාතො, විමානචත්ථු, පෙතචත්ථු, ථෙරගාථා, ථෙරිගාථා, ජාතකං, නිද්දෙසො, පටිසම්භිදා, අපදානං, බුද්ධවංසො, වරියාපිටකං, විනයාභිධම්මපිටකානි, යපෙත්වා චා චත්තාරො නිකායෙ අවසෙසං බුද්ධච්චනං බුද්දකනිකායො.

කස්මා පනෙස බුද්දකනිකායොති වුව්චති? බහුතං බුද්දකානං ධම්මක්ඛන්ධානං සමුහතො නිවාසතො ව. සමුහනිවාසා හි “නිකායො”ති වුව්චන්ති. “නාහං, භික්ඛවෙ, අඤ්ඤං එකනිකායම්පි සමනුපස්සාමි එවං විත්තං, යට්ඨිදං, භික්ඛවෙ, තිරච්ඡානගතා පාණා (සං. නි. 3.100). පොණ්කනිකායො, වික්ඛල්ලිකනිකායො”ති එවමාදීනි චෙත්ථ සාධකානි සාසනතො ලොකතො ව. අයමස්ස බුද්දකනිකායස්ස එකදෙසො. ඉමානි සුත්තන්තපිටකපරියාපන්නානි අත්ථතො විවරිතං විභජිතං උත්තානිකාතුඤ්ච අධිප්පෙතානි බුද්දකානි, තෙසම්පි බුද්දකානං සරණසික්ඛපද්දචත්තිංසාකාරකුමාරපඤ්ඤාමඬගලසුත්ත-

රතනසුත්තනිරෝකුට්ටනිධිකණ්ඩමෙත්තසුත්තානං වසෙන නවජ්ජහෙදො බුද්දකපායො ආදි ආවරියපරම්පරාය වාවනාමග්ගං ආරොපිතවසෙන න භගවතා චුත්තවසෙන. භගවතා හි චුත්තවසෙන –

“අනෙකජාතිසංසාරං, සන්ධාවිස්සං අනිබ්බිසං;
ගහකාරං ගවෙසන්තො, දුක්ඛා ජාති පුනප්පුනං.

“ගහකාරක දිට්ඨොසී, පුන ගෙහං න කාහසී;
සබ්බා තෙ ඵාසුකා භග්ගා, ගහකුටං විසඬිතං;
විසඬිතරගතං චිත්තං, තණ්හානං ඛයමජ්ඣගා”ති. (ධ. ප. 153-154) –

ඉදං ගාථාද්වයං සබ්බස්සාපි බුද්ධචරිතස්ස ආදි. තඤ්ච මනසාව චුත්තවසෙන, න වච්භෙදං කත්වා චුත්තවසෙන. වච්භෙදං පන කත්වා චුත්තවසෙන –

“යදා හවෙ පාතුභවන්ති ධම්මා,
ආනාපිතො ඤායතො බ්‍රාහ්මණස්ස;
අථස්ස කඬ්ඛා වපයන්ති සබ්බා,
යතො පජානාති සහෙතුධම්ම”න්ති. (උදා. 1; මහාව. 1) –

අයං ගාථා ආදි. තස්මා ය්වායං නවජ්ජහෙදො බුද්දකපායො ඉමෙසං බුද්දකානං ආදි, තස්ස ආදිතො පභුති අත්ථසංවණ්ණනං ආරභිස්සාමි.

නිදානසොධනං

තස්ස වායමාදි “බුද්ධං සරණං ගච්ඡාමි, ධම්මං සරණං ගච්ඡාමි, සඬ්ඝං සරණං ගච්ඡාමි”ති. තස්සායං අත්ථවණ්ණනාය මාතිකා –

“කෙන කත්ථ කදා කස්මා, භාසිතං සරණත්තයං;
කස්මා විධාදිතො චුත්ත, මචුත්තමපි ආදිතො.

“නිදානසොධනං කත්වා, එවමෙත්ථ තතො පරං;
බුද්ධං සරණගමනං, ගමකඤ්ච විභාවයෙ.

“හෙදාහෙදං ඵලඤ්චාපි, ගමනීයඤ්ච දීපයෙ;
ධම්මං සරණම්චිවාදි, ද්වයෙපෙස නයො මතො.

“අනුපුබ්බවචන්ථානෙ, කාරණඤ්ච විනිද්දිසෙ;
සරණත්තයමෙතඤ්ච, උපමාහි පකාසයෙ”ති.

තත්ථ පට්ඨගාථාය තාව ඉදං සරණත්තයං කෙන භාසිතං, කත්ථ භාසිතං, කදා භාසිතං, කස්මා භාසිතං අචුත්තමපිවාදිතො තථාගතෙන කස්මා ඉධාදිතො චුත්තන්ති පඤ්ච පඤ්භා.

තෙසං විස්සජ්ජනා කෙන භාසිතන්ති භගවතා භාසිතං, න සාවකෙහි, න ඉසිහි, න දෙවතාහි. කත්ථාති බාරාණසියං ඉසිපතනෙ මීගදායෙ. කදාති ආයස්මත්තෙ යසෙ සද්ධිං සභායකෙහි අරහත්තං පත්තෙ එකසට්ඨියා අරහත්තෙසු බහුජනහිතාය ලොකෙ ධම්මදෙසනං කරොන්තෙසු. කස්මාති පබ්බජ්ජත්ථඤ්ච උපසම්පදත්ථඤ්ච. යථාහ –

“එවඤ්ච පන, හික්ඛවෙ, පබ්බාපෙතබ්බො උපසම්පාදෙතබ්බො. පට්ඨං කෙසමස්සුං ඔහාරෙත්වා කාසායාති වත්ථාති අච්ඡාදාපෙත්වා එකංසං උත්තරාසඬිගං කාරාපෙත්වා හික්ඛුනං පාදෙ වන්දාපෙත්වා උක්කුටිකං නිසිදාපෙත්වා අඤ්ජලිං පග්ගණ්හාපෙත්වා ‘එවං වදෙහි’ති වත්තබ්බො ‘බුද්ධං සරණං ගච්ඡාමි, ධම්මං සරණං ගච්ඡාමි, සඬ්ඝං සරණං ගච්ඡාමි’”ති (මහාව. 34).

කස්මා විධාදිතො චුත්තන්ති ඉදඤ්ච නවධිගං සත්ථුසාසනං නීහි පිටකෙහි සඬිගණ්හිත්වා වාවනාමග්ගං ආරොපෙත්තෙහි පුබ්බාවරියෙහි යස්මා ඉමිනා මග්ගෙන දෙවමනුස්සා උපාසකභාවෙන වා පබ්බජිතභාවෙන වා සාසනං ඔතරන්ති, තස්මා සාසනොතාරස්ස මග්ගභූතත්තා ඉධ බුද්දකපායෙ ආදිතො චුත්තන්ති ඤාතබ්බං.

කතං නිදානසොධනං.

1. සරණත්නයවණ්ණනා

බුද්ධචරිතාවතා

ඉදානි යං චුත්තං “බුද්ධං සරණගමනං, ගමකඤ්ච චිභාවයෙ”ති, තත්ථ සබ්බධම්මෙසු අප්පට්භතඤ්ඤාණනිමිත්තානුත්තරවිමොක්ඛාධිගමපරිභාවිතං ඛන්ධසන්තානමුපාදාය, පඤ්ඤත්තිතො සබ්බඤ්ඤාතඤ්ඤාණපදට්ඨානං වා සච්චාභිසම්බොධිමුපාදාය පඤ්ඤත්තිතො සත්තවිසෙසො බුද්ධො. යථාහ –

“බුද්ධොති යො සො භගවා සයම්භු අනාවරියකො පුබ්බෙ අනනුස්සුතෙසු ධම්මෙසු සාමං සච්චානි අභිසම්බුජ්ඣි, තත්ථ ව සබ්බඤ්ඤාතං පත්තො, බලෙසු ව ච්ඡිභාව”න්ති (මහානි. 192; චූළනි. පාරායනත්ථුතිගාථානිද්දෙස 97; පටි. ම. 1.161).

අයං තාව අත්ථතො බුද්ධචරිතාවතා.

බ්‍යඤ්ජනතො පන “බුජ්ඣිතාති බුද්ධො, බොධෙතාති බුද්ධො”ති එවමාදිනා නයෙන වෙදිතබ්බො. චුත්තඤ්ඤාතං –

“බුද්ධොති කෙනට්ඨෙන බුද්ධො? බුජ්ඣිතා සච්චානිති බුද්ධො, බොධෙතා පජායාති බුද්ධො, සබ්බඤ්ඤාතාය බුද්ධො, සබ්බදස්සාවිතාය බුද්ධො, අනඤ්ඤානෙයාතාය බුද්ධො, විකසිතාය බුද්ධො, බිණ්ණසච්ඡිකාතෙන බුද්ධො, නිරුපක්කිලෙසසඬාතෙන බුද්ධො, එකන්තචිතරාගොති බුද්ධො, එකන්තචිතදොසොති බුද්ධො, එකන්තචිතමොහොති බුද්ධො, එකන්තනික්කිලෙසොති බුද්ධො, එකායනමග්ගං ගතොති බුද්ධො, එකො අනුත්තරං සම්මාසම්බොධිං අභිසම්බුද්ධොති බුද්ධො, අබුද්ධිවිහතත්තා බුද්ධිපට්ටලාභා බුද්ධො. බුද්ධොති නෙතං නාමං මාතරා කතං, න පිතරා කතං, න භාතරා කතං, න භග්ගියා කතං, න මිත්තාමච්චෙහි කතං, න ඤාතිසාලොභිතෙහි කතං, න සමණබ්‍රාහ්මණෙහි කතං, න දෙවතාහි කතං, විමොක්ඛන්තිකමෙතං බුද්ධානං භගවන්තානං බොධියා මූලෙ සහ සබ්බඤ්ඤාතඤ්ඤාණස්ස පට්ටලාභා සච්ඡිකා පඤ්ඤත්ති යදිදං බුද්ධො”ති (මහානි. 192; චූළනි. පාරායනත්ථුතිගාථානිද්දෙස 97; පටි. ම. 1.162).

එත්ථ ව යථා ලොකෙ අවගන්තා අවගතොති වුව්චති, එවං බුජ්ඣිතා සච්චානිති බුද්ධො. යථා පණ්ණසොසා වාතා පණ්ණසුසාති වුව්චන්ති, එවං බොධෙතා පජායාති බුද්ධො. සබ්බඤ්ඤාතාය බුද්ධොති සබ්බධම්මබුජ්ඣනසමත්ථාය බුද්ධියා බුද්ධොති චුත්තං හොති. සබ්බදස්සාවිතාය බුද්ධොති සබ්බධම්මබොධනසමත්ථාය බුද්ධියා බුද්ධොති චුත්තං හොති. අනඤ්ඤානෙයාතාය බුද්ධොති අඤ්ඤාත අබොධිතො සයමෙව බුද්ධත්තා බුද්ධොති චුත්තං හොති. විකසිතාය බුද්ධොති නානාගුණවිකසනතො පද්ධම්මව විකසනට්ඨෙන බුද්ධොති චුත්තං හොති. බිණ්ණසච්ඡිකාතෙන බුද්ධොති එවමාදිහි විත්තසඬාකොවකරධම්මපභානතො නිද්දාක්ඛයවිබුද්ධො පුරිසො විය සබ්බකිලෙසනිද්දාක්ඛයවිබුද්ධත්තා බුද්ධොති චුත්තං හොති. එකායනමග්ගං ගතොති බුද්ධොති බුද්ධියත්ථානං ගමනත්ථපරියායතො යථා මග්ගං ගතොපි පුරිසො ගතොති වුව්චති, එවං එකායනමග්ගං ගතත්තාපි බුද්ධොති වුව්චති දස්සෙතුං චුත්තං. එකො අනුත්තරං සම්මාසම්බොධිං අභිසම්බුද්ධොති බුද්ධොති න පරෙහි බුද්ධත්තා බුද්ධො, කිත්තු සයමෙව අනුත්තරං සම්මාසම්බොධිං අභිසම්බුද්ධත්තා බුද්ධොති චුත්තං හොති. අබුද්ධිවිහතත්තා බුද්ධිපට්ටලාභා බුද්ධොති බුද්ධි බුද්ධං බොධොති පරියායව්චනමෙතං. තත්ථ යථා නීලරත්තගුණයොගතො “නීලො පටො, රත්තො පටො”ති වුව්චති, එවං බුද්ධිගුණයොගතො බුද්ධොති ඤාපෙතුං චුත්තං හොති. තතො පරං බුද්ධොති නෙතං නාමන්ති එවමාදි අත්ථමනුගතා අයං පඤ්ඤත්තිති බොධනත්ථං චුත්තන්ති එවරුපෙන නයෙන සබ්බෙසං පදානං බුද්ධසද්දස්ස සාධනසමත්ථො අත්ථො වෙදිතබ්බො.

අයං බ්‍යඤ්ජනතොපි බුද්ධචරිතාවතා.

සරණගමනගමකචරිතාවතා

ඉදානි සරණගමනාදීසු භිංසනීති සරණං, සරණගතානං තෙනෙව සරණගමනෙන භයං සන්තාසං දුක්ඛං දුග්ගතිං පරික්කිලෙසං භිංසනී විධමති නිහරති නිරොධෙතිති අත්ථො. අථ වා හිතෙ පවත්තනෙන අභිතා ව නිවත්තනෙන සත්තානං භයං භිංසනීති බුද්ධො, භවකන්තාරා උත්තරණෙන අස්සාසදානෙන ව ධම්මො, අප්පකානම්භි කාරානං විපුලඵලපට්ටලාභකරණෙන සඬිසො. තස්මා ඉමිනාපි පරියායෙන තං රතනත්තයං සරණං. තප්පසාදනග්ගරුතාහි විහතවිද්ධංසිතකිලෙසො තප්පරායණතාකාරප්පවත්තො අපරප්පච්චයො වා විත්තුප්පාදො සරණගමනං. තංසමඬ්ඪි සත්තො තං සරණං ගච්ඡති, චුත්තප්පකාරෙන විත්තුප්පාදෙන “එස මෙ සරණං, එස මෙ පරායණං”න්ති එවමෙතං උපෙතීති අත්ථො. උපෙත්තො ව “එතෙ මයං, හන්තෙ, භගවන්තං සරණං ගච්ඡාම, ධම්මඤ්ච, උපාසකෙ නො භගවා ධාරෙතු”ති තපුස්සහල්ලිකාදයො විය සමාදානෙන වා, “සත්ථා මෙ, හන්තෙ, භගවා, සාවකොභමස්මි”ති (සං. නි.

2.154) මහාකස්සපාදයෝ විය සිස්සභාවුපගමනෙන වා, “එවං චුත්තෙ බ්‍රහ්මායු බ්‍රාහ්මණො උට්ඨායාසනා එකංසං උත්තරාසභිගං කරිත්වා යෙන භගවා තෙනඤ්ජලිං පණාමෙත්වා තික්ඛත්තුං උදානං උදානෙසි ‘නමො තස්ස භගවතො අරහතො සම්මාසම්බුද්ධස්ස. නමො තස්ස...පෙ.... සම්මාසම්බුද්ධස්සා’”ති (ම. නි. 2.388) බ්‍රහ්මායුආදයෝ විය තප්පොණත්තෙන වා, කම්මට්ඨානානුයොගිනො විය අත්තසන්නියාතනෙන වා, අරියපුත්තලා විය සරණගමනුපක්කිලෙසසමුච්ඡේදෙන වාති අනෙකප්පකාරං විසයතො කිච්චතො ව උපෙති.

අයං සරණගමනස්ස ගමකස්ස ව විභාවනා.

හෙදාහෙදඵලදීපනා

ඉදානි “හෙදාහෙදං ඵලඤ්චාපි, ගමනියඤ්ච දීපයෙ”ති චුත්තානං හෙදාදීනං අයං දීපනා, එවං සරණගතස්ස පුත්තලස්ස දුට්ඨො සරණගමනහෙදො – සාවජ්ජො ව අනවජ්ජො ව. අනවජ්ජො කාලකිරියාය, සාවජ්ජො අඤ්ඤාසත්ථරි චුත්තප්පකාරප්පවත්තියා, තස්මිඤ්ච චුත්තප්පකාරවිපරිතප්පවත්තියා. සො දුට්ඨොපි පුටුප්පනානමෙව. බුද්ධගුණෙසු අඤ්ඤාණසංසයම්චිඡාඤාණප්පවත්තියා අනාදරාදිප්පවත්තියා ව තෙසං සරණං සංකිලිට්ඨං හොති. අරියපුත්තලා පන අභින්නසරණා වෙව අසංකිලිට්ඨසරණා ව හොත්ති. යථාහ “අට්ඨානමෙතං, භික්ඛවෙ, අනවකාසො, යං දිට්ඨිසම්පන්නො පුත්තලො අඤ්ඤං සත්ථාරං උද්දිසෙය්‍යා”ති (අ. නි. 1.276; ම. නි. 3.128; විභ. 809). පුටුප්පනා තු යාවදෙව සරණහෙදං න පාපුණත්ති, තාවදෙව අභින්නසරණා. සාවජ්ජොව තෙසං සරණහෙදො, සංකිලෙසො ව අනිට්ඨඵලදො හොති. අනවජ්ජො අවිපාකත්තා අඵලො, අහෙදො පන ඵලතො ඉට්ඨමෙව ඵලං දෙති.

යථාහ –

“යෙකෙවි බුද්ධං සරණං ගතාසෙ, න තෙ ගමිස්සන්ති අපායභූමිං;
පහාය මානුසං දෙහං, දෙවකායං පරිපුරෙස්සන්ති”ති. (දී. නි. 2.332; සං. නි. 1.37);

තත්‍ර ව යෙ සරණගමනුපක්කිලෙසසමුච්ඡේදෙන සරණං ගතා, තෙ අපායං න ගමිස්සන්ති. ඉතරෙ පන සරණගමනෙන න ගමිස්සන්තිති එවං ගාථාය අධිප්පායො වෙදිතබ්බො.

අයං තාව හෙදාහෙදඵලදීපනා.

ගමනියදීපනා

ගමනියදීපනායං වොදකො ආහ – “බුද්ධං සරණං ගච්ඡාමි”ති එත්ථ යො බුද්ධං සරණං ගච්ඡති, එස බුද්ධං වා ගච්ඡෙය්‍යා සරණං වා, උභයථාපි ව එකස්ස වචනං නිරත්ථකං. කස්මා? ගමනකිරියාය කම්මද්වයාභාවතො. න හෙත්ථ “අජං ගාමං නෙති”තිආදීසු විය ද්විකම්මකත්තං අක්ඛරවිත්තකා ඉච්ඡන්ති.

“ගච්ඡතෙව පුබ්බං දිසං, ගච්ඡති පච්ඡිමං දිස”න්තිආදීසු (සං. නි. 1.159; 3.87) විය සාත්ථකමෙවාති වෙ? න, බුද්ධසරණානං සමානාධිකරණභාවස්සානාධිප්පෙතතො. එතෙසඤ්චි සමානාධිකරණභාවෙ අධිප්පෙතෙ පටිභතවිත්තොපි බුද්ධං උපසඬකමන්තො බුද්ධං සරණං ගතො සීයා. යඤ්චි තං බුද්ධොති විසෙසිතං සරණං, තමෙවෙස ගතොති. “එතං බො සරණං බෙමං, එතං සරණමුත්තම”න්ති (ධ. ප. 192) වචනතො සමානාධිකරණත්තමෙවාති වෙ? න, තත්ථෙව තබ්බාවතො. තත්ථෙව හි ගාථාපදෙ එතං බුද්ධාදිරතනත්තයං සරණගතානං භයහරණත්තසඬබාතෙ සරණභාවෙ අබ්‍යභිවරණතො “බෙමමුත්තමඤ්ච සරණ”න්ති අයං සමානාධිකරණභාවො අධිප්පෙතො, අඤ්ඤත්ථ තු ගමිසම්බන්ධෙ සති සරණගමනස්ස අප්පසිද්ධිතො අනාධිප්පෙතොති අසාධකමෙතං. “එතං සරණමාගමිම, සබ්බදුක්ඛා පමුච්චන්ති”ති එත්ථ ගමිසම්බන්ධෙපි සරණගමනපසිද්ධිතො සමානාධිකරණත්තමෙවාති වෙ? න පුබ්බෙ චුත්තදොසප්පසඬගතො. තත්‍රාපි හි සමානාධිකරණභාවෙ සති එතං බුද්ධධම්මසඬසරණං පටිභතවිත්තොපි ආගමිම සබ්බදුක්ඛා පමුච්චෙය්‍යාති එවං පුබ්බෙ චුත්තදොසප්පසඬගො එව සීයා, න ව නො දොසෙන අත්ථි අත්ථොති අසාධකමෙතං. යථා “මමඤ්චි, ආනන්ද, කල්‍යාණමිත්තං ආගමිම ජාතිධම්මා සත්තා ජාතියා පරිමුච්චන්ති”ති (සං. නි. 1.129) එත්ථ භගවතො කල්‍යාණමිත්තස්ස ආනුභාවෙන පරිමුච්චමානා සත්තා “කල්‍යාණමිත්තං ආගමිම පරිමුච්චන්ති”ති චුත්තා. එවම්ධාපි බුද්ධධම්මසඬසස්ස සරණස්සානුභාවෙන මුච්චමානො “එතං සරණමාගමිම, සබ්බදුක්ඛා පමුච්චන්ති”ති චුත්තොති එවමෙත්ථ අධිප්පායො වෙදිතබ්බො.

එවං සබ්බථාපි න බුද්ධස්ස ගමනියත්තං යුජ්ජති, න සරණස්ස, න උභයෙසං, ඉච්ඡිතබ්බඤ්ච ගච්ඡාමිති නිද්දිට්ඨස්ස ගමකස්ස ගමනියං, තතො චත්තබ්බා එත්ථ යුත්තිති. චුච්චතෙ –

බුද්ධොයෙවෙත්ථ ගමනියො, ගමනාකාරදස්සනත්ථං තු තං සරණවචනං, බුද්ධං සරණන්ති ගච්ඡාමි. එස මෙ සරණං, එස මෙ පරායණං, අසස්ස, තාතා, භිතස්ස ව විධාතාති ඉම්මා අධිප්පායෙන එතං ගච්ඡාමි භජාමි සෙවාමි පයිරුපාසාමි, එවං වා ජානාමි බුජ්ඣාමිති. යෙසඤ්චි ධාතුනං ගතිඅත්ථො බුද්ධපි තෙසං අත්ථොති. ඉති-සද්දස්ස

අප්පයොගා අයුත්තමිති වෙ? තං න. තත්ථ සියා – යදි වෙන්ථ එවමත්ථො භවෙය්‍යා, තතො “අනිච්චං රූපං අනිච්චං රූපන්ති යථාභූතං පජානාති”ති එවමාදිසු (සං. නි. 3.55, 85) විය ඉති-සද්දො පයුත්තො සියා, න ච පයුත්තො, තස්මා අයුත්තමෙතන්ති. තඤ්ච න, කස්මා? තදත්ථසම්භවා. “යො ච බුද්ධඤ්ච ධම්මඤ්ච සඨසඤ්ච සරණං ගතො”ති එවමාදිසු (ධ. ප. 190) විය ඉධාපි ඉති-සද්දස්ස අත්ථො සම්භවති, න ච විජ්ජමානත්ථසම්භවා ඉති-සද්දා සබ්බත්ථ පයුජ්ජන්ති, අප්පයුත්තස්සාපෙන්ථ පයුත්තස්ස විය ඉති-සද්දස්ස අත්ථො විඤ්ඤාතබ්බො අඤ්ඤෙසු ච එවංජාතිකෙසු, තස්මා අදොසො එව සොති. “අනුජානාමි, භික්ඛවෙ, තීභි සරණගමනෙහි පබ්බජ්ජ”න්තිආදිසු (මහාව. 34) සරණස්සෙව ගමනියතො යං චුත්තං “ගමනාකාරදස්සනත්ථං තු සරණවචන”න්ති, තං න යුත්තමිති වෙ. තං නායුත්තං. කස්මා? තදත්ථසම්භවා එව. තත්‍රාපි භි තස්ස අත්ථො සම්භවති, යතො පුබ්බසදිසමෙව අප්පයුත්තොපි පයුත්තො විය වෙදිතබ්බො. ඉතරථා භි පුබ්බෙ චුත්තදොසප්පසඨගො එව සියා, තස්මා යථානුසිට්ඨමෙව ගහෙතබ්බං.

අයං ගමනියදිපනා.

ධම්මසඨසසරණවිභාවනා

ඉදානි යං චුත්තං “ධම්මං සරණම්චවාදි, ද්වයෙපෙස නයො මතො”ති එත්ථ චුච්චතෙ – ය්වායං “බුද්ධං සරණං ගච්ඡාමි”ති එත්ථ අත්ථවණ්ණනානායො චුත්තො, “ධම්මං සරණං ගච්ඡාමි, සඨසං සරණං ගච්ඡාමි”ති එතස්මිම්පි පද්ද්වයෙ එසොව වෙදිතබ්බො. තත්‍රාපි භි ධම්මසඨසානං අත්ථතො බ්‍යඤ්ජනතො ච විභාවනමත්තමෙව අසදිසං, සෙසං චුත්තසදිසමෙව. යතො යදෙවෙන්ථ අසදිසං, තං චුච්චතෙ – මග්ගඵලනිබ්බානානි ධම්මොති එකෙ. භාවිතමග්ගානං සවිජ්ඣානනිබ්බානානඤ්ච අපායෙසු අපතනභාවෙන ධාරණතො පරමස්සාසව්ධානතො ච මග්ගචිරාගා එව ඉමස්මිං අත්ථෙ ධම්මොති අමුභාකං බන්ති, අග්ගප්පසාදසුත්තඤ්චෙව සාධකං. චුත්තඤ්චෙන්ථ “යාවතා, භික්ඛවෙ, ධම්මා සඨබ්බා , අරියො අට්ඨඨගිකො මග්ගො තෙසං අග්ගමක්ඛායති”ති එවමාදි (අ. නි. 4.34; ඉතිවු. 90).

චතුබ්බධඅරියමග්ගසමඨගීනං චතුසාමඤ්ඤඵලසමධිවාසිතබන්ධසන්තානානඤ්ච පුග්ගලානං සමුභො දිට්ඨිසිලසඨසානෙන සංභතන්තා සඨසො. චුත්තඤ්චෙන්ථ භගවතා –

“තං කිං මඤ්ඤසි, ආනන්ද, යෙ වො මයා ධම්මා අභිඤ්ඤා දෙසිතා, සෙය්‍යථිදං, චන්තාරො සතිපට්ඨානා, චන්තාරො සම්මප්පධානා, චන්තාරො ඉද්ධිපාදා, පඤ්චන්ද්‍රියානි, පඤ්ච බලානි, සත්ත බොජ්ඣංගිනා, අරියො අට්ඨඨගිකො මග්ගො, පස්සසි නො ත්වං, ආනන්ද, ඉමෙසු ධම්මෙසු ද්වෙපි භික්ඛු නානාවාදෙ”ති (ම. නි. 3.43).

අයඤ්ඤි පරමත්ථසඨසො සරණන්ති ගමනියො. සුත්තෙ ච “ආහුනෙය්‍යො පාහුනෙය්‍යො දක්ඛිණෙය්‍යො අඤ්ජලිකරණෙය්‍යො අනුත්තරං පුඤ්ඤක්ඛෙන්තං ලොකස්සා”ති (ඉතිවු. 90; අ. නි. 4.34, 181) චුත්තො. එතං පන සරණං ගතස්ස අඤ්ඤස්මිම්පි භික්ඛුසඨසෙ වා භික්ඛුනිසඨසෙ වා බුද්ධප්පමුඛෙ වා සඨසෙ සම්මුතිසඨසෙ වා චතුර්වග්ගාදිභෙදෙ එකපුග්ගලෙපි වා භගවත්තං උද්දිස්ස පබ්බජිතෙ වන්දනාදිකිරියාය සරණගමනං නෙව භිජ්ජති න සංකිලිස්සති, අයමෙන්ථ විසෙසො. චුත්තාවසෙසන්තු ඉමස්ස දුතියස්ස ච සරණගමනස්ස භෙදාභෙදාදිවිධානං පුබ්බෙ චුත්තනායෙනෙව වෙදිතබ්බං. අයං තාව “ධම්මං සරණම්චවාදි, ද්වයෙපෙස නයො මතො”ති එතස්ස වණ්ණනා.

අනුපුබ්බචචත්ථානකාරණනිද්දෙසො

ඉදානි අනුපුබ්බචචත්ථානෙ, කාරණඤ්ච විනිද්දිසෙති එත්ථ එතෙසු ච තිසු සරණචචනෙසු සබ්බසන්තානං අග්ගොති කත්වා පඨමං බුද්ධො, තප්පභවතො තදුපදෙසිතතො ච අනන්තරං ධම්මො, තස්ස ධම්මස්ස ආධාරකතො තදාසෙවනතො ච අන්තෙ සඨසො. සබ්බසන්තානං වා භිතෙ නියොජ්ඣොති කත්වා පඨමං බුද්ධො, තප්පභවතො සබ්බසන්තභිතන්තා අනන්තරං ධම්මො, භිතාධිගමාය පටිපන්නො අධිගතභිතො වාති කත්වා අන්තෙ සඨසො සරණභාවෙන චචත්ථපෙන්වා පකාසිතොති එවං අනුපුබ්බචචත්ථානෙ කාරණඤ්ච විනිද්දිසෙ.

උපමාපකාසනා

ඉදානි යම්පි චුත්තං “සරණත්තයමෙතඤ්ච, උපමාහි පකාසයෙ”ති , තම්පි චුච්චතෙ – එත්ථ පන පුණ්ණවන්දො විය බුද්ධො, වන්දකිරණනිකරො විය තෙන දෙසිතො ධම්මො, පුණ්ණවන්දකිරණසමුප්පාදිතපිණ්ණො ලොකො විය සඨසො. බාලසූරියො විය බුද්ධො, තස්ස රස්මිජාලම්ච චුත්තප්පකාරො ධම්මො, තෙන විභතන්ධකාරො ලොකො විය සඨසො. වනදාහකපූරිසො විය බුද්ධො, වනදහනග්ගි විය කිලෙසවනදහනො ධම්මො, දඬිඬවනත්තා බෙන්තභූතො විය භූමිභාගො දඬිඬකිලෙසත්තා පුඤ්ඤක්ඛෙන්තභූතො සඨසො. මහාමෙසො විය බුද්ධො, සලිලචුට්ඨි විය ධම්මො, චුට්ඨිනිපාතුපසම්මතරෙණු විය ජනපදො උපසම්මතකිලෙසරෙණු සඨසො. සුසාරථි විය බුද්ධො, අස්සාජානීයවිනායුපායො විය ධම්මො, සුවිනිතස්සාජානීයසමුභො විය සඨසො. සබ්බදිට්ඨිසල්ලද්ධරණතො සල්ලකත්තො විය බුද්ධො, සල්ලද්ධරණුපායො විය ධම්මො, සමුද්ධට්ඨසල්ලො විය ජනො සමුද්ධට්ඨිසල්ලො සඨසො. මොහපටලසමුප්පාටනතො වා සාලාකියො විය බුද්ධො, පටලසමුප්පාටනුපායො විය ධම්මො, සමුප්පාටිතපටලො විජ්ජසන්තලොවනො විය ජනො සමුප්පාටිතමොහපටලො විජ්ජසන්තඤ්ඤාණලොවනො සඨසො.

සානුසයකිලෙසබ්‍යාධිහරණසමත්ථතාය වා කුසලො වෙජ්ජො විය බුද්ධො, සම්මා පයුත්තභෙසජ්ජමිව ධම්මො, භෙසජ්ජපයොගෙන සමුපසන්තබ්‍යාධි විය ජනසමුදායො සමුපසන්තකිලෙසබ්‍යාධානුසයො සඬ්ඝො.

අථ වා සුදෙසකො විය බුද්ධො, සුමග්ගො විය ඛෙමන්තභූමි විය ව ධම්මො, මග්ගජ්ජපිපත්තො ඛෙමන්තභූමිජ්ජත්තො විය සඬ්ඝො. සුනාවිකො විය බුද්ධො, නාවා විය ධම්මො, පාරජ්ජත්තො සම්පත්තිකො විය ජනො සඬ්ඝො. භිමවා විය බුද්ධො, තජ්ජභවොසධම්මිව ධම්මො, ඔසධුපභොගෙන නිරාමයො විය ජනො සඬ්ඝො. ධනදො විය බුද්ධො, ධනං විය ධම්මො, යථාධිජ්ජායං ලද්ධධනො විය ජනො සම්මාලද්ධඅරියධනො සඬ්ඝො. නිධිදස්සනකො විය බුද්ධො, නිධි විය ධම්මො, නිධිජ්ජත්තො විය ජනො සඬ්ඝො.

අපිව අභයදො විය චිරපුරිසො බුද්ධො, අභයමිව ධම්මො, සම්පත්තාභයො විය ජනො අච්චන්තසබ්බභයො සඬ්ඝො. අස්සාසකො විය බුද්ධො, අස්සාසො විය ධම්මො, අස්සත්ථජනො විය සඬ්ඝො. සුමිත්තො විය බුද්ධො, භිතුපදෙසො විය ධම්මො, භිතුපයොගෙන පත්තසදත්ථො විය ජනො සඬ්ඝො. ධනාකරො විය බුද්ධො, ධනසාරො විය ධම්මො, ධනසාරුපභොගො විය ජනො සඬ්ඝො. රාජකුමාරන්භාපකො විය බුද්ධො, සීසන්භානසලිලං විය ධම්මො, සුන්භාතරාජකුමාරවග්ගො විය සද්ධම්මසලිලසුන්භාතො සඬ්ඝො. අලඬිකාරකාරකො විය බුද්ධො, අලඬිකාරො විය ධම්මො, අලඬිකතරාජපුත්තගණො විය සද්ධම්මාලඬිකතො සඬ්ඝො. වන්දනරුක්ඛො විය බුද්ධො, තජ්ජභවගන්ධො විය ධම්මො, වන්දනුපභොගෙන සන්තපරිළාභො විය ජනො සද්ධම්මුපභොගෙන සන්තපරිළාභො සඬ්ඝො. දායජ්ජසම්පදානකො විය පිතා බුද්ධො, දායජ්ජං විය ධම්මො, දායජ්ජභරො පුත්තවග්ගො විය සද්ධම්මදායජ්ජභරො සඬ්ඝො. විකසිතපදුමං විය බුද්ධො, තජ්ජභවමධු විය ධම්මො, තදුපභොගීභමරගණො විය සඬ්ඝො. එවං සරණත්තයමෙතඤ්ච, උපමාහි පකාසයෙ.

එත්තාවතා ව යා පුබ්බෙ “කෙන කත්ථ කදා කස්මා, භාසිතං සරණත්තය”න්තිආදීහි චතුහි ගාථාහි අත්ථවණ්ණනාය මානිකා නික්ඛිත්තා, සා අත්ථතො පකාසිතා භොතීති.

පරමත්ථපොතිකාය බුද්දකපාඨ-අට්ඨකථාය

සරණත්තයවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

2. සික්ඛාපදවණ්ණනා

සික්ඛාපදපාඨමානිකා

එවං සරණගමනෙහි සාසනොතාරං දස්සෙත්වා සාසනං ඔතිණ්ණෙන උපාසකෙන වා පබ්බජිතෙන වා යෙසු සික්ඛාපදෙසු පඨමං සික්ඛිතබ්බං, තානි දස්සෙතුං නික්ඛිත්තස්ස සික්ඛාපදපාඨස්ස ඉදානි වණ්ණනත්ථං අයං මානිකා –

“යෙන යත්ථ යදා යස්මා, චුත්තානෙතානි තං නයං;
චත්වා කත්වා චචත්ථානං, සාධාරණවිසෙසතො.

“පකතියා ව යං චජ්ජං, චජ්ජං පණ්ණත්තියා ව යං;
චචත්ථපෙත්වා තං කත්වා, පදානං බ්‍යඤ්ජනත්ථතො.

“සාධාරණානං සබ්බෙසං, සාධාරණවිභාවනං;
අථ පඤ්චස්ස පුබ්බෙසු, විසෙසත්ථප්පකාසතො.

“පාණාතිපාතපභුති-හෙකතානානාදිතො;
ආරම්මණාදානහෙදා, මහාසාවජ්ජතො තථා.

“පයොගඬගසමුට්ඨානා, වෙදනාමුලකම්මතො;
චිරමතො ව ඵලතො, විඤ්ඤාතබ්බො චිතිව්ජයො.

“යොජෙතබ්බං තතො යුත්තං, පච්ඡිමෙස්වපි පඤ්චස්ස;
ආවෙණිකඤ්ච චත්තබ්බං, ඤෙය්‍යා භීනාදිතාපි වා”ති.

තත්ථ එතානි පාණාතිපාතාවෙරමණිතිආදීනි දස සික්ඛාපදානි හගවතා එව චුත්තානි, න සාවකාදීහි. තානි ච සාවත්ථීයං චුත්තානි ජෙතවනෙ අනාථපිණ්ඩිකස්ස ආරාමෙ ආයස්මන්තං රාහුලං පබ්බාජෙත්වා කපිලවත්ථුතො සාවත්ථී අනුප්පත්තෙන සාමණෙරානං සික්ඛාපදචචත්ථාපනත්ථං. චුත්තං හෙතං –

“අථ බො හගවා කපිලවත්ථුස්මිං යථාභිරන්තං විහරිත්වා යෙන සාවත්ථී තෙන වාරිකං පක්කාමි.
අනුපුබ්බෙන වාරිකං වරමානො යෙන සාවත්ථී තදවසරි. තනු සුදං හගවා සාවත්ථීයං විහරති ජෙතවනෙ අනාථපිණ්ඩිකස්ස ආරාමෙ. තෙන බො පන සමයෙන ...පෙ.... අථ බො සාමණෙරානං එතදහොසි – ‘කති නු බො අම්භාකං සික්ඛාපදානි, කත්ථ ව අම්හෙහි සික්ඛිතබ්බං’”න්ති. හගවතො එතමත්ථං ආරොචෙස්සං –
“අනුජානාමි, භික්ඛවෙ, සාමණෙරානං දස සික්ඛාපදානි, තෙසු ව සාමණෙරෙහි සික්ඛිතුං ,
පාණාතිපාතාවෙරමණි...පෙ.... ජාතරූපරජතපටිග්ගහණා වෙරමණි”ති (මහාව. 105).

තානෙතානි “සමාදාය සික්ඛති සික්ඛාපදෙසු”ති (දී. නි. 1.193; ම. නි. 2.24; විහ. 508) සුත්තානුසාරෙන සරණගමනෙසු ව දස්සිතපාඨානුසාරෙන “පාණාතිපාතා වෙරමණිසික්ඛාපදං සමාදියාමි”ති එවං වාචනාමග්ගං ආරොපිතානීති වෙදිතබ්බානි. එවං තාව “යෙන යත්ථ යදා යස්මා, චුත්තානෙතානි තං නයං චත්වා”ති සො නයො දට්ඨබ්බො.

සාධාරණවිසෙසචචත්ථානං

එත්ථ ව ආදිතො ද්වෙ චතුත්ථපඤ්චමානි උපාසකානං සාමණෙරානඤ්ච සාධාරණානි නිව්වසීලවසෙන. උපාසට්ඨිලවසෙන පන උපාසකානං සත්තමට්ඨමං වෙකං අඬගං කත්වා සබ්බපච්ඡිමචජ්ජානි සබ්බානිපි සාමණෙරෙහි සාධාරණානි, පච්ඡිමං පන සාමණෙරානමෙව විසෙසභුතන්ති එවං සාධාරණවිසෙසතො චචත්ථානං කාතබ්බං. පුරිමානි වෙන්ථ පඤ්ච එකන්තඅකුසලචිත්තසමුට්ඨානන්තා පාණාතිපාතාදීනං පකතිවජ්ජතො වෙරමණියා, සෙසානි පණ්ණත්තීවජ්ජතොනි එවං පකතියා ව යං චජ්ජං, චජ්ජං පණ්ණත්තියා ව යං, තං චචත්ථපෙතබ්බං.

සාධාරණවිභාවනා

යස්මා වෙන්ථ “වෙරමණිසික්ඛාපදං සමාදියාමි”ති එතානි සබ්බසාධාරණානි පදානි, තස්මා එතෙසං පදානං බ්‍යඤ්ජනතො ව අත්ථතො ව අයං සාධාරණවිභාවනා වෙදිතබ්බා –

තත්ථ බ්‍යඤ්ජනතො තාව වෙරං මණ්ඩිති වෙරමණි, වෙරං පජහති, විනොදෙති, බ්‍යන්තිකරොති, අනභාවං ගමෙතිති අත්ථො. චිරමති වා එතාය කරණභුතාය වෙරම්භා පුග්ගලොති, විකාරස්ස වෙකාරං කත්වා වෙරමණි.

තෙනෙව වෙන්ට “වෙරමණිසික්ඛාපදං වරමණිසික්ඛාපද” න්ති ද්විධා සප්ඤ්ඤායං කරොන්ති. සික්ඛිතබ්බාති සික්ඛා, පච්ඡනෙ අනෙතානි පදං. සික්ඛාය පදං සික්ඛාපදං, සික්ඛාය අධිගමුපායොති අත්ථො. අප්ථ වා මූලං නිස්සයො පතිට්ඨාති චූත්තං හොති. වෙරමණි එව සික්ඛාපදං වෙරමණිසික්ඛාපදං, වරමණිසික්ඛාපදං වා දුතියෙන නයෙන. සම්මා ආදියාමි සමාදියාමි, අවිතික්කමනාධිප්පායෙන අඛණ්ඩකාරිතාය අවිජ්ජදකාරිතාය අසබලකාරිතාය ව ආදියාමිති චූත්තං හොති.

අත්ථතො පන වෙරමණිති කාමාවචරකුසලචිත්තසම්පයුත්තා විරති, සා පාණාතිපාතා විරමන්තස්ස “යා තස්මිං සමයෙ පාණාතිපාතා ආරති විරති පටිවිරති වෙරමණි අකිරියා අකරණං අනප්ඤ්ඤාපත්ති වෙලාඅනතික්කමො සෙතුසාතො” ති එවමාදිනා (විභ. 704) නයෙන විභවිගෙ චූත්තා. කාමඤ්ඤෙසා වෙරමණි නාම ලොකුත්තරාපි අත්ථි, ඉධ පන සමාදියාමිති චූත්තත්තා සමාදානවසෙන පවත්තාරහා, තස්මා සා න හොතීති කාමාවචරකුසලචිත්තසම්පයුත්තා විරතීති චූත්තා.

සික්ඛාති තිස්සො සික්ඛා අධිසිලසික්ඛා, අධිචිත්තසික්ඛා, අධිපඤ්ඤාසික්ඛාති. ඉමස්මිං පනත්ථෙ සම්පත්තවිරතිසිලං ලොකිකා විපස්සනා රූපාරූපඤ්ඤානාති අරියමග්ගො ව සික්ඛාති අධිප්පෙනා. යථාහ —

“කතමෙ ධම්මා සික්ඛා? යස්මිං සමයෙ කාමාවචරං කුසලං චිත්තං උප්පන්නං හොති, සොමනස්සසහගතං ඤාණසම්පයුත්තං...පෙ.... තස්මිං සමයෙ ඵස්සො හොති...පෙ.... අවික්ඛෙපො හොති, ඉමෙ ධම්මා සික්ඛා.

“කතමෙ ධම්මා සික්ඛා? යස්මිං සමයෙ රූපුප්පත්තියා මග්ගං භාවෙති විච්චිවෙව කාමෙහි විච්චිව අකුසලෙහි ධම්මෙහි...පෙ.... පඨමං ඤානං...පෙ.... පඤ්චමං ඤානං උපසම්පජ්ජ විහරති...පෙ.... අවික්ඛෙපො හොති, ඉමෙ ධම්මා සික්ඛා.

“කතමෙ ධම්මා සික්ඛා? යස්මිං සමයෙ අරූප්පත්තියා...පෙ.... නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතනසහගතං... පෙ.... අවික්ඛෙපො හොති, ඉමෙ ධම්මා සික්ඛා.

“කතමෙ ධම්මා සික්ඛා? යස්මිං සමයෙ ලොකුත්තරං ඤානං භාවෙති නියානිකං...පෙ.... අවික්ඛෙපො හොති, ඉමෙ ධම්මා සික්ඛා” ති (විභ. 712-713).

එතාසු සික්ඛාසු යාය කායවි සික්ඛාය පදං අධිගමුපායො, අප්ථ වා මූලං නිස්සයො පතිට්ඨාති සික්ඛාපදං. චූත්තඤ්ඤෙනං — “සිලං නිස්සයා සිලෙ පතිට්ඨාය සත්ත ඛොප්ඤ්ඤාගෙ භාවෙන්තො ඛුලිකරොන්තො” ති එවමාදි (සං. නි. 5.182). එවමෙන්ට සාධාරණානං පදානං සාධාරණා ඛ්‍යඤ්ජනතො අත්ථතො ව විභාවනා කාතබ්බා.

පුරිමපඤ්ඤාසික්ඛාපදවණ්ණනා

ඉදානි යං චූත්තං — “අප්ථ පඤ්චස්ස පුබ්බෙස්ස, විසෙසත්ථප්පකාසතො...පෙ.... විඤ්ඤාතබ්බො චිතිච්ඡයො” ති , තත්ථෙතං චූච්චති — පාණාතිපාතොති එත්ථ තාව පාණොති ජීවිතින්ද්‍රියප්පට්ඨධා ඛන්ධසන්තති, තං වා උපාදාය පඤ්ඤත්තො සත්තො. තස්මිං පන පාණෙ පාණසඤ්ඤිතො තස්ස පාණස්ස ජීවිතින්ද්‍රියප්පට්ඨකඋපක්කමසමුට්ඨාපිකා කායවච්ච්චාරානං අඤ්ඤතරද්වාරප්පවත්තා වධකචෙතනා පාණාතිපාතො. අදින්නාදානන්ති එත්ථ අදින්නන්ති පරපරිග්ගහිතං, යත්ථ පරො යථාකාමකාරිතං ආපච්ජන්තො අදණ්ඩාරහො අනුපවජ්ජො ව හොති, තස්මිං පරපරිග්ගහිතෙ පරපරිග්ගහිතසඤ්ඤිතො තදාදායකඋපක්කමසමුට්ඨාපිකා කායවච්ච්චාරානං අඤ්ඤතරද්වාරප්පවත්තා එව ථෙයාවෙතනා අදින්නාදානං. අබ්‍රහ්මචරියන්ති අසෙට්ඨවරියං, ද්වයංද්වයසමාපත්තිමෙට්ඨනප්පට්ඨෙවනා කායද්වාරප්පවත්තා අසද්ධම්මප්පට්ඨෙවනට්ඨානචිතික්කමචෙතනා අබ්‍රහ්මචරියං . මුසාවාදොති එත්ථ මුසාති විසංවාදනපුරෙක්ඛාරස්ස අත්ථහඤ්ජනකො වච්ඡයොගො කායපයොගො වා, විසංවාදනාධිප්පායෙන පනස්ස පරවිසංවාදකකායවච්ඡයොගසමුට්ඨාපිකා කායවච්ච්චාරානමෙව අඤ්ඤතරද්වාරප්පවත්තා මිච්ඡාවෙතනා මුසාවාදො. සුරාමෙරයමජ්ජපමාදට්ඨානන්ති එත්ථ පන සුරාති පඤ්ච සුරා — පිට්ඨසුරා, පුච්ඡසුරා, ඔදනසුරා, කිණ්ණපක්ඛිත්තා, සම්භාරසංයුත්තා වාති. මෙරයම්පි පුප්ඵාසවො, එලාසවො, ගුළාසවො, මධ්වාසවො, සම්භාරසංයුත්තො වාති පඤ්චවිධං. මජ්ජන්ති තදුභයමෙව මදනියට්ඨෙන මජ්ජං, යං වා පනඤ්ඤම්පි කිඤ්චි අත්ථි මදනියං, යෙන පිනෙන මත්තො හොති පමත්තො, ඉදං චූච්චති මජ්ජං. පමාදට්ඨානන්ති යාය චෙතනාය තං පිට්ඨි අප්ඤ්ඤාහරති, සා චෙතනා මදජ්ජපමාදහෙතුතො පමාදට්ඨානන්ති චූච්චති, යතො අප්ඤ්ඤාහරණාධිප්පායෙන කායද්වාරප්පවත්තා සුරාමෙරයමජ්ජපානං අප්ඤ්ඤාහරණචෙතනා “සුරාමෙරයමජ්ජපමාදට්ඨාන” න්ති වෙදිතබ්බා. එවං තාවෙන්ට පාණාතිපාතප්පහුතිහි විඤ්ඤාතබ්බො චිතිච්ඡයො.

එකතානානකාදිචිතිච්ඡයං

එකතානානකාදිතොති එත්ථ ආහ — කිං පන වජ්ඣවධකප්පයොගචෙතනාදිතං එකතාය පාණාතිපාතස්ස අඤ්ඤස්ස වා අදින්නාදානාදිතො එකත්තං, නානතාය නානත්තං හොති, උදාහු තොති. කස්මා පනෙතං චූච්චති? යදි තාව එකතාය එකත්තං, අප්ථ යදා එකං වජ්ඣං ඛු වධකා වධෙන්ති, එකො වා වධකො ඛුකෙ වජ්ඣං වධෙති,

එකෙන වා සාහත්‍යීකාදිනා පයොගෙන බහු වජ්ඣා වධියන්ති, එකා වා වෙනනා බහුනං වජ්ඣානං ජීවිතින්ද්‍රියපච්ඡෙදකපයොගං සමුට්ඨාපෙනි, තදා එකෙන පාණාතිපාතෙන හවිතබ්බං. යදි පන නානාත්‍යය නානත්තං. අප්ප ඤා එකො වධකො එකස්සත්ථාය එකං පයොගං කරොන්තො බහු වජ්ඣො වධෙති, බහු වා වධකා දෙවදත්තයඤ්ඤත්තසොමදත්තාදිනං බහුනමත්ථාය බහු පයොගෙ කරොන්තා එකමෙව දෙවදත්තං යඤ්ඤත්තං සොමදත්තං වා වධෙත්ති, බහුහි වා සාහත්‍යීකාදිහි පයොගෙහි එකො වජ්ඣො වධියති. බහු වා වෙනනා එකස්සෙව වජ්ඣස්ස ජීවිතින්ද්‍රියපච්ඡෙදකපයොගං සමුට්ඨාපෙනි, තදා බහුහි පාණාතිපාතෙහි හවිතබ්බං. උභයමිපි වෙනමයුත්තං. අප්ප නෙව එතෙසං වජ්ඣාදිනං එකත්‍යය එකත්තං, නානාත්‍යය නානත්තං, අඤ්ඤාපෙව තු එකත්තං නානත්තඤ්ඤා භොති, තං වත්තබ්බං පාණාතිපාතස්ස, එවං සෙසානමිපිති.

වූච්චතෙ – තත්ථ තාව පාණාතිපාතස්ස න වජ්ඣවධකාදිනං පච්චෙකමෙකත්‍යය එකත්‍යය, නානාත්‍යය නානත්‍යය, කිත්තු වජ්ඣවධකාදිනං යුගනන්ධමෙකත්‍යය එකත්‍යය, ද්විත්තමිපි තු තෙසං, තතො අඤ්ඤතරස්ස වා නානාත්‍යය නානත්‍යය. තථා හි බහුසු වධකෙසු බහුහි සරක්ඛෙපාදිහි එකෙන වා ඔපාතබ්බනාදිනා පයොගෙන බහු වජ්ඣො වධෙත්තෙසුපි බහු පාණාතිපාතා භොන්ති. එකස්මිං වධකෙ එකෙන, බහුහි වා පයොගෙහි තප්පයොගසමුට්ඨාපිත්‍යය ව එකත්‍යය, බහුහි වා වෙනනාහි බහු වජ්ඣො වධෙත්තෙපි බහු පාණාතිපාතා භොන්ති, බහුසු ව වධකෙසු යථාචුත්තප්පකාරෙහි බහුහි, එකෙන වා පයොගෙන එකං වජ්ඣං වධෙත්තෙසුපි බහු පාණාතිපාතා භොන්ති. එස නයො අදින්නාදානාදියුපිති. එවමෙත්ථ එකත්‍යනානාදිනොපි විඤ්ඤාතබ්බො චිතිච්ඡයො.

ආරම්මණතොති පාණාතිපාතො වෙන්ථ ජීවිතින්ද්‍රියාරම්මණො. අදින්නාදානාදිබ්‍රහ්මවරියසුරාමෙරයමජ්ජපමාදට්ඨානානි රූපධම්මෙසු රූපායතනාදිඅඤ්ඤතරස්සධාරාරම්මණානි. මුසාචාදො යස්ස මුසා හණති, තමාරහිත්ථා පවත්තනතො සත්තාරම්මණො. අබ්‍රහ්මවරියමිපි සත්තාරම්මණන්ති එකෙ. අදින්නාදානඤ්ඤා යදා සත්තො හරිතබ්බො භොති, තදා සත්තාරම්මණන්ති. අපි වෙන්ථ සඬ්ඛාරවසෙනෙව සත්තාරම්මණං, න පණ්ණත්තිවසෙනාති. එවමෙත්ථ ආරම්මණතොපි විඤ්ඤාතබ්බො චිතිච්ඡයො.

ආදානතොති පාණාතිපාතාවෙරමණිසික්ඛාපදාදිති වෙනාති සාමණෙරෙන භික්ඛුසන්තිකෙ සමාදින්නානෙව සමාදින්නාති භොන්ති, උපාසකෙන පන අත්තනා සමාදියන්තෙනාපි සමාදින්නාති භොන්ති, පරස්ස සන්තිකෙ සමාදියන්තෙනාපි. එකස්මිං සමාදින්නාතිපි සමාදින්නාති භොන්ති, පච්චෙකං සමාදින්නාතිපි. කිත්තු නානං එකස්මිං සමාදියතො එකායෙව චිරති, එකාව වෙනනා භොති, කිච්චවසෙන පනෙත්‍යයං පඤ්චවිධත්තං විඤ්ඤායති. පච්චෙකං සමාදියතො පන පඤ්චෙව චිරතියො, පඤ්ච ව වෙනනා භොන්තිති වෙදිතබ්බො. එවමෙත්ථ ආදානතොපි විඤ්ඤාතබ්බො චිතිච්ඡයො.

හෙදතොති සාමණෙරානඤ්ඤාපෙත්ථ එකස්මිං භින්නෙ සබ්බානිපි භින්නාති භොන්ති. පාරාජිකට්ඨානියානි හි තානි තෙසං, යං තං චිතික්කන්තං භොති, තෙනෙව කම්මබ්බෙද්ධො. ගහට්ඨානං පන එකස්මිං භින්නෙ එකමෙව භින්නං භොති, යතො තෙසං තංසමාදානෙනෙව පුන පඤ්චධිගිකත්තං සීලස්ස සම්පජ්ජති. අපරෙ පනාහු – “විසුං විසුං සමාදින්නෙසු එකස්මිං භින්නෙ එකමෙව භින්නං භොති, ‘පඤ්චධිගහමන්නාගතං සීලං සමාදියාමි’ති එවං පන එකතො සමාදින්නෙසු එකස්මිං භින්නෙ සෙසානිපි සබ්බානි භින්නාති භොන්ති. කස්මා? සමාදින්නස්ස අභින්නත්තා, යං තං චිතික්කන්තං, තෙනෙව කම්මබ්බෙද්ධො”ති. එවමෙත්ථ හෙදතොපි විඤ්ඤාතබ්බො චිතිච්ඡයො.

මහාසාවජ්ජතොති ගුණවිරහිතෙසු තිරච්ඡානගතාදියු පාණෙසු බුද්දකෙ පාණෙ පාණාතිපාතො අප්පසාවජ්ජො, මහාසරීරෙ මහාසාවජ්ජො. කස්මා? පයොගමහත්තත්‍යය. පයොගසමන්තෙපි වත්ථුමහත්තත්‍යය. ගුණවත්තෙසු පන මනුස්සාදියු අප්පගුණෙ පාණාතිපාතො අප්පසාවජ්ජො, මහාගුණෙ මහාසාවජ්ජො . සරිරගුණානන්තු සමභාවෙ සති කිලෙසානං උපක්කමානඤ්ඤා මුදුත්‍යය අප්පසාවජ්ජතා, තිබ්බත්‍යය මහාසාවජ්ජතා ව වෙදිතබ්බො. එස නයො සෙසෙසුපි. අපි වෙන්ථ සුරාමෙරයමජ්ජපමාදට්ඨානමෙව මහාසාවජ්ජං, න තථා පාණාතිපාතාදයො. කස්මා? මනුස්සභූතස්සාපි උම්මත්තකභාවසංවත්තනෙන අරියධම්මන්තරායකරණතොති. එවමෙත්ථ මහාසාවජ්ජතොපි විඤ්ඤාතබ්බො චිතිච්ඡයො.

පයොගතොති එත්ථ ව පාණාතිපාතස්ස සාහත්‍යීකො, ආණත්තිකො, නිස්සග්ගියො, ථාවරො, විජ්ජාමයො, ඉද්ධිමයොති ඡප්පයොගා. තත්ථ කායෙන වා කායප්පට්ඨබ්බෙන වා පහරණං සාහත්‍යීකො පයොගො, සො උද්දිස්සානුද්දිස්සහෙදතො දුට්ඨො භොති. තත්ථ උද්දිස්සකෙ යං උද්දිස්ස පහරති, තස්සෙව මරණෙන කම්මුනා බජ්ඣති. “යො කොච්ච මරතු”ති එවං අනුද්දිස්සකෙ පහාරපච්චයා යස්ස කස්සච්ච මරණෙන. උභයථාපි ව පහරිතමත්තෙ වා මරතු, පච්ඡා වා තෙනෙව රොගෙන, පහරිතක්ඛණෙ එව කම්මුනා බජ්ඣති. මරණාධිප්පායෙන ව පහාරං දත්ථා තෙන අමතස්ස පුන අඤ්ඤෙන චිත්තෙන පහාරෙ දින්නෙ පච්ඡාපි යදි පඨමපහාරෙනෙව මරති, තදා එව කම්මුනා බ්බෙද්ධො භොති. අප් දුතියපහාරෙන, නත්ථි පාණාතිපාතො. උභයෙහි මතෙපි පඨමපහාරෙනෙව කම්මුනා බ්බෙද්ධො, උභයෙහිපි අමතෙ නෙවත්ථි පාණාතිපාතො. එස නයො බහුකෙහිපි එකස්ස පහාරෙ දින්නෙ. තත්‍රාපි හි යස්ස පහාරෙන මරති, තස්සෙව කම්මබ්බෙද්ධො භොති.

අධිට්ඨතිත්ථා පන ආණාපනං ආණත්තිකො පයොගො. තත්ථපි සාහත්‍යීකෙ පයොගෙ චූත්තත්‍යෙනෙව කම්මබ්බෙද්ධො අනුස්සරිතබ්බො. ඡබ්බිධො වෙන්ථ නියමො වෙදිතබ්බො –

“වත්ථු කාලො ව ඔකාසො, ආවුධං ඉරියාපථො;
කිරියාවිසෙසොති ඉමෙ, ඡ ආණත්තිනියාමකා”ති. (පාචි. අට්ඨ. 2.174);

තත්ථ වත්ථුති මාරොතබ්බො පාණො. කාලොති පුබ්බණ්ණසායන්භාදිකාලො ව, යොබ්බතථාවරියාදිකාලො ව. ඔකාසොති ගාමො වා නිගමො වා වනං වා රච්ඡා වා සිඬ්ඝාටකං වාති ඵවමාදි. ආවුධන්ති අසි වා උසු වා සන්ති වාති ඵවමාදි. ඉරියාපථොති මාරොතබ්බස්ස මාරකස්ස ව යානං වා නිසජ්ජා වාති ඵවමාදි.

කිරියාවිසෙසොති විජ්ඣානං වා ඡෙදනං වා හෙදනං වා සඬ්ඛමුණ්ඩිකං වාති ඵවමාදි. යදි හි වත්ථුං විසංවාදෙන්වා “යං මාරෙහි”ති ආණත්තො, තතො අඤ්ඤං මාරෙති, ආණාපකස්ස නත්ථි කම්මබද්ධො. අථ වත්ථුං අවිසංවාදෙන්වා මාරෙති, ආණාපකස්ස ආණත්තික්ඛණෙ ආණත්තස්ස මාරණක්ඛණෙති උභයෙසමිපි කම්මබද්ධො. එස නයො කාලාදිසුපි.

මාරණත්ථන්තු කායෙන වා කායජපට්ඨබද්ධෙන වා පහරණනිස්සජ්ජනං නිස්සග්ගියො පයොගො. සොපි උද්දිස්සානුද්දිස්සහෙදතො දුට්ඨො ඵව, කම්මබද්ධො චෙත්ථ පුබ්බෙ වුත්තනයෙනෙව චෙදිතබ්බො.

මාරණත්ථමෙව ඔපාතබ්බණං, අපස්සෙනඋපනික්ඛිපනං, හෙසජ්ජවිසයන්තාදිජපයොජනං වා ථාවරො පයොගො. සොපි උද්දිස්සානුද්දිස්සහෙදතො දුට්ඨො, යතො තත්ථපි පුබ්බෙ වුත්තනයෙනෙව කම්මබද්ධො චෙදිතබ්බො. අයන්තු විසෙසො – මුලට්ඨෙන ඔපාතාදිසු පරෙසං මුලෙන වා මුධා වා දින්නෙසුපි යදි තජ්ජවිවයා කොචි මරති, මුලට්ඨස්සෙව කම්මබද්ධො. යදිපි ච තෙන අඤ්ඤෙන වා තත්ථ ඔපාතෙ විනාසෙන්වා භූමිසමෙ කතෙපි පංසුධොවකා වා පංසුං ගණ්හන්තා, මුලබ්බකා වා මුලානි බණන්තා ආවාටං කරොන්ති, දෙවෙ වා වස්සන්තෙ කද්දමො ජායති, තත්ථ ච කොචි ඔතරිත්වා වා ලග්ගිත්වා වා මරති, මුලට්ඨස්සෙව කම්මබද්ධො. යදි පන යෙන උද්ධං, සො අඤ්ඤො වා තං විත්ථටතරං ගම්හිරතරං වා කරොති, තජ්ජවිවයාව කොචි මරති, උභයෙසමිපි කම්මබද්ධො. යථා තු මුලානි මුලෙහි සංසන්දන්ති, තථා තත්ථ ථලෙ කතෙ මුච්චති. ඵවං අපස්සෙනාදිසුපි යාව තෙසං පචන්ති, තාව යථාසම්භවං කම්මබද්ධො චෙදිතබ්බො.

මාරණත්ථං පන විජ්ජාපරිජජනං විජ්ජාමයො පයොගො. දායාචුධාදීනං දායාකොටනාදිමිව මාරණත්ථං කම්මවිපාකජිද්ධිවිකාරකරණං ඉද්ධිමයො පයොගොති. අදින්නාදානස්ස තු ථෙය්‍යාපසස්භපට්චිජන්තපරිකප්පකුසාවභාරවසජ්ජවත්තා සාහත්ථිකාණත්තිකාදයො පයොගො, තෙසමිපි වුත්තානුසාරෙනෙව පහෙදො චෙදිතබ්බො. අබ්‍රහ්මවරියාදීනං තිණ්ණමිපි සාහත්ථිකො ඵව පයොගො ලබ්භතිති. ඵවමෙත්ථ පයොගතොපි විඤ්ඤාතබ්බො චිතිච්ඡයො.

අඬ්ගතොති ඵත්ථ ච පාණානිපාතස්ස පඤ්ච අඬ්ගානි භවන්ති – පාණො ච හොති, පාණසඤ්ඤි ච, වධකචිත්තඤ්ච පච්චුපට්ඨිතං හොති, වායමති, තෙන ච මරතිති. අදින්නාදානස්සාපි පඤ්චෙව – පරපරිග්ගහිතඤ්ච හොති, පරපරිග්ගහිතසඤ්ඤි ච, ථෙය්‍යාචිත්තඤ්ච පච්චුපට්ඨිතං හොති, වායමති, තෙන ච ආදාතබ්බං ආදානං ගච්ඡතිති. අබ්‍රහ්මවරියස්ස පන වත්තාරි අඬ්ගානි භවන්ති – අජ්ඣාචරියවත්ථු ච හොති, තත්ථ ච සෙවනචිත්තං පච්චුපට්ඨිතං හොති, සෙවනපච්චයා පයොගඤ්ච සමාපජ්ජති, සාදියති වාති, තථා පරෙසං ද්වින්නමිපි. තත්ථ මුසාවාදස්ස තාව මුසා ච හොති තං වත්ථු, විසංවාදනචිත්තඤ්ච පච්චුපට්ඨිතං හොති, තජ්ජො ච වායාමො, පරවිසංවාදනඤ්ච විඤ්ඤාපයමානා විඤ්ඤත්ති පචන්තතිති වත්තාරි අඬ්ගානි චෙදිතබ්බානි. සුරාමෙරයමජ්ජපමාදට්ඨානස්ස පන සුරාදීනඤ්ච අඤ්ඤතරං හොති මදනීයපාතුකමානචිත්තඤ්ච පච්චුපට්ඨිතං හොති, තජ්ජඤ්ච වායාමං ආපජ්ජති, පිතෙ ච පච්ඡතිති ඉමානි වත්තාරි අඬ්ගානිති. ඵවමෙත්ථ අඬ්ගතොපි විඤ්ඤාතබ්බො චිතිච්ඡයො.

සමුට්ඨානතොති පාණානිපාතඅදින්නාදානමුසාවාදා චෙත්ථ කායචිත්තතො, වාචාචිත්තතො, කායවාචාචිත්තතො වාති තිසමුට්ඨානා හොන්ති. අබ්‍රහ්මවරියං කායචිත්තවසෙන ඵකසමුට්ඨානමෙව. සුරාමෙරයමජ්ජපමාදට්ඨානං කායතො ව, කායචිත්තතො වාති ද්විසමුට්ඨානන්ති. ඵවමෙත්ථ සමුට්ඨානතොපි විඤ්ඤාතබ්බො චිතිච්ඡයො.

චෙදනාතොති ඵත්ථ ච පාණානිපාතො දුක්ඛචෙදනාසම්පයුත්තොව. අදින්නාදානං තිසු චෙදනාසු අඤ්ඤතරචෙදනාසම්පයුත්තං, තථා මුසාවාදො. ඉතරානි ද්වෙ සුඛාය වා අදුක්ඛමසුඛාය වා චෙදනාය සම්පයුත්තානීති. ඵවමෙත්ථ චෙදනාතොපි විඤ්ඤාතබ්බො චිතිච්ඡයො.

මුලතොති පාණානිපාතො චෙත්ථ දොසමොහමුලො. අදින්නාදානමුසාවාදා ලොභමොහමුලා වා දොසමොහමුලා වා. ඉතරානි ද්වෙ ලොභමොහමුලානීති. ඵවමෙත්ථ මුලතොපි විඤ්ඤාතබ්බො චිතිච්ඡයො.

කම්මතොති පාණානිපාතඅදින්නාදානඅබ්‍රහ්මවරියානි චෙත්ථ කායකම්මමෙව කම්මපථජ්ජන්තානෙව ච, මුසාවාදො චිකම්මමෙව. යො පන අත්ථහඤ්ජකො, සො කම්මපථජ්ජන්තො. ඉතරො කම්මමෙව. සුරාමෙරයමජ්ජපමාදට්ඨානං කායකම්මමෙවාති. ඵවමෙත්ථ කම්මතොපි විඤ්ඤාතබ්බො චිතිච්ඡයො.

විරමනොති එත්ථ ආහ “පාණාතිපාතාදිහි විරමන්තො කුතො විරමති”ති? වුවුවතෙ – සමාදානවසෙන තාව විරමන්තො අත්තනො වා පරෙසං වා පාණාතිපාතාදිඅකුසලතො විරමති. කිමාරහිත්වා? යනො විරමති, තදෙව. සම්පත්තවසෙනාපි විරමන්තො චුත්තජපකාරාකුසලතොව. කිමාරහිත්වා? පාණාතිපාතාදිනං චුත්තාරම්මණානෙව. කෙච් පන භණන්ති “සුරාමෙරයමජ්ජසඬ්ඛානෙ සඬ්ඛාරෙ ආරහිත්වා සුරාමෙරයමජ්ජපමාදට්ඨානා විරමති, සත්තසඬ්ඛාරෙසු යං පන අවහරිතබ්බං භඤ්ජිතබ්බඤ්ච, තං ආරහිත්වා අදින්නාදානා මුසාවාදා ව, සත්තෙයෙවාරහිත්වා පාණාතිපාතා අබ්‍රහ්මවරියා වා”ති. තදඤ්ඤෙ “එවං සන්තෙ ‘අඤ්ඤං චින්තෙන්තො අඤ්ඤං කරෙයා, යඤ්ච පජහති, තං න ජානෙයායා’ති එවංදිට්ඨිකා හුත්වා අතිවිජමානා යදෙව පජහති, තං අත්තනො පාණාතිපාතාදිඅකුසලමෙවාරහිත්වා විරමති”ති වදන්ති. තදයුත්තං. කස්මා? තස්ස පච්චුප්පන්නාභාවතො බහිද්ධාභාවතො ව. සික්ඛාපදානඤ්චි විභඩ්ගපායෙ “පඤ්චන්තං සික්ඛාපදානං කති කුසලා...පෙ.... කති අරණා”ති පුච්ඡිත්වා “කුසලායෙව, සියා සුඛාය වෙදනාය සම්පයුත්තා”ති (විභ. 716) එවං පවත්තමානො විස්සජ්ජනෙ “පච්චුප්පන්නාරම්මණා”ති ව “බහිද්ධාරම්මණා”ති ව එවං පච්චුප්පන්නබහිද්ධාරම්මණත්තං චුත්තං, තං අත්තනො පාණාතිපාතාදිඅකුසලං ආරහිත්වා විරමන්තස්ස න යුජ්ජති. යං පන චුත්තං – “අඤ්ඤං චින්තෙන්තො අඤ්ඤං කරෙයා, යඤ්ච පජහති, තං න ජානෙයායා”ති. තත්ථ වුවුවතෙ – න කිච්චසාධනවසෙන පවත්තෙන්තො අඤ්ඤං චින්තෙන්තො අඤ්ඤං කරොතිති වා, යඤ්ච පජහති, තං න ජානාතිති වා වුවුවති.

“ආරහිත්වාන අමතං, ජහන්තො සබ්බපාපකෙ;
නිදස්සනඤ්චෙන්ථ භවෙ, මග්ගට්ඨොරියපුග්ගලො”ති.

එවමෙන්ථ විරමනොපි විඤ්ඤාතබ්බො චිතිච්ඡයො.

එලකොති සබ්බෙ එව වෙනෙ පාණාතිපාතාදයො දුග්ගතිඵලනිබ්බත්තකා භොන්ති, සුගතියඤ්ච අනිට්ඨාකන්තාමනාපවිපාකනිබ්බත්තකා භොන්ති, සම්පරායෙ දිට්ඨධම්මෙ එව ව අවෙසාරජ්ජාදිඵලනිබ්බත්තකා. අපිච “යො සබ්බලහුසො පාණාතිපාතස්ස විපාකො මනුස්සභුතස්ස අප්පායුකසංවත්තනිකො භොති”ති (අ. නි. 8.40) එවමාදිනා නයෙනෙන්ථ එලකොපි විඤ්ඤාතබ්බො චිතිච්ඡයො.

අපි චෙන්ථ පාණාතිපාතාදිවෙරමණිනම්පි සමුට්ඨානවෙදනාමූලකම්මඵලතො විඤ්ඤාතබ්බො චිතිච්ඡයො. තත්ථායං විඤ්ඤාපනා – සබ්බා එව වෙනා වෙරමණියො චතුච්ඡි සමුට්ඨහන්ති කායනො, කායචිත්තනො, වාචාචිත්තනො, කායවාචාචිත්තනො වාති. සබ්බා එව ව සුඛවෙදනාසම්පයුත්තා වා, අදුක්ඛමසුඛවෙදනාසම්පයුත්තා වා, අලොභාදොසමූලා වා අලොභාදොසාමොහමූලා වා. වතස්සොපි චෙන්ථ කායකම්මං, මුසාවාදාවෙරමණි වච්ඡිකම්මං, මග්ගක්ඛණෙ ව චිත්තතොව සමුට්ඨහන්ති, සබ්බාපි මනොකම්මං.

පාණාතිපාතා වෙරමණියා චෙන්ථ අඬ්ගපච්චිඬ්ගසම්පන්නතා ආරොහපරිණාහසම්පත්තිතා ජවසම්පත්තිතා සුජ්ජතිට්ඨිතපාදනා වාරුතා මුදුතා සුවිතා සුරතා මහබ්බලතා විස්සත්ථවචනතා ලොකපියතා නෙලතා අභෙජ්ජපරිසතා අවිජමිතිතා දුජ්ජධංසිතා පරුපක්කමෙන අමරණතා අනන්තපරිවාරතා සුරුපතා සුසංයානතා අප්පාබාධතා අසොකිතා පියෙහි මනාපෙහි සද්ධිං අවිජ්ජයොගතා දීඝායුකතාති එවමාදිති ඵලාති.

අදින්නාදානා වෙරමණියා මහද්ධනතා පහුතධනධඤ්ඤතා අනන්තභොගතා අනුප්පන්නභොගුප්පත්තිතා උප්පන්නභොගථාවරතා ඉච්ඡිතානං භොගානං බිජ්ජප්පට්ටාහිතා රාජවොරුදකග්ගිඅප්පියදායාදෙහි අසාධාරණභොගතා අසාධාරණධනප්පට්ටාහිතා ලොකුත්තමතා නත්ථිකභාවස්ස අජානනතා සුඛවිහාරිතාති එවමාදිති.

අබ්‍රහ්මවරියා වෙරමණියා විගතපච්චත්ථිකතා සබ්බජනපියතා අන්තපානවත්ථසයනාදිනං ලාභිතා සුඛසයනතා සුඛප්පට්ඨුජ්ඣානතා අපායභයචිතිමුත්තතා ඉත්ථිභාවප්පට්ටාහස්ස වා නපුංසකභාවප්පට්ටාහස්ස වා අභබ්බතා අක්කොධනතා පච්චක්ඛකාරිතා අපතිතක්ඛන්ධතා අනාධොමුඛතා ඉත්ථිපුරිසානං අඤ්ඤමඤ්ඤපියතා පරිපුණ්ණන්ද්‍රියතා පරිපුණ්ණලක්ඛණතා නිරාසඬ්ඛිකතා අප්පොස්සුක්කතා සුඛවිහාරිතා අකුතොභයතා පියවිජ්ජයොගාභාවතාති එවමාදිති.

මුසාවාදා වෙරමණියා විජ්ජසන්නන්ද්‍රියතා විස්සට්ඨමධුරභාණිතා සමසිතසුද්ධදන්තතා නාතිපුලතා නාතිකිසතා නාතිරස්සතා නාතිදීසතා සුඛසම්ඵස්සතා උප්පලගන්ධමුඛතා සුස්සුසකපරිජනතා ආදෙයාවචනතා කමලුප්පලසදිසමුදුලොහිතනනුජ්චිහතා අනුද්ධනතා අවපලතාති එවමාදිති.

සුරාමෙරයමජ්ජපමාදට්ඨානා වෙරමණියා අතීතානාගතපච්චුප්පන්නෙසු සබ්බකිච්චකරණියෙසු බිජ්ජං පටිජානනතා සදා උපට්ඨිතසතිතා අනුමිමන්තකතා ඤාණවන්තතා අනලසතා අපළතා අනෙලමුගතා අමත්තතා අප්පමත්තතා අසම්මොහතා අවිජමිතිතා අසාරම්භිතා අනුස්සඬ්ඛිකා සච්චවාදිතා අපිසුණාඵරුසාසම්ඵපලාපවාදිතා රත්තින්දිවමනන්දිතතා කතඤ්ඤතා කතවෙදිතා අමච්ඡරිතා වාගවන්තතා සීලවන්තතා උජුතා අක්කොධනතා හිරිමනතා ඔත්තජ්ජිතා උජුදිට්ඨිකතා මහාපඤ්ඤතා මොධාචිතා පණ්ඩිතතා අත්ථානත්ථකුසලතාති එවමාදිති ඵලාති. එවමෙන්ථ පාණාතිපාතාදිවෙරමණිනං සමුට්ඨානවෙදනාමූලකම්මඵලතොපි විඤ්ඤාතබ්බො චිතිච්ඡයො.

පවිත්‍රමපඤ්චසික්ඛාපදවණ්ණනා

ඉදානි යං වුත්තං -

“යොජෙනබ්බං තතො යුත්තං, පවිත්‍රමෙස්වපි පඤ්චසු;
ආවෙණිකඤ්ච චත්තබ්බං, ඤෙය්‍යා භීනාදිතාපි වා”ති.

තස්සායං අත්ථවණ්ණනා - එතිස්සා පුරිමපඤ්චසික්ඛාපදවණ්ණනාය යං යුජ්ජති, තං තතො ගහෙන්වා පවිත්‍රමෙස්වපි පඤ්චසු සික්ඛාපදෙසු යොජෙනබ්බං. තත්ථායං යොජනා - යටෙව හි පුරිමසික්ඛාපදෙසු ආරම්මණතො ව සුරාමෙරයමජ්ජපමාදට්ඨානං රූපායනනාදිඅඤ්ඤතරසඬ්ඛාරාරම්මණං, තථා ඉධ විකාලභොජනං. එතෙන නයෙන සබ්බෙසං ආරම්මණභෙදො වෙදිතබ්බො. ආදානතො ව යථා පුරිමානි සාමණෙරෙන වා උපාසකෙන වා සමාදියන්තෙන සමාදින්නානි භොන්ති, තථා එතානිපි. අඬගතොපි යථා තත්ථ පාණාතිපාතාදීනං අඬගභෙදො වුත්තො, එවමිධාපි විකාලභොජනස්ස චත්තාරි අඬගානි - විකාලො, යාවකාලිකං, අජ්ඣොභරණං, අනුමිමත්තකතානි. එතෙනානුසාරෙන සෙසානම්පි අඬගවිභාගො වෙදිතබ්බො. යථා ව තත්ථ සමුට්ඨානතො සුරාමෙරයමජ්ජපමාදට්ඨානං කායතො ව කායචිත්තතො වානි ද්විසමුට්ඨානං, එවමිධ විකාලභොජනං. එතෙන නයෙන සබ්බෙසං සමුට්ඨානං වෙදිතබ්බං. යථා ව තත්ථ වෙදනාතො අදින්නාදානං තිසු වෙදනාසු අඤ්ඤතරවෙදනාසම්පයුත්තං, තථා ඉධ විකාලභොජනං. එතෙන නයෙන සබ්බෙසං වෙදනාසම්පයොගො වෙදිතබ්බො. යථා ව තත්ථ අබ්‍රුමවරියං ලොභමොහමූලං, එවමිධ විකාලභොජනං. අපරානි ව ද්වෙ එතෙන නයෙන සබ්බෙසං මූලභෙදො වෙදිතබ්බො. යථා ව තත්ථ පාණාතිපාතාදයො කායකම්මං, එවමිධාපි විකාලභොජනාදීනි. ජාතරූපරජතජ්ජගිගහණං පන කායකම්මං වා සියා වචිකම්මං වා කායද්වාරාදිහි පවත්තිසබ්භාවපරියායෙන, න කම්මපථවසෙන. විරමතොති යථා ව තත්ථ විරමන්තො අත්තතො වා පරෙසං වා පාණාතිපාතාදිඅකුසලතො විරමති, එවමිධාපි විකාලභොජනාදිඅකුසලතො, කුසලතොපි වා එකතො. යථා ව පුරිමා පඤ්ච වෙරමණියො චතුසමුට්ඨානා කායතො, කායචිත්තතො, වාචාචිත්තතො, කායවාචාචිත්තතො වානි, සබ්බා සුඛවෙදනාසම්පයුත්තා වා අදුක්ඛමසුඛවෙදනාසම්පයුත්තා වා, අලොභාදොසමූලා වා අලොභාදොසාමොහමූලා වා, සබ්බා ව නානජ්ජකාරඉට්ඨප්පලනිබ්බත්තකා, තථා ඉධාපිති.

“යොජෙනබ්බං තතො යුත්තං, පවිත්‍රමෙස්වපි පඤ්චසු;
ආවෙණිකඤ්ච චත්තබ්බං, ඤෙය්‍යා භීනාදිතාපි වා”ති. -

එත්ථ පන විකාලභොජනන්ති මජ්ඣන්තිකවිතික්කමෙ භොජනං. එතඤ්ඤි අනුඤ්ඤාතකාලෙ විතික්කන්තෙ භොජනං, තස්මා “විකාලභොජන”න්ති වුච්චති, තතො විකාලභොජනා. නච්චගීතවාදිතවිසුකදස්සනන්ති එත්ථ නච්චං නාම යංකිඤ්චි නච්චං, ගීතන්ති යංකිඤ්චි ගීතං, වාදිතන්ති යංකිඤ්චි වාදිතං. විසුකදස්සනන්ති කිලෙසුජ්ජන්තිපච්චයතො කුසලපක්ඛන්තිදෙනෙත විසුකානං දස්සනං, විසුකභූතං වා දස්සනං විසුකදස්සනං. නච්චා ව ගීතා ව වාදිතා ව විසුකදස්සනා ව නච්චගීතවාදිතවිසුකදස්සනා. විසුකදස්සනඤ්චෙන්ථ බ්‍රහ්මජාලෙ වුත්තනායෙනෙව ගහෙන්බ්බං. වුත්තඤ්ඤි තත්ථ -

“යථා වා පනෙකෙ භොන්තො සමණබ්‍රාහ්මණා සද්ධාදෙය්‍යානි භොජනානි භුඤ්ජිත්වා තෙ එවරූපං විසුකදස්සනමනුයුත්තා විහරන්ති, සෙය්‍යාදීදං, නච්චං ගීතං වාදිතං පෙක්ඛං අක්ඛානං පාණිස්සරං වෙතාලං කුම්භචුණං සොභනකං වණ්ඩාලං වංසං ධොවනං හත්ථියුද්ධං අස්සයුද්ධං මහිංසයුද්ධං උසහයුද්ධං අජයුද්ධං මෙණ්ඩියුද්ධං කුක්කුටයුද්ධං වට්ටකයුද්ධං දණ්ඩයුද්ධං මුට්ඨියුද්ධං නිබ්බුද්ධං උයොයාධිකං බලග්ගං සෙනාබ්‍යුහං අනිකදස්සනං ඉති වා, ඉති එවරූපා විසුකදස්සනා පට්ඨිරතො සමණො ගොතමො”ති (දී. නි. 1.12).

අථ වා යථාවුත්තෙනත්ථෙත නච්චගීතවාදිතානි එව විසුකානි නච්චගීතවාදිතවිසුකානි, තෙසං දස්සනං නච්චගීතවාදිතවිසුකදස්සනං, තස්මා නච්චගීතවාදිතවිසුකදස්සනා. “දස්සනසචනා”ති චත්තබ්බෙ යථා “සො ව භොති මිථිජාදිට්ඨිකො විපරිතදස්සනො”ති එවමාදිසු (අ. නි. 1.308) අවක්ඛුද්ධාරජ්ජවත්තම්පි විසයග්ගහණං “දස්සන”න්ති වුච්චති, එවං සචනම්පි “දස්සන”න්ත්ථෙව වුත්තං. දස්සනකමායාය උපසඬ්ඛිතත්වා පස්සතො එව චෙන්ථ විතික්කමො භොති. ධීතනිසින්නසයනොකාසෙ පන ආගතං ගච්ජන්තස්ස වා ආපාඨගතං පස්සතො සියා සංකිලෙසො, න විතික්කමො. ධම්මපසංභිතම්පි චෙන්ථ ගීතං න වට්ටති, ගීතූපසංභිතො පන ධම්මො වට්ටතිති වෙදිතබ්බො.

මාලාදීනි ධාරණාදිහි යථාසඬ්ඛායං යොජෙනබ්බානි. තත්ථ මාලානි යංකිඤ්චි පුජ්ජනං. විලෙපනන්ති යංකිඤ්චි විලෙපනත්ථං පිසිත්වා පටියන්තං. අවසෙසං සබ්බම්පි වාසවුණ්ණධූපනාදිකං ගන්ධජාතං ගන්ධො. තං සබ්බම්පි මණ්ඩනවිභූසනත්ථං න වට්ටති, හෙසජ්ජන්ථන්තු වට්ටති, පුජනත්ථඤ්ච අභිභටං සාදියතො න කෙනචි පරියායෙන න වට්ටති. උච්චාසයනන්ති පමාණාතික්කන්තං වුච්චති. මහාසයනන්ති අකප්පියසයනං අකප්පියත්ථරණඤ්ච. තදුභයම්පි සාදියතො න කෙනචි පරියායෙන වට්ටති. ජාතරූපන්ති සුවණ්ණං. රජතන්ති කභාපණො, ලොභමාසකදාරුමාසකජතුමාසකාදි යං යං තත්ථ තත්ථ වොහාරං ගච්ජති, තදුභයම්පි ජාතරූපරජනං. තස්ස යෙන කෙනචි පකාරෙන සාදියනං පටිග්ගහො නාම, සො න යෙන කෙනචි පරියායෙන වට්ටතිති එවං ආවෙණිකං චත්තබ්බං.

දසපි වෙනානි සික්ඛාපදානි භිනෙන ඡන්දෙන චිත්තවිරියවීමංසාහි වා සමාදින්නානි භිනානි, මජ්ඣිමෙහි මජ්ඣිමානි, පඤ්ඤානෙහි පඤ්ඤානානි. තණ්හාදිට්ඨිමානෙහි වා උපක්කිලිට්ඨානි භිනානි, අනුපක්කිලිට්ඨානි මජ්ඣිමානි, තත්ථ තත්ථ පඤ්ඤාය අනුග්ගහිතානි පඤ්ඤානානි. ඤාණවිප්පයුත්තෙන වා කුසලචිත්තෙන සමාදින්නානි භිනානි, සසඬ්ඛාරිකඤාණසම්පයුත්තෙන මජ්ඣිමානි, අසඬ්ඛාරිකෙන පඤ්ඤානානි ඵලං ඤෙය්‍යා භිනාදිතාපි වානි.

ඵත්තාවතා ව යා පුබ්බෙ “යෙන යත්ථ යදා යස්මා”තිආදීහි ඡහි ගාථාහි සික්ඛාපදපාදස්ස වණ්ණනත්ථං මානිකා නික්ඛිත්තා, සා අත්ථතො පකාසිතා භොතිති.

පරමත්ථපොතිකාය බුද්දකපාද-අට්ඨකථාය

සික්ඛාපදවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

3. ද්වන්තිංසාකාරවණ්ණනා

පදසම්බන්ධවණ්ණනා

ඉදානි යදිදං එවං දසහි සික්ඛාපදෙහි පරිසුද්ධපයොගස්ස සිලෙ පතිට්ඨිතස්ස කුලපුත්තස්ස ආසයපරිසුද්ධත්ථං විත්තභාවනත්ථස්ස අඤ්ඤානු බුද්ධුප්පාදා අප්පච්ඡන්තපුබ්බං සබ්බන්තිට්ඨානං අවිසයභූතං තෙසු තෙසු සුත්තන්තෙසු –

“එකධම්මො, භික්ඛවෙ, භාවිතො බහුලිකතො මහතො සංවෙගාය සංවත්තති. මහතො අත්ථාය සංවත්තති. මහතො යොගක්ඛෙමාය සංවත්තති. මහතො සතිසම්පජ්ඤාය සංවත්තති. ඤාණදස්සනප්පට්ඨාභාය සංවත්තති. දිට්ඨධම්මසුබ්බාරාය සංවත්තති. විජ්ජාවිමුත්තිඵලසච්ඡිකිරියාය සංවත්තති. කතමො එකධම්මො? කායගතා සති. අමතං තෙ, භික්ඛවෙ, න පරිභුඤ්ජන්ති, යෙ කායගතාසතිං න පරිභුඤ්ජන්ති. අමතං තෙ, භික්ඛවෙ, පරිභුඤ්ජන්ති, යෙ කායගතාසතිං පරිභුඤ්ජන්ති. අමතං තෙසං, භික්ඛවෙ, අපරිභුත්තං පරිභුත්තං, පරිභීතං අපරිභීතං, විරද්ධං ආරද්ධං, යෙසං කායගතා සති ආරද්ධා”ති. (අ. නි. 1.564-570) –

එවං භගවතා අනෙකාකාරෙන පසංසිත්වා –

“කථං භාවිතා, භික්ඛවෙ, කායගතාසති කථං බහුලිකතා මහබ්බලා හොති මහානිසංසා? ඉධ, භික්ඛවෙ, භික්ඛු අරඤ්ඤගතො වා”ති (ම. නි. 3.154) –

ආදිනා නයෙන ආනාපානපබ්බං ඉරියාපථපබ්බං චතුසම්පජ්ඤාපබ්බං පටිකුලමනසිකාරපබ්බං ධාතුමනසිකාරපබ්බං නව සිවථිකපබ්බානිති ඉමෙසං වුද්දසන්නං පබ්බානං වසෙන කායගතාසතිකම්මට්ඨානං නිද්දිට්ඨං. තස්ස භාවනානිද්දෙසො අනුප්පත්තො. තත්ථ යස්මා ඉරියාපථපබ්බං චතුසම්පජ්ඤාපබ්බං ධාතුමනසිකාරපබ්බන්ති ඉමානි තිණි විපස්සනාවසෙන වුත්තානි. නව සිවථිකපබ්බානි විපස්සනාඤාණෙසුයෙව ආදීනවානුපස්සනාවසෙන වුත්තානි. යාපි චෙත්ථ උද්ධුමාතකාදීසු සමාධිභාවනා ඉච්ඡෙයා, සා විසුද්ධිමග්ගෙ විත්ථාරතො අසුභභාවනානිද්දෙසෙ පකාසිතා එව. ආනාපානපබ්බං පන පටිකුලමනසිකාරපබ්බඤ්චෙති ඉමානෙත්ථ ද්වෙ සමාධිවසෙන වුත්තානි. තෙසු ආනාපානපබ්බං ආනාපානස්සතිවසෙන විසුං කම්මට්ඨානංයෙව. යං පනෙතං –

“පුන වපරං, භික්ඛවෙ, භික්ඛු ඉමමෙව කායං උද්ධං පාදතලා අධො කෙසමත්ථකා තවපරියන්තං පුරං නානප්පකාරස්ස අසුචිනො පච්චචෙක්ඛති ‘අත්ථි ඉමස්මිං කායෙ කෙසා, ලොමා...පෙ.... මුත්ත’න්ති (ම. නි. 3.154).

එවං තත්ථ තත්ථ මත්ථලුඬ්ඨං අට්ඨිමිඤ්ජෙන සඬගභෙත්වා දෙසිතං කායගතාසතිකොට්ඨාසභාවනාපරියායං ද්වන්තිංසාකාරකම්මට්ඨානං ආරද්ධං, තස්සායං අත්ථවණ්ණනා –

තත්ථ අත්ථිති සංවිජ්ජන්ති. ඉමස්මින්ති ය්වායං උද්ධං පාදතලා අධො කෙසමත්ථකා තවපරියන්තො පුරො නානප්පකාරස්ස අසුචිනොති වුව්චති, තස්මිං . කායෙති සරිරෙ. සරිරඤ්ඤි අසුචිසඤ්චයතො, කුච්ඡිතානං වා කෙසාදීනඤ්චෙව වක්ඛුරොගාදීනඤ්ච රොගසතානං ආයභූතතො කායොති වුව්චති. කෙසා...පෙ.... මුත්තන්ති එතෙ කෙසාදෙයො ද්වන්තිංසාකාරා, තත්ථ “අත්ථි ඉමස්මිං කායෙ කෙසා අත්ථි ලොමා”ති එවං සම්බන්ධො වෙදිතබ්බො . තෙන කිං කථිතං හොති? ඉමස්මිං පාදතලා පට්ඨාය උපරි, කෙසමත්ථකා පට්ඨාය භෙට්ඨා, තවතො පට්ඨාය පරිතොති එත්තකෙ බ්‍යාමමත්තෙ කලෙවරෙ සබ්බාකාරොනාපි විචින්නො න කොචි කිඤ්චි මුත්තං වා මණිං වා වෙළුරියං වා අගරං වා වන්දනං වා කුඬිකුමං වා කප්පුරං වා වාසවුණ්ණාදිං වා අණුමත්තමිසි සුවිභාවං පස්සති, අථ බො පරමදුග්ගන්ධපෙගුච්ඡං අස්සිරිකදස්සනං නානප්පකාරං කෙසලොමාදිභෙදං අසුචිමෙව පස්සතිති.

අයං තාවෙත්ථ පදසම්බන්ධතො වණ්ණනා.

අසුභභාවනා

අසුභභාවනාවසෙන පනස්ස එවං වණ්ණනා වෙදිතබ්බා – එවමෙතස්මිං පාණානිපාතාවෙරමණිසික්ඛාපදාදිභෙදෙ සිලෙ පතිට්ඨිතෙන පයොගසුද්ධෙන ආදිකම්මිකෙන කුලපුත්තෙන ආසයසුද්ධියා අධිගමනත්ථං ද්වන්තිංසාකාරකම්මට්ඨානභාවනානුයොගමනුයුඤ්ජිතුකාමෙන පඨමං තාවස්ස ආවාසකුලලාභගණකම්මද්ධානඤ්ඤාතිගත්ථරොගඉද්ධිපලිබොධෙන කිත්තිපලිබොධෙන වා සහ දස පලිබොධා හොන්ති. අථානෙන ආවාසකුලලාභගණකම්මකිත්තිසු සඬගප්පහානෙන, කම්මද්ධානගත්ථෙසු අබ්‍යාපාරෙන, රොගස්ස තිකිච්ඡායාති එවං තෙ දස පලිබොධා උපච්ඡින්නිදිතබ්බා, අථානෙන උපච්ඡින්නපලිබොධෙන අනුපච්ඡින්නතෙක්ඛම්මාහිලාසෙන කොට්ඨපත්තසල්ලෙඛවුත්තිතං පරිග්ගභෙත්වා බුද්ධානුබුද්ධකම්මි විනයාවාරං අප්පභන්තෙන ආගමාධිගමසමන්තාගතො තතො අඤ්ඤතරඬ්ඨගසමන්තාගතො වා කම්මට්ඨානදායකො ආවරියො

විනයානුරූපෙන විධිනා උපගන්තබ්බො, වත්තසම්පදාය ව ආරාධිතවිත්තස්ස තස්ස අත්තනො අධිප්පායො නිවෙදෙනබ්බො. තෙන තස්ස නිමිත්තජ්ඣාසයවරියාධිමුත්තිහෙදං ඤත්වා යදි එතං කම්මට්ඨානමනුරූපං, අප් යස්මිං විහාරෙ අත්තනා වසති, යදි තස්මිංයෙව සොපි වසිතුකාමො හොති, තතො සඬබ්බපතො කම්මට්ඨානං දාතබ්බං. අප් අඤ්ඤානු වසිතුකාමො හොති, තතො පහාතබ්බපරිග්ගහෙනබ්බාදිකප්තවසෙන සපුරෙක්ඛාරං රාගවරිතානුකුලාදිකප්තවසෙන සප්පහෙදං විත්ථාරෙන කප්තබ්බං. තෙන තං සපුරෙක්ඛාරං සප්පහෙදං කම්මට්ඨානං උග්ගහෙත්වා ආවරියං ආපුච්ඡිත්වා යාති තාති -

“මහාවාසං නවාවාසං, ජරාවාසඤ්ච පන්ථනි;
සොණ්ඩිං පණ්ණඤ්ච පුප්ඵඤ්ච, එලං පත්ථිතමෙව ව.

“නගරං දාරුනා ඛේත්තං, විසභාගෙන පට්ටනං;
පච්චන්තසීමාසප්පායං, යත්ථ මිත්තො න ලබ්භති.

“අට්ඨාරසෙනානි යානානි, ඉති විඤ්ඤාය පණ්ඩිතො;
ආරකා පරිවජ්ජෙය්‍යා, මග්ගං සප්පට්ඨයං යථා”ති. (විසුද්ධි. 1.52) -

එවං අට්ඨාරස සෙනාසනානි පරිවජ්ජෙතබ්බානිති චූච්චන්ති. තානි වජ්ජෙත්වා, යං තං -

“කප්ඤ්ච, භික්ඛවෙ, සෙනාසනං පඤ්චඩ්ගසමන්තාගතං හොති? ඉධ, භික්ඛවෙ, සෙනාසනං නාතිදුරං හොති, නච්චාසන්තං, ගමනාගමනසම්පන්නං, දිවා අප්පාකිණ්ණං, රත්තිං අප්පසද්දං අප්පනිග්ගොසං අප්පඨංසමකසවාතාතපසරීසපසම්ඵස්සං. තස්මිං බො පන සෙනාසනෙ විහරන්තස්ස අප්පකසිරෙන උප්පජ්ජන්ති විවරපිණ්ඩපාතසෙනාසනගිලානපච්චයභෙසප්පරික්ඛාරා. තස්මිං බො පන සෙනාසනෙ ථෙරා භික්ඛු විහරන්ති ඛුස්සුතා ආගතාගමා ධම්මධරා විනයධරා මාතිකාධරා, තෙ කාලෙන කාලං උපසඩ්ධකම්ත්වා පරිපුච්ඡති පරිපඤ්භති ‘ඉදං, භත්තෙ, කප්ථං, ඉමස්ස කො අත්ථො’ති? තස්ස, තෙ ආයස්මන්තො අච්චටඤ්චෙව විවරන්ති, අනුත්තානීකතඤ්ච උත්තානිං කරොන්ති, අනෙකවිහිතෙසු ව කඩ්ඛායානියෙසු ධම්මෙසු කඩ්ඛං පටිවිනොදෙන්ති. එවං බො, භික්ඛවෙ, සෙනාසනං පඤ්චඩ්ගසමන්තාගතං හොති”ති (අ. නි. 10.11). -

එවං පඤ්චඩ්ගසමන්තාගතං සෙනාසනං චූත්තං. තථාරූපං සෙනාසනං උපගම්ම කතසබ්බකිච්චෙන කාමෙසු ආදීනවං, තෙක්ඛම්මෙ ව ආනිසංසං පච්චවෙක්ඛිත්වා බුද්ධසුබුද්ධතාය ධම්මසුධම්මතාය සඩ්ධසුප්පට්පන්නතාය ව අනුස්සරණෙන විත්තං පසාදෙන්වා යං තං -

“වචසා මනසා වෙව, වණ්ණසණ්ඨානතො දිසා;
ඔකාසතො පරිවජෙදා, සත්තධුග්ගහණං ව්දු”ති. -

එවං සත්තවිධං උග්ගහකොසල්ලං; අනුපුබ්බතො, නාතිසීසතො, නාතිසණ්කතො, වික්ඛෙපප්පට්ඨාහනතො, පණ්ණත්තිසමතික්කමතො, අනුපුබ්බමුඤ්චනතො, අප්පනාතො, තයො ව සුත්තන්තානි එවං දසවිධං මනසිකාරකොසල්ලඤ්ච චූත්තං. තං අපරිච්චජන්තෙන ද්වන්තිංසාකාරභාවනා ආරභිතබ්බා. එවඤ්ච ආරභතො සබ්බාකාරෙන ද්වන්තිංසාකාරභාවනා සම්පජ්ජති නො අඤ්ඤථා.

තත්ථ ආදිනොව තවපඤ්චකං තාව ගහෙත්වා අපි තෙපිටකෙන “කෙසා ලොමා”තිආදීනා නයෙන අනුලොමතො, තස්මිං පගුණිභූතෙ “තථො දන්තා”ති එවමාදීනා නයෙන පටිලොමතො, තස්මිම්පි පගුණිභූතෙ තදුභයනයෙනෙව අනුලොමප්පටිලොමතො බහි විසට්ඨිතක්කච්චිජෙදනත්ථං පාළිපගුණිභාවත්ථඤ්ච වචසා කොට්ඨාසසභාවපරිග්ගහත්ථං මනසා ව අද්ධමාසං භාවෙතබ්බං. වචසා භිස්ස භාවනා බහි විසට්ඨිතක්කෙ විච්ඡින්දිත්වා මනසා භාවනාය පාළිපගුණතාය ව පච්චයො හොති, මනසා භාවනා අසුභවණ්ණලක්ඛණානං අඤ්ඤතරවසෙන පරිග්ගහස්ස, අප් තෙනෙව නයෙන වක්කපඤ්චකං අද්ධමාසං, තතො තදුභයමද්ධමාසං, තතො පප්ඨාසපඤ්චකමද්ධමාසං, තතො තං පඤ්චකත්තයම්පි අද්ධමාසං, අප් අන්තෙ අචුත්තම්පි මත්ථලුඩ්ගං පථවිධාතුආකාරෙහි සද්ධිං එකතො භාවනත්ථං ඉධ පක්ඛිපිත්වා මත්ථලුඩ්ගපඤ්චකං අද්ධමාසං, තතො පඤ්චකචතුක්කම්පි අද්ධමාසං, අප් මෙදජක්කමද්ධමාසං, තතො මෙදජක්කෙන සහ පඤ්චකචතුක්කම්පි අද්ධමාසං, අප් මුත්තජක්කමද්ධමාසං, තතො සබ්බමෙව ද්වන්තිංසාකාරමද්ධමාසන්ති එවං ඡ මාසෙ වණ්ණසණ්ඨානදිසොකාසපරිවජෙදතො වචත්ථපෙන්නෙන භාවෙතබ්බං. එතං මජ්ඣිමපඤ්ඤං පුග්ගලං සන්ධාය චූත්තං. මන්දපඤ්ඤෙන තු යාවජීවං භාවෙතබ්බං තික්ඛපඤ්ඤස්ස න විරෙනෙව භාවනා සම්පජ්ජතිති.

එත්ථාහ - “කප්ථං පනායම්මං ද්වන්තිංසාකාරං වණ්ණාදිනො වචත්ථපෙති”ති? අයඤ්චි “අත්ථි ඉමස්මිං කායෙ කෙසා”ති එවමාදීනා නයෙන තවපඤ්චකාදිවිභාගතො ද්වන්තිංසාකාරං භාවෙන්තො කෙසා තාව වණ්ණතො කාලකානි වචත්ථපෙති, යාදිසකා වානෙන දිට්ඨා හොන්ති. සණ්ඨානතො දිසවට්ටලිකා තුලාදණ්ඩම්චානි වචත්ථපෙති. දිසතො පන යස්මා ඉමස්මිං කායෙ නාහිතො උද්ධං උපරිමා දිසා අධො හෙට්ඨිමානි චූච්චති, තස්මා ඉමස්ස කායස්ස උපරිමාය දිසාය ජාතානි වචත්ථපෙති. ඔකාසතො නලාටන්තකණ්ණවුළුකගලවාටකපරිච්ඡින්නෙ සිසවම්මෙ ජාතානි.

තත්ප් යථා වම්මිකමත්පකෙ ජාතානි කුණ්ඨතිණානි න ජානන්ති “මයං වම්මිකමත්පකෙ ජාතානි”ති; නපි වම්මිකමත්පකො ජාතානි “මයි කුණ්ඨතිණානි ජාතානි”ති; එවමෙව න කෙසා ජානන්ති “මයං සීසවම්මෙ ජාතා”ති, නපි සීසවම්මං ජාතානි “මයි කෙසා ජාතා”ති. ආභොගපච්චවෙක්ඛණවිරහිතා හි එතෙ ධම්මා අවෙනනා අඛ්‍යාකතා සුඤ්ඤා පරමදුග්ගන්ධජෙගුච්ඡප්පටිකුලා, න සත්තො න පුග්ගලොති වචන්පපෙති. පරිච්ඡේදනොති දුට්ඨො පරිච්ඡේදො සභාගවිසභාගවසෙන. තත්ප් කෙසා හෙට්ඨා පතිට්ඨිතවම්මතලෙන තත්ප් විහග්ගමත්තං පටිසිත්වා පතිට්ඨිතෙන අත්තනො මූලතලෙන ව උපරි ආකාසෙන තිරියං අඤ්ඤමඤ්ඤෙන පරිච්ඡින්නානි එවං සභාගපරිච්ඡේදනො, කෙසා න අවසෙසඵකතිංසාකාරා. අවසෙසා ඵකතිංසා න කෙසානි එවං විසභාගපරිච්ඡේදනො ව වචන්පපෙති. එවං තාව කෙසෙ වණ්ණාදිතො වචන්පපෙති.

අවසෙසෙසු ලොමා වණ්ණනො යෙභුයොන නීලවණ්ණානි වචන්පපෙති, යාදිසකා වානෙන දිට්ඨා භොන්ති. සණ්ඨානතො ඔණතවාපසණ්ඨානා, උපරි වඬිකතාලගිරසණ්ඨානා වා, දිසතො ද්විසු දිසාසු ජාතා, ඔකාසතො හත්පතලපාදතලෙ යපෙත්වා යෙභුයොන අවසෙසසරීරවම්මෙ ජාතානි.

තත්ප් යථා පුරාණගාමට්ඨානෙ ජාතානි දබ්බතිණානි න ජානන්ති “මයං පුරාණගාමට්ඨානෙ ජාතානි”ති, න ව පුරාණගාමට්ඨානං ජාතානි “මයි දබ්බතිණානි ජාතානි”ති, එවමෙව න ලොමා ජානන්ති “මයං සරීරවම්මෙ ජාතා”ති, නපි සරීරවම්මං ජාතානි “මයි ලොමා ජාතා”ති. ආභොගපච්චවෙක්ඛණවිරහිතා හි එතෙ ධම්මා අවෙනනා අඛ්‍යාකතා සුඤ්ඤා පරමදුග්ගන්ධජෙගුච්ඡප්පටිකුලා, න සත්තො න පුග්ගලොති වචන්පපෙති. පරිච්ඡේදනො හෙට්ඨා පතිට්ඨිතවම්මතලෙන තත්ප් ලික්ඛමත්තං පටිසිත්වා පතිට්ඨිතෙන අත්තනො මූලෙන ව උපරි ආකාසෙන තිරියං අඤ්ඤමඤ්ඤෙන පරිච්ඡින්නානි වචන්පපෙති. අයමෙනෙසං සභාගපරිච්ඡේදො, විසභාගපරිච්ඡේදො පන කෙසසදිසො එවානි එවං ලොමෙ වණ්ණාදිතො වචන්පපෙති.

තතො පරං නබා යස්ස පරිපුණ්ණා, තස්ස වීසති. තෙ සබ්බෙපි වණ්ණනො මංසවිනිමුත්තොකාසෙ සෙනා, මංසසම්බන්ධෙ තම්බවණ්ණානි වචන්පපෙති. සණ්ඨානතො යථාසකපතිට්ඨිතොකාසසණ්ඨානා, යෙභුයොන මධුකඵලට්ඨිකසණ්ඨානා, මච්ඡසකලිකසණ්ඨානා වානි වචන්පපෙති. දිසතො ද්විසු දිසාසු ජාතා, ඔකාසතො අඬිගුලිනං අග්ගෙසු පතිට්ඨිතානි.

තත්ප් යථා නාම ගාමදාරකෙහි දණ්ඩකග්ගෙසු මධුකඵලට්ඨිකා යපිතා න ජානන්ති “මයං දණ්ඩකග්ගෙසු යපිතා”ති, නපි දණ්ඩකා ජානන්ති “අම්හෙසු මධුකඵලට්ඨිකා යපිතා”ති; එවමෙව නබා න ජානන්ති “මයං අඬිගුලිනං අග්ගෙසු පතිට්ඨිතා”ති, නපි අඬිගුලියො ජානන්ති “අම්හාකං අග්ගෙසු නබා පතිට්ඨිතා”ති. ආභොගපච්චවෙක්ඛණවිරහිතා හි එතෙ ධම්මා අවෙනනා...පෙ.... න පුග්ගලොති වචන්පපෙති. පරිච්ඡේදනො හෙට්ඨා මූලෙ ව අඬිගුලිමංසෙන, තත්ප් පතිට්ඨිතතලෙන වා උපරි අග්ගෙ ව ආකාසෙන, උභතොපස්සෙසු අඬිගුලිනං උභතොකොට්ඨම්මෙන පරිච්ඡින්නානි වචන්පපෙති. අයමෙනෙසං සභාගපරිච්ඡේදො, විසභාගපරිච්ඡේදො පන කෙසසදිසො එවානි එවං නබෙ වණ්ණාදිතො වචන්පපෙති.

තතො පරං දන්තා යස්ස පරිපුණ්ණා, තස්ස ද්වන්තිංස. තෙ සබ්බෙපි වණ්ණනො සෙනවණ්ණානි වචන්පපෙති. යස්ස සමසණ්ඨිතා භොන්ති, තස්ස බරපත්තවිජ්ජන්තසඬ්ඛපටලම්ච සමගන්ථිතසෙනකුසුමමකුලමාලා විය ව බායන්ති. යස්ස විසමසණ්ඨිතා, තස්ස ජිණ්ණආසනසාලාපීයකපටිපාටි විය නානාසණ්ඨානානි සණ්ඨානතො වචන්පපෙති. තෙසඤ්ඤි උභයදන්තපන්තිපරියොසානෙසු හෙට්ඨතො උපරිතො ව ද්වෙ ද්වෙ කත්වා අට්ඨ දන්තා වතුකොටිකා වතුමූලිකා ආසන්දිකසණ්ඨානා, තෙසං ඔරතො තෙනෙව කමෙන සන්තිවිට්ඨා අට්ඨ දන්තා තිකොටිකා තිමූලිකා සිඬිසාටකසණ්ඨානා. තෙසමිපි ඔරතො තෙනෙව කමෙන හෙට්ඨතො උපරිතො ව එකමෙකං කත්වා වත්තාරො දන්තා ද්විකොටිකා ද්විමූලිකා යානකුපත්ප්ඵගිනිසණ්ඨානා. තෙසමිපි ඔරතො තෙනෙව කමෙන සන්තිවිට්ඨා වත්තාරො දායාදන්තා එකකොටිකා එකමූලිකා මල්ලිකාමකුලසණ්ඨානා. තතො උභයදන්තපන්තිවෙමජ්ඣෙ හෙට්ඨා වත්තාරො උපරි වත්තාරො කත්වා අට්ඨ දන්තා එකකොටිකා එකමූලිකා තුම්බකිපසණ්ඨානා. දිසතො උපරිමාය දිසාය ජාතා. ඔකාසතො උපරිමා උපරිමහනුකට්ඨිකෙ අධොකොටිකා, හෙට්ඨිමා හෙට්ඨිමහනුකට්ඨිකෙ උද්ධංකොටිකා හුත්වා පතිට්ඨිතානි.

තත්ප් යථා නවකම්මිකපුරිසෙන හෙට්ඨා සිලාතලෙ පතිට්ඨාපිතා උපරිමතලෙ පවෙසිතා ථම්භා න ජානන්ති “මයං හෙට්ඨාසිලාතලෙ පතිට්ඨාපිතා, උපරිමතලෙ පවෙසිතා”ති, න හෙට්ඨාසිලාතලං ජානානි “මයි ථම්භා පතිට්ඨාපිතා”ති, න උපරිමතලං ජානානි “මයි ථම්භා පට්ඨා”ති; එවමෙව දන්තා න ජානන්ති “මයං හෙට්ඨාහනුකට්ඨිකෙ පතිට්ඨිතා, උපරිමහනුකට්ඨිකෙ පට්ඨා”ති, නාපි හෙට්ඨාහනුකට්ඨිකං ජානානි “මයි දන්තා පතිට්ඨිතා”ති, න උපරිමහනුකට්ඨිකං ජානානි “මයි දන්තා පට්ඨා”ති. ආභොගපච්චවෙක්ඛණවිරහිතා හි එතෙ ධම්මා...පෙ.... න පුග්ගලොති. පරිච්ඡේදනො හෙට්ඨා හනුකට්ඨිකුපෙන හනුකට්ඨිකං පටිසිත්වා පතිට්ඨිතෙන අත්තනො මූලතලෙන ව උපරි ආකාසෙන තිරියං අඤ්ඤමඤ්ඤෙන පරිච්ඡින්නානි වචන්පපෙති. අයමෙනෙසං සභාගපරිච්ඡේදො, විසභාගපරිච්ඡේදො පන කෙසසදිසො එවානි එවං දන්තෙ වණ්ණාදිතො වචන්පපෙති .

තතො පරං අන්තොසරීරෙ නානාකුණපසඤ්චයප්පට්ඨිජාදකං තවො වණ්ණනො සෙනොති වචන්පපෙති. සො හි යදිපි ඡවිරාගරඤ්ජිතත්තා කාලකොදාතාදිවණ්ණවසෙන නානාවණ්ණො විය දිස්සති, තථාපි සභාගවණ්ණෙන සෙනො

එව. සො පනස්ස සෙනහාවො අග්ගිජාලාභිසානපහරණපහාරාදීහි විද්ධංසිතාය ඡවියා පාකටො හොති. සණ්ඨානතො සඬ්ඛෙපෙන කඤ්චුකසණ්ඨානො, චිත්ථාරෙන නානාසණ්ඨානොති. තථා හි පාදඬුලිත්තවො කොසකාරකකොසසණ්ඨානො, පිට්ඨිපාදත්තවො පුට්ඨිපාහනසණ්ඨානො, ජඬ්ඝත්තවො හත්තපුටකතාලපණ්ණසණ්ඨානො , ඌරුත්තවො තණ්ඩුලහරිතදීඝත්ථවිකසණ්ඨානො, ආනිසදත්තවො උදකපුරිතපට්ඨසාචනසණ්ඨානො, පිට්ඨිත්තවො ඵලකොනද්ධවම්මසණ්ඨානො, කුච්ඡිත්තවො විණාදොණ්කොනද්ධවම්මසණ්ඨානො, උරත්තවො යෙභ්බයොන චතුරස්සසණ්ඨානො, ද්විබාහුත්තවො තුණ්ණරොනද්ධවම්මසණ්ඨානො, පිට්ඨිහත්ථත්තවො ධුරකොසසණ්ඨානො ඵණකත්ථවිකසණ්ඨානො වා, හත්ථඬුලිත්තවො කුඤ්චිකාකොසසණ්ඨානො, ගීවත්තවො ගලකඤ්චුකසණ්ඨානො, මුඛත්තවො ඡිද්දාවඡිද්දකිම්බුලාවකසණ්ඨානො, සීසත්තවො පත්තත්ථවිකසණ්ඨානොති.

තවපරිග්ගණ්හකෙන ව යොගාවචරෙන උත්තරොට්ඨතො පටියාය තවස්ස මංසස්ස ව අත්තරෙන චිත්තං පෙසෙන්නෙන පටිමං තාව මුඛත්තවො වචත්ථපෙනඛ්ඛො, තතො සීසත්තවො, අප්ඵලිගීවත්තවො, තතො අනුලොමෙන පටිලොමෙන ව දක්ඛිණහත්ථත්තවො. අප්ඵලිගීවත්තවො, තතො පිට්ඨිත්තවො, අප්ඵලිගීවත්තවො, තතො අනුලොමෙන පටිලොමෙන ව දක්ඛිණපාදත්තවො, අප්ඵලිගීවත්තවො, තතො වත්ථිඋදරහදයඅඛිහත්තරගීවත්තවො, තතො හෙට්ඨිමහනුකත්තවො, අප්ඵලිගීවත්තවො. එවං යාව පුන උපරි ඔට්ඨත්තවොති . දිසතො ද්විසු දිසාසු ජාතො. ඔකාසතො සකලසරිරං පරියොනන්ධිත්වා යීතොති.

තත්ථ යථා අල්ලවම්මපරියොනද්ධාය පෙළාය න අල්ලවම්මං ජානාති “මයා පෙළා පරියොනද්ධා”ති, නපි පෙළා ජානාති “අහං අල්ලවම්මෙන පරියොනද්ධා”ති; එවමෙව න තවො ජානාති “මයා ඉදං වාතුමහාභුතිකං සරිරං ඔනද්ධ”න්ති, නපි ඉදං වාතුමහාභුතිකං සරිරං ජානාති “අහං තවෙන ඔනද්ධ”න්ති. ආභොගපච්චවෙක්ඛණවිරහිනා හි එතෙ ධම්මා...පෙ.... න පුග්ගලොති. කෙවලං තු –

“අල්ලවම්මපට්ඨිත්තො, තවද්වාරො මහාවණො;
සමන්තතො පග්ගරති, අසුචිසුතිගන්ධියො”ති.

පරිච්ඡේදතො හෙට්ඨා මංසෙන තත්ථ පතිට්ඨිතතලෙන වා උපරි ඡවියා පරිච්ඡින්නොති වචත්ථපෙති. අයමෙතස්ස සභාගපරිච්ඡේදො, විසභාගපරිච්ඡේදො පන කෙසසදිසො එවාති එවං තවං වණ්ණාදිතො වචත්ථපෙති.

තතො පරං සරිරෙ තවපෙසිසතප්පහෙදං මංසං වණ්ණතො රත්තං පාලිහද්දකපුප්ඵසන්තිහන්ති වචත්ථපෙති. සණ්ඨානතො නානාසණ්ඨානන්ති. තථා හි තත්ථ ජඬ්ඝමංසං තාලපත්තපුටහත්තසණ්ඨානං, අවිකසිතකෙතකිම්බුලසණ්ඨානන්තිපි කෙවි. ඌරුමංසං සුඛාපිසනනිසදපොතකසණ්ඨානං, ආනිසදමංසං උද්ධනකොට්ඨසණ්ඨානං, පිට්ඨිමංසං තාලගුලපට්ඨසණ්ඨානං, ඵාසුකද්වයමංසං වංසමයකොට්ඨකුච්ඡිපදෙසමිහි තනුමත්තිකාලපසණ්ඨානං, ථනමංසං වට්ටෙන්වා අවක්ඛිත්තද්ධමත්තිකාපිණ්ඩසණ්ඨානං, ද්විබාහුමංසං නඬ්ඟුට්ඨසීසපාදෙ ඡෙත්වා නිව්චම්මං කත්වා යපිතමහාමුසිකසණ්ඨානං, මංසසුනකසණ්ඨානන්තිපි එකෙ. ගණ්ඩමංසං ගණ්ඩප්පදෙසෙ යපිතකරඤ්ජඛිප්පසණ්ඨානං, මණ්ඩුකසණ්ඨානන්තිපි එකෙ. ජිව්හාමංසං නුභිපත්තසණ්ඨානං, නාසාමංසං ඔමුඛනික්ඛිත්තපණ්ණකොසසණ්ඨානං, 0.අක්ඛිකුපමංසං අද්ධපක්කඋදුම්ඛරසණ්ඨානං, සීසමංසං පත්තපචනකටාහනනුලෙපසණ්ඨානන්ති . මංසපරිග්ගණ්හකෙන ව යොගාවචරෙන එතානෙව ඔළාරිකමංසානි සණ්ඨානතො වචත්ථපෙනඛ්ඛාති. එවඤ්ඤි වචත්ථාපයතො සුබ්බානි මංසානි ඤාණස්ස ආපාථං ආගච්ඡන්තිති. දිසතො ද්විසු දිසාසු ජාතං. ඔකාසතො සාධිකානි තිණ්ණ අට්ඨිසතානි අනුලිම්පිත්වා යීතන්ති.

තත්ථ යථා පුලමත්තිකානුලිත්තාය හිත්තියා න පුලමත්තිකා ජානාති “මයා හිත්ති අනුලිත්තා”ති, නපි හිත්ති ජානාති “අහං පුලමත්තිකාය අනුලිත්තා”ති, එවමෙව න තවපෙසිසතප්පහෙදං මංසං ජානාති “මයා අට්ඨිසතත්තයං අනුලිත්ත”න්ති, නපි අට්ඨිසතත්තයං ජානාති “අහං තවපෙසිසතප්පහෙදෙන මංසෙන අනුලිත්ත”න්ති. ආභොගපච්චවෙක්ඛණවිරහිනා හි එතෙ ධම්මා...පෙ.... න පුග්ගලොති. කෙවලං තු –

“තවපෙසිසතා මංසා, අනුලිත්තා කලෙවරං;
නානාකිම්බුලාකිණ්ණං, මිළ්භට්ඨානංව පුතික”න්ති.

පරිච්ඡේදතො හෙට්ඨා අට්ඨිසඬ්ඝාටෙන තත්ථ පතිට්ඨිතතලෙන වා උපරි තවෙන තිරියං අඤ්ඤාමඤ්ඤාන පරිච්ඡින්නන්ති වචත්ථපෙති. අයමෙතස්ස සභාගපරිච්ඡේදො, විසභාගපරිච්ඡේදො පන කෙසසදිසො එවාති එවං මංසං වණ්ණාදිතො වචත්ථපෙති.

තතො පරං සරිරෙ තවසතප්පහෙදා න්හාරු වණ්ණතො සෙතානි වචත්ථපෙති, මධුවණ්ණානිපි එකෙ. සණ්ඨානතො නානාසණ්ඨානානි. තථා හි තත්ථ මහන්තා මහන්තා න්හාරු කන්දලමකුලසණ්ඨානා, තතො සුබ්බමතරා සුකරවාගුරුප්පුසණ්ඨානා, තතො අණුකතරා පුතිලතාසණ්ඨානා, තතො අණුකතරා සීහලමහාවිණානන්තිසණ්ඨානා, තතො අණුකතරා පුලසුත්තකසණ්ඨානා, හත්ථපිට්ඨිපාදපිට්ඨිසු න්හාරු සකුණපාදසණ්ඨානා, සීසෙ න්හාරු ගාමදාරකානං සීසෙ යපිතවිරළතරුකුලසණ්ඨානා, පිට්ඨියා න්හාරු තෙමෙන්වා ආතපෙ පසාරිතමච්ඡජාලසණ්ඨානා,

අවසෙසා ඉමස්මිං සරිරෙ තංතං අඛිගපච්චිධගානුගතා න්හාරු සරිරෙ පටිමුක්කජාලකඤ්චුකසණ්ඨානානි. දිසතො ද්විසු දිසාසු ජාතා. තෙසු ච දක්ඛිණකණ්ණවුළිකතො පටියාය පඤ්ච කණ්ඨරනාමකා මහාන්හාරු පුරතො ච පච්ඡතො ච විනන්ධමානා වාමපස්සං ගතා, වාමකණ්ණවුළිකතො පටියාය පඤ්ච පුරතො ච පච්ඡතො ච විනන්ධමානා දක්ඛිණපස්සං ගතා, දක්ඛිණගලවාටකතො පටියාය පඤ්ච පුරතො ච පච්ඡතො ච විනන්ධමානා වාමපස්සං ගතා, වාමගලවාටකතො පටියාය පඤ්ච පුරතො ච පච්ඡතො ච විනන්ධමානා දක්ඛිණපස්සං ගතා, දක්ඛිණහත්ථං විනන්ධමානා පුරතො ච පච්ඡතො ච පඤ්ච පඤ්චාති දස කණ්ඨරනාමකා ඵල මහාන්හාරු ආරුල්හා. තථා වාමහත්ථං, දක්ඛිණපාදං, වාමපාදඤ්චාති ඵලමෙනෙ සට්ඨි මහාන්හාරු සරිරධාරකා සරිරනියාමකානිපි වචන්ථපෙනි. ඔකාසතො සකලසරිරෙ අට්ඨිවම්මානං අට්ඨිමංසානඤ්ච අන්තරෙ අට්ඨිනි ආබන්ධමානා ධීනානි.

තත්ථ යථා වල්ලිසන්තානඤ්ඤෙසු කුට්ටදාරුසු න වල්ලිසන්තානා ජානන්ති “අම්හෙහි කුට්ටදාරුනි ආබද්ධානි”ති, නපි කුට්ටදාරුනි ජානන්ති “මයං වල්ලිසන්තානෙහි ආබද්ධානි”ති; ඵලමෙව න න්හාරු ජානන්ති “අම්හෙහි තිණි අට්ඨිසතානි ආබද්ධානි”ති, නපි තිණි අට්ඨිසතානි ජානන්ති “මයං න්හාරුහි ආබද්ධානි”ති. ආභොගපච්චවෙක්ඛණ්විරහිතා හි එතෙ ධම්මා...පෙ.... න සුග්ගලොති. කෙවලං තු –

“නවන්හාරුසතා හොන්ති, බ්‍යාමමත්තෙ කළෙවරෙ;
බන්ධන්ති අට්ඨිසඨිසාං, අගාරම්ච වල්ලියො”ති.

පරිච්ඡෙදතො හෙට්ඨා තිහි අට්ඨිසතෙහි තත්ථ පතිට්ඨිතතලෙහි වා උපරි තචමංසෙහි තිරියං අඤ්ඤාමඤ්ඤෙන පරිච්ඡන්තානි වචන්ථපෙනි. අයමෙනෙසං සභාගපරිච්ඡෙදො, විසභාගපරිච්ඡෙදො පන කෙසසදිසො ඵවාති ඵලං න්හාරු වණ්ණාදිතො වචන්ථපෙනි.

තතො පරං සරිරෙ ද්විත්විකංසදන්තට්ඨිකානං විසුං ගහිතත්තා සෙසානි චතුසට්ඨි හත්ථට්ඨිකානි චතුසට්ඨි පාදට්ඨිකානි චතුසට්ඨි මුදුකට්ඨිකානි මංසනිස්සිතානි ද්වෙ පණ්ණිකට්ඨිනි එකෙකස්මිං පාදෙ ද්වෙ ද්වෙ ගොප්ඵකට්ඨිකානි ද්වෙ ජඩ්ඝට්ඨිකානි එකං ජණ්ණකට්ඨිනි එකං උරුට්ඨිනි ද්වෙ කට්ට්ඨිනි අට්ඨාරස පිට්ඨිකණ්ටකට්ඨිනි චතුච්ඡිති ඵාසුකට්ඨිනි වුද්දස උරට්ඨිනි එකං හදයට්ඨිනි ද්වෙ අක්ඛකට්ඨිනි ද්වෙ පිට්ඨිබාහට්ඨිනි ද්වෙ බාහට්ඨිනි ද්වෙ ද්වෙ අග්ගබාහට්ඨිනි සත්ත ගිවට්ඨිනි ද්වෙ හනුකට්ඨිනි එකං නාසිකට්ඨිනි ද්වෙ අක්ඛිට්ඨිනි ද්වෙ කණ්ණට්ඨිනි එකං නලාට්ට්ඨිනි එකං මුද්ධට්ඨිනි නව සිසකපාලට්ඨිනිනි ඵලමාදිනා නයෙන වුත්තප්පහෙදාති අට්ඨිනි සබ්බානෙව වණ්ණතො සෙතානිති වචන්ථපෙනි.

සණ්ඨානතො නානාසණ්ඨානානි. තථා හි තත්ථ අග්ගපාදඛගුලියට්ඨිනි කතකඛ්ඡසණ්ඨානානි, තදනන්තරාති අඛිගුලිනං මජ්ඣපබ්බට්ඨිනි අපරිපුණ්ණපනසට්ඨිසණ්ඨානානි, මුලපබ්බට්ඨිනි පණ්ණවසණ්ඨානානි, මොරසකලිසණ්ඨානානිනිපි එකෙ. පිට්ඨිපාදට්ඨිනි කොට්ටිකකන්දලකන්දරාසිසණ්ඨානානි පණ්ණිකට්ඨිනි එකට්ඨිතාලප්ඵකට්ඨිනි, ගොප්ඵකට්ඨිනි එකතොබද්ධකීලාගොලකසණ්ඨානානි, ජඩ්ඝට්ඨිකෙසු වුද්දකං ධනුදණ්ඩසණ්ඨානං, මහන්තං බුජ්ජිපාසාමිලාතධමන්තිට්ඨිසණ්ඨානං, ජඩ්ඝට්ඨිකස්ස ගොප්ඵකට්ඨිකෙසු පතිට්ඨිතට්ඨානං අපතිතතචබජ්ජුරිකළීරසණ්ඨානං, ජඩ්ඝට්ඨිකස්ස ජණ්ණකට්ඨිකෙ පතිට්ඨිතට්ඨානං මුද්ධිගමන්ථකසණ්ඨානං ජණ්ණකට්ඨිනි එකපස්සතො සට්ටිතපෙණසණ්ඨානං, උරුට්ඨිනි දුත්තච්ඡිතවාසිඵරසුදණ්ඩසණ්ඨානානි, උරුට්ඨිකස්ස කට්ට්ඨිකෙ පතිට්ඨිතට්ඨානං සුවණ්ණකාරානං අග්ගිජාලකසලාකාබුන්දිසණ්ඨානං , තප්පතිට්ඨිතොකාසො අග්ගච්ඡින්නපුන්තාගඵලසණ්ඨානො, කට්ට්ඨිනි ද්වෙපි එකාබද්ධානි හුත්වා කුම්භකාරෙහි කතවුල්ලිසණ්ඨානානි, තාපසහිසිකාසණ්ඨානානිනිපි එකෙ. ආනිසදට්ඨිනි හෙට්ඨාමුඛයපිතසප්පඵණසණ්ඨානානි, සත්තට්ඨිතානෙසු ඡිද්දාවඡිද්දාති අට්ඨාරස පිට්ඨිකණ්ටකට්ඨිනි අබ්හන්තරතො උපරුපරි යපිතසිසකපට්ටවෙය්කසණ්ඨානානි, බාහිරතො වට්ටනාවලිසණ්ඨානානි, තෙසං අන්තරන්තරා කතචදන්තසද්ධානි ද්වෙ තිණි කණ්ටකානි හොන්ති, චතුච්ඡිති යා ඵාසුකට්ඨිසු පරිපුණ්ණානි පරිපුණ්ණසිහළදාත්තසණ්ඨානානි , අපරිපුණ්ණානි අපරිපුණ්ණසිහළදාත්තසණ්ඨානානි, සබ්බානෙව ඔදාතකුක්කුටස්ස පසාරිතපක්ඛද්වයසණ්ඨානානිනිපි එකෙ. වුද්දස උරට්ඨිනි ජිණ්ණසන්දමානිකඵලකපන්තිසණ්ඨානානි, හදයට්ඨිනි දබ්බපණ්ණසණ්ඨානං, අක්ඛකට්ඨිනි වුද්දකලොභවාසිදණ්ඩසණ්ඨානානි, තෙසං හෙට්ඨා අට්ඨි අද්ධවන්දසණ්ඨානං, පිට්ඨිබාහට්ඨිනි ඵරසුඵණසණ්ඨානානි, උපඩ්ඪච්ඡින්නසිහළකුදාලසණ්ඨානානිනිපි එකෙ. බාහට්ඨිනි ආදාසදණ්ඩසණ්ඨානානි, මහාවාසිදණ්ඩසණ්ඨානානිනිපි එකෙ. අග්ගබාහට්ඨිනි යමකනාලකන්දසණ්ඨානානි, මණ්ඩන්ධට්ඨිනි එකතො අල්ලියාපෙත්වා යපිතසිසකපට්ටවෙය්කසණ්ඨානානි, පිට්ඨිහත්ථට්ඨිනි කොට්ටිකකන්දලකන්දරාසිසණ්ඨානානි, හත්ථඩ්ගුලිමුලපබ්බට්ඨිනි පණ්ණවසණ්ඨානානි, මජ්ඣපබ්බට්ඨිනි අපරිපුණ්ණපනසට්ඨිසණ්ඨානානි, අග්ගපබ්බට්ඨිනි කතකඛ්ඡසණ්ඨානානි, සත්ත ගිවට්ඨිනි දණ්ඩෙ චිජ්ඣිත්ථා පටිපාටියා යපිතවංසකළීරණ්ඩසණ්ඨානානි, හෙට්ඨිමහනුකට්ඨිනි කම්මාරානං අයොකුටයොත්තකසණ්ඨානං, උපරිමහනුකට්ඨිනි අවලෙඛනසත්ථකසණ්ඨානං, අක්ඛිනාසකුපට්ඨිනි අපතිතමිඤ්ජනරුණතාලට්ඨිසණ්ඨානානි , නලාට්ට්ඨිනි අධොමුඛයපිතහින්තසඩ්ඛකපාලසණ්ඨානං, කණ්ණවුළිකට්ඨිනි න්හාපිතබුරකොසසණ්ඨානානි, නලාටකණ්ණවුළිකානං උපරි පට්ටබන්ධනොකාසෙ අට්ඨිබ්භලසට්පුණ්ණපට්ටිලොතිකඛණ්ඩසණ්ඨානං, මුද්ධනට්ඨිනි මුඛච්ඡින්නවඩ්ඛනාළිකෙරසණ්ඨානං, සිසට්ඨිනි සිබ්බෙන්වා යපිතජ්ජරාලාබුකට්ඨිතසණ්ඨානානිනි. දිසතො ද්විසු දිසාසු ජාතානි.

ඔකාසතො අවසෙසෙන සකලසරීරෙ ධීතානි, විසෙසෙන තු සිසට්ඨිති ගිවට්ඨිකෙසු පතිට්ඨිතානි, ගිවට්ඨිති පිට්ඨිකණ්ටකට්ඨිසු පතිට්ඨිතානි, පිට්ඨිකණ්ටකට්ඨිති කට්ටිසු පතිට්ඨිතානි, කට්ටිසු උරුට්ඨිකෙසු පතිට්ඨිතානි, උරුට්ඨිති ජණ්ණකට්ඨිකෙසු, ජණ්ණකට්ඨිති ජඩ්ඝට්ඨිකෙසු, ජඩ්ඝට්ඨිති ගොජ්ඵකට්ඨිකෙසු, ගොජ්ඵකට්ඨිති පිට්ඨිපාදට්ඨිකෙසු පතිට්ඨිතානි, පිට්ඨිපාදට්ඨිකානි ච ගොජ්ඵකට්ඨිති උක්ඛිපිත්වා ධීතානි, ගොජ්ඵකට්ඨිති ජඩ්ඝට්ඨිති...පෙ.... ගිවට්ඨිති සිසට්ඨිති උක්ඛිපිත්වා ධීතානිති එතෙනානුසාරෙන අවසෙසානිපි අට්ඨිති වෙදිතබ්බානි.

තත්ථ යථා ඉට්ඨකගොපානසිවයාදීසු න උපරිමා ඉට්ඨකාදයො ජානන්ති “මයං හෙට්ඨිමෙසු පතිට්ඨිතා”ති, නපි හෙට්ඨිමා ජානන්ති “මයං උපරිමානි උක්ඛිපිත්වා ධීතා”ති; එවමෙව න සිසට්ඨිකානි ජානන්ති “මයං ගිවට්ඨිකෙසු පතිට්ඨිතානි”ති...පෙ.... න ගොජ්ඵකට්ඨිකානි ජානන්ති “මයං පිට්ඨිපාදට්ඨිකෙසු පතිට්ඨිතානි”ති, නපි පිට්ඨිපාදට්ඨිකානි ජානන්ති “මයං ගොජ්ඵකට්ඨිති උක්ඛිපිත්වා ධීතානි”ති. ආභොගපච්චවෙක්ඛණ්විරහිතා හි එතෙ ධම්මා...පෙ.... න පුග්ගලොති. කෙවලං තු ඉමානි සාධකානි තිණි අට්ඨිසතානි නවහි න්භාරුසතෙහි නවහි ච මංසපෙසිසතෙහි ආබද්ධානුලිත්තානි, එකසනවම්මපරියොනද්ධානි, සත්තරසහරණිසහස්සානුගතසිනෙහසිනෙහිතානි, නවනවුතිලොමකුපසහස්සපරිස්සවමානසෙදල්ලිකානි අසීතිකිම්බුලානි, කායොත්තෙව සඬ්ඛං ගතානි, යං සභාවතො උපපරික්ඛන්තො යොගාවචරො න කිඤ්චි ගස්භුපගං පස්සති, කෙවලං තු න්භාරුසම්බන්ධං නානාකුණපසඩ්කිණිණං අට්ඨිසඩ්ඝාටමෙව පස්සති. යං දිස්වා දසබලස්ස පුත්තභාවං උපෙනි. යථාහ —

“පට්ඨාට්ඨිතානි ධීතානි කොට්ඨා,
අනෙකසන්ධියමිතො න කෙහිවි;
බද්ධො නභාරුහි ජරාය වොදිතො,
අවෙනතො කට්ඨකලිඬගරුපමො.

“කුණපං කුණපෙ ජාතං, අසුචිමිති ච පුතිති;
දුග්ගන්ධෙ වාපි දුග්ගන්ධං, හෙදනමිති ච වයධම්මං.

“අට්ඨිපුට්ඨෙ අට්ඨිපුට්ඨො, නිබ්බන්තො පුතිති පුතිකායමිති;
තමිති ච විනෙට් ඡන්දං, හෙස්සට් පුත්තා දසබලස්සා”ති ච.

පරිච්ඡෙදතො අන්තො අට්ඨිමිඤ්ජෙන උපරිතො මංසෙන අග්ගෙ මූලෙ ච අඤ්ඤමඤ්ඤෙන පරිච්ඡින්නානිති වචන්ට්ඨෙති. අයමෙනෙසං සභාගපරිච්ඡෙදො, විසභාගපරිච්ඡෙදො පන කෙසසදිසො එවානි එවං අට්ඨිති වණ්ණාදිතො වචන්ට්ඨෙති.

තතො පරං සරීරෙ යථාචුත්තජ්ජහෙදානං අට්ඨිතං අබ්භන්තරගතං අට්ඨිමිඤ්ජං වණ්ණතො සෙතන්ති වචන්ට්ඨෙති. සණ්ඨානතො අත්තතො ඔකාසසණ්ඨානන්ති. සෙයාපීදං — මහන්තමහන්තානං අට්ඨිතං අබ්භන්තරගතං සෙදෙන්වා වට්ටෙන්වා මහන්තෙසු වංසනළකපබ්බෙසු පක්ඛිත්තමහාවෙන්තඬකුරසණ්ඨානං, බුද්දානුබුද්දකානං අබ්භන්තරගතං සෙදෙන්වා වට්ටෙන්වා බුද්දානුබුද්දකෙසු වංසනළකපබ්බෙසු පක්ඛිත්තනනුවෙන්තඬකුරසණ්ඨානන්ති. දිසතො ද්විසු දිසාසු ජාතං. ඔකාසතො අට්ඨිතං අබ්භන්තරෙ පතිට්ඨිතන්ති.

තත්ථ යථා වෙළුනළකාදීනං අන්තොගතානි දුධ්වාණිතානි න ජානන්ති “මයං වෙළුනළකාදීනං අන්තොගතානි”ති, නපි වෙළුනළකාදයො ජානන්ති “දුධ්වාණිතානි අම්භාකං අන්තොගතානි”ති; එවමෙව න අට්ඨිමිඤ්ජං ජානානි “අහං අට්ඨිතං අන්තොගත”න්ති, නපි අට්ඨිති ජානන්ති “අට්ඨිමිඤ්ජං අම්භාකං අන්තොගත”න්ති. ආභොගපච්චවෙක්ඛණ්විරහිතා හි එතෙ ධම්මා...පෙ.... න පුග්ගලොති. පරිච්ඡෙදතො අට්ඨිතං අබ්භන්තරතලෙහි අට්ඨිමිඤ්ජභාගෙන ච පරිච්ඡින්නන්ති වචන්ට්ඨෙති. අයමෙනස්ස සභාගපරිච්ඡෙදො, විසභාගපරිච්ඡෙදො පන කෙසසදිසො එවානි එවං අට්ඨිමිඤ්ජං වණ්ණාදිතො වචන්ට්ඨෙති.

තතො පරං සරීරස්ස අබ්භන්තරෙ ද්විගොළකජ්ජහෙදං වක්කං වණ්ණතො මන්දරත්තං පාළිහද්දකට්ඨිවණ්ණන්ති වචන්ට්ඨෙති. සණ්ඨානතො ගාමදාරකානං සුත්තාචුත්තකීළාගොළකසණ්ඨානං, එකවණ්ටසහකාරද්වයසණ්ඨානන්තිපි එකෙ. දිසතො උපරිමාය දිසාය ජාතං. ඔකාසතො ගලවාටකා විනික්ඛන්තෙන එකමූලෙන ථොකං ගන්ත්වා ද්විධා හින්තෙන ථූලන්භාරුතා විනිබද්ධං හුත්වා හදයමංසං පරික්ඛිපිත්වා ධීතන්ති.

තත්ථ යථා වණ්ටුපතිබද්ධං සහකාරද්වයං න ජානානි “අහං වණ්ටෙන උපතිබද්ධ”න්ති, නපි වණ්ටං ජානානි “මයා සහකාරද්වයං උපතිබද්ධ”න්ති; එවමෙව න වක්කං ජානානි “අහං ථූලන්භාරුතා උපතිබද්ධ”න්ති, නපි ථූලන්භාරු ජානානි “මයා වක්කං උපතිබද්ධ”න්ති. ආභොගපච්චවෙක්ඛණ්විරහිතා හි එතෙ ධම්මා...පෙ.... න පුග්ගලොති. පරිච්ඡෙදතො වක්කං වක්කභාගෙන පරිච්ඡින්නන්ති වචන්ට්ඨෙති. අයමෙනස්ස සභාගපරිච්ඡෙදො, විසභාගපරිච්ඡෙදො පන කෙසසදිසො එවානි එවං වක්කං වණ්ණාදිතො වචන්ට්ඨෙති.

තතො පරං සරීරස්ස අබ්භන්තරෙ හදයං වණ්ණතො රත්තං රත්තපදුමපත්තපිට්ඨිවණ්ණන්ති වචන්ට්ඨෙති. සණ්ඨානතො බාහිරපත්තානි අපනෙන්වා අධොමුඛයපිතපදුමමකුළසණ්ඨානං, තඤ්ච අග්ගච්ඡින්නපුත්තාගඵලම්ච

තනො පරං සරිරස්ස අබ්භන්තරෙ ද්වන්තිංසමංසබ්බණ්ඩප්පභෙදං පප්ඵාසං වණ්ණතො රත්තං
නාතිපරිපක්කඋදුම්බරවණ්ණන්ති වචන්ථපෙනි. සණ්ඨානතො විසම්මිජින්නපුච්ඡණ්ඨානං,
ඡදනිට්ඨකබ්බසුඤ්ජසණ්ඨානන්තිපි එකෙ. තදෙනං අබ්භන්තරෙ අසිතපීතාදීනං අභාවෙ උග්ගගෙන
කම්මජතෙජ්ජමනා අබ්භාහතත්තා සඬබ්බදිතපලාලපිණ්ඩම්ච නිරසං නිරොජං හොති. දිසතො උපරිමාය දිසාය ජානං.
ඔකාසතො සරිරබ්භන්තරෙ ද්වන්තං ථනානං අබ්භන්තරෙ හදයඤ්ච යකනඤ්ච උපරි ඡාදෙන්වා ඔලම්බත්තං ධීතන්ති.

තත්ප් යථා ජිණ්ණකොට්ඨබ්බන්තරෙ ලම්බමානො සක්කුකුලාවකො න ජානාති “අභං ජිණ්ණකොට්ඨබ්බන්තරෙ ලම්බමානො ධීතො”ති, නපි ජිණ්ණකොට්ඨබ්බන්තරං ජානාති “සක්කුකුලාවකො මයි ලම්බමානො ධීතො”ති; එවමෙව න පජ්ජාසං ජානාති “අභං සරිරබ්බන්තරෙ ද්විත්තං ථනානං අන්තරෙ ලම්බමානං ධීතො”ති, නපි සරිරබ්බන්තරෙ ද්විත්තං ථනානං අන්තරං ජානාති “මයි පජ්ජාසං ලම්බමානං ධීතො”ති. ආභොගපච්චවෙක්ඛණවිරහිතා හි එතෙ ධම්මා...පෙ.... න පුග්ගලොති. පරිච්ඡේදනො පජ්ජාසං පජ්ජාසභාගෙන පරිච්ඡින්නන්ති වචන්ට්ඨපෙති. අයමෙතස්ස සභාගපරිච්ඡේදො, විසභාගපරිච්ඡේදො පන කෙසසදිසො එවාති එවං පජ්ජාසං චණ්ණාදිතො වචන්ට්ඨපෙති.

තනො පරං අන්තොසරිරෙ පුරිසස්ස ද්වන්තිංසහත්ථං, ඉත්ථියා අට්ඨවිසතිහත්ථං, එකවිසතියා යානෙසු ඔහග්ගං අන්තං චණ්ණතො සෙතං සක්ඛරසුධාවණ්ණන්ති වචන්ට්ඨපෙති. සණ්ඨානතො සීසං ඡින්නිත්වා ලොහිතදොණියං සංවෙල්ලෙන්වා යපිතධම්මනිසණ්ඨානං. දිසතො ද්විසු දිසාසු ජාතං. ඔකාසතො උපරි ගලවාටකෙ හෙට්ඨා ව කරිසමග්ගෙ විනිබන්ධන්තා ගලවාටකකරිසමග්ගපරියන්තෙ සරිරබ්බන්තරෙ ධීතන්ති.

තත්ප් යථා ලොහිතදොණියං යපිතං ඡින්නසීසං ධම්මනිකලෙවරං න ජානාති “අභං ලොහිතදොණියං ධීතො”ති, නපි ලොහිතදොණි ජානාති “මයි ඡින්නසීසං ධම්මනිකලෙවරං ධීතො”ති; එවමෙව න අන්තං ජානාති “අභං සරිරබ්බන්තරෙ ධීතො”ති, නපි සරිරබ්බන්තරං ජානාති “මයි අන්තං ධීතො”ති. ආභොගපච්චවෙක්ඛණවිරහිතා හි එතෙ ධම්මා...පෙ.... න පුග්ගලොති. පරිච්ඡේදනො අන්තං අන්තභාගෙන පරිච්ඡින්නන්ති වචන්ට්ඨපෙති. අයමෙතස්ස සභාගපරිච්ඡේදො, විසභාගපරිච්ඡේදො පන කෙසසදිසො එවාති එවං අන්තං චණ්ණාදිතො වචන්ට්ඨපෙති.

තනො පරං අන්තොසරිරෙ අන්තන්තරෙ අන්තගුණං චණ්ණතො සෙතං දකසීතලිකමූලචණ්ණන්ති වචන්ට්ඨපෙති. සණ්ඨානතො දකසීතලිකමූලසණ්ඨානමෙවාති, ගොමුත්තසණ්ඨානන්තිපි එකෙ. දිසතො ද්විසු දිසාසු ජාතං. ඔකාසතො කුදාලඵරසුකම්මාදිති කරොන්තානං යන්තාකඩ්ඪනකාලෙ යන්තසුත්තකම්ච යන්තඵලකානි අන්තභොගෙ එකතො අග්ගළන්තෙ ආබන්ධන්වා පාදපුඤ්ජනරජ්ජුමණ්ඩලකස්ස අන්තරා තං සිබ්බිත්වා ධීතරජ්ජුකා විය එකවිසතියා අන්තභොගානං අන්තරා ධීතන්ති.

තත්ප් යථා පාදපුඤ්ජනරජ්ජුමණ්ඩලකං සිබ්බිත්වා ධීතරජ්ජුකා න ජානාති “මයා පාදපුඤ්ජනරජ්ජුමණ්ඩලකං සිබ්බිත්වා”ති, නපි පාදපුඤ්ජනරජ්ජුමණ්ඩලකං ජානාති “රජ්ජුකා මං සිබ්බිත්වා ධීතා”ති, එවමෙව අන්තගුණං න ජානාති “අභං අන්තං එකවිසතිභොගබ්බන්තරෙ ආබන්ධන්වා ධීතො”ති, නපි අන්තං ජානාති “අන්තගුණං මං ආබන්ධන්වා ධීතො”ති. ආභොගපච්චවෙක්ඛණවිරහිතා හි එතෙ ධම්මා...පෙ.... න පුග්ගලොති. පරිච්ඡේදනො අන්තගුණං අන්තගුණභාගෙන පරිච්ඡින්නන්ති වචන්ට්ඨපෙති. අයමෙතස්ස සභාගපරිච්ඡේදො, විසභාගපරිච්ඡේදො පන කෙසසදිසො එවාති එවං අන්තගුණං චණ්ණාදිතො වචන්ට්ඨපෙති.

තනො පරං අන්තොසරිරෙ උදරියං චණ්ණතො අජ්ඣොභටාභාරචණ්ණන්ති වචන්ට්ඨපෙති. සණ්ඨානතො පරිස්සාවනෙ සිලීලබ්දධනණ්ඩුලසණ්ඨානං. දිසතො උපරිමාය දිසාසු ජාතං. ඔකාසතො උදරෙ ධීතන්ති . උදරං නාම උභතො නිජ්ජිලියමානස්ස අල්ලසාටකස්ස මජ්ඣෙ සඤ්ජානථොටකසදිසං අන්තපට්ඨං, බග්ගි මට්ඨං, අන්තො මංසකසම්බුපලිවෙධිතං, කිලිට්ඨපාවාරපුජ්ජසදිසං, කුට්ඨපනසඵලස්ස අබ්බන්තරසදිසන්තිපි එකෙ. තත්ප් තක්කොලකා ගණ්ඩුජ්ජාදකාතාලහිරකාසුච්චුබ්බකාපට්ඨන්තසුත්තකානි එවමාදිද්වන්තිංසකුලජ්ජහෙදා කිමයො ආකුලබ්බාකුලා සණ්ඩසණ්ඩවාරිතො හුත්වා නිවසන්ති, යෙ පානභොජනාදිමිහි අවිජ්ජමානෙ උල්ලඬිසිත්වා විරචන්තා හදයමංසං අභිතුදන්ති පානභොජනාදිති අජ්ඣොභරණවෙලායඤ්ච උද්ධංමුඛා හුත්වා පට්ඨමජ්ඣොභටෙ ද්වෙ තයො ආලොපෙ තුරිතතුරිතා විලුම්පන්ති. යං එතෙසං කිමීතං පසුතිසරං වච්චකුටි ගිලානසාලා සුසානඤ්ච හොති, යන්ට් සෙයාපාපි නාම චණ්ඩාලාමද්වාරෙ වන්දනිකාය සරදසමයෙ ථුලප්පිසිතකෙ දෙවෙ වස්සන්තෙ උදකෙන ආවුල්භං මුත්තකරිසවම්මට්ඨිත්භාරුඛණ්ඩබලසිඬිසාණිකාලොහිතජ්ජහුතිනානාකුණපජාතං නිපතිත්වා කද්දමොදකාලුලිතං සඤ්ජානකිමීකුලාකුලං හුත්වා ද්විහනිභව්වයෙන සුරියාතපසන්තාපවෙගකුටීතං උපරි ඵෙණපුජ්ජුලකෙ මුඤ්චන්තං අභිනීලචණ්ණං පරමදුග්ගන්ධපෙගුච්ඡං උපගන්තුං වා දට්ඨුං වා අනරහරුපතං ආපජ්ජිත්වා තිට්ඨති, පගෙව සායිතුං වා සායිතුං වා; එවමෙව නානජ්ජකාරපානභොජනාදි දන්තමුසලසංචුණ්ණිතං ජීවිභාහත්ථසම්පරිචන්තිතං බෙලලාලාපලිබුද්ධං තඬ්ඨණ්ඩගතචණ්ණගන්ධරසාදිසම්පදං කොලියබලිසුචානවමුච්ඡසදිසං නිපතිත්වා පිත්තසෙම්භවාතපලිවෙධිතං හුත්වා උදරග්ගිසන්තාපවෙගකුටීතං කිමීකුලාකුලං උපරුපරි ඵෙණපුජ්ජුලකානි මුඤ්චන්තං පරමකසම්බුදුග්ගන්ධපෙගුච්ඡභාවමාපජ්ජිත්වා තිට්ඨති. යං සුත්වාපි පානභොජනාදිසු අමනුඤ්ඤා සණ්ඨාති, පගෙව පඤ්ඤාචක්ඛුතා ඔලොකෙන්වා. යන්ට් ව පතිතං පානභොජනාදි පඤ්චධා විවෙකං ගච්ඡති, එකං භාගං පාණකා බාදන්ති, එකං භාගං උදරග්ගි ක්කාපෙති, එකො භාගො මුත්තං හොති, එකො භාගො කරිසං හොති, එකො භාගො රසභාවං ආපජ්ජිත්වා සොණිතමංසාදිති උපබුභයතිති.

තත්ප් යථා පරමපෙගුච්ඡාය සුචානදොණියා ධීතො සුචානවමුච්ඡ න ජානාති “අභං සුචානදොණියා ධීතො”ති; නපි සුචානදොණි ජානාති “මයි සුචානවමුච්ඡ ධීතො”ති. එවමෙව න උදරියං ජානාති “අභං ඉමස්මිං පරමදුග්ගන්ධපෙගුච්ඡෙ උදරෙ ධීතො”ති; නපි උදරං ජානාති “මයි උදරියං ධීතො”ති. ආභොගපච්චවෙක්ඛණවිරහිතා හි එතෙ ධම්මා...පෙ.... න පුග්ගලොති . පරිච්ඡේදනො උදරියං උදරියභාගෙන පරිච්ඡින්නන්ති වචන්ට්ඨපෙති. අයමෙතස්ස සභාගපරිච්ඡේදො, විසභාගපරිච්ඡේදො පන කෙසසදිසො එවාති එවං උදරියං චණ්ණාදිතො වචන්ට්ඨපෙති.

තනො පරං අන්තොසරීරෙ කරිසං වණ්ණතො යෙභුයොන අජ්ඣොගථාභාරවණ්ණන්ති වචන්ථපෙති.
සණ්ඨානතො ඔකාසසණ්ඨානං, දිසතො හෙට්ඨිමාය දිසාය ජාතං, ඔකාසතො පක්කාසයෙ ධීතන්ති. පක්කාසයො නාම
හෙට්ඨා නාහිපිට්ඨිකණ්ටකමූලානං අන්තරෙ අන්තාවසානෙ උබ්බෙධෙන අට්ඨංගිගුලමත්තො
වංසනළකඛන්තරසදිසො පදෙසො, යත්ථ සෙයාථාපි නාම උපරිභූමිභාගෙ පතිතං වස්සොදකං ඔගළිත්වා
හෙට්ඨාභූමිභාගං පුරෙත්වා තිට්ඨති, එවමෙව යංකිඤ්චි ආමාසයෙ පතිතං පානභොජනාදිකං උදරග්ගිනා ඵෙණුද්දෙහකං
පක්කං පක්කං සණ්භකරණියා පිට්ඨමිව සණ්භතාවං ආපජ්ජිත්වා අන්තබ්ලෙන ඔගළිත්වා ඔමද්දිත්වා වංසනළකෙ
පක්ඛිත්තපණ්ඩුමත්තිකා විය සන්තිවිතං හුත්වා තිට්ඨති.

තත්ථ යථා වංසනළකෙ ඔමද්දිත්වා පක්ඛිත්තපණ්ඩුමත්තිකා න ජානාති “අහං වංසනළකෙ ධීතා”ති, නපි
වංසනළකො ජානාති “මයි පණ්ඩුමත්තිකා ධීතා”ති; එවමෙව න කරිසං ජානාති “අහං පක්කාසයෙ ධීත”න්ති, නපි
පක්කාසයො ජානාති “මයි කරිසං ධීත”න්ති. ආභොගපච්චවෙක්ඛණවිරහිනා හි එතෙ ධම්මා...පෙ.... න පුග්ගලොති.
පරිච්ඡෙදතො කරිසං කරිසභාගෙන පරිච්ඡින්නන්ති වචන්ථපෙති. අයමෙතස්ස සභාගපරිච්ඡෙදො, විසභාගපරිච්ඡෙදො
පන කෙසසදිසො එවාති එවං කරිසං වණ්ණාදිතො වචන්ථපෙති.

තනො පරං සරීරෙ සීසකථාහඛන්තරෙ මත්ථලුඛිගං වණ්ණතො සෙතං අභිජත්තකපිණ්ඩිවණ්ණන්ති
වචන්ථපෙති. පක්කුලීනදුද්ධවණ්ණන්තිපි එකෙ. සණ්ඨානතො ඔකාසසණ්ඨානං. දිසතො උපරිමාය දිසාය ජාතං.
ඔකාසතො සීසකථාහසස අඛන්තරෙ වත්තාරො සිබ්බිතිමග්ගෙ නිස්සාය සමොධාය යපිතා වත්තාරො පිට්ඨපිණ්ඩිකා
විය සමොහිතං චතුමත්ථලුඛිගපිණ්ඩිප්පහෙදං හුත්වා ධීතන්ති.

තත්ථ යථා පුරාණලාබ්ඛකථාහෙ පක්ඛිත්තපිට්ඨපිණ්ඩි පක්කුලීනදුද්ධං වා න ජානාති “අහං පුරාණලාබ්ඛකථාහෙ
ධීත”න්ති, නපි පුරාණලාබ්ඛකථාහං ජානාති “මයි පිට්ඨපිණ්ඩි පක්කුලීනදුද්ධං වා ධීත”න්ති; එවමෙව න මත්ථලුඛිගං
ජානාති “අහං සීසකථාහඛන්තරෙ ධීත”න්ති, නපි සීසකථාහඛන්තරං ජානාති “මයි මත්ථලුඛිගං ධීත”න්ති.
ආභොගපච්චවෙක්ඛණවිරහිනා හි එතෙ ධම්මා...පෙ.... න පුග්ගලොති. පරිච්ඡෙදතො මත්ථලුඛිගං මත්ථලුඛිගභාගෙන
පරිච්ඡින්නන්ති වචන්ථපෙති. අයමෙතස්ස සභාගපරිච්ඡෙදො, විසභාගපරිච්ඡෙදො පන කෙසසදිසො එවාති එවං
මත්ථලුඛිගං වණ්ණාදිතො වචන්ථපෙති.

තනො පරං සරීරෙ බද්ධාබද්ධහෙදතො දුට්ඨමපි පිත්තං වණ්ණතො බහලමධුකතෙලවණ්ණන්ති වචන්ථපෙති.
අබද්ධපිත්තං මිලාතබ්බලපුප්ඵවණ්ණන්තිපි එකෙ. සණ්ඨානතො ඔකාසසණ්ඨානං. දිසතො ද්විසු දිසාසු ජාතං.
ඔකාසතො අබද්ධපිත්තං කෙසලොමනබදන්තානං මංසවිනිමුත්තට්ඨානං ථද්ධසුක්ඛවම්මඤ්ච වජ්ජෙත්වා උදකමිව
තෙලබිත්තු අවසෙසසරීරං බ්‍යාපෙත්වා ධීතං, යමහි කුපිතෙ අක්ඛිති පිතකානි භොන්ති භමන්ති, ගත්තං කම්පති
කණ්ඩුයති. බද්ධපිත්තං හදයපජ්ජාසානමන්තරෙ යකනමංසං නිස්සාය පතිට්ඨිතෙ මහාකොසාතකිකොසකසදිසෙ
පිත්තකොසකෙ ධීතං, යමහි කුපිතෙ සත්තා උම්මත්තකා භොන්ති, විපල්ලත්ථවිත්තා හිරොත්තජ්ජං ඡඩ්ඛෙත්වා
අකත්තබ්බං කරොන්ති, අභාසිතබ්බං භාසන්ති, අවිත්තිතබ්බං විත්තෙත්ති.

තත්ථ යථා උදකං බ්‍යාපෙත්වා ධීතං තෙලං න ජානාති “අහං උදකං බ්‍යාපෙත්වා ධීත”න්ති, නපි උදකං ජානාති
“තෙලං මං බ්‍යාපෙත්වා ධීත”න්ති; එවමෙව න අබද්ධපිත්තං ජානාති “අහං සරීරං බ්‍යාපෙත්වා ධීත”න්ති, නපි සරීරං
ජානාති “අබද්ධපිත්තං මං බ්‍යාපෙත්වා ධීත”න්ති. යථා ව කොසාතකිකොසකෙ ධීතං වස්සොදකං න ජානාති “අහං
කොසාතකිකොසකෙ ධීත”න්ති, නපි කොසාතකිකොසකො ජානාති “මයි වස්සොදකං ධීත”න්ති; එවමෙව න
බද්ධපිත්තං ජානාති “අහං පිත්තකොසකෙ ධීත”න්ති, නපි පිත්තකොසකො ජානාති “මයි බද්ධපිත්තං ධීත”න්ති.
ආභොගපච්චවෙක්ඛණවිරහිනා හි එතෙ ධම්මා...පෙ.... න පුග්ගලොති. පරිච්ඡෙදතො පිත්තං පිත්තභාගෙන
පරිච්ඡින්නන්ති වචන්ථපෙති. අයමෙතස්ස සභාගපරිච්ඡෙදො, විසභාගපරිච්ඡෙදො පන කෙසසදිසො එවාති එවං පිත්තං
වණ්ණාදිතො වචන්ථපෙති.

තනො පරං සරීරබ්හන්තරෙ එකපත්තපුරුප්පමාණං සෙම්භං වණ්ණතො සෙතං කච්ඡකපණ්ණරසවණ්ණන්ති
වචන්ථපෙති. සණ්ඨානතො ඔකාසසණ්ඨානං. දිසතො උපරිමාය දිසාය ජාතං. ඔකාසතො උදරපටලෙ ධීතන්ති. යං
පානභොජනාදිඅජ්ඣොගරණකාලෙ සෙයාථාපි නාම උදකෙ සෙවාලපණකං කට්ඨෙ වා කථලෙ වා පතන්තෙ
ඡීජ්ජිත්වා ද්විධා හුත්වා පුන අජ්ඣොත්ථරිත්වා තිට්ඨති, එවමෙව පානභොජනාදිමිති නිපතන්තෙ ඡීජ්ජිත්වා ද්විධා
හුත්වා පුන අජ්ඣොත්ථරිත්වා තිට්ඨති, යමහි ව මන්දිභූතෙ පක්කමිව ගණ්ඩං පුතිකමිව කුක්කුචණ්ඩං උදරපටලං
පරමජෙගුච්ඡකුණපගන්ධං භොති. තනො උග්ගතෙන ව ගන්ධෙන උග්ගාරොපි මුඛමපි දුග්ගන්ධං පුතිකුණපසදිසං
භොති, සො ව පුරිසො “අපෙහි දුග්ගන්ධං වායසී”ති වත්තබ්බතං ආපජ්ජති, යඤ්ච අභිවඩ්ඪිතං බහලත්තමාපන්නං
පටිකුජ්ජනඵලකමිව වච්චකුටියා උදරපටලබ්හන්තරෙ එව කුණපගන්ධං සන්තිරුමිහිත්වා තිට්ඨති.

තත්ථ යථා වන්දනිකාය උපරිච්ඡෙදපටලං න ජානාති “අහං වන්දනිකාය ධීත”න්ති, නපි වන්දනිකා ජානාති “මයි
ච්ඡෙදපටලං ධීත”න්ති; එවමෙව න සෙම්භං ජානාති “අහං උදරපටලෙ ධීත”න්ති, නපි උදරපටලං ජානාති “මයි
සෙම්භං ධීතන්ති. ආභොගපච්චවෙක්ඛණවිරහිනා හි එතෙ ධම්මා...පෙ.... න පුග්ගලොති. පරිච්ඡෙදතො සෙම්භං
සෙම්භභාගෙන පරිච්ඡින්නන්ති වචන්ථපෙති. අයමෙතස්ස සභාගපරිච්ඡෙදො, විසභාගපරිච්ඡෙදො පන කෙසසදිසො
එවාති එවං සෙම්භං වණ්ණාදිතො වචන්ථපෙති.

තනො පරං සරිරෙ පුබ්බො චණ්ණතො පණ්ඩුපලාසවණ්ණොති වචන්ථපෙනි. සණ්ඨානතො ඔකාසසණ්ඨානො. දිසතො ද්විසු දිසාසු ජාතො. ඔකාසතො පුබ්බස්ස ඔකාසො නාම නිබද්ධො නත්ථි. යත්ථ පුබ්බො සන්තිවිතො තිට්ඨෙය්‍ය, යත්‍ර යත්‍ර බාණුකණ්ටකප්භරණග්ගිජාලාදීහි අභිභතෙ සරිරප්පදෙසෙ ලොහිතං සණ්ඨතිත්වා පච්චති, ගණ්ඩපිළකාදයො වා උප්පජ්ජන්ති, තත්‍ර තත්‍ර තිට්ඨති.

තත්ථ යථා රුක්ඛස්ස තත්ථ තත්ථ ඵරසුධාරාදීහි පහතප්පදෙසෙ අවගළිත්වා යීතො නියායාසො න ජානාති “අහං රුක්ඛස්ස පහතප්පදෙසෙ යීතො”ති, නපි රුක්ඛස්ස පහතප්පදෙසො ජානාති “මයි නියායාසො යීතො”ති; එවමෙව න පුබ්බො ජානාති “අහං සරිරස්ස තත්ථ තත්ථ බාණුකණ්ටකාදීහි අභිභතප්පදෙසෙ ගණ්ඩපිළකාදීනං උට්ඨිතප්පදෙසෙ වා යීතො”ති, නපි සරිරප්පදෙසො ජානාති “මයි පුබ්බො යීතො”ති. ආභොගපච්චවෙක්ඛණවිරහිනා හි එතෙ ධම්මා...පෙ. ... න පුග්ගලොති. පරිච්ඡේදතො පුබ්බො පුබ්බභාගෙන පරිච්ඡින්නොති වචන්ථපෙනි. අයමෙතස්ස සභාගපරිච්ඡේදො, විසභාගපරිච්ඡේදො පන කෙසසදිසො ඵවාති ඵවං පුබ්බං චණ්ණාදිතො වචන්ථපෙනි.

තනො පරං සරිරෙ සන්තිවිතලොහිතං සංසරණලොහිතන්ති ඵවං දුට්ඨෙ ලොහිතෙ සන්තිවිතලොහිතං තාව චණ්ණතො බහලකුට්ඨලාබාරසවණ්ණන්ති වචන්ථපෙනි, සංසරණලොහිතං අච්ඡලාබාරසවණ්ණන්ති. සණ්ඨානතො සබ්බමපි අත්තතො ඔකාසසණ්ඨානං. දිසතො සන්තිවිතලොහිතං උපරිමාය දිසාය ජාතං, සංසරණලොහිතං ද්විසුපිති. ඔකාසතො සංසරණලොහිතං කෙසලොමනබදන්තානං මංසචිතිමුත්තට්ඨානඤ්චෙව ඵද්ධසුක්ඛවම්මඤ්චෙව වජ්ජේත්වා ධම්මජාලානුසාරෙන සබ්බං උපාදින්නකසරිරං ඵරිත්වා යීතං. සන්තිවිතලොහිතං යකනස්ස හෙට්ඨාභාගං පුරෙත්වා එකපත්තපුරණමත්තං වක්කහදයපජ්ඨාසානං උපරි ථොකං ථොකං බිත්ථුං පාතෙත්තං වක්කහදයයකනපජ්ඨාසෙ තෙමෙත්තං යීතං, යම්හි වක්කහදයාදීහි අතෙමෙත්තෙ සත්තා පිපාසිතා භොන්ති.

තත්ථ යථා ජජ්ජරකපාලෙ යීතං උදකං හෙට්ඨා ලෙඩ්ඛුබණ්ඩාදීහි තෙමෙත්තං න ජානාති “අහං ජජ්ජරකපාලෙ යීතං හෙට්ඨා ලෙඩ්ඛුබණ්ඩාදීහි තෙමෙමි”ති, නපි ජජ්ජරකපාලං හෙට්ඨා ලෙඩ්ඛුබණ්ඩාදීහි වා ජානන්ති “මයි උදකං යීතං, අම්හෙ වා තෙමෙත්තං යීත”න්ති; එවමෙව න ලොහිතං ජානාති “අහං යකනස්ස හෙට්ඨාභාගෙ වක්කහදයාදීහි තෙමෙත්තං යීත”න්ති, නපි යකනස්ස හෙට්ඨාභාගට්ඨානං වක්කහදයාදීහි වා ජානන්ති “මයි ලොහිතං යීතං, අම්හෙ වා තෙමෙත්තං යීත”න්ති. ආභොගපච්චවෙක්ඛණවිරහිනා හි එතෙ ධම්මා...පෙ.... න පුග්ගලොති. පරිච්ඡේදතො ලොහිතං ලොහිතභාගෙන පරිච්ඡින්නන්ති වචන්ථපෙනි. අයමෙතස්ස සභාගපරිච්ඡේදො, විසභාගපරිච්ඡේදො පන කෙසසදිසො ඵවාති ඵවං ලොහිතං චණ්ණාදිතො වචන්ථපෙනි.

තනො පරං සරිරෙ සෙදො චණ්ණතො පසන්නතිලතෙලවණ්ණොති වචන්ථපෙනි. සණ්ඨානතො ඔකාසසණ්ඨානො. දිසතො ද්විසු දිසාසු ජාතො. ඔකාසතො සෙදස්ස ඔකාසො නාම නිබද්ධො නත්ථි, යත්ථ සෙදො ලොහිතං විය සදා තිට්ඨෙය්‍ය. යස්මා වා යදා අග්ගිසන්නාපසුරියසන්නාපඋකුට්ඨකාරාදීහි සරිරං සන්නපති, අථ උදකතො අබ්බුළුභමත්තවිසමච්ඡින්නභිසමුළාලකුමුදනාලකලාපඋදකමිව සබ්බකෙසලොමකුපච්චරෙහි පග්ගරන්ති. තස්මා තෙසං කෙසලොමකුපච්චරානං වසෙන තං සණ්ඨානතො වචන්ථපෙනි. “සෙදපරිග්ගණ්හකෙන ව යොගාවචරෙන කෙසලොමකුපච්චරෙ පුරෙත්වා යීතවසෙනෙව සෙදො මනසිකාතබ්බො”ති වුත්තං පුබ්බාවරියෙහි.

තත්ථ යථා භිසමුළාලකුමුදනාලකලාපච්චරෙහි පග්ගරන්තං උදකං න ජානාති “අහං භිසමුළාලකුමුදනාලකලාපච්චරෙහි පග්ගරාමි”ති, නපි භිසමුළාලකුමුදනාලකලාපච්චරා ජානන්ති “අම්හෙහි උදකං පග්ගරන්ති”ති; එවමෙව න සෙදො ජානාති “අහං කෙසලොමකුපච්චරෙහි පග්ගරාමි”ති, නපි කෙසලොමකුපච්චරා ජානන්ති “අම්හෙහි සෙදො පග්ගරන්ති”ති. ආභොගපච්චවෙක්ඛණවිරහිනා හි එතෙ ධම්මා...පෙ.... න පුග්ගලොති. පරිච්ඡේදතො සෙදො සෙදභාගෙන පරිච්ඡින්නොති වචන්ථපෙනි. අයමෙතස්ස සභාගපරිච්ඡේදො, විසභාගපරිච්ඡේදො පන කෙසසදිසො ඵවාති ඵවං සෙදං චණ්ණාදිතො වචන්ථපෙනි.

තනො පරං සරිරෙ වම්මමංසන්නරෙ මෙදො චණ්ණතො ථාලිතහලිද්දිවණ්ණොති වචන්ථපෙනි. සණ්ඨානතො ඔකාසසණ්ඨානො. තථා හි සුබ්බතො ථුලසරිරස්ස වම්මමංසන්නරෙ ඵරිත්වා යීතො හලිද්දිරත්තදුකුලපිලොතිකසණ්ඨානො, කිසසරිරස්ස ජඩ්ඝමංසඋරුමංසපිට්ඨිකණ්ටකනිස්සිතපිට්ඨිමංසඋරුපටලමංසානි නිස්සාය සංවෙල්ලිත්වා යපිතහලිද්දිරත්තදුකුලපිලොතිකබණ්ඩසණ්ඨානො. දිසතො ද්විසු දිසාසු ජාතො. ඔකාසතො ථුලසරිරස්ස සකලසරිරං ඵරිත්වා කිසස්ස ජඩ්ඝමංසාදීහි නිස්සාය යීතො, යො සිනෙහසඩ්ඛාතොපි හුත්වා පරමජෙගුච්ඡන්තා න මත්ථකතෙලත්ථං න ගණ්ඩුසතෙලත්ථං න දිපජාලනත්ථං සධගස්හති.

තත්ථ යථා මංසපුඤ්ජං නිස්සාය යීතා හලිද්දිරත්තදුකුලපිලොතිකා න ජානාති “අහං මංසපුඤ්ජං නිස්සාය යීතා”ති, නපි මංසපුඤ්ජො ජානාති “හලිද්දිරත්තදුකුලපිලොතිකා මං නිස්සාය යීතා”ති; එවමෙව න මෙදො ජානාති “අහං සකලසරිරං ජඩ්ඝාදිසු වා මංසං නිස්සාය යීතො”ති, නපි සකලසරිරං ජානාති ජඩ්ඝාදිසු වා මංසං “මෙදො මං නිස්සාය යීතො”ති. ආභොගපච්චවෙක්ඛණවිරහිනා හි එතෙ ධම්මා...පෙ.... න පුග්ගලොති. පරිච්ඡේදතො මෙදො හෙට්ඨා මංසෙන, උපරි වම්මෙන, සමන්තතො මෙදභාගෙන පරිච්ඡින්නොති වචන්ථපෙනි. අයමෙතස්ස සභාගපරිච්ඡේදො, විසභාගපරිච්ඡේදො පන කෙසසදිසො ඵවාති ඵවං මෙදං චණ්ණාදිතො වචන්ථපෙනි.

තනො පරං සරිරෙ අස්සු වණ්ණනො පසන්නතිලතෙලවණ්ණන්ති වචන්ථපෙනි. සණ්ඨානතො ඔකාසසණ්ඨානං. දිසතො උපරිමාය දිසාය ජාතං. ඔකාසතො අක්ඛිකුපකෙසු ධීතන්ති. න වෙනං පිත්තකොසකෙ පිත්තමිව අක්ඛිකුපකෙසු සදා සන්නිවිතං හුත්වා තිට්ඨති, කින්තු යදා සොමනස්සජාතා සත්තා මහාහසිතං හසන්ති, දොමනස්සජාතා රොදන්ති පරිදෙවන්ති, තථාරූපං විසමාහාරං වා හරන්ති, යදා ව තෙසං අක්ඛිති ධුමරජපංසුකාදිහි අභිහඤ්ඤන්ති, තදා එතෙහි සොමනස්සදොමනස්සවිසමාහාරාදිහි සමුට්ඨතිත්වා අස්සු අක්ඛිකුපකෙසු පුරෙත්වා තිට්ඨති පග්ගරති ව. “අස්සුපරිගණ්හකෙන ව යොගාවචරෙන අක්ඛිකුපකෙ පුරෙත්වා ධීතවසෙනෙව තං මනසිකාතබ්බ”න්ති පුබ්බාවරියා වණ්ණයන්ති.

තත්ථ යථා මත්ථකච්ඡින්නතරුණතාලට්ඨිකුපකෙසු ධීතං උදකං න ජානාති “අහං මත්ථකච්ඡින්නතරුණතාලට්ඨිකුපකෙසු ධීත”න්ති, නපි මත්ථකච්ඡින්නතරුණතාලට්ඨිකුපකා ජානන්ති “අම්හෙසු උදකං ධීත”න්ති; එවමෙව න අස්සු ජානාති “අහං අක්ඛිකුපකෙසු ධීත”න්ති, නපි අක්ඛිකුපකා ජානන්ති “අම්හෙසු අස්සු ධීත”න්ති. ආහොගපච්චවෙක්ඛණවිරහිතා හි එතෙ ධම්මා...පෙ.... න පුග්ගලොති. පරිච්ඡේදතො අස්සු අස්සුභාගෙන පරිච්ඡින්නන්ති වචන්ථපෙනි. අයමෙතස්ස සභාගපරිච්ඡේදො, විසභාගපරිච්ඡේදො පන කෙසසදිසො එවාති එවං අස්සුං වණ්ණාදිතො වචන්ථපෙනි.

තනො පරං සරිරෙ විලිනසිනෙහසඬබාතා වසා වණ්ණනො ආවාමෙ ආසිත්තතෙලවණ්ණන්ති වචන්ථපෙනි. සණ්ඨානතො ඔකාසසණ්ඨානා. දිසතො ද්විසු දිසාසු ජාතා. ඔකාසතො හත්ථතලහත්ථපිට්ඨිපාදතලපාදපිට්ඨිනාසාපුටනලාටආංසකුටෙසු ධීතාති. න වෙසා එතෙසු ඔකාසෙසු සදා විලිනා එව හුත්වා තිට්ඨති, කින්තු යදා අග්ගිසන්නාපසුරියසන්නාපඋතුච්ඡභාගධාතුච්ඡභාගෙහි තෙ පදෙසා උස්මාජාතා හොන්ති, තදා තත්ථ විලිනාව හුත්වා පසන්නසලිලාසු උදකසොණ්ඩිකාසු නිහාරො විය සරති.

තත්ථ යථා උදකසොණ්ඩියො අජ්ඣොත්ථරිත්වා ධීතො නිහාරො න ජානාති “අහං උදකසොණ්ඩියො අජ්ඣොත්ථරිත්වා ධීතො”ති, නපි උදකසොණ්ඩියො ජානන්ති “නිහාරො අම්හෙ අජ්ඣොත්ථරිත්වා ධීතො”ති; එවමෙව න වසා ජානාති “අහං හත්ථතලාදිති අජ්ඣොත්ථරිත්වා ධීතා”ති, නපි හත්ථතලාදිති ජානන්ති “වසා අම්හෙ අජ්ඣොත්ථරිත්වා ධීතා”ති. ආහොගපච්චවෙක්ඛණවිරහිතා හි එතෙ ධම්මා...පෙ.... න පුග්ගලොති. පරිච්ඡේදතො වසා වසාභාගෙන පරිච්ඡින්නන්ති වචන්ථපෙනි. අයමෙතිස්සා සභාගපරිච්ඡේදො, විසභාගපරිච්ඡේදො පන කෙසසදිසො එවාති එවං වසං වණ්ණාදිතො වචන්ථපෙනි.

තනො පරං සරිරෙ මුඛස්සබ්බන්තරෙ බෙළො වණ්ණනො සෙනො ඵෙණවණ්ණොති වචන්ථපෙනි. සණ්ඨානතො ඔකාසසණ්ඨානොති, සමුද්දළෙඵණසණ්ඨානොතිපි එකෙ. දිසතො උපරිමාය දිසාය ජාතො. ඔකාසතො උහොති කපොලපස්සෙහි ඔරොහිත්වා ජීව්භාය ධීතොති. න වෙසො එත්ථ සදා සන්නිවිතො හුත්වා තිට්ඨති, කින්තු යදා සත්තා තථාරූපං ආහාරං පස්සන්ති වා සරන්ති වා, උණ්හතිත්තකටුකලොණම්බිලානං වා කිඤ්චි මුඛෙ යටෙන්නි. යදා ව තෙසං හදයං ආග්ලියති, කිස්මිඤ්චිදෙව වා ජීගුච්ඡා උප්පජ්ජති, තදා බෙළො උප්පජ්ජිත්වා උහොති කපොලපස්සෙහි ඔරොහිත්වා ජීව්භාය සණ්ඨාති. අග්ගජීව්භාය වෙස බෙළො තනුකො හොති, මූලජීව්භාය බහලො, මුඛෙ පක්ඛිත්තඤ්ච පුටුකං වා තණ්ඩුලං වා අඤ්ඤං වා කිඤ්චි බාදනීයං නදිපුලිනෙ බතකුපසලිලමිව පරික්ඛයමගච්ඡන්තොව සදා තෙමනසමත්ථො හොති.

තත්ථ යථා නදිපුලිනෙ බතකුපතලෙ සණ්ඨිතං උදකං න ජානාති “අහං කුපතලෙ සණ්ඨිත”න්ති, නපි කුපතලං ජානාති “මයි උදකං ධීත”න්ති; එවමෙව න බෙළො ජානාති “අහං උහොති කපොලපස්සෙහි ඔරොහිත්වා ජීව්භාතලෙ සණ්ඨිතො”ති, නපි ජීව්භාතලං ජානාති “මයි උහොති කපොලපස්සෙහි ඔරොහිත්වා බෙළො සණ්ඨිතො”ති. ආහොගපච්චවෙක්ඛණවිරහිතා හි එතෙ ධම්මා...පෙ.... න පුග්ගලොති. පරිච්ඡේදතො බෙළො බෙළභාගෙන පරිච්ඡින්නොති වචන්ථපෙනි. අයමෙතස්ස සභාගපරිච්ඡේදො, විසභාගපරිච්ඡේදො පන කෙසසදිසො එවාති එවං බෙළං වණ්ණාදිතො වචන්ථපෙනි.

තනො පරං සරිරෙ සිඬ්ඝාණිකා වණ්ණනො සෙනා තරුණතාලමිඤ්ඤ්චණ්ණොති වචන්ථපෙනි. සණ්ඨානතො ඔකාසසණ්ඨානා, සෙදෙත්වා සෙදෙත්වා නාසාපුටෙ නිරන්තරං පක්ඛිත්තවෙන්තඬිකුරසණ්ඨානාතිපි එකෙ. දිසතො උපරිමාය දිසාය ජාතා. ඔකාසතො නාසාපුටෙ පුරෙත්වා ධීතාති. න වෙසා එත්ථ සදා සන්නිවිතා හුත්වා තිට්ඨති, කින්තු සෙයාපාපි නාම පුරිසො පදුමිනිපත්තෙ දධිං බන්ධිත්වා හෙට්ඨා පදුමිනිපත්තං කණ්ටකෙන චීජ්ඣයා, අථ තෙන ඡීද්දෙන දධිපිණ්ඩං ගළිත්වා බහි පපතෙයා; එවමෙව යදා සත්තා රොදන්ති, විසභාගාහාරඋතුච්ඡෙන වා සඤ්ජාතධාතුක්ඛොභා හොන්ති, තදා අන්තොසිසතො පුතිසෙම්භවාටං ආපන්නං මත්ථලුඬං ගළිත්වා තාලුමත්ථකච්චරෙන ඔතරිත්වා නාසාපුටෙ පුරෙත්වා තිට්ඨති.

තත්ථ යථා සිප්පිකාය පක්ඛිත්තං පුතිදධි න ජානාති “අහං සිප්පිකාය ධීත”න්ති, නපි සිප්පිකා ජානාති “මයි පුතිකං දධි ධීත”න්ති; එවමෙව න සිඬ්ඝාණිකා ජානාති “අහං නාසාපුටෙසු ධීතා”ති, නපි නාසාපුටා ජානන්ති “අම්හෙසු සිඬ්ඝාණිකා ධීතා”ති. ආහොගපච්චවෙක්ඛණවිරහිතා හි එතෙ ධම්මා...පෙ.... න පුග්ගලොති. පරිච්ඡේදතො සිඬ්ඝාණිකා සිඬ්ඝාණිකභාගෙන පරිච්ඡින්නන්ති වචන්ථපෙනි. අයමෙතිස්සා සභාගපරිච්ඡේදො, විසභාගපරිච්ඡේදො පන කෙසසදිසො එවාති එවං සිඬ්ඝාණිකං වණ්ණාදිතො වචන්ථපෙනි.

තනො පරං අන්තොසරිරෙර ලසිකාති සරිරසන්ධිනං අබ්භන්තරෙ පිච්ඡිලකුණං. සා වණ්ණනො කණ්ණකාරනියාසාවණ්ණාති වචන්ථපෙනි. සණ්ඨානතො ඔකාසසණ්ඨානා. දිසතො ද්විසු දිසාසු ජාතා. ඔකාසතො අට්ඨසන්ධිනං අබ්භඤ්ජනතිච්චං සාධයමානා අසීතිසතසන්ධිනං අබ්භන්තරෙ ධීතාති. යස්ස වෙසා මන්දා හොති, තස්ස උට්ඨහන්තස්ස නිසීදන්තස්ස අභික්කමන්තස්ස පටික්කමන්තස්ස සමිඤ්ජන්තස්ස පසාරෙන්තස්ස අට්ඨිකානි කට්ඨකායන්ති, අච්ඡරිකාසද්දං කරොන්තො විය විවරති, එකයොජනද්වියොජනමන්තම්පි අද්ධානං ගතස්ස වායොධාතු කුප්පති, ගන්තාති දුක්ඛන්ති යස්ස පන වෙසා බහුකා හොති, තස්ස උට්ඨානනිසප්පාදිසු න අට්ඨිති කට්ඨකායන්ති, දීඝම්පි අද්ධානං ගතස්ස න වායොධාතු කුප්පති, න ගන්තාති දුක්ඛන්ති.

තත්ථ යථා අබ්භඤ්ජනතෙලං න ජානාති “අහං අක්ඛං අබ්භඤ්ජිත්වා ධීතං”න්ති, නපි අක්ඛො ජානාති “මං තෙලං අබ්භඤ්ජිත්වා ධීතං”න්ති; එවමෙව න ලසිකා ජානාති “අහං අසීතිසතසන්ධියො අබ්භඤ්ජිත්වා ධීතං”ති, නපි අසීතිසතසන්ධියො ජානන්ති “ලසිකා අමිහෙ අබ්භඤ්ජිත්වා ධීතා”ති. ආභොගපච්චවෙක්ඛණවිරහිනා හි එතෙ ධම්මා... පෙ.... න පුග්ගලොති. පරිච්ඡේදතො ලසිකා ලසිකභාගෙන පරිච්ඡින්නාති වචන්ථපෙනි. අයමෙතිස්සා සභාගපරිච්ඡේදො, විසභාගපරිච්ඡේදො පන කෙසසදිසො එවාති එවං ලසිකං වණ්ණාදිතො වචන්ථපෙනි.

තනො පරං අන්තොසරිරෙර මුත්තං වණ්ණනො මාසබාරොදකවණ්ණන්ති වචන්ථපෙනි. සණ්ඨානතො උදකං පුරෙන්වා අධොමුඛධිනඋදකකුම්භඅන්තරගතඋදකසණ්ඨානං. දිසතො හෙට්ඨිමාය දිසාය ජාතං. ඔකාසතො වන්ථිස්සබ්භන්තරෙ ධීතන්ති. වන්ථි නාම වන්ථිපුටො චූචිවති, යත්ථ සෙය්‍යාපාපි නාම වන්දනිකාය පක්ඛිත්තෙ අමුඛෙ පෙළාසටෙ වන්දනිකාරසො පවිසති, න වස්ස පවිසනමග්ගො පඤ්ඤායති; එවමෙව සරිරතො මුත්තං පවිසති, න වස්ස පවිසනමග්ගො පඤ්ඤායති නික්ඛමනමග්ගො එව තු පාකටො හොති, යමිති ව මුත්තස්ස හරිතෙ “පස්සාවං කරොමා”ති සත්තානං ආයුහනං හොති. තත්ථ යථා වන්දනිකාය පක්ඛිත්තෙ අමුඛෙ පෙළාසටෙ ධීතො වන්දනිකාරසො න ජානාති “අහං අමුඛෙ පෙළාසටෙ ධීතො”ති, නපි පෙළාසටො ජානාති “මයි වන්දනිකාරසො ධීතො”ති; එවමෙව මුත්තං න ජානාති “අහං වන්ථිමිති ධීතං”න්ති, නපි වන්ථි ජානාති “මයි මුත්තං ධීතං”න්ති. ආභොගපච්චවෙක්ඛණවිරහිනා හි එතෙ ධම්මා...පෙ.... න පුග්ගලොති. පරිච්ඡේදතො වන්ථිඅබ්භන්තරෙන වෙව මුත්තභාගෙන ව පරිච්ඡින්නන්ති වචන්ථපෙනි. අයමෙතස්ස සභාගපරිච්ඡේදො, විසභාගපරිච්ඡේදො පන කෙසසදිසො එවාති එවං මුත්තං වණ්ණාදිතො වචන්ථපෙනි. එවමයං ඉමං ද්වන්තිංසාකාරං වණ්ණාදිතො වචන්ථපෙනි.

තස්සෙවං ඉමං ද්වන්තිංසාකාරං වණ්ණාදිවසෙන වචන්ථපෙත්තස්ස තං තං භාවනානුයොගං ආගම්ම කෙසාදයො පගුණා හොන්ති, කොට්ඨාසභාවෙන උපට්ඨහන්ති. තනො පහුති සෙය්‍යාපාපි නාම වක්ඛුමතො පුරිසස්ස ද්වන්තිංසවණ්ණානං පුප්පානං එකසුත්තගන්ථිතං මාලං ඔලොකෙන්තස්ස සබ්බපුප්පානි අපුබ්බාපරියම්ච පාකටානි හොන්ති; එවමෙව “අත්ථි ඉමස්මිං කායෙ කෙසා”ති ඉමං කායං සතියා ඔලොකෙන්තස්ස සබ්බෙ තෙ ධම්මා අපුබ්බාපරියම්ච පාකටා හොන්ති. කෙසෙසු ආවජ්ජිතෙසු අසණ්ඨහමානාව සති යාව මුත්තං, තාව පවත්තති. තනො පහුති තස්ස ආභිණ්ඩන්තා මනුස්සතිරච්ඡානාදයො ව සත්තාකාරං විජහිත්වා කොට්ඨාසරාසිවසෙනෙව උපට්ඨහන්ති, තෙහි ව අප්ඤ්ඤාහරියමානං පානභොජනාදි කොට්ඨාසරාසිමිති පක්ඛිප්පමානම්ච උපට්ඨාතිති.

එත්ථාහ “අථානෙන තනො පරං කිං කාතබ්බ”න්ති? චූචිවතෙ – තදෙව නිමිත්තං ආසෙවිතබ්බං භාවෙනබ්බං බහුලිකාතබ්බං සුවචන්ථිතං වචන්ථපෙනබ්බං. කථං පනායං තං නිමිත්තං ආසෙවති භාවෙති බහුලිකරොති සුවචන්ථිතං වචන්ථපෙනිති? අයඤ්ඤි තං කෙසාදිතං කොට්ඨාසභාවෙන උපට්ඨානනිමිත්තං ආසෙවති, සතියා අල්ලියති හජති උපගච්ඡති, සතිගබ්භං ගණ්භාපෙනි. තත්ථ ලද්ධං වා සතිං වඩ්ඪෙන්තො තං භාවෙතිති චූචිවති. බහුලිකරොතිති පුනප්පුනං සතිසම්පයුත්තං විතක්කච්චාරබ්භාහනං කරොති. සුවචන්ථිතං වචන්ථපෙනිති යථා සුවුට්ඨ වචන්ථිතං හොති, න පුන අන්තරධානං ගච්ඡති, තථා තං සතියා වචන්ථපෙනි, උපධාරෙති උපනිබන්ධති.

අථ වා යං පුබ්බෙ අනුපුබ්බතො, නාතිසීසතො, නාතිසණ්ණකතො, වික්ඛෙපප්පහානතො, පණ්ණත්තිසමතික්කමනතො, අනුපුබ්බමුඤ්ඤවනතො, ලක්ඛණතො, තයො ව සුත්තන්තාති එවං දසවිධං මනසිකාරකොසල්ලං චුත්තං. තත්ථ අනුපුබ්බතො මනසිකරොන්තො ආසෙවති, නාතිසීසතො නාතිසණ්ණකතො ව මනසිකරොන්තො භාවෙති, වික්ඛෙපප්පහානතො මනසිකරොන්තො බහුලි කරොති, පණ්ණත්තිසමතික්කමනාදිතො මනසිකරොන්තො සුවචන්ථිතං වචන්ථපෙනිති වෙදිතබ්බො.

එත්ථාහ “කථං පනායං අනුපුබ්බාදිවසෙන එතෙ ධම්මෙ මනසි කරොති”ති? චූචිවතෙ – අයඤ්ඤි කෙසෙ මනසි කරිත්වා තදනන්තරං ලොමෙ මනසි කරොති, න නබ්බෙ. තථා ලොමෙ මනසි කරිත්වා තදනන්තරං නබ්බෙ මනසි කරොති, න දන්තෙ. එස නයො සබ්බන්ථ. කස්මා? උප්පට්ඨාපාපියා හි මනසිකරොන්තො සෙය්‍යාපාපි නාම අකුසලො පුරිසො ද්වන්තිංසපදං නිස්සෙණිං උප්පට්ඨාපාපියා ආරොහන්තො කිලන්තකායො තනො නිස්සෙණිතො පපතති, න ආරොහනං සම්පාදෙති; එවමෙව භාවනාසම්පත්තිවසෙන අධිගන්තබ්බස්ස අස්සාදස්ස අනධිගමනතො කිලන්තවිත්තො ද්වන්තිංසාකාරභාවනාතො පපතති, න භාවනං සම්පාදෙතිති.

අනුපුබ්බතො මනසිකරොන්තොපි ව කෙසා ලොමාති නාතිසීසතොපි මනසි කරොති. අතිසීසතො හි මනසිකරොන්තො සෙය්‍යාපාපි නාම අද්ධානං ගච්ඡන්තො පුරිසො සමච්ඡිමරුක්ඛට්ඨනින්දාවෙධාපථාදිති මග්ගනිමිත්තාති උපලක්ඛෙතුං න සක්කොති, තනො න මග්ගකුසලො හොති, අද්ධානඤ්ච පරික්ඛයං නෙති; එවමෙව

වණ්ණසංයානාදීනි ද්වන්තිංසාකාරනිමිත්තානි උපලක්ඛෙනං න සක්කොති, තතො න ද්වන්තිංසාකාරෙ කුසලො හොති, කම්මට්ඨානඤ්ච පරික්ඛයං නෙති.

යථා ව නාතිසිසතො, එවං නාතිසංඝිකතොපි මනසි කරොති. අතිසංඝිකතො හි මනසිකරොන්තො සෙය්‍යථාපි නාම පුරිසො අද්ධානමග්ගං පටිපත්තො අන්තරාමග්ගෙ රුක්ඛපබ්බතනළාකාදිසු විලම්බමානො ඉවජිතප්පදෙසං අපාපුණන්තො අන්තරාමග්ගෙයෙව සිහබ්‍යග්ගාදීහි අනායබ්‍යසනං පාපුණාති; එවමෙව ද්වන්තිංසාකාරභාවනාසම්පදං අපාපුණන්තො භාවනාවිච්ඡේදෙන අන්තරායෙව කාමචිතක්කාදීහි අනායබ්‍යසනං පාපුණාති.

නාතිසංඝිකතො මනසිකරොන්තොපි ව වික්ඛෙපප්පභානතොපි මනසි කරොති. වික්ඛෙපප්පභානතො නාම යථා අඤ්ඤෙසු නවකම්මාදිසු චිත්තං න චික්ඛිපති, තථා මනසි කරොති. ඛනිද්ධා වික්ඛෙපමානචිත්තො හි කෙසාදිස්වෙව අසමාහිතවෙනොචිතක්කො භාවනාසම්පදං අපාපුණන්තො අන්තරාම අනායබ්‍යසනං ආපජ්ජති තක්කසිලාගමනෙ බොධිසත්තස්ස සහායකා විය. අචික්ඛිපමානචිත්තො පන කෙසාදිස්වෙව සමාහිතවෙනොචිතක්කො භාවනාසම්පදං පාපුණාති බොධිසත්තො විය තක්කසිලරජ්ජසම්පදන්ති. තස්සෙවං වික්ඛෙපප්පභානතො මනසිකරොතො අධිකාරවරියාධිමුත්තිනං වසෙන තෙ ධම්මා අසුභතො වා වණ්ණතො වා සුඤ්ඤතො වා උපට්ඨහන්ති.

අථ පණ්ණත්තිසමතික්කමනතො තෙ ධම්මෙ මනසි කරොති. පණ්ණත්තිසමතික්කමනතොති කෙසා ලොමාති එවමාදිවොහාරං සමතික්කමිත්වා විස්සජ්ජේත්වා යථුපට්ඨිතානං අසුභාදීනංයෙව වසෙන මනසි කරොති. කථං ? යථා අරඤ්ඤනිවාසුපගතා මනුස්සා අපරිචිතභූමිභාගන්තා උදකට්ඨානසඤ්ජානනත්ථං සාබ්‍යභඩ්ගාදීනිමිත්තං කත්වා තදනුසාරෙන ගන්ත්වා උදකං පරිභුඤ්ජන්ති, යදා පන පරිචිතභූමිභාගා හොන්ති, අථ තං නිමිත්තං විස්සජ්ජේත්වා අමනසිකත්වා උදකට්ඨානං උපසඬ්ඛමිත්වා උදකං පරිභුඤ්ජන්ති, එවමෙවයං කෙසා ලොමාතිආදීනා තංතංවොහාරස්ස වසෙන පයමං තෙ ධම්මෙ මනසාකාසි, තෙසු ධම්මෙසු අසුභාදීනං අඤ්ඤතරවසෙන උපට්ඨහන්තෙසු තං වොහාරං සමතික්කමිත්වා විස්සජ්ජේත්වා අසුභාදීනොව මනසි කරොති.

එත්ථාහ “කථං පනස්ස එතෙ ධම්මා අසුභාදීනො උපට්ඨහන්ති, කථං වණ්ණතො, කථං සුඤ්ඤතො වා,” ති? කෙසා තාවස්ස වණ්ණසංයානගන්ධාසයොකාසවසෙන පඤ්චධා අසුභතො උපට්ඨහන්ති, පඤ්චධා එව අයමෙනෙ අසුභතො මනසි කරොති. සෙය්‍යථීදං – කෙසා නාමෙනෙ වණ්ණතො අසුභා පරමප්පටිකුලපේගුවිජා . තථා හි මනුස්සා දිවා පානභොජනෙ පතිතං කෙසවණ්ණං වාකං වා සුත්තං වා දිස්වා කෙසසඤ්ඤාය මනොරමමිපි පානභොජනං ඡඩ්ඛෙන්ති වා ජිගුවිජන්ති වා. සංයානතොපි අසුභා. තථා හි රත්තිං පානභොජනෙ පතිතං කෙසසංයානං වාකං වා සුත්තං වා චුසිත්වා කෙසසඤ්ඤාය මනොරමමිපි පානභොජනං ඡඩ්ඛෙන්ති වා ජිගුවිජන්ති වා. ගන්ධතොපි අසුභා. තථා හි තෙලමක්ඛනපුප්ඵුමාදිසඬ්ඛාරෙහි විරහිතානං කෙසානං ගන්ධො පරමපේගුවිජො හොති, අග්ගිසු පක්ඛිත්තස්ස කෙසස්ස ගන්ධං සායිත්වා සත්තා නාසිකං පිඨෙන්ති, මුමමිපි විකුජ්ජේන්ති. ආසයතොපි අසුභා. තථා හි නානාවිධෙන මනුස්සාසුවිතිස්සන්දෙන සඬ්ඛාරට්ඨානෙ තණ්ඩුලෙයාකාදීනි විය පිත්තසෙම්භපුබ්බලොභිතනිස්සන්දෙන තෙ ආචිතා වුද්ධිං විරුජ්ඣිං වෙපුල්ලං ගමිතාති. ඔකාසතොපි අසුභා. තථා හි සඬ්ඛාරට්ඨානෙ විය තණ්ඩුලෙයාකාදීනි පරමපේගුවිජෙ ලොමාදිඵකතිංසකුණපරාසිමත්ථකෙ මනුස්සානං සීසපලිවේයකෙ අල්ලවම්මෙ ජාතාති. එස නයො ලොමාදිසු. එවං තාව අයමෙනෙ ධම්මෙ අසුභතො උපට්ඨහන්තෙ අසුභතො මනසි කරොති.

යදි පනස්ස වණ්ණතො උපට්ඨහන්ති, අථ කෙසා නිලකසිණවසෙන උපට්ඨහන්ති. තථා ලොමා දන්තා ඔදාතකසිණවසෙනාති. එස නයො සබ්බත්ථ . තංතංකසිණවසෙනෙව අයමෙනෙ මනසි කරොති, එවං වණ්ණතො උපට්ඨහන්තෙ වණ්ණතො මනසි කරොති. යදි පනස්ස සුඤ්ඤතො උපට්ඨහන්ති, අථ කෙසා සනවිතිබ්භොගවත්ථානෙන ඔපට්ඨමකසමුභවසෙන උපට්ඨහන්ති. තථා ලොමාදයො, යථා උපට්ඨහන්ති. අයමෙනෙ තථෙව මනසි කරොති. එවං සුඤ්ඤතො උපට්ඨහන්තෙ සුඤ්ඤතො මනසි කරොති.

එවං මනසිකරොන්තො අයමෙනෙ ධම්මෙ අනුපුබ්බමුඤ්ඤවනතො මනසි කරොති. අනුපුබ්බමුඤ්ඤවනතොති අසුභාදීනං අඤ්ඤතරවසෙන උපට්ඨිතෙ කෙසෙ මුඤ්ඤිත්වා ලොමෙ මනසිකරොන්තො සෙය්‍යථාපි නාම ජලුකා තඬ්ගට්ඨේන ගහිතප්පදෙසෙ සාපෙක්ඛාව හුත්වා තුණ්ඩෙන අඤ්ඤං පදෙසං ගණ්හාති, ගහිතෙ ව තස්මීං ඉතරං මුඤ්ඤති, එවමෙව කෙසෙසු සාපෙක්ඛොව හුත්වා ලොමෙ මනසි කරොති, ලොමෙසු ව පතිට්ඨිතෙ මනසිකාරෙ කෙසෙ මුඤ්ඤති. එස නයො සබ්බත්ථ. එවං හිස්ස අනුපුබ්බමුඤ්ඤවනතො මනසිකරොතො අසුභාදිසු අඤ්ඤතරවසෙන තෙ ධම්මා උපට්ඨහන්තා අනවසෙසතො උපට්ඨහන්ති, පාකට්තරුපට්ඨානා ව හොන්ති.

අථ යස්ස තෙ ධම්මා අසුභතො උපට්ඨහන්ති, පාකට්තරුපට්ඨානා ව හොන්ති, තස්ස සෙය්‍යථාපි නාම මක්කටො ද්වන්තිංසනාලකෙ තාලවනෙ බ්‍යාධෙන පරිපාතියමානො එකරුක්ඛෙපි අසංයංගන්තො පරිධාවිත්වා යදා නිවත්තො හොති කිලන්තො, අථ එකමෙව සනතාලපණ්ණපරිවේදීතං තාලසූචිං නිස්සාය තිට්ඨති; එවමෙව චිත්තමක්කටො ද්වන්තිංසකොට්ඨාසකෙ ඉමස්මීං කායෙ තෙනෙව යොගිනා පරිපාතියමානො එකකොට්ඨාසකෙපි අසංයංගන්තො පරිධාවිත්වා යදා අනෙකාරම්මණවිධාවනෙ අභිලාසාභාවෙන නිවත්තො හොති කිලන්තො. අථ ය්වාස්ස කෙසාදිසු ධම්මො පගුණතරො වරිතානුරූපතරො වා, යත්ථ වා පුබ්බෙ කතාධිකාරො හොති, තං නිස්සාය උපචාරවසෙන තිට්ඨති.

අප් නමෙව නිමිත්තං පුනප්පුනං තක්කාහනං විතක්කාහනං කරිත්වා යථාක්කමං පයමං ඝානං උප්පාදෙති, තත්ථ පතිට්ඨාය විපස්සනමාරහිත්වා අරියභූමිං පාපුණාති.

යස්ස පන තෙ ධම්මා වණ්ණනො උපට්ඨහන්ති, තස්සාපි සෙය්‍යාථාපි නාම මක්කටො...පෙ.... අප් ය්වාස්ස කෙසාදීසු ධම්මො පගුණතරො වරිතානුරූපතරො වා, යත්ථ වා පුබ්බෙ කතාධිකාරො හොති, තං නිස්සාය උපචාරවසෙන තිට්ඨති. අප් නමෙව නිමිත්තං පුනප්පුනං තක්කාහනං විතක්කාහනං කරිත්වා යථාක්කමං නිලකසිණවසෙන පිතකසිණවසෙන වා පඤ්චපි රූපාවචරජ්ඣානානි උප්පාදෙති, තෙසඤ්ච යත්ථ කත්ථවි පතිට්ඨාය විපස්සනං ආරහිත්වා අරියභූමිං පාපුණාති.

යස්ස පන තෙ ධම්මා සුඤ්ඤනො උපට්ඨහන්ති, සො ලක්ඛණතො මනසි කරොති, ලක්ඛණතො මනසිකරොන්තො තත්ථ චතුර්ධාවචනවසෙන උපචාරජ්ඣානං පාපුණාති. අප් මනසිකරොන්තො තෙ ධම්මෙ අනිච්චදුක්ඛානත්තසුත්තත්තයවසෙන මනසි කරොති . අයමස්ස විපස්සනානායො. සො ඉමං විපස්සනං ආරහිත්වා යථාක්කමඤ්ච පටිපජ්ජිත්වා අරියභූමිං පාපුණාති.

එත්තාවතා ව යං චුත්තං – “කථං පනායං අනුපුබ්බාදිවසෙන එතෙ ධම්මෙ මනසි කරොති”ති, තං ඛ්‍යාකතං හොති. යඤ්චාපි චුත්තං – “භාවනාවසෙන පනස්ස එවං වණ්ණනා වෙදිතබ්බො”ති, තස්සත්ථො පකාසිතො හොති.

පකිණ්ණකනායො

ඉදාති ඉමස්මිංයෙව ද්වත්තිංසාකාරෙ වණ්ණනාපරිවයපාටවත්ථං අයං පකිණ්ණකනායො වෙදිතබ්බො –

“නිමිත්තතො ලක්ඛණතො, ධාතුතො සුඤ්ඤතොපි ව;
ඛන්ධාදිතො ව විඤ්ඤෙය්‍යො, ද්වත්තිංසාකාරනිච්ඡයො”ති.

තත්ථ නිමිත්තතොති එවං චුත්තජ්ජකාරෙ ඉමස්මිං ද්වත්තිංසාකාරෙ සට්ඨිසතං නිමිත්තානි හොන්ති, යෙසං වසෙන යොගාවචරො ද්වත්තිංසාකාරං කොට්ඨාසතො පරිග්ගණ්හාති. සෙය්‍යාදීදං – කෙසස්ස වණ්ණනිමිත්තං, සණ්ඨානනිමිත්තං, දිසානිමිත්තං, ඔකාසනිමිත්තං, පරිච්ඡේදනිමිත්තන්ති පඤ්ච නිමිත්තානි හොන්ති. එවං ලොමාදීසු.

ලක්ඛණතොති ද්වත්තිංසාකාරෙ අට්ඨවිසතිසතං ලක්ඛණානි හොන්ති, යෙසං වසෙන යොගාවචරො ද්වත්තිංසාකාරං ලක්ඛණතො මනසි කරොති . සෙය්‍යාදීදං – කෙසස්ස ථද්ධලක්ඛණං, ආඛන්ධනලක්ඛණං, උණ්හත්තලක්ඛණං, සමුදිරණලක්ඛණන්ති වත්තාරි ලක්ඛණානි හොන්ති. එවං ලොමාදීසු.

ධාතුතොති ද්වත්තිංසාකාරෙ “ඡධාතුරො, භික්ඛවෙ, අයං පුරිසපුග්ගලො”ති (ම. නි. 3.343-344) එත්ථ චුත්තාසු ධාතුසු අට්ඨවිසතිසතං ධාතුයො හොන්ති, යාසං වසෙන යොගාවචරො ද්වත්තිංසාකාරං ධාතුතො පරිග්ගණ්හාති. සෙය්‍යාදීදං – යා කෙසෙ ථද්ධතා, සා පට්ඨිධාතු; යා ආඛන්ධනතා, සා ආපොධාතු; යා පරිපාචනතා, සා තෙජොධාතු; යා විත්ථම්භනතා, සා වායොධාතුති වතස්සො ධාතුයො හොන්ති. එවං ලොමාදීසු.

සුඤ්ඤතොති ද්වත්තිංසාකාරෙ අට්ඨවිසතිසතං සුඤ්ඤතා හොන්ති, යාසං වසෙන යොගාවචරො ද්වත්තිංසාකාරං සුඤ්ඤතො විපස්සති. සෙය්‍යාදීදං – කෙසෙ තාව පට්ඨිධාතු ආපොධාත්වාදීහි සුඤ්ඤා, තථා ආපොධාත්වාදයො පට්ඨිධාත්වාදීහි වතස්සො සුඤ්ඤතා හොන්ති. එවං ලොමාදීසු.

ඛන්ධාදිතොති ද්වත්තිංසාකාරෙ කෙසාදීසු ඛන්ධාදිවසෙන සඨගය්භමානෙසු “කෙසා කති ඛන්ධා හොන්ති, කති ආයතනානි, කති ධාතුයො, කති සව්චානි, කති සතිපට්ඨානානි”ති එවමාදිනා නයෙන විනිච්ඡයො වෙදිතබ්බො. එවඤ්චස්ස විජානතො තිණකට්ඨසමුහො වීය කායො ඛායති. යථාහ –

“නත්ථි සත්තො නරො පොසො, පුග්ගලො නුපලබ්භති;
සුඤ්ඤභූතො අයං කායො, තිණකට්ඨසමුපමො”ති.

අප්ස්ස යා සා –

“සුඤ්ඤාගාරං පට්ඨස්ස, සන්තචිත්තස්ස තාදිනො;
අමානුසී රති හොති, සම්මා ධම්මං විපස්සතො”ති. –

එවං අමානුසී රති චුත්තා, සා අදුරතරා හොති. තතො යං තං –

“යතො යතො සම්මසති, ඛන්ධානං උදයබ්බයං;

ලහනී පිතිපාමොජ්ජං, අමතං තං විජානත”න්ති. (ධ. ප. 373-374) –

එවං විපස්සනාමයං පිතිපාමොජ්ජාමතං චුත්තං. තං අනුභවන්තො න විරෙතෙව අරියජනසෙවිතං අජරාමරං
නිබ්බානාමතං සච්ඡිකරොතිති.

පරමත්ථපොතිකාය බුද්දකපාය-අට්ඨකපාය

ද්වත්තිංසාකාරවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

4. කුමාරපඤ්චණ්ණනා

අට්ඨප්පත්ති

ඉදානි එකං නාම කින්නි එවමාදිනං කුමාරපඤ්චනං අත්ථවණ්ණනාක්කමො අනුප්පත්තො. තෙසං අට්ඨප්පත්තිං ඉධ නික්ඛෙපප්පයොජනස්ස වත්වා වණ්ණනං කරිස්සාම –

අට්ඨප්පත්ති තාව නෙසං සොපාකො නාම භගවතො මහාසාවකො අහොසි. තෙනායස්මතා ජාතියා සත්තවස්සෙනෙව අඤ්ඤා ආරාධිතා, තස්ස භගවා පඤ්ඤාභාගාකරණෙන උපසම්පදං අනුඤ්ඤාතුකාමො අත්තනා අධිප්පෙතත්ථානං පඤ්චානං බ්‍යාකරණසමත්ථං පස්සන්තො “එකං නාම කි”න්ති එවමාදිනා පඤ්ඤෙ පුච්ඡි. සො බ්‍යාකාසි. තෙන ව බ්‍යාකරණෙන භගවතො චිත්තං ආරාධෙසි. සාව තස්සායස්මතො උපසම්පදා අහොසි.

අයං තෙසං අට්ඨප්පත්ති.

නික්ඛෙපප්පයොජනං

යස්මා පන සරණගමනෙහි බුද්ධධම්මසඬ්ඡානුස්සතිවසෙන චිත්තභාවනා, සික්ඛාපදෙහි සීලභාවනා, ද්වේත්තිංසාකාරෙන ව කායභාවනා පකාසිතා, තස්මා ඉදානි නානප්පකාරතො පඤ්ඤාභාවනාමුඛදස්සනත්ථං ඉමෙ පඤ්ඤාභාගාකරණා ඉධ නික්ඛිත්තා. යස්මා වා සීලපදට්ඨානො සමාධි, සමාධිපදට්ඨානා ව පඤ්ඤා; යථාහ – “සීලෙ පතිට්ඨාය නරො සපඤ්ඤො, චිත්තං පඤ්ඤස්ස ව භාවය”න්ති (සං. නි. 1.23, 192), තස්මා සික්ඛාපදෙහි සීලං ද්වේත්තිංසාකාරෙන තංගොචරං සමාධිස්ස ව දස්සෙත්වා සමාහිතචිත්තස්ස නානාධම්මපරික්ඛාරාය පඤ්ඤාය පහෙදදස්සනත්ථං ඉධ නික්ඛිත්තාතිපි විඤ්ඤාතබ්බා.

ඉදං තෙසං ඉධ නික්ඛෙපප්පයොජනං.

පඤ්චවණ්ණනා

එකං නාම කින්නිපඤ්චවණ්ණනා

ඉදානි තෙසං අත්ථවණ්ණනා හොති – එකං නාම කින්නි භගවා යස්මිං එකධම්මස්මිං භික්ඛු සම්මා නිබ්බන්දමානො අනුපුබ්බෙන දුක්ඛස්සන්තකරො හොති, යස්මිං වායමායස්මා නිබ්බන්දමානො අනුපුබ්බෙන දුක්ඛස්සන්තකමකාසි, තං ධම්මං සන්ධාය පඤ්ඤං පුච්ඡති. “සබ්බෙ සත්තා ආභාරට්ඨිතිකා”ති ථෙරො පුග්ගලාධිට්ඨානාය දෙසනාය විස්සජ්ජෙති. “කතමා ව, භික්ඛවෙ, සම්මාසති? ඉධ, භික්ඛවෙ, භික්ඛු කායෙ කායානුපස්සි චිත්තං”ති (සං. නි. 5.8) එවමාදිනි චෙත්ථ සුත්තානි එවං විස්සජ්ජනායුත්තිසම්භවෙ සාධකානි. එත්ථ යෙනාභාරෙන සබ්බෙ සත්තා “ආභාරට්ඨිතිකා”ති වුවචන්ති, සො ආභාරො තං වා නෙසං ආභාරට්ඨිතිකත්තං “එකං නාම කි”න්ති පුට්ඨෙත ථෙරෙන නිද්දිට්ඨන්ති වෙදිතබ්බං. තඤ්ඤි භගවතා ඉධ එකන්ති අධිප්පෙතං, න තු සාසනෙ ලොකෙ වා අඤ්ඤං එකං නාම නත්ථිති ඤාපෙතුං වුත්තං. වුත්තස්සෙතං භගවතා –

“එකධම්මෙ, භික්ඛවෙ, භික්ඛු සම්මා නිබ්බන්දමානො සම්මා චිරජ්ජමානො සම්මා විමුච්චමානො සම්මා පරියන්තදස්සාපි සම්මත්තං අභිසමෙච්ච දිට්ඨෙව ධම්මෙ දුක්ඛස්සන්තකරො හොති. කතමස්මිං එකධම්මෙ? සබ්බෙ සත්තා ආභාරට්ඨිතිකා. ඉමස්මිං ඛො, භික්ඛවෙ, එකධම්මෙ භික්ඛු සම්මා නිබ්බන්දමානො...පෙ.... දුක්ඛස්සන්තකරො හොති. ‘එකො පඤ්ඤො එකො උද්දෙසො එකං වෙය්‍යාකරණං’න්ති ඉති යං තං වුත්තං, ඉදමෙතං පටිච්ච වුත්තං”න්ති (අ. නි. 10.27).

ආභාරට්ඨිතිකානි චෙත්ථ යථා “අත්ථි, භික්ඛවෙ, සුභනිමිත්තං. තත්ථ අයොනියො මනසිකාරබහුලීකාරො, අයමාභාරො අනුප්පන්නස්ස වා කාමච්ඡන්දස්ස උප්පාදායා”ති එවමාදිසු (සං. නි. 5.232) පච්චයො ආභාරොති වුවචති, එවං පච්චයං ආභාරසද්දෙන ගහෙත්වා පච්චයට්ඨිතිකා “ආභාරට්ඨිතිකා”ති වුත්තා. චත්තාරො පන ආභාරෙ සන්ධාය – “ආභාරට්ඨිතිකා”ති වුවචමානෙ “අසඤ්ඤස්සත්තා දෙවා අහෙතුකා අනාභාරා අඵස්සකා අවෙදනකා”ති වචනතො (විහ. 1017) “සබ්බෙ”ති වචනමයුත්තං භවෙය්‍යා.

තත්ථ සියා – එවමිපි වුවචමානෙ “කතමෙ ධම්මා සපච්චයා? පඤ්චක්ඛන්ධා – රූපක්ඛන්ධො...පෙ.... විඤ්ඤාණක්ඛන්ධො”ති (ධ. ස. 1089) වචනතො ඛන්ධානංයෙව පච්චයට්ඨිතිකත්තං යුත්තං, සත්තානන්තු අයුත්තමෙවෙතං වචනං භවෙය්‍යාති. න ඛො පනෙතං එවං දට්ඨබ්බං. කස්මා ? සත්තෙසු ඛන්ධොපචාරසිද්ධිතො. සත්තෙසු හි ඛන්ධොපචාරො සිද්ධො. කස්මා? ඛන්ධෙ උපාදාය පඤ්ඤාපෙතබ්බතො. කථං? ගෙහෙ ගාමොපචාරො විය. සෙය්‍යාථාපි හි ගෙහානි උපාදාය පඤ්ඤාපෙතබ්බත්තා ගාමස්ස එකස්මිමිපි ද්විසු නිසුපි වා ගෙහෙසු දඬිඬෙසු “ගාමො දඬිඬො”ති එවං ගෙහෙ ගාමොපචාරො සිද්ධො, එවමෙව ඛන්ධෙසු පච්චයට්ඨෙත ආභාරට්ඨිතිකෙසු “සත්තා

ආහාරටීක්ෂිකා”ති අයං උපවාරො සිද්ධොති වෙදිතබ්බො. පරමත්ථතො ව ඛන්ධෙසු ජායමානෙසු ජීයමානෙසු මීයමානෙසු ච “ඛණෙ ඛණෙ ත්වං භික්ඛු ජායසෙ ච ජීයසෙ ච මීයසෙ චා”ති වදනා හගවතා තෙසු සත්තෙසු ඛන්ධොපවාරො සිද්ධොති දස්සිතො ඵලාති වෙදිතබ්බො. යතො යෙන පච්චයාබ්බොන ආහාරෙන සබ්බෙ සත්තා තිට්ඨන්ති, සො ආහාරො තං වා නෙසං ආහාරටීක්ෂිකත්තං එකන්ති වෙදිතබ්බං. ආහාරො හි ආහාරටීක්ෂිකත්තං වා අනිච්චතාකාරණතො නිබ්බිදාට්ඨානං හොති. අථ තෙසු සබ්බසත්තසඤ්ඤිතෙසු සඬබ්බාරෙසු අනිච්චතාදස්සනෙන නිබ්බන්දමානො අනුපුබ්බෙන දුක්ඛස්සන්තකරො හොති, පරමත්ථවිසුද්ධිං පාපුණාති. යථාහ –

“සබ්බෙ සඬබ්බාරා අනිච්චාති, යදා පඤ්ඤාය පස්සති;
අථ නිබ්බන්දති දුක්ඛෙ, එස මග්ගො විසුද්ධියා”ති. (ධ. ප. 277);

එත්ථ ච “එකං නාම කි”න්ති ච “කිභා”ති ච දුට්ඨො පායො, තත්ථ සීහළානං කිභාති පායො. තෙ හි “කි”න්ති වත්තබ්බෙ “කිභා”ති වදන්ති. කෙච් හණන්ති “හ-ඉති නිපාතො, ථෙරියානම්පි අයමෙව පායො”ති උභයථාපි පන එකොව අත්ථො. යථා රුච්චති, තථා පඨිතබ්බං. යථා පන “සුඛෙන ඵුට්ඨො අථ වා දුඛෙන (ධ. ප. 83), දුක්ඛං දොමනස්සං පටිසංවෙදෙති”ති ඵලවාදිසු කත්ථවි දුක්ඛන්ති ච කත්ථවි දුක්ඛන්ති ච වුව්චති, ඵලං කත්ථවි එකන්ති, කත්ථවි එක්කන්ති වුව්චති. ඉධ පන එකං නාමාති අයමෙව පායො.

ද්වෙ නාම කිත්තිපඤ්ඤවණ්ණනා

ඵලං ඉමිනා පඤ්ඤාකාරණෙන ආරද්ධවිත්තො සත්ථා පුරිමනායෙනෙව උත්තරිං පඤ්ඤං පුච්ඡති ද්වෙ නාම කිත්ති? ථෙරො ද්වෙති පච්චනුභාසිත්වා “නාමඤ්ච රූපඤ්චා”ති ධම්මාධිට්ඨානාය දෙසනාය විස්සජ්ජෙති. තත්ථ ආරම්මණාභිමුඛං නමනතො, විත්තස්ස ච නතිහෙතුතො සබ්බම්පි අරූපං “නාම”න්ති වුව්චති. ඉධ පන නිබ්බිදාහෙතුත්තා සාසවධම්මමෙව අධිජ්ජෙතං රූප්පනට්ඨෙන වත්තාරො ච මහාභුතා, සබ්බඤ්ච තදුපාදාය පවත්තමානං රූපං “රූප”න්ති වුව්චති, තං සබ්බම්පි ඉධාධිජ්ජෙතං. අධිජ්ජායවසෙනෙව චෙත්ථ “ද්වෙ නාම නාමඤ්ච රූපඤ්චා”ති චුත්තං, න අඤ්ඤෙසං ද්විත්තමභාවතො. යථාහ –

“ද්විසු, භික්ඛවෙ, ධම්මෙසු භික්ඛු සම්මා නිබ්බන්දමානො...පෙ.... දුක්ඛස්සන්තකරො හොති. කතමෙසු ද්විසු? නාමෙ ච රූපෙ ච. ඉමෙසු ඛො, භික්ඛවෙ, ද්විසු ධම්මෙසු භික්ඛු සම්මා නිබ්බන්දමානො...පෙ.... දුක්ඛස්සන්තකරො හොති. ‘ද්වෙ පඤ්ඤා, ද්වෙ උද්දෙසා, ද්වෙ වෙය්‍යාකරණාති’ති ඉති යං තං චුත්තං, ඉදමෙතං පටිච්ච චුත්ත”න්ති (අ. නි. 10.27).

එත්ථ ච නාමරූපමත්තදස්සනෙන අත්තදිට්ඨිං පභාය අනත්තානුපස්සනාමුඛෙනෙව නිබ්බන්දමානො අනුපුබ්බෙන දුක්ඛස්සන්තකරො හොති, පරමත්ථවිසුද්ධිං පාපුණාතිති වෙදිතබ්බො. යථාහ –

“සබ්බෙ ධම්මා අනත්තාති, යදා පඤ්ඤාය පස්සති;
අථ නිබ්බන්දති දුක්ඛෙ, එස මග්ගො විසුද්ධියා”ති. (ධ. ප. 279);

තීණි නාම කිත්තිපඤ්ඤවණ්ණනා

ඉදාති ඉමිනාපි පඤ්ඤාකාරණෙන ආරද්ධවිත්තො සත්ථා පුරිමනායෙනෙව උත්තරිං පඤ්ඤං පුච්ඡති තීණි නාම කිත්ති? ථෙරො තීණිති පච්චනුභාසිත්වා පුන ඛ්‍යාකරිතබ්බස්ස අත්ථස්ස ලිඬිගානුරූපං සඬබ්බං දස්සෙන්නො “තිස්සො වෙදනා”ති විස්සජ්ජෙති. අථ වා “යා හගවතා ‘තිස්සො වෙදනා’ති චුත්තා, ඉමාසමත්ථමහං තීණිති පච්චෙමී”ති දස්සෙන්නො ආහාති ඵලම්පෙත්ථ අත්ථො වෙදිතබ්බො. අනෙකමුඛා හි දෙසනා පටිසම්භිදාපහෙදෙන දෙසනාවිලාසජ්ජත්තානං. කෙච් පනාහු “තීණිති අධිකපදමීද”න්ති. පුරිමනායෙනෙව චෙත්ථ “තිස්සො වෙදනා”ති චුත්තං, න අඤ්ඤෙසං තිණ්ණමභාවතො. යථාහ –

“තිසු, භික්ඛවෙ, ධම්මෙසු භික්ඛු සම්මා නිබ්බන්දමානො...පෙ.... දුක්ඛස්සන්තකරො හොති. කතමෙසු තීසු? තීසු වෙදනාසු. ඉමෙසු ඛො, භික්ඛවෙ, තීසු ධම්මෙසු භික්ඛු සම්මා නිබ්බන්දමානො...පෙ.... දුක්ඛස්සන්තකරො හොති. ‘තයො පඤ්ඤා, තයො උද්දෙසා, තීණි වෙය්‍යාකරණාති’ති ඉති යං තං චුත්තං, ඉදමෙතං පටිච්ච චුත්ත”න්ති (අ. නි. 10.27).

එත්ථ ච “යංකිඤ්චි වෙදයිතං, සබ්බං තං දුක්ඛස්මිත්ති වදාමී”ති (සං. නි. 4.259) චුත්තසුත්තානුසාරෙන වා. –

“යො සුඛං දුක්ඛතො අද්ද, දුක්ඛමද්දක්ඛි සල්ලතො;
අදුක්ඛමසුඛං සන්තං, අද්දක්ඛි නං අනිච්චතො”ති. (ඉතිවු. 53) –

ඵලං දුක්ඛදුක්ඛතාවිපරිණාමදුක්ඛතාසඬබ්බාරදුක්ඛතානුසාරෙන වා තිස්සන්තං වෙදනානං දුක්ඛභාවදස්සනෙන සුඛසඤ්ඤං පභාය දුක්ඛානුපස්සනාමුඛෙන නිබ්බන්දමානො අනුපුබ්බෙන දුක්ඛස්සන්තකරො හොති, පරමත්ථවිසුද්ධිං

පාපුණානීති වෙදිතබ්බො. යථාහ –

“සබ්බෙ සභිකාරා දුක්ඛානි, යදා පඤ්ඤාය පස්සති;
අථ නිබ්බින්නද්දි දුක්ඛෙ, එස මග්ගො විසුද්ධියා”ති. (ධ. ප. 278);

චත්තාරි නාම කින්නිපඤ්ඤවණ්ණනා

එවං ඉමිනාපි පඤ්ඤාඛ්‍යාකරණෙන ආරද්ධචිත්තො සත්ථා පුරිමනායෙනෙව උත්තරිං පඤ්ඤං පුච්ඡති චත්තාරි නාම කින්නි? තත්ථ ඉමස්ස පඤ්ඤස්ස ඛ්‍යාකරණපක්ඛෙ කත්ථවි පුරිමනායෙනෙව චත්තාරො ආහාරා අධිජ්ජෙතා. යථාහ –

“චතුසු , භික්ඛවෙ, ධම්මෙසු භික්ඛු සම්මා නිබ්බින්නද්ධානො...පෙ.... දුක්ඛස්සන්තකරො හොති. කතමෙසු චතුසු? චතුසු ආහාරෙසු. ඉමෙසු බො, භික්ඛවෙ, චතුසු ධම්මෙසු භික්ඛු සම්මා නිබ්බින්නද්ධානො...පෙ. ... දුක්ඛස්සන්තකරො හොති. ‘චත්තාරො පඤ්ඤා චත්තාරො උද්දෙසා චත්තාරි වෙය්‍යාකරණානි’ති ඉති යං තං වුත්තං, ඉදමෙතං පටිච්ච වුත්තං”ති (අ. නි. 10.27).

කත්ථවි යෙසු සුභාවිතචිත්තො අනුපුබ්බෙන දුක්ඛස්සන්තකරො හොති, තානි චත්තාරි සතිපට්ඨානානි. යථාහ කප්ඨගලා භික්ඛුනි –

“චතුසු, ආවුසො, ධම්මෙසු භික්ඛු සම්මා සුභාවිතචිත්තො සම්මා පරියන්තදස්සාවි සම්මත්තං අභිසමෙච්ච දිට්ඨෙව ධම්මෙ දුක්ඛස්සන්තකරො හොති. කතමෙසු චතුසු? චතුසු සතිපට්ඨානෙසු. ඉමෙසු බො, ආවුසො, චතුසු ධම්මෙසු භික්ඛු සම්මා සුභාවිතචිත්තො...පෙ.... දුක්ඛස්සන්තකරො හොති. ‘චත්තාරො පඤ්ඤා චත්තාරො උද්දෙසා චත්තාරි වෙය්‍යාකරණානි’ති ඉති යං තං වුත්තං හගවතා, ඉදමෙතං පටිච්ච වුත්තං”ති (අ. නි. 10.28).

ඉධ පන යෙසං චතුත්තං අනුබොධජ්ජට්ඨෙධතො භවතණ්හාජෙදො හොති, යස්මා තානි චත්තාරි අරියසච්චානි අධිජ්ජෙතානි. යස්මා චා ඉමිනා පරියායෙන ඛ්‍යාකතං සුඛාකතමෙව හොති, තස්මා ථෙරො චත්තාරීනි පච්චනුභාසිත්වා “අරියසච්චානි”ති විස්සජ්ජෙති. තත්ථ චත්තාරීනි ගණනපරිච්ඡෙදො. අරියසච්චානීනි අරියානි සච්චානි, අවිතථානි අවිසංවාදකානීනි අත්ථො. යථාහ –

“ඉමානි බො, භික්ඛවෙ, චත්තාරි අරියසච්චානි තථානි අවිතථානි අනඤ්ඤථානි, තස්මා අරියසච්චානීනි වුච්චන්ති”ති (සං. නි. 5.1097).

යස්මා චා සදෙවකෙන ලොකෙන අරණියතො අභිගමනියතොනි වුත්තං හොති, වායමිතබ්බට්ඨානසඤ්ඤිතෙ අයෙ චා ඉරියනතො, අනායෙ චා න ඉරියනතො, සත්තනිංසබොධිපක්ඛියඅරියධම්මසමායොගතො චා අරියසම්මතා බුද්ධපච්චෙකබුද්ධබුද්ධසාවකා එතානි පටිච්ඡිකුන්ති, තස්මාපි “අරියසච්චානි”ති වුච්චන්ති. යථාහ –

“චත්තාරිමානි , භික්ඛවෙ, අරියසච්චානි...පෙ.... ඉමානි බො, භික්ඛවෙ, චත්තාරි අරියසච්චානි, අරියා ඉමානි පටිච්ඡිකුන්ති, තස්මා අරියසච්චානීනි වුච්චන්ති”ති.

අපිච අරියස්ස හගවතො සච්චානීනිපි අරියසච්චානි. යථාහ –

“සදෙවකෙ, භික්ඛවෙ...පෙ.... සදෙවමනුස්සාය තථාගතො අරියො, තස්මා අරියසච්චානීනි වුච්චන්ති”ති (සං. නි. 5.1098).

අථ චා එතෙසං අභිසම්බුද්ධත්තා අරියභාවසිද්ධිතොපි අරියසච්චානි. යථාහ –

“ඉමෙසං බො, භික්ඛවෙ, චතුත්තං අරියසච්චානං යථාභූතං අභිසම්බුද්ධත්තා තථාගතො අරහං සම්මාසම්බුද්ධොති වුච්චති”ති (සං. නි. 5.1093).

අයමෙතෙසං පදත්ථො. එතෙසං පන අරියසච්චානං අනුබොධජ්ජට්ඨෙධතො භවතණ්හාජෙදො හොති. යථාහ –

“තයිදං , භික්ඛවෙ, දුක්ඛං අරියසච්චං අනුබුද්ධං පටිච්චිද්ධං...පෙ.... දුක්ඛනිරොධගාමිනිපටිපදා අරියසච්චං අනුබුද්ධං පටිච්චිද්ධං, උච්ඡින්නා භවතණ්හා, ඛිණා භවනෙන්ති, නත්ථි දානි පුනබ්බවො”ති (සං. නි. 5.1091).

පඤ්ච නාම කින්නිපඤ්ඤවණ්ණනා

ඉමිනාපි පඤ්භබ්‍යාකරණෙන ආරද්ධවිත්තො සත්ථා පුරිමනයෙනෙව උත්තරිං පඤ්භං පුච්ඡති පඤ්ච නාම කින්නි? ථෙරො පඤ්චාති පච්චනුභාසිත්වා “උපාදානක්ඛන්ධා”ති විස්සජ්ජෙති. තත්ථ පඤ්චාති ගණනපරිච්ඡේදො. උපාදානජනිතා උපාදානජනකා වා ඛන්ධා උපාදානක්ඛන්ධා. යංකිඤ්චි රූපං, වේදනා, සඤ්ඤා, සඬ්ඛාරා, විඤ්ඤාණඤ්ච සාසවා උපාදානියා, එතෙසමෙතං අධිවචනං. පුබ්බනයෙනෙව චෙත්ථ “පඤ්චුපාදානක්ඛන්ධා”ති චුත්තං, න අඤ්ඤෙසං පඤ්චන්තමභාවතො. යථාහ –

“පඤ්චස්‍ය, භික්ඛවෙ, ධම්මෙස්‍ය භික්ඛු සම්මා නිබ්බන්දමානො...පෙ.... දුක්ඛස්සන්තකරො හොති. කතමෙස්‍ය පඤ්චස්‍ය? පඤ්චස්‍ය උපාදානක්ඛන්ධෙස්‍ය. ඉමෙස්‍ය ඛො, භික්ඛවෙ, පඤ්චස්‍ය ධම්මෙස්‍ය භික්ඛු සම්මා නිබ්බන්දමානො...පෙ.... දුක්ඛස්සන්තකරො හොති. ‘පඤ්ච පඤ්භා, පඤ්ච උද්දෙසා, පඤ්ච වෙය්‍යාකරණානි’ති ඉති යං තං චුත්තං, ඉදමෙතං පටිච්ච චුත්ත”න්ති (අ. නි. 10.27).

එත්ථ ව පඤ්චක්ඛන්ධො උදයබ්බයවසෙන සම්මසන්නො විපස්සනාමතං ලද්ධා අනුපුබ්බෙන නිබ්බානාමතං සච්ඡිකරොති. යථාහ –

“යතො යතො සම්මසති, ඛන්ධානං උදයබ්බයං;
ලහති පීතිපාමොජ්ජං, අමතං තං විජානත”න්ති. (ධ. ප. 374);

ජ නාම කින්නිපඤ්භවණ්ණනා

එවං ඉමිනාපි පඤ්භබ්‍යාකරණෙන ආරද්ධවිත්තො සත්ථා පුරිමනයෙනෙව උත්තරිං පඤ්භං පුච්ඡති “ජ නාම කි”න්ති? ථෙරො ජඉති පච්චනුභාසිත්වා ‘අජ්ඣත්තිකානි ආයතනානි’ති විස්සජ්ජෙති. තත්ථ ජඉති ගණනපරිච්ඡේදො, අජ්ඣත්තෙ නියුත්තානි, අත්තානං වා අධිකත්වා පචත්තානි අජ්ඣත්තිකානි. ආයතනතො, ආයස්ස වා තනනතො, ආයතස්ස වා සංසාරදුක්ඛස්ස නයනතො ආයතනානි, වක්ඛුසොතසානජීවහාකායමනානමෙතං අධිවචනං. පුබ්බනයෙන චෙත්ථ “ජ අජ්ඣත්තිකානි ආයතනානි”ති චුත්තං, න අඤ්ඤෙසං ජන්තමභාවතො. යථාහ –

“ජස්‍ය, භික්ඛවෙ, ධම්මෙස්‍ය භික්ඛු සම්මා නිබ්බන්දමානො...පෙ.... දුක්ඛස්සන්තකරො හොති. කතමෙස්‍ය ජස්‍ය? ජස්‍ය අජ්ඣත්තිකෙස්‍ය ආයතනෙස්‍ය. ඉමෙස්‍ය ඛො, භික්ඛවෙ, ජස්‍ය ධම්මෙස්‍ය භික්ඛු සම්මා නිබ්බන්දමානො... පෙ.... දුක්ඛස්සන්තකරො හොති. ‘ජ පඤ්භා ජ උද්දෙසා ජ වෙය්‍යාකරණානි’ති ඉති යං තං චුත්තං, ඉදමෙතං පටිච්ච චුත්ත”න්ති (අ. නි. 10.27).

එත්ථ ව ජ අජ්ඣත්තිකානි ආයතනානි, “සුඤ්ඤො ගාමොති ඛො, භික්ඛවෙ, ජන්තෙනං අජ්ඣත්තිකානං ආයතනානං අධිවචන”න්ති (සං. නි. 4.238) වචනතො සුඤ්ඤතො පුබ්බුළකමරිචිකාදීනි විය අචිරට්ඨිතිකතො තුච්ඡතො වඤ්චනතො ව සමනුපස්සං නිබ්බන්දමානො අනුපුබ්බෙන දුක්ඛස්සන්තං කත්වා මච්චුරාජස්ස අදස්සනං උපෙති. යථාහ –

“යථා පුබ්බුළකං පස්සෙ, යථා පස්සෙ මරිචිකං;
එවං ලොකං අචෙක්ඛන්තං, මච්චුරාජා න පස්සති”ති. (ධ. ප. 170);

සත්ත නාම කින්නිපඤ්භවණ්ණනා

ඉමිනාපි පඤ්භබ්‍යාකරණෙන ආරද්ධවිත්තො සත්ථා උත්තරිං පඤ්භං පුච්ඡති සත්ත නාම කින්නි? ථෙරො කිඤ්චාපි මහාපඤ්භබ්‍යාකරණෙ සත්ත විඤ්ඤාණට්ඨිතියො චුත්තා, අපිච ඛො පන යෙස්‍ය ධම්මෙස්‍ය සුභාවිතවිත්තො භික්ඛු දුක්ඛස්සන්තකරො හොති, තෙ දස්සෙන්නො “සත්ත ඛොජ්ඣාසාදි”ති විස්සජ්ජෙති. අයම්පි චත්ථො භගවතා අනුමතො එව. යථාහ –

“පණ්ඩිතා ගහපතයො කප්ඵගලිකා භික්ඛුනී, මහාපඤ්ඤා ගහපතයො කප්ඵගලිකා භික්ඛුනී, මඤ්චෙපි තුම්භෙ ගහපතයො උපසඬ්ඤාමිත්වා එතමත්ථං පටිපුච්ඡෙය්‍යාථ, අභම්පි චෙතං එවමෙව බ්‍යාකරෙය්‍යාං, යථා තං කප්ඵගලිකාය භික්ඛුනියා බ්‍යාකත”න්ති (අ. නි. 10.28).

තාය ව එවං බ්‍යාකතං –

“සත්තස්‍ය, ආවුසො, ධම්මෙස්‍ය භික්ඛු සම්මා සුභාවිතවිත්තො...පෙ.... දුක්ඛස්සන්තකරො හොති. කතමෙස්‍ය සත්තස්‍ය? සත්තස්‍ය ඛොජ්ඣාසාදිගෙස්‍ය. ඉමෙස්‍ය ඛො, ආවුසො, සත්තස්‍ය ධම්මෙස්‍ය භික්ඛු සම්මා සුභාවිතවිත්තො...පෙ.... දුක්ඛස්සන්තකරො හොති. ‘සත්ත පඤ්භා සත්ත උද්දෙසා සත්ත වෙය්‍යාකරණානි’ති ඉති යං තං චුත්තං භගවතා, ඉදමෙතං පටිච්ච චුත්ත”න්ති (අ. නි. 10.28).

එවමයමත්පො හගවතා අනුමතො එවාති වෙදිතබ්බො.

තත්ථ සත්තාති උභාධිකතිවාරණගණනපරිච්ඡේදො. බොජ්ඣංගිභාති සතිආදීනං ධම්මානමෙතං අධිවචනං.
තත්තායං පදත්තො – එතාය ලොකියලොකුත්තරමග්ගක්ඛණේ උප්පජ්ජමානාය
ලීනුද්ධවිවපතිට්ඨානායුභනකාමසුඛත්තකිලමානුයොගඋච්ඡේදසස්සතාහිතිවෙසාදි- අනෙකුපද්දවප්පට්ඨකුතාය
සතිධම්මවිවසවීරියපිතිප්පස්සද්ධිසමාධුපෙක්ඛාසභිබ්බාතාය ධම්මසාමග්ගියා අරියසාවකො බුජ්ඣතිති කත්වා බොධි,
කිලෙසසන්නානනිද්දාය උට්ඨහති, චත්තාරි වා අරියසච්චානි පටිච්ඡිකුති, නිබ්බානමෙව වා සච්ඡිකරොතිති චුත්තං
හොති. යථාහ – “සත්ත බොජ්ඣංගිගෙ භාවෙන්වා අනුත්තරං සම්මාසම්බොධිං අභිසම්බුද්ධො”ති. යථාචුත්තප්පකාරාය
වා එතාය ධම්මසාමග්ගියා බුජ්ඣතිති කත්වා අරියසාවකොපි බොධි. ඉති තස්සා ධම්මසාමග්ගිසභිබ්බාතාය බොධියා
අභිගභුතත්තා බොජ්ඣංගි ක්කානභිග්ගමග්ගිභාති විය, තස්ස වා බොධිති ලද්ධවොභාරස්ස අරියසාවකස්ස
අභිගභුතත්තාපි බොජ්ඣංගි සෙනභිගරථභිගාදයො විය.

අපිව “බොජ්ඣංගිභාති කෙනට්ඨෙත බොජ්ඣංගිභාති? බොධාය සංවත්තන්තිති බොජ්ඣංගිභාති, බුජ්ඣන්තිති
බොජ්ඣංගිභාති, අනුබුජ්ඣන්තිති බොජ්ඣංගිභාති, පටිබුජ්ඣන්තිති බොජ්ඣංගිභාති, සම්බුජ්ඣන්තිති බොජ්ඣංගිභාති”ති (පටි.
ම. 2.17) ඉමිනාපි පටිසම්භිදායං චුත්තෙන විධිනා බොජ්ඣංගිභාතං බොජ්ඣංගිගට්ඨො වෙදිතබ්බො. එවමිමෙ සත්ත
බොජ්ඣංගිගෙ භාවෙන්තො බහුලිකරොත්තො න චිරස්සෙව එකන්තනිබ්බිදාදිගුණපටිලාහි හොති, තෙන දිට්ඨෙව
ධම්මෙ දුක්ඛස්සන්තකරො හොතිති චුච්චති . චුත්තඤ්චෙතං හගවතා –

“සත්තිමෙ, භික්ඛවෙ, බොජ්ඣංගිභාති භාවිතා බහුලිකතා එකන්තනිබ්බිදාය විරාගාය නිරොධාය උපසමාය
අභිඤ්ඤාය සම්බොධාය නිබ්බානාය සංවත්තන්ති”ති (සං. නි. 5.201).

අට්ඨ නාම කිත්තිපඤ්චවණ්ණනා

එවං ඉමිනාපි පඤ්චබ්බාකරණෙන ආරද්ධවිත්තො සත්ථා උත්තරිං පඤ්චං පුච්ඡති අට්ඨ නාම කිත්ති? ථෙරො
කිඤ්චාපි මහාපඤ්චබ්බාකරණෙන අට්ඨ ලොකධම්මා චුත්තා, අපිව බො පන යෙසු ධම්මෙසු සුභාවිතවිත්තො භික්ඛු
දුක්ඛස්සන්තකරො හොති, තෙ දස්සෙන්තො “අරියානි අට්ඨ මග්ගභිගානි”ති අවත්වා යස්මා අට්ඨභිගවිනිමුත්තො
මග්ගො නාම නත්ථි, අට්ඨභිගමත්තමෙව තු මග්ගො, තස්මා තමත්ථං සාධෙන්තො දෙසනාවිලාසෙන අරියො
අට්ඨභිගිකො මග්ගොති විස්සජ්ජෙති. හගවතාපි වායමත්පො දෙසනානායො ව අනුමතො එවාති. යථාහ –

“පණ්ඩිතා ගහපතයො කප්ඵගලිකා භික්ඛුනි...පෙ.... අහම්පි එවමෙව බ්බාකරෙය්‍යාං, යථා තං
කප්ඵගලිකාය භික්ඛුනියා බ්බාකත”න්ති (අ. නි. 10.28).

තාය ව එවං බ්බාකතං –

“අට්ඨසු, ආචුසො, ධම්මෙසු භික්ඛු සම්මා සුභාවිතවිත්තො...පෙ.... දුක්ඛස්සන්තකරො හොති. ‘අට්ඨ
පඤ්චා, අට්ඨ උද්දෙසා, අට්ඨ වෙය්‍යාකරණානි’ති ඉති යං තං චුත්තං හගවතා, ඉදමෙතං පටිච්ච චුත්ත”න්ති (අ.
නි. 10.28).

එවමයං අත්තො ව දෙසනානායො ව හගවතා අනුමතො එවාති වෙදිතබ්බො.

තත්ථ අරියොති නිබ්බානත්ථිකෙහි අභිගන්තබ්බො, අපිව ආරකා කිලෙසෙහි චත්තනතො, අරියභාවකරණතො,
අරියඵලපටිලාභතො වාපි අරියොති වෙදිතබ්බො. අට්ඨ අභිගානි අස්සානි අට්ඨභිගිකො. ස්වායං චතුරභිගිකා විය සෙනා,
පඤ්චභිගිකං විය ව තුරියං අභිගවිනිබ්බොගෙන අනුපලබ්භසභාවතො අභිගමත්තමෙව වාති වෙදිතබ්බො. මග්ගති ඉමිනා
නිබ්බානං, සයං වා මග්ගති, කිලෙසෙ මාරෙන්තො වා ගච්ඡතිති මග්ගො.

එවමට්ඨප්පහෙදඤ්චිමං අට්ඨභිගිකං මග්ගං භාවෙන්තො භික්ඛු අවිජ්ජං භින්දති, විජ්ජං උප්පාදෙති, නිබ්බානං
සච්ඡිකරොති, තෙන දිට්ඨෙව ධම්මෙ දුක්ඛස්සන්තකරො හොතිති චුච්චති. චුත්තඤ්චෙතං –

“සෙය්‍යාථාපි, භික්ඛවෙ, සාලිසුකං වා යවසුකං වා සම්මා පණ්ණිතං හත්ථෙත වා පාදෙන වා අක්කන්තං
හත්ථං වා පාදං වා හෙවිජති, ලොහිතං වා උප්පාදෙස්සතිති යානමෙතං විජ්ජති. තං කිස්ස හෙතු? සම්මා
පණ්ණිතත්තා, භික්ඛවෙ, සුකස්ස, එවමෙව බො, භික්ඛවෙ , සො වත භික්ඛු සම්මා පණ්ණිතාය දිට්ඨියා සම්මා
පණ්ණිතාය මග්ගභාවනාය අවිජ්ජං හෙවිජති, විජ්ජං උප්පාදෙස්සති, නිබ්බානං සච්ඡිකරිස්සතිති යානමෙතං
විජ්ජති”ති (අ. නි. 1.42).

තව නාම කිත්තිපඤ්චවණ්ණනා

ඉමිනාපි පඤ්ඤාකරණෙන ආරද්ධවිත්තො සත්ථා උත්තරිං පඤ්ඤං පුච්ඡති නව නාම කිත්ති? ථෙරො නවඉති පච්චනුභාසිත්වා “සත්තාචාසා”ති විස්සජ්ජෙති. තත්ථ නවාති ගණනපරිච්ඡෙදො. සත්තාති ජීවිතින්ද්‍රියප්පට්ඨද්ධෙ ඛන්ධෙ උපාදාය පඤ්ඤත්තා පාණිනො පණ්ණත්ති වා. ආචාසාති ආචසන්ති එතෙසුති ආචාසා, සත්තානං ආචාසා සත්තාචාසා. එස දෙසනාමග්ගො, අත්ථනො පන නවවිධානං සත්තානමෙතං අධිවචනං. යථාහ –

“සත්තාචුසො, සත්තා නානත්තකායා නානත්තසඤ්ඤිනො, සෙය්‍යාථාපි මනුස්සා එකච්චෙ ව දෙවා එකච්චෙ ව විනිපාතිකා, අයං පඨමො සත්තාචාසො. සත්තාචුසො, සත්තා නානත්තකායා එකත්තසඤ්ඤිනො, සෙය්‍යාථාපි, දෙවා බ්‍රහ්මකායිකා, පඨමාභිනිබ්බත්තා, අයං දුතියො සත්තාචාසො. සත්තාචුසො, සත්තා එකත්තකායා නානත්තසඤ්ඤිනො, සෙය්‍යාථාපි, දෙවා ආහස්සරා, අයං තතියො සත්තාචාසො. සත්තාචුසො, සත්තා එකත්තකායා එකත්තසඤ්ඤිනො, සෙය්‍යාථාපි, දෙවා සුභකිණ්ණා, අයං චතුත්ථො සත්තාචාසො. සත්තාචුසො, සත්තා අසඤ්ඤිනො අප්පට්ඨංවෙදිනො, සෙය්‍යාථාපි, දෙවා අසඤ්ඤසත්තා, අයං පඤ්චමො සත්තාචාසො. සත්තාචුසො, සත්තා සබ්බසො රූපසඤ්ඤානං...පෙ.... ආකාසානඤ්චායතනුපගා , අයං ඡට්ඨො සත්තාචාසො. සත්තාචුසො, සත්තා...පෙ.... විඤ්ඤාණඤ්චායතනුපගා, අයං සත්තමො සත්තාචාසො. සත්තාචුසො, සත්තා...පෙ.... ආකිඤ්චඤ්ඤායතනුපගා, අයං අට්ඨමො සත්තාචාසො. සත්තාචුසො, සත්තා...පෙ.... නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතනුපගා, අයං නවමො සත්තාචාසො”ති (දී. නි. 3.341).

පුරිමනායෙනෙව චෙත්ථ “නව සත්තාචාසා”ති චුත්තං, න අඤ්ඤෙසං නවත්තමභාවතො. යථාහ –

“නවසු, භික්ඛවෙ, ධම්මෙසු භික්ඛු සම්මා නිබ්බන්දමානො...පෙ.... දුක්ඛස්සන්තකරො හොති. කතමෙසු නවසු? නවසු සත්තාචාසෙසු. ඉමෙසු ඛො, භික්ඛවෙ, නවසු ධම්මෙසු භික්ඛු සම්මා නිබ්බන්දමානො...පෙ.... දුක්ඛස්සන්තකරො හොති. ‘නව පඤ්ඤා , නව උද්දෙසා, නව වෙය්‍යාකරණානි’ති ඉති යං තං චුත්තං, ඉදමෙතං පටිච්ච චුත්ත”න්ති (අ. නි. 10.27).

එත්ථ ව “නව ධම්මා පරිඤ්ඤෙය්‍යා. කතමෙ නව? නව සත්තාචාසා”ති (දී. නි. 3.359) වචනතො නවසු සත්තාචාසෙසු ඤාතපරිඤ්ඤාය ධුච්ඡුභසුඛත්තභාවදස්සනං පහාය සුද්ධසඬ්ඛාරපුඤ්ජමත්තදස්සනෙන නිබ්බන්දමානො තීරණපරිඤ්ඤාය අනිච්චානුපස්සනෙන වීරජ්ජමානො දුක්ඛානුපස්සනෙන විමුච්චමානො අනත්තානුපස්සනෙන සම්මා පරියන්තදස්සාවී පහානපරිඤ්ඤාය සම්මත්තමභිසමෙච්ච දිට්ඨෙව ධම්මෙ දුක්ඛස්සන්තකරො හොති. තෙනෙතං චුත්තං –

“නවසු, භික්ඛවෙ, ධම්මෙසු භික්ඛු සම්මා නිබ්බන්දමානො...පෙ.... දිට්ඨෙව ධම්මෙ දුක්ඛස්සන්තකරො හොති. කතමෙසු නවසු? නවසු සත්තාචාසෙසු”ති (අ. නි. 10.27).

දස නාම කිත්තිපඤ්ඤවණ්ණනා

එවං ඉමිනාපි පඤ්ඤාකරණෙන ආරද්ධවිත්තො සත්ථා උත්තරිං පඤ්ඤං පුච්ඡති දස නාම කිත්ති? තත්ථ කිඤ්චාපි ඉමස්ස පඤ්ඤස්ස ඉතො අඤ්ඤත්‍ර වෙය්‍යාකරණෙසු දස අකුසලකම්මපථා චුත්තා. යථාහ –

“දසසු, භික්ඛවෙ, ධම්මෙසු භික්ඛු සම්මා නිබ්බන්දමානො...පෙ.... දුක්ඛස්සන්තකරො හොති. කතමෙසු දසසු? දසසු අකුසලකම්මපථෙසු. ඉමෙසු ඛො, භික්ඛවෙ, දසසු ධම්මෙසු භික්ඛු සම්මා නිබ්බන්දමානො...පෙ.... දුක්ඛස්සන්තකරො හොති. ‘දස පඤ්ඤා දස උද්දෙසා දස වෙය්‍යාකරණානි’ති ඉති යං තං චුත්තං, ඉදමෙතං පටිච්ච චුත්ත”න්ති (අ. නි. 10.27).

ඉධ පන යස්මා අයමායස්මා අත්තානං අනුපනෙන්වා අඤ්ඤං බ්‍යාකාතුකාමො, යස්මා වා ඉමිනා පරියායෙන බ්‍යාකතං සුබ්‍යාකතමෙව හොති, තස්මා යෙහි දසහි අඩගෙහි සමන්තාගතො අරහාති පච්චිචති, තෙසං අධිගමං දීපෙන්තො දසභඩ්දගෙහි සමන්තාගතො අරහාති පච්චිචති පුග්ගලාධිට්ඨානාය දෙසනාය විස්සජ්ජෙති. යතො එත්ථ යෙහි දසහි අඩගෙහි සමන්තාගතො අරහාති පච්චිචති, තානි දසභිගානි “දස නාම කි”න්ති පුට්ඨෙත ථෙරෙන නිද්දිට්ඨානීති වෙදිතබ්බානි. තානි ව දස –

“අසෙබො අසෙබොති, හන්තෙ, චුච්චති, කිත්තාවතා නු ඛො, හන්තෙ, භික්ඛු අසෙබො හොති? ඉධ, භික්ඛවෙ, භික්ඛු අසෙබාය සම්මාදිට්ඨියා සමන්තාගතො හොති, අසෙබෙන සම්මාසඬ්ඛජ්ජෙන සමන්තාගතො හොති, අසෙබාය සම්මාචාචාය සමන්තාගතො හොති, අසෙබෙන සම්මාකම්මන්තෙන සමන්තාගතො හොති, අසෙබෙන සම්මාආජීවෙන සමන්තාගතො හොති, අසෙබෙන සම්මාචායාමෙන සමන්තාගතො හොති, අසෙබාය සම්මාසතියා සමන්තාගතො හොති, අසෙබෙන සම්මාසමාධිනා සමන්තාගතො හොති, අසෙබෙන සම්මාඤ්ඤාණෙන සමන්තාගතො හොති, අසෙබාය සම්මාවිමුත්තියා සමන්තාගතො හොති. එවං ඛො, භික්ඛවෙ, භික්ඛු අසෙබො හොති”ති (අ. නි. 10.111). –

එවමාදීසු සුත්තෙසු චුත්තනායෙනෙව වෙදිතබ්බානීති.

පරමත්ථපොතිකාය බුද්දකපාය-අට්ඨකථාය

කුමාරපඤ්ඤවණ්ණනා නිව්ඨිතා.

5. මඩගලසුත්තවශ්ණනා

නික්ඛේපප්පයොජනං

ඉදානි කුමාරපඤ්ඤානන්තරං නික්ඛිත්තස්ස මඩගලසුත්තස්ස අත්ථවණ්ණනාක්කමො අනුප්පත්තො, තස්ස ඉධ නික්ඛේපප්පයොජනං වත්වා අත්ථවණ්ණනං කරිස්සාම. සෙය්‍යාපීදං – ඉදඤ්ඨි සුත්තං ඉමිනා අනුක්කමෙන භගවතා අවුත්තම්භි ය්වායං සරණගමනෙහි සාසනොතාරො, සික්ඛාපදද්වත්තිංසාකාරකුමාරපඤ්ඤෙහි ව සීලසමාධිපඤ්ඤාප්පභෙදනෙයො දස්සිතො, සබ්බොපෙස පරමමඩගලභූතො, යතො මඩගලත්ථිකෙන එත්ථෙව අභියොගො කාතබ්බො, සො චස්ස මඩගලභාවො ඉමිනා සුත්තානුසාරෙන වෙදිතබ්බොති දස්සනත්ථං වුත්තං.

ඉදමස්ස ඉධ නික්ඛේපප්පයොජනං.

පයමමභාසඞ්ගිතිකථා

එවං නික්ඛිත්තස්ස පනස්ස අත්ථවණ්ණනත්ථං අයං මාතිකා –

“වුත්තං යෙන යදා යස්මා, වෙනං වත්වා ඉමං වීධිං;
එවම්චිවාදිපායස්ස, අත්ථං නානප්පකාරතො.

“වණ්ණයන්තො සමුට්ඨානං, වත්වා යං යත්ථ මඩගලං;
වචන්ථපෙත්වා තං තස්ස, මඩගලත්තං විභාවයෙ”ති.

තත්ථ “වුත්තං යෙන යදා යස්මා, වෙනං වත්වා ඉමං වීධි”න්ති අයං තාව අද්ධගාථා යදිදං “එවං මෙ සුත්තං එකං සමයං භගවා...පෙ.... භගවත්තං ගාථාය අප්ඤ්ඤාසී”ති, ඉදං වචනං සන්ධාය වුත්තා. ඉදඤ්ඨි අනුස්සවවසෙන වුත්තං, සො ව භගවා සයම්භූ අනාවරියකො, තස්මා නෙදං තස්ස භගවතො වචනං අරභතො සම්මාසම්බුද්ධස්ස. යතො චත්තබ්බමෙන “ඉදං වචනං කෙන වුත්තං, කදා, කස්මා ව වුත්ත”න්ති. වුවිචනෙ – ආයස්මතා ආනන්දෙන වුත්තං, තඤ්ච පයමමභාසඞ්ගිතිකාලෙ.

පයමමභාසඞ්ගිති වෙසා සබ්බසුත්තනිදානකොසල්ලත්ථමාදිතො පභුති එවං වෙදිතබ්බා. ධම්මචක්කප්පචත්තනඤ්ඨි ආදිං කත්වා යාව සුභද්දපරිබාජකචිත්තයනා, කතබුද්ධකිච්චෙ කුසිනාරායං උපචත්තනෙ මල්ලානං සාලවනෙ යමකසාලානමන්තරෙ විසාබ්භුණ්ණමදිවසෙ පච්චුසසමයෙ අනුපාදිසෙසාය නිබ්බානධාතුයා පරිනිබ්බුතෙ, භගවති ලොකනාථෙ භගවතො පරිනිබ්බානෙ සන්තිපතිතානං සත්තන්තං භික්ඛුසත්තසභස්සානං සඤ්ඤාත්ථෙරො ආයස්මා මහාකස්සපො සත්තාහපරිනිබ්බුතෙ භගවති සුභද්දෙන වුඩ්ඪිපබ්බජිතෙන “අලං, ආවුසො, මා සොචිත්ථ, මා පරිදෙචිත්ථ, සුමුත්තා මයං තෙන මහාසමණෙන, උපද්ද්වතා ව හොම ‘ඉදං වො කප්පති ඉදං වො න කප්පති’ති, ඉදානි පන මයං යං ඉච්ඡිස්සාම තං කරිස්සාම, යං න ඉච්ඡිස්සාම න තං කරිස්සාමා”ති (වුළුව. 437; දී. නි. 2.232) වුත්තවචනමනුස්සරන්තො “යානං බො පනෙතං විජ්ජති යං පාපභික්ඛු ‘අතීතසත්ථුකං පාවචන’න්ති මඤ්ඤමානා පක්ඛං ලභිත්වා න චිරස්සෙව සද්ධම්මං අන්තරධාපෙය්‍යං. යාව ව ධම්මචිත්තයො තිට්ඨති, තාව අනතීතසත්ථුකමෙව පාවචනං හොති. යථා භගවා –

“යො වො, ආනන්ද, මයා ධම්මො ව චිත්තයො ව දෙසිතො පඤ්ඤන්තො, සො වො මමච්චියෙන සත්ථා”ති (දී. නි. 2.216).

“යංනුනාහං ධම්මඤ්ච චිත්තයඤ්ච සඤ්ඤායෙය්‍යං, යථසිදං සාසනං අද්ධනියං අස්ස චිරට්ඨිතිකං”.

යඤ්චාහං භගවතා –

“ධාරෙස්සසි පන මෙ ත්වං, කස්සප, සාණානි පංසුකුලානි නිබ්බසනානි”ති වත්වා වීචරෙ සාධාරණපරිභොගෙන වෙච –

“අහං, භික්ඛවෙ, යාවදෙ ආකඬ්ඛාමී විච්චිවෙච කාමෙහි...පෙ.... පයමං ඤානං උපසම්පජ්ජ විහරාමි, කස්සපොපි, භික්ඛවෙ, යාවදෙව ආකඬ්ඛති විච්චිවෙච කාමෙහි...පෙ.... පයමං ඤානං උපසම්පජ්ජ විහරති”ති

එවමාදිනා නයෙන නවානුපුබ්බිභාරජලභික්ඤ්ඤාප්පභෙදෙ උත්තරිමනුස්සධම්මෙ අත්තනා සමසමට්ඨපනෙන ව අනුග්ගහිතො, තස්ස මෙ කිමඤ්ඤං ආණණං භවිස්සති? “නනු මං භගවා රාජා විය සකකචචඉස්සරියානුප්පදානෙන අත්තනො කුලචංසප්පතිට්ඨාපකං පුත්තං ‘සද්ධම්මචංසප්පතිට්ඨාපකො මෙ අයං භවිස්සති’ති මන්ත්වා ඉමිනා

අසාධාරණෙන අනුග්ගහෙන අනුග්ගහෙසි”ති චිත්තයන්තො ධම්මවිනයසඬ්ඨායනත්ථං භික්ඛූනං උස්සාහං ජනෙසි? යථාහ –

“අථ ඛො ආයස්මා මහාකස්සපො භික්ඛූ ආමන්තෙසි – එකමිදාහං, ආවුසො, සමයං පාචාය කුසිනාරං අද්ධානමග්ගප්පට්ඨන්තො මහතා භික්ඛුසඬ්ඨෙත සද්ධිං පඤ්චමත්තෙහි භික්ඛුසතෙහි”ති (දී. නි. 2.231; වූළව. 437) සබ්බං සුභද්දකණ්ඩං චිත්ථාරෙතබ්බං.

තතො පරං ආහ –

“හන්ද මයං, ආවුසො, ධම්මඤ්ච විනයඤ්ච සඬ්ඨායෙය්‍යාම, පුරෙ අධම්මො දිප්පති, ධම්මො පටිබාහියාති, අවිනයො දිප්පති, විනයො පටිබාහියාති, පුරෙ අධම්මවාදිනො බලවන්තො භොන්ති, ධම්මවාදිනො දුබ්බලා භොන්ති, අවිනයවාදිනො බලවන්තො භොන්ති, විනයවාදිනො දුබ්බලා භොන්ති”ති (වූළව. 437).

භික්ඛූ ආහංසු “තෙන හි, හන්තෙ, ථෙරො භික්ඛූ උච්චිතතු”ති. ථෙරො සකලනවච්ඡිගසත්ථුසාසනපරියත්තිධරෙ පුපුප්පනසොතාපන්තසකදාගාමීඅනාගාමීසුක්ඛවිපස්සකඛිණාසවභික්ඛූ අනෙකසතෙ අනෙකසහස්සෙ ව චජ්ජෙත්වා තිපිටකසබ්බපරියත්තිප්පහෙදධරෙ පටිසම්භිදාප්පත්තෙ මහානුභාවෙ යෙභුයොන හගවතා එතදග්ගං ආරොපිතෙ තෙවිජ්ජාදිහෙදෙ ඛිණාසවභික්ඛූයෙව එකුනපඤ්චසතෙ පරිග්ගහෙසි. යෙ සන්ධාය ඉදං වුත්තං “අථ ඛො ආයස්මා මහාකස්සපො එකෙනුනපඤ්චඅරහන්තසතාති උච්චිති”ති (වූළව. 437).

කිස්ස පන ථෙරො එකෙනුනමකාසිති? ආයස්මතො ආනන්දත්ථෙරස්ස ඔකාසකරණත්ථං. තෙන භායස්මතා සභාපි විනාපි න සක්කා ධම්මසඬ්ඨිති කාතුං. සො භායස්මා සෙබො සකරණියො, තස්මා සහ න සක්කා, යස්මා පනස්ස කිඤ්චි දසබලදෙසිතං සුත්තගෙය්‍යාදිකං හගවතො අසම්මුඛා පටිග්ගහිතං නාම නත්ථි, තස්මා විනාපි න සක්කා. යදි එවං සෙබොපි සමානො ධම්මසඬ්ඨිතියා බහුකාරත්තා ථෙරෙන උච්චිතිතබ්බො අස්ස, අථ කස්මා න උච්චිතිතොති? පරුපවාදවිච්ඡිතතො . ථෙරො හි ආයස්මන්තෙ ආනන්දෙ අතිවිය විස්සත්ථො අහොසි. තථා හි නං සිරස්මිං පලිතෙසු ජාතෙසුපි “න වායං කුමාරකො මත්තමඤ්ඤාසි”ති (සං. නි. 2.154) කුමාරකවාදෙන ඔවදති. සකාකුලප්පසුතො වායං ආයස්මා තථාගතස්ස භාතා වූළපිතු පුත්තො, තනු භික්ඛූ ඡන්දාගමනං විය මඤ්ඤමානා “බහු අසෙබපටිසම්භිදාප්පත්තෙ භික්ඛූ යපෙත්වා ආනන්දං සෙබපටිසම්භිදාප්පත්තං ථෙරො උච්චිති”ති උපවදෙය්‍යුං. තං පරුපවාදං පරිච්චජ්ජෙත්තො “ආනන්දං විනා සඬ්ඨිති න සක්කා කාතුං, භික්ඛූනංයෙව අනුමතියා ගහෙස්සාමි”ති න උච්චිති.

අථ සයමෙව භික්ඛූ ආනන්දස්සත්ථාය ථෙරං යාචිංසු. යථාහ –

“භික්ඛූ ආයස්මන්තං මහාකස්සපං එතදවොචුං – ‘අයං, හන්තෙ, ආයස්මා ආනන්දො කිඤ්චාපි සෙබො, අහබ්බො ඡන්දා දොසා මොහා භයා අගතිං ගන්තුං, බහු වානෙන හගවතො සන්තිකෙ ධම්මො ව විනයො ව පරියත්තො, තෙන හි, හන්තෙ, ථෙරො ආයස්මන්තම්පි ආනන්දං උච්චිතතු’ති. අථ ඛො ආයස්මා මහාකස්සපො ආයස්මන්තම්පි ආනන්දං උච්චිති”ති (වූළව. 437).

එවං භික්ඛූනං අනුමතියා උච්චිතිතෙන තෙනායස්මතා සද්ධිං පඤ්චමෙරසතාති අහෙසුං.

අථ ඛො ථෙරානං භික්ඛූනං එතදහොසි – “කත්ථ නු ඛො මයං ධම්මඤ්ච විනයඤ්ච සඬ්ඨායෙය්‍යාමා”ති. අථ ඛො ථෙරානං භික්ඛූනං එතදහොසි “රාජගහං ඛො මහාගොවරං පහුනසෙනාසනං, යංනුන මයං රාජගහෙ වස්සං වසන්තා ධම්මඤ්ච විනයඤ්ච සඬ්ඨායෙය්‍යාම, නඤ්ඤෙ භික්ඛූ රාජගහෙ වස්සං උපගච්ඡෙය්‍යු”න්ති. කස්මා පන තෙසං එතදහොසි? ඉදං අම්භාකං ථාවරකම්මං, කොචි විසභාගපුග්ගලො සඬ්ඨිමජ්ඣං පටිසිත්වා උක්කොටෙය්‍යාති. අථායස්මා මහාකස්සපො ඤෙත්තිදුතියෙන කම්මෙන සාවෙසි. තං සඬ්ඨිතික්ඛන්ධකෙ (වූළව. 437) වුත්තනයෙනෙව ඤාතබ්බං.

අථ තථාගතස්ස පරිනිබ්බානතො සත්තසු සාධුකිළනදිවසෙසු සත්තසු ව ධාතුපුජාදිවසෙසු විනිවත්තෙසු “අඬ්ඬමාසො අතික්කන්තො, ඉදාති ගිම්භානං දියඬ්ඬො මාසො සෙසො, උපකට්ඨා වස්සුපනායිකා”ති මන්ත්වා මහාකස්සපත්ථෙරො “රාජගහං, ආවුසො, ගච්ඡාමා”ති උපඬ්ඬං භික්ඛුසඬ්ඨිං ගහෙත්වා එකං මග්ගං ගතො. අනුරුද්ධත්ථෙරොපි උපඬ්ඬං ගහෙත්වා එකං මග්ගං ගතො, ආනන්දත්ථෙරො පන හගවතො පත්තව්වරං ගහෙත්වා භික්ඛුසඬ්ඨිපරිවුතො සාවත්ථිං ගන්ත්වා රාජගහං ගන්තුකාමො යෙන සාවත්ථි, තෙන වාරිකං පක්කාමි. ආනන්දත්ථෙරෙන ගතගතට්ඨානෙ මහාපරිදෙවො අහොසි, “හන්තෙ ආනන්ද, කුහිං සත්ථාරං යපෙත්වා ආගතොසි”ති? අනුපුබ්බෙන සාවත්ථිං අනුප්පත්තෙ ථෙරෙ හගවතො පරිනිබ්බානසමයෙ විය මහාපරිදෙවො අහොසි.

තනු සුදං ආයස්මා ආනන්දො අනිච්චතාදිපටිසංයුත්තාය ධම්මියා කථාය තං මහාජනං සඤ්ඤාපෙත්වා ඡෙතවනං පටිසිත්වා දසබලෙන වසිතගන්ධකුටියා ද්වාරං විවරිත්වා මඤ්චපීඨං නිහරිත්වා පජ්ඨොටෙන්වා ගන්ධකුටිං

සම්මජ්ජිමා මිලානමාලාකවචරං ඡඩ්ඛෙත්වා මඤ්චපීඨං අතිහරිත්වා පුන යථායානෙ යපෙත්වා භගවතො ධීනකාලෙ කරණීයං චත්තං සබ්බමකාසී. අථ ථෙරො භගවතො පරිනිබ්බානනො පභුති යානනිසජ්ජබ්‍රලත්තා උස්සන්තධාතුකං කායං සමස්සාසෙනං දුතියදිවසෙ බීරවිරෙවනං පිචිත්වා විහාරෙයෙව නිසීදී, යං සන්ධාය සුභෙන මාණුවෙන පහිනං මාණුවකං එතදවොච –

“අකාලො බො, මාණුවක, අත්ථි මෙ අජ්ජ භෙසජ්ජමත්තා පීතා, අජ්ජෙව නාම ස්වෙපි උපසඬකමෙය්‍යාමා”ති (දී. නි. 1.447).

දුතියදිවසෙ චෙතකත්ථෙරෙන පච්ඡාසමණෙන ගන්ත්වා සුභෙන මාණුවෙන පුට්ඨො දීඝනිකායෙ සුභසුත්තං නාම දසමං සුත්තමහාසී.

අථ බො ථෙරො ඡෙතවනෙ විහාරෙ ඛණ්ඩපුල්ලජ්ජපටිසඬ්ඛරණං කාරාපෙත්වා උපකට්ඨාය වස්සුපනායිකාය රාජගහං ගතො. තථා මහාකස්සපත්ථෙරො අනුරුද්ධත්ථෙරො ච සබ්බං භික්ඛුසඬ්ඝං ගභෙත්වා රාජගහමෙව ගතා.

තෙන බො පන සමයෙන රාජගහෙ අට්ඨාරස මහාවිහාරා භොන්ති. තෙ සබ්බෙපි ඡඩ්ඛිතපතිතඋක්ඛාපා අභෙසුං. භගවතො හි පරිනිබ්බානෙ සබ්බෙ භික්ඛු අත්තනො අත්තනො පත්තවීරං ගභෙත්වා විහාරෙ ච පරිවෙණෙ ච ඡඩ්ඛෙත්වා අගමංසු. තත්ථ ථෙරා භගවතො වචනපුජනත්ථං තිත්ථියාදාපරිමොචනත්ථඤ්ච “පයමං මාසං ඛණ්ඩපුල්ලජ්ජපටිසඬ්ඛරණං කරොමා”ති චිත්තෙසුං. තිත්ථියා හි වදෙය්‍යුං “සමණස්ස ගෞතමස්ස සාවකා සත්ථරි ධීතෙයෙව විහාරෙ පටිජග්ගිංසු, පරිනිබ්බුතෙ ඡඩ්ඛෙසු”න්ති. තෙසං වාදපරිමොචනත්ථඤ්ච චිත්තෙසුන්ති වුත්තං භොති. වුත්තමිපි චෙතං –

“අථ බො ථෙරානං භික්ඛුනං එතදභොසී – භගවතා බො, ආචුසො, ඛණ්ඩපුල්ලජ්ජපටිසඬ්ඛරණං වණ්ණිතං, හන්ද මයං, ආචුසො, පයමං මාසං ඛණ්ඩපුල්ලජ්ජපටිසඬ්ඛරණං කරොම, මජ්ඣිමං මාසං සන්තිපතිත්වා ධම්මඤ්ච විනයඤ්ච සඬායයිස්සාමා”ති (වුළුව. 438).

තෙ දුතියදිවසෙ ගන්ත්වා රාජද්වාරෙ අට්ඨංසු. අජාතසත්තු රාජා ආගන්ත්වා චන්දිත්වා “අහං, හන්තෙ, කිං කරොමී, කෙනත්ථො”ති පවාරෙසී. ථෙරා අට්ඨාරසමහාවිහාරජ්ජපටිසඬ්ඛරණත්ථාය හත්ථකම්මං පටිවෙදෙසුං. “සාධු, හන්තෙ”ති රාජා හත්ථකම්මකාරකෙ මනුස්සෙ අදාසී. ථෙරා පයමං මාසං සබ්බවිහාරෙ පටිසඬ්ඛරාපෙසුං.

අථ රඤ්ඤො ආරොවෙසුං – “නිට්ඨිතං, මහාරාජ, විහාරජ්ජපටිසඬ්ඛරණං, ඉදානි ධම්මවිනයසඬ්ඛගහං කරොමා”ති. “සාධු, හන්තෙ, විස්සත්ථා කරොථ, මය්හං ආණාවක්කං, කුම්භාකං ධම්මවක්කං භොතු. ආණාපෙථ, හන්තෙ, කිං කරොමී”ති? “ධම්මසඬ්ඛගං කරොන්තානං භික්ඛුනං සන්තිසජ්ජපට්ඨානං මහාරාජා”ති. “කත්ථ කරොමී, හන්තෙ”ති? “වෙහාරපබ්බතපස්සෙ සත්තපණ්ණිගුහාද්වාරෙ කාතුං යුත්තං මහාරාජා”ති. “සාධු, හන්තෙ”ති බො, රාජා අජාතසත්තු, විස්සකම්මුතා නිම්මිතසදිසං සුවිහත්තභිත්තිථම්මහසොපානං නානාවිධමාලාකම්මලතාකම්මවිචිත්‍රං මහාමණ්ඩපං කාරාපෙත්වා විවිධකුසුමදාමඔලම්බකවිනිග්ගලත්තවාරුචිතානං රතනවිචිත්‍රමණිකොට්ටිමතලම්ච ව නං නානාපුජ්ජුපහාරවිචිත්‍රං සුපරිනිට්ඨිතභූමිකම්මං බ්‍රහ්මවිමානසදිසං අලඬකරිත්වා තස්මිං මහාමණ්ඩපෙ පඤ්චසනානං භික්ඛුනං අනග්ගානි පඤ්චකප්පියපච්චත්ථරණසනානි පඤ්ඤාපෙත්වා දක්ඛිණභාගං නිස්සාය උත්තරාභිමුඛං ථෙරාසනං, මණ්ඩපමජ්ඣෙ පුරත්ථාභිමුඛං බුද්ධස්ස භගවතො ආසනාරහං ධම්මාසනං පඤ්ඤාපෙත්වා දන්තබවිතං චිත්තබ්බිජනිඤ්චෙත්ථ යපෙත්වා භික්ඛුසඬ්ඝස්ස ආරොවාපෙසී “නිට්ඨිතං, හන්තෙ, කිව්ච”න්ති.

භික්ඛු ආයස්මත්තං ආනන්දං ආහංසු “ස්වෙ, ආචුසො ආනන්ද, සඬ්ඝසන්තිපාතො, ත්වඤ්ච සෙබො සකරණීයො, තෙන තෙ න යුත්තං සන්තිපාතං ගන්තුං, අජ්ජමත්තො භොහී”ති. අථ බො ආයස්මා ආනන්දො “ස්වෙ සන්තිපාතො, න බො පන මෙතං පතිරුපං, ය්වාහං සෙබො සමානො සන්තිපාතං ගව්ඡෙය්‍ය”න්ති බහුදෙව රත්තිං කායගතාය සතියා චිතිනාමෙත්වා රත්තියා පච්චුසසමයෙ වඬකමා ඔරොභිත්වා විහාරං පටිසිත්වා “නිපජ්ජිස්සාමී”ති කායං ආවජ්ජෙසී. ද්වෙ පාදා භූමිතො මුත්තා, අජ්ජත්තඤ්ච සීසං බිම්බොහනං, එතස්මිං අන්තරෙ අනුපාදාය ආසවෙහි චිත්තං විමුච්චි. අයඤ්ච ආයස්මා වඬකමෙන බහි චිතිනාමෙත්වා විසෙසං නිබ්බත්තෙනුං අසක්කොන්තො චිත්තෙසී “නනු මං භගවා එතදවොච – ‘කතපුඤ්ඤොසී ත්වං, ආනන්ද, පධානමනුයුඤ්ඤ, බිජ්ජං භොහිසි අනාසවො’ති (දී. නි. 2.207). බුද්ධානඤ්ච කථාදොසො නාම නත්ථි, මම පන අච්චාරද්ධං වීරියං, තෙන මෙ චිත්තං උද්ධව්වාය සංචත්තති, හන්දාහං වීරියසමතං යොජෙමී”ති වඬකමා ඔරොභිත්වා පාදධොවනට්ඨානෙ යත්වා පාදෙ ධොවිත්වා විහාරං පටිසිත්වා මඤ්චකෙ නිසීදිත්වා “ථොකං විස්සමිස්සාමී”ති කායං මඤ්චකෙ උපනාමෙසී. ද්වෙ පාදා භූමිතො මුත්තා, සීසඤ්ච බිම්බොහනමසම්පත්තං, එතස්මිං අන්තරෙ අනුපාදාය ආසවෙහි චිත්තං විමුච්චි. චතුර්ග්‍රයාපථවිරහිතං ථෙරස්ස අරහත්තං. තෙන “ඉමස්මිං සාසනෙ අනිසිත්තො අනිපත්තො අට්ඨිතො අවඬකමන්තො කො භික්ඛු අරහත්තං පත්තො”ති වුත්තෙ “ආනන්දත්ථෙරො”ති චත්තුං වට්ටති.

අථ ථෙරා භික්ඛු දුතියදිවසෙ හත්තකිව්චං කත්වා පත්තවීරං පටිසාමෙත්වා ධම්මසභායං සන්තිපතිතා. ආනන්දත්ථෙරො පන අත්තනො අරහත්තජ්ජත්තිං ඤාපෙතුකාමො භික්ඛුහි සද්ධිං න ගතො. භික්ඛු යථාචුඬ්ඬිං අත්තනො අත්තනො පත්තාසනෙ නිසීදන්තා ආනන්දත්ථෙරස්ස ආසනං යපෙත්වා නිසිත්තා. තත්ථ කෙහිවි

“එතමාසනං කස්සා”ති වුත්තෙ ආනන්දස්සාති. “ආනන්දො පන කුභිං ගතො”ති. තස්මිං සමයෙ ථෙරො චිත්තෙසි “ඉදානි මස්භං ගමනකාලො”ති. තතො අත්තනො ආනුභාවං දස්සෙන්නො පට්ඨයං නිමුජ්ජිත්වා අත්තනො ආසනෙයෙව අත්තනං දස්සෙසි. ආකාසෙනාගන්ත්වා නිසීදිතිපි එකෙ.

එවං නිසින්නෙ තස්මිං ආයස්මන්නෙ මහාකස්සපත්ථෙරො භික්ඛු ආමන්තෙසි, “ආවුසො, කිං පයමං සඞ්ගායාම ධම්මං වා විනයං වා”ති? භික්ඛු ආහංසු, “හත්තෙ මහාකස්සප, විනයොනාමබුද්ධසාසනස්ස ආයු, විනයෙ යීතෙ සාසනං යීතං භොති, තස්මා පයමං විනයං සඞ්ගායාමා”ති. “කං ධුරං කත්වා විනයො සඞ්ගායිතබ්බො”ති? “ආයස්මන්නං උපාලි”න්ති. “කිං ආනන්දො නප්පභොති”ති? “නො නප්පභොති, අපිව බො පන සම්මාසම්බුද්ධො ධර්මානොයෙව විනයපරියත්තිං නිස්සාය ආයස්මන්නං උපාලිං එතදග්ගෙ යපෙසි – ‘එතදග්ගං, භික්ඛවෙ, මම සාවකානං භික්ඛුනං විනයධරානං යදිදං උපාලි’”ති (අ. නි. 1.228). තස්මා උපාලිත්ථෙරං පුච්ඡිත්වා විනයං සඞ්ගායාමාති. තතො ථෙරො විනයං පුච්ඡන්ත්වාය අත්තනාව අත්තනං සම්මන්ති. උපාලිත්ථෙරොපි විස්සජ්ජන්ත්වාය සම්මන්ති. තත්තායං පාළි –

අථ බො ආයස්මා මහාකස්සපො සඞ්ඝං ඤාපෙසි –

“සුඤ්ඤා මෙ, ආවුසො, සඞ්ඝො, යදි සඞ්ඝස්ස පත්තකල්ලං, අහං උපාලිං විනයං පුච්ඡෙයා”න්ති.

ආයස්මාපි උපාලි සඞ්ඝං ඤාපෙසි –

“සුඤ්ඤා මෙ, හත්තෙ, සඞ්ඝො, යදි සඞ්ඝස්ස පත්තකල්ලං, අහං ආයස්මනා මහාකස්සපෙන විනයං පුට්ඨො විස්සජ්ජෙයා”න්ති.

එවං අත්තනාව අත්තනං සම්මන්තිත්වා ආයස්මා, උපාලි, උට්ඨායාසනා එකංසං වීචරං කත්වා ථෙරෙ භික්ඛු වන්දිත්වා ධම්මාසනෙ නිසීදි දන්තබ්බිතං බීජනිං ගහෙත්වා. තතො මහාකස්සපත්ථෙරො උපාලිත්ථෙරං පයමපාරාජිකං ආදිං කත්වා සබ්බං විනයං පුච්ඡි, උපාලිත්ථෙරො විස්සජ්ජෙසි. සබ්බෙ පඤ්චසනා භික්ඛු පයමපාරාජිකස්සික්ඛාපදං සනිදානං කත්වා එකතො ගණසජ්ඣායමකංසු. එවං සෙසානිපීති සබ්බං විනයට්ඨකථාය ගහෙත්වා. එතෙන නයෙන සඋභතොවිභවිතං සබන්ධකපරිවාරං සකලං විනයපිටකං සඞ්ගායිත්වා උපාලිත්ථෙරො දන්තබ්බිතං බීජනිං නික්ඛිපිත්වා ධම්මාසනා ඔරොභිත්වා වුඩ්ඞෙ භික්ඛු වන්දිත්වා අත්තනො පත්තාසනෙ නිසීදි.

විනයං සඞ්ගායිත්වා ධම්මං සඞ්ගායිතුකාමො ආයස්මා මහාකස්සපත්ථෙරො භික්ඛු පුච්ඡි – “ධම්මං සඞ්ගායන්තෙහි කං පුග්ගලං ධුරං කත්වා ධම්මො සඞ්ගායිතබ්බො”ති? භික්ඛු “ආනන්දන්ථෙරං ධුරං කත්වා”ති ආහංසු.

අථ බො ආයස්මා මහාකස්සපො සඞ්ඝං ඤාපෙසි –

“සුඤ්ඤා මෙ, ආවුසො, සඞ්ඝො, යදි සඞ්ඝස්ස පත්තකල්ලං, අහං ආනන්දං ධම්මං පුච්ඡෙයා”න්ති.

අථ බො ආයස්මා ආනන්දො සඞ්ඝං ඤාපෙසි –

“සුඤ්ඤා මෙ, හත්තෙ, සඞ්ඝො, යදි සඞ්ඝස්ස පත්තකල්ලං, අහං ආයස්මනා මහාකස්සපෙන ධම්මං පුට්ඨො විස්සජ්ජෙයා”න්ති.

අථ බො ආයස්මා ආනන්දො උට්ඨායාසනා එකංසං වීචරං කත්වා ථෙරෙ භික්ඛු වන්දිත්වා ධම්මාසනෙ නිසීදි දන්තබ්බිතං බීජනිං ගහෙත්වා. අථ මහාකස්සපත්ථෙරො ආනන්දන්ථෙරං ධම්මං පුච්ඡි – “බ්‍රහ්මජාලං, ආවුසො ආනන්ද, කත්ථ භාසිත”න්ති? “අන්තරා ව, හත්තෙ, රාජගහං අන්තරා ව නාළන්දං රාජාගාරකෙ අම්බලට්ඨිකාය”න්ති. “කං ආරබ්භා”ති? “සුප්පියඤ්ච පරිබ්බාජකං බ්‍රහ්මදත්තඤ්ච මාණවක”න්ති. අථ බො ආයස්මා මහාකස්සපො ආයස්මන්නං ආනන්දං බ්‍රහ්මජාලස්ස නිදානම්පි පුච්ඡි, පුග්ගලම්පි පුච්ඡි. “සාමඤ්ඤඵලං; පනාවුසො ආනන්ද, කත්ථ භාසිත”න්ති? “රාජගහෙ, හත්තෙ, ජීවකම්බවනෙ”ති. “කෙන සද්ධි”න්ති? “අජාතස්ත්තුනා වෙදෙහිපුත්තෙන සද්ධි”න්ති. අථ බො ආයස්මා මහාකස්සපො ආයස්මන්නං ආනන්දං සාමඤ්ඤඵලස්ස නිදානම්පි පුච්ඡි, පුග්ගලම්පි පුච්ඡි. එතෙනෙව උපායෙන පඤ්චපි නිකායෙ පුච්ඡි, පුට්ඨො පුට්ඨො ආයස්මා ආනන්දො විස්සජ්ජෙසි. අයං පයමමහාසඞ්ගිති පඤ්චහි ථෙරසතෙහි කතා –

“සතෙහි පඤ්චහි කතා, තෙන පඤ්චසතාති ව;
ථෙරෙහෙව කතත්තා ව, ථෙරිකාති පවුච්චති”ති.

ඉමිස්සා පයමමහාසඞ්ගිතියා වත්තමානාය සබ්බං දීඝනිකායං මජ්ඣිමනිකායාදිඤ්ච පුච්ඡිත්වා අනුපුබ්බෙන බුද්දකනිකායං පුච්ඡන්තෙන ආයස්මනා මහාකස්සපෙන “මඞ්ගලසුත්තං, ආවුසො ආනන්ද, කත්ථ භාසිත”න්ති එවමාදිවචනාවසානෙ “නිදානම්පි පුච්ඡි, පුග්ගලම්පි පුච්ඡි”ති එත්ථ නිදානෙ පුච්ඡිතෙ තං නිදානං විත්ථාරෙත්වා යථා ව

භාසිතං, යෙන ච සුතං, යදා ච සුතං, යෙන ච භාසිතං, යත්ථ ච භාසිතං, යස්ස ච භාසිතං, තං සබ්බං කට්ඨකාමෙන “එවං භාසිතං මයා සුතං, එකං සමයං සුතං, භගවතා භාසිතං, සාවත්ථියං භාසිතං, දෙවතාය භාසිතං”න්ති එතමන්ථං දස්සෙන්නෙන ආයස්මතා ආනන්දෙන චුත්තං “එවං මෙ සුතං – එකං සමයං භගවා සාවත්ථියං විහරති ජෙනවනෙ අනාඨිණ්ඩිකස්ස ආරාමෙ...පෙ.... භගවත්තං ගාථාය අප්ඤ්ඤාසී”ති. එවමිදං ආයස්මතා ආනන්දෙන චුත්තං, තඤ්ච පන පට්ඨමභාසධිගීතිකාලෙ චුත්තන්ති වෙදිතබ්බං.

ඉදානි “කස්මා චුත්ත”න්ති එත්ථ චුච්චතෙ – යස්මා අයමායස්මා මහාකස්සපත්ථෙරෙන නිදානං පුට්ඨො, තස්මානෙන තං නිදානං ආදිතො පභූති විත්ථාරෙතුං චුත්තං. යස්මා චා ආනන්දං ධම්මාසනෙ නිසින්නං වසීගණපරිවුතං දිස්වා එකච්චානං දෙවතානං විත්තමුප්පන්නං “අයමායස්මා වෙදෙහමුනි පකතියාපි සකාකුලමන්වයො භගවතො දායාදො, භගවතාපි පඤ්චක්ඛන්තුං එතදග්ගෙ නිද්දිට්ඨො, චතුභි අවිජරියඅබ්භතධම්මෙහි සමන්තාගතො, චතුන්නං පරිසානං පියො මනාපො, ඉදානි මඤ්ඤෙ භගවතො ධම්මරජ්ජදායජ්ජං පත්වා බුද්ධො ජාතො”ති. තස්මා ආයස්මා ආනන්දො තාසං දෙවතානං වෙතසා වෙතොපරිවිතක්කමඤ්ඤාය තං අභුතගුණසම්භාවනං අනධිවාසෙන්නො අත්තනො සාවකභාවමෙව දීපෙතුං ආහ “එවං මෙ සුතං එකං සමයං භගවා ...පෙ.... අප්ඤ්ඤාසී”ති. එත්ථන්තරෙ පඤ්ච අරහන්තසනානි අනෙකානි ච දෙවතාසහස්සානි “සාධු සාධු”ති ආයස්මන්තං ආනන්දං අභිනන්දිංසු, මහාභූමිවාලො අහොසි, නානාවිධකුසුමවස්සං අන්තලික්ඛතො පපති, අඤ්ඤානි ච බහුනි අවිජරියානි පාතුරහෙසුං, බහුනඤ්ච දෙවතානං සංවෙගො උප්පජ්ජී “යං අම්භෙහි භගවතො සම්මුඛා සුතං, ඉදානෙව තං පරොක්ඛා ජාත”න්ති. එවමිදං ආයස්මතා ආනන්දෙන පට්ඨමභාසධිගීතිකාලෙ වදන්තෙනාපි ඉමිනා කාරණෙන චුත්තන්ති වෙදිතබ්බං. එත්තාවතා ච “චුත්තං යෙන යදා යස්මා, වෙතං වත්වා ඉමං විධි”න්ති ඉමිස්සා අද්ධගාථාය අත්ථො පකාසිතො හොති.

එවමිච්චාදිපාට්ඨානා

1. ඉදානි “එවමිච්චාදිපාට්ඨානා, අත්ථං නානාජපකාරතො”ති එවමාදිමාතිකාය සධ්ගහිතත්ථප්පකාසනත්ථං චුච්චතෙ – එවන්ති අයං සද්දො උපමුපදෙසසම්පහංසනගරහණවචනසම්පටිග්ගභාකාරනිදස්සනාවධාරණාදීසු අත්ථෙසු දට්ඨබ්බො. තථා හෙස “එවං ජාතෙන මච්චෙන, කත්තබ්බං කුසලං බහු”න්ති එවමාදීසු (ධ. ප. 53) උපමායං දිස්සති. “එවං තෙ අභික්කම්මබ්බං, එවං තෙ පටික්කම්මබ්බං”න්තිආදීසු (අ. නි. 4.122) උපදෙසෙ. “එවමෙතං භගවා, එවමෙතං සුගතා”ති එවමාදීසු (අ. නි. 3.66) සම්පහංසනෙ. “එවමෙවං පනායං වසලී යස්මිං වා තස්මිං වා තස්ස මුණ්ඩකස්ස සමණකස්ස වණ්ණං භාසති”ති එවමාදීසු (සං. නි. 1.187) ගරහණෙ. “එවං, හන්තෙති බො තෙ හික්ඛු භගවතො පච්චස්සොසු”න්ති එවමාදීසු (ම. නි. 1.1) වචනසම්පටිග්ගහෙ. “එවං බ්‍යා බො අහං, හන්තෙ, භගවතා ධම්මං දෙසිතං ආජානාමි”ති එවමාදීසු (ම. නි. 1.398) ආකාරෙ. “එහි ත්වං, මාණවක, යෙන සමණො ආනන්දො තෙනුපසඩ්ධකම, උපසඩ්ධම්මත්වා මම වචනෙන සමණං ආනන්දං අප්පාබාධං අප්පාතඩ්ධකං ලහුට්ඨානං බලං එාසුචිහාරං පුච්ඡ. ‘සුභො මාණවො තොදෙයාපුත්තො භවන්තං ආනන්දං අප්පාබාධං අප්පාතඩ්ධකං ලහුට්ඨානං බලං එාසුචිහාරං පුච්ඡති’ති, එවඤ්ච වදෙහි සාධු කීර හවං ආනන්දො යෙන සුභස්ස මාණවස්ස තොදෙයාපුත්තස්ස නිවෙසනං, තෙනුපසඩ්ධකමතු අනුකම්පං උපාදායා”ති එවමාදීසු (දී. නි. 1.445) නිදස්සනෙ. “තං කිං මඤ්ඤට්ඨ කාලාමා, ඉමෙ ධම්මා කුසලා වා අකුසලා වාති? අකුසලා, හන්තෙ. සාවජ්ජා වා අනවජ්ජා වාති? සාවජ්ජා, හන්තෙ. විඤ්ඤුගරහිතා වා විඤ්ඤුජ්ජසත්ථා වාති? විඤ්ඤුගරහිතා, හන්තෙ. සමන්තා සමාදින්නා අභිතාය දුක්ඛාය සංවත්තන්ති නො වා, කථං වො එත්ථ හොතිති? සමන්තා, හන්තෙ, සමාදින්නා අභිතාය දුක්ඛාය සංවත්තන්ති, එවං නො එත්ථ හොති”ති එවමාදීසු (අ. නි. 3.66) අවධාරණෙ. ඉධ පන ආකාරනිදස්සනාවධාරණෙසු දට්ඨබ්බො.

තත්ථ ආකාරත්ථෙන එවං-සද්දෙන එතමන්ථං දීපෙති – නානානායනිපුණමනෙකජ්ඣාසයසමුට්ඨානං අත්ථබ්‍යඤ්ජනසම්පන්නං විවිධපාටිභාරියං ධම්මත්ථදෙසනාපටිවෙධගම්භීරං සබ්බසත්තානං සකසකභාසානුරූපතො සොතපට්ඨාගච්ඡන්තං තස්ස භගවතො වචනං සබ්බජ්ජකාරෙන කො සමත්ථො විඤ්ඤාතුං, සබ්බථාමෙන පන සොතුකාමතං ජනෙත්වාපි එවං මෙ සුතං, මයාපි එකෙනාකාරෙන සුතන්ති.

නිදස්සනත්ථෙන “නාහං සයම්භූ, න මයා ඉදං සවිජ්ඣත”න්ති අත්තානං පරිමොචෙන්තො “එවං මෙ සුතං, මයාපි එවං සුත”න්ති ඉදානි වත්තබ්බං සකලසුත්තං නිදස්සෙති.

අවධාරණත්ථෙන “එතදග්ගං, හික්ඛවෙ, මම සාවකානං හික්ඛුනං බහුස්සුතානං යදිදං ආනන්දො, ගතිමන්තානං, සතිමන්තානං, ධිතිමන්තානං, උපට්ඨාකානං යදිදං ආනන්දො”ති (අ. නි. 1.219-223) එවං භගවතා පසත්ථභාවානුරූපං අත්තනො ධාරණබලං දස්සෙන්නො සත්තානං සොතුකමයතං ජනෙති “එවං මෙ සුතං, තඤ්ච බො අත්ථනො වා බ්‍යඤ්ජනතො වා අනුනමනධිකං, එවමෙව, න අඤ්ඤට්ඨා දට්ඨබ්බං”න්ති.

මෙ-සද්දො නිසු අත්ථෙසු දිස්සති. තථා හිස්ස “ගාථාහිගිතං මෙ අහොජනෙයා”න්ති එවමාදීසු (සු. නි. 81) මයානි අත්ථො. “සාධු මෙ, හන්තෙ, භගවා සංඛිත්තෙන ධම්මං දෙසෙතු”ති එවමාදීසු (සං. නි. 4.88) මය්හන්ති අත්ථො. “ධම්මදායාදා මෙ, හික්ඛවෙ, හව්ථා”ති එවමාදීසු (ම. නි. 1.29) මමානි අත්ථො. ඉධ පන “මයා සුත”න්ති ච “මම සුත”න්ති ච අත්ථද්වයෙ යුජ්ජති.

සුභන්ති අයං සුභසද්දො සඋපසග්ගො අනුපසග්ගො ව ගමනාබ්‍යාතරාගාභිභූතූපච්ඡානුයොගසොතවිඤ්ඤායාසොතද්වාරවිඤ්ඤානාදිඅනෙකත්ථප්පහෙදො. තථා භික්ෂු “සෙනාය පසුතො”ති එවමාදීසු ගච්ඡන්තොති අත්ථො. “සුභධම්මස්ස පස්සතො”ති එවමාදීසු බ්‍යාතධම්මස්සාති අත්ථො. “අවස්සුතා අවස්සුතස්සා”ති එවමාදීසු (පාච්. 657) රාගාභිභූතා රාගාභිභූතස්සාති අත්ථො. “තුම්හෙහි පුඤ්ඤං පසුතං අනප්පක”න්ති එවමාදීසු (බු. පා. 7.12) උපචිතන්ති අත්ථො. “යෙ කුමාරප්පසුතා ධීරා”ති එවමාදීසු (ධ. ප. 181) කුමාරානුයුත්තාති අත්ථො. “දිට්ඨං සුතං මුත”න්ති එවමාදීසු (ම. නි. 1.241) සොතවිඤ්ඤායානති අත්ථො. “සුභධරො සුභසන්තිවයො”ති එවමාදීසු (ම. නි. 1.339) සොතද්වාරානුසාරවිඤ්ඤාතධරොති අත්ථො. ඉධ පන සුභන්ති සොතවිඤ්ඤාණපුබ්බධගමාය විඤ්ඤාණවිට්ඨා උපධාරිතන්ති වා උපධාරණන්ති වාති අත්ථො. තත්ථ යදා මෙ-සද්දස්ස මයාති අත්ථො, තදා “එවං මයා සුතං, සොතවිඤ්ඤාණපුබ්බධගමාය විඤ්ඤාණවිට්ඨා උපධාරිත”න්ති යුජ්ජති. යදා මෙ-සද්දස්ස මමාති අත්ථො, තදා “එවං මම සුතං සොතවිඤ්ඤාණපුබ්බධගමාය විඤ්ඤාණවිට්ඨා උපධාරණ”න්ති යුජ්ජති.

එවමෙනෙසු තිසු පදෙසු එවන්ති සොතවිඤ්ඤාණකිව්චනිදස්සනං. මෙති වුත්තවිඤ්ඤාණසමඛිට්ඨිපුග්ගලනිදස්සනං. සුභන්ති අස්සවනභාවප්පට්ඨකේපතො අනුනානධිකාවිපරිතග්ගහණනිදස්සනං. තථා එවන්ති සවනාදිවිත්තානං නානප්පකාරෙන ආරම්මණෙ පවත්තභාවනිදස්සනං. මෙති අත්තනිදස්සනං. සුභන්ති ධම්මනිදස්සනං.

තථා එවන්ති නිද්දිසිතබ්බධම්මනිදස්සනං. මෙති පුග්ගලනිදස්සනං. සුභන්ති පුග්ගලකිව්චනිදස්සනං.

තථා එවන්ති විට්ඨිවිත්තානං ආකාරපඤ්ඤත්තිවසෙන නානප්පකාරනිද්දෙසො. මෙති කත්තාරනිද්දෙසො. සුභන්ති විසයනිද්දෙසො.

තථා එවන්ති පුග්ගලකිව්චනිද්දෙසො. සුභන්ති විඤ්ඤාණකිව්චනිද්දෙසො. මෙති උභයකිව්චයුත්තපුග්ගලනිද්දෙසො.

තථා එවන්ති භාවනිද්දෙසො. මෙති පුග්ගලනිද්දෙසො. සුභන්ති තස්ස කිව්චනිද්දෙසො.

තත්ථ එවන්ති ව මෙති ව සවිජ්ඣායාපරමත්ථවසෙන අවිජ්ජමානපඤ්ඤත්ති. සුභන්ති විජ්ජමානපඤ්ඤත්ති. තථා එවන්ති ව මෙති ව තං තං උපාදාය වත්තබ්බතො උපාදාපඤ්ඤත්ති. සුභන්ති දිට්ඨාදීනි උපනිධාය වත්තබ්බතො උපනිධාපඤ්ඤත්ති .

එත්ථ ව එවන්ති වචනෙන අසම්මොහං දිපෙති, සුභන්ති වචනෙන සුභස්ස අසම්මොහං. තථා එවන්ති වචනෙන යොනිසොමනසිකාරං දිපෙති අයොනිසො මනසිකරොතො නානප්පකාරප්පට්ඨෙධාභාවතො. සුභන්ති වචනෙන අවික්ඛෙපං දිපෙති වික්ඛිත්තවිත්තස්ස සවනාභාවතො. තථා හි වික්ඛිත්තවිත්තො පුග්ගලො සබ්බසම්පත්තියා වුච්චමානොපි “න මයා සුතං, පුත හණථා”ති හණති. යොනිසොමනසිකාරෙන චෙත්ථ අත්තසම්මාපණ්ඩං පුබ්බෙ කතපුඤ්ඤතඤ්ච සාධෙති, අවික්ඛෙපෙන සද්ධම්මස්සවනං සප්පුරිසුපනිස්සයඤ්ච. එවන්ති ව ඉමිනා හද්දකෙන ආකාරෙන පච්ඡිමවක්කද්වයසම්පත්තිං අත්තනො දිපෙති, සුභන්ති සවනයොගෙන පුරිමවක්කද්වයසම්පත්තිං. තථා ආසයසුද්ධං පයොගසුද්ධඤ්ච, තාය ව ආසයසුද්ධියා අධිගමබ්‍යත්තිං, පයොගසුද්ධියා ආගමබ්‍යත්තිං.

එවන්ති ව ඉමිනා නානප්පකාරප්පට්ඨෙධිපකෙන වචනෙන අත්තනො අත්ථපටිභානපටිසම්භිදාසම්පදං දිපෙති. සුභන්ති ඉමිනා සොතබ්බතෙදපට්ඨෙධිපකෙන ධම්මනිරුත්තිපටිසම්භිදාසම්පදං දිපෙති. එවන්ති ව ඉදං යොනිසොමනසිකාරදිපකං වචනං හණන්තො “එතෙ මයා ධම්මා මනසානුපෙක්ඛිතා දිට්ඨියා සුජ්ජට්ඨිදා”ති ඤාපෙති. සුභන්ති ඉදං සවනයොගදිපකවචනං හණන්තො “බහු මයා ධම්මා සුතා ධාතා වචසා පරිචිතා”ති ඤාපෙති. තදුභයෙනපි අත්ථබ්‍යඤ්ජනපාරිසුරිං දිපෙන්නො සවනෙ ආදරං ජනෙති.

එවං මෙ සුභන්ති ඉමිනා පන සකලෙනපි වචනෙන ආයස්මා ආනන්දො තථාගතප්පවෙදිතං ධම්මං අත්තනො අදහන්තො අසප්පුරිසභූමිං, අතික්කමති, සාවකත්තං පටිජානන්තො සප්පුරිසභූමිං ඔක්කමති. තථා අසද්ධම්මා විත්තං වුට්ඨාපෙති, සද්ධම්මෙ විත්තං පතිට්ඨාපෙති. “කෙවලං සුතමෙවෙනං මයා, තස්සෙව තු හගවතො වචනං අරහතො සම්මාසම්බුද්ධස්සා”ති ව දිපෙන්නො අත්තානං පරිමොචෙති, සත්ථාරං අපදිසති, ජිනවචනං අප්පෙති, ධම්මනෙත්තිං පතිට්ඨාපෙති.

අපිව “එවං මෙ සුභ”න්ති අත්තනා උප්පාදිතභාවං අප්පටිජානන්තො පුරිමස්සවනං විවරන්තො “සම්මුඛා පටිග්ගහිතම්ඨං මයා තස්ස හගවතො චතුර්වේසාරජ්ජවිසාරදස්ස දසබලධරස්ස ආසභට්ඨානට්ඨාසිනො සිහනාදනාදිනො සබ්බසත්තුත්තමස්ස ධම්මීස්සරස්ස ධම්මරාජස්ස ධම්මාධිපතිනො ධම්මදීපස්ස ධම්මප්පටිසරණස්ස සද්ධම්මවරවක්කවත්තිනො සම්මාසම්බුද්ධස්ස. න එත්ථ අත්ථෙ වා ධම්මෙ වා පදෙ වා බ්‍යඤ්ජනෙ වා කඬ්ඛා වා විමති වා කාතබ්බා”ති සබ්බදෙවමනුස්සානං ඉමස්මිං ධම්මෙ අස්සද්ධියං විනාසෙති, සද්ධාසම්පදං උප්පාදෙතිති වෙදිතබ්බො. හොති චෙත්ථ –

“භගවාති වචනං සෙට්ඨං, භගවාති වචනමුත්තමං;
ගරු ගාරවස්සත්තො සො, භගවා තෙන වුච්චති”ති.

චතුබ්බිධස්සේනි නාමං ආවත්ථිකං, ලිඛිතිකං, නෙමිත්තකං, අධිච්චසමුප්පන්නන්ති. අධිච්චසමුප්පන්නං නාම “යදිච්ඡක”න්ති වුත්තං හොති. තත්ථ වච්ඡො දම්මො ඛලිඛද්ධොති එවමාදි ආවත්ථිකං, දණ්ඩි ඡත්ති සිඛි කර්ති එවමාදි ලිඛිතිකං, තෙවිජ්ජො ඡළභිඤ්ඤොති එවමාදි නෙමිත්තකං, සිරිවඩ්ඪකො ධනවඩ්ඪකොති එවමාදි වචනත්ථමනපෙක්ඛිත්වා පචත්තං අධිච්චසමුප්පන්නං. ඉදං පන භගවාති නාමං ගුණනෙමිත්තකං, න මහාමායාය, න සුද්ධොදනමහාරාජෙන, න අසීතියා ඤාතිසහස්සෙහි කතං, න සක්කසන්තුසිතාදීහි දෙවතාවිසෙසෙහි කතං. යථාහ ආයස්මා සාරිපුත්තත්ථෙරො “භගවාති නෙතං නාමං මාතරා කතං...පෙ... සච්ඡිකා පඤ්ඤත්ති යදිදං භගවා”ති (මහානි. 84).

යං ගුණනෙමිත්තකස්සද්වෙතං නාමං, තෙසං ගුණානං පකාසනත්ථං ඉමං ගාථං වදන්ති –

“භගී භජී භාගී විභත්තවා ඉති,
අකාසි භග්ගන්ති ගරුති භාග්‍යවා;
ඛහුහි ඤායෙහි සුභාවිතත්තනො,
භවත්තගො සො භගවාති වුච්චති”ති.

නිද්දෙසාදිසු (මහානි. 84; වුළුනි. අජිතමාණවසුච්ඡානිද්දෙස 2) වුත්තනයෙනෙව වස්ස අත්ථො දට්ඨබ්බො.

අයං පන අපරො පරියායො –

“භාග්‍යවා භග්ගවා යුත්තො, භගෙහි ව විභත්තවා;
භත්තවා වත්තගමනො, භවෙසු භගවා තතො”ති.

තත්ථ “වණ්ණාගමො වණ්ණවිපරියායො”ති එවං නිරුත්තිලක්ඛණං ගහෙත්වා සද්දනයෙන වා පිසොදරාදිපක්ඛෙපලක්ඛණං ගහෙත්වා යස්මා ලොකියලොකුත්තරසුඛාභිනිබ්බත්තකං දානසීලාදිපාරජ්ජත්තං භාග්‍යමස්ස අත්ථි, තස්මා භාග්‍යවාති වත්තබ්බෙ භගවාති වුච්චති ඤාතබ්බං. යස්මා පන ලොභදොසමොභවිපරිනමනසිකාරඅභිරිකානොත්තජ්ජකොධුපනාහමක්ඛපලා-ඉස්සාවච්ඡරියමායාසාධෙය්‍යාප්තිභසාරම්භමානාතිමානමදපමාදනණ්භාවිජ්ජාතිවිධාකුසලමුලද්වවරිත-සංකිලෙසමලවිසමසඤ්ඤාවිතක්කපපඤ්චවතුබ්බිධවිපරියෙසආසවගන්ථඔසයොගඅගතිතණ්හුපාදාන-පඤ්චවෙතොබ්ලවිනිබන්ධනීවරණාභිනන්දනඡවිවාදමුලනණ්භාකායසත්තානුසය-අට්ඨමිච්ඡත්තනවතණ්භාමුලකදසාකුසලකම්මපට්ඨවාසට්ඨිදිට්ඨිගත-අට්ඨසතතණ්භාවිවරිතජ්ජහෙදසබ්බදර්ථපරිලාභකිලෙසසතසහස්සාති, සඬ්ඛෙපතො වා පඤ්ච කිලෙසක්ඛන්ධඅභිසඬ්ඛාරම්චවුදෙවසුත්තමාරෙ අභඤ්ජි, තස්මා භග්ගත්තා එතෙසං පරිස්සයානං භග්ගවාති වත්තබ්බෙ භගවාති වුච්චති. ආහ වෙත්ථ –

“භග්ගරාගො භග්ගදොසො, භග්ගමොහො අනාසවො;
භග්ගාස්ස පාපකා ධම්මා, භගවා තෙන වුච්චති”ති.

භාග්‍යවතාය වස්ස සතපුඤ්ඤලක්ඛණධරස්ස රූපකායසම්පත්ති දීපිතා හොති, භග්ගදොසතාය ධම්මකායසම්පත්ති. තථා ලොකියසරික්ඛකානං ඛහුමානභාවො, ගහට්ඨපබ්බජිතෙහි අභිගමනීයතා. තථා අභිගතානස්ස ව නෙසං කායචිත්තදුක්ඛාපනයෙන පටිබලභාවො, ආමිසදානධම්මදානෙහි උපකාරිතා. ලොකියලොකුත්තරසුඛෙහි ව සංයොජනසමත්ථතා දීපිතා හොති.

යස්මා ව ලොකෙ ඉස්සරියධම්මයසසිරිකාමපයත්තෙසු ඡසු ධම්මෙසු භගසද්දො වත්තති, පරමස්ස වස්ස සකචිත්තෙ ඉස්සරියං, අණ්මාලසීමාදිකං වා ලොකියසම්මතං සබ්බාකාරපරිපූරං අත්ථි, තථා ලොකුත්තරො ධම්මො, ලොකත්තයධ්‍යාපකො යථාභුච්චගුණාධිගතො අතිවිස පරිසුද්ධො යසො, රූපකායදස්සනබ්‍යාවට්ඡනනයනමනජ්ජසාදජනාසමත්ථා සබ්බාකාරපරිපූරා සබ්බභිගපච්චඩ්ඪසිරි, යං යං අනෙත ඉච්ඡිතං පත්ථිතං අත්තභිතං පරභිතං වා, තස්ස තස්ස තථෙව අභිනිජ්ජන්තත්තා ඉච්ඡිතත්ථනිජ්ජත්තිසඤ්ඤිතො කාමො, සබ්බලොකගරුභාවජ්ජත්තිහෙතුභූතො සම්මාවායාමසඬ්ඛාතො පයත්තො ව අත්ථි, තස්මා ඉමෙහි භගෙහි යුත්තත්තාපි භගා අස්ස සන්තිති ඉමිනා අත්ථෙත “භගවා”ති වුච්චති.

යස්මා පන කුසලාදිහෙදෙහි සබ්බධම්මෙ, බන්ධායතනධාතුසච්චඉන්ද්‍රියපට්ච්චසමුප්පාදාදීහි වා කුසලාදිධම්මෙ, පිළුනසඬ්ඛතසත්තාපච්චරිණාමට්ඨෙත වා දුක්ඛමරියසච්චං, ආයුහනනිදානසංයොගපලිබ්බාධට්ඨෙත සමුදයං, නිස්සරණවිවෙකාසඬ්ඛතඅමතට්ඨෙත නිරොධං, නිය්‍යානිකහෙතුදස්සනාධිපතෙය්‍යාට්ඨෙත මග්ගං විභත්තවා, විභජිත්වා විවරිත්වා දෙසිතවාති වුත්තං හොති, තස්මා විභත්තවාති වත්තබ්බෙ “භගවා”ති වුච්චති.

යස්මා ව එස දිබ්බබ්‍රහ්ම අරියවිහාරෙ කායචිත්ත උපධිවිවෙකෙ සුඤ්ඤතාප්පණිකානිමිත්තවිමොක්ඛෙ අඤ්ඤෙ ව ලොකියලොකුත්තරෙ උත්තරිමනුස්සධම්මෙ හපී සෙවි බහුලමකාසි, තස්මා භත්තවාති වත්තබ්බෙ “හගවා”ති වුවවති.

යස්මා පන තිසු භවෙසු තණ්හාසංඛාතං ගමනං අනෙත වත්තං, තස්මා භවෙසු වත්තගමනොති වත්තබ්බෙ භවසද්දතො භකාරං ගමනසද්දතො ගකාරං වත්තසද්දතො චකාරඤ්ච දීඝං කත්වා ආදාය “හගවා”ති වුවවති, යථා ලොකෙ “මෙහනස්ස බස්ස මාලා”ති වත්තබ්බෙ “මෙබලා”ති.

එත්තාවතා චෙත්ථ එවං මෙ සුතන්ති වචනෙන යථාසුතං යථාපරියත්තං ධම්මං දෙසෙන්නො පච්චක්ඛං කත්වා හගවතො ධම්මසරිරං පකාසෙති, තෙන “නයිදං අතීතසත්ථුකං පාවචනං, අයං වො සත්ථා”ති හගවතො අදස්සනෙන උක්කණ්ඨිතජනං සමස්සාසෙති.

එකං සමයං හගවාති වචනෙන තස්මිං සමයෙ හගවතො අවිජ්ජමානභාවං දස්සෙන්නො රූපකායපරිනිබ්බානං දස්සෙති. තෙන “එවං විධස්ස ඉමස්ස අරියධම්මස්ස දෙසෙතා දසබලධරො වජිරසංඛිඤ්ඤාකායො සොපි හගවා පරිනිබ්බුතො, තත්ථ කෙනඤ්ඤෙන ජීවිතෙ ආසා ජනෙතබ්බා”ති ජීවිතමදමත්තං ජනං සංවෙජෙති, සද්ධම්මෙ වස්ස උස්සාහං ජනෙති.

එවන්ති ච භණන්තො දෙසනාසම්පත්තිං නිද්දිසති, මෙ සුතන්ති සාවකසම්පත්තිං, එකං සමයන්ති කාලසම්පත්තිං, හගවාති දෙසකසම්පත්තිං.

සාවත්ථීයං විහරතීති එත්ථ සාවත්ථීති සවත්ථස්ස ඉසිනො නිවාසට්ඨානභූතං නගරං, යථා කාකන්දී මාකන්දීති, එවං ඉත්ථිලිඬිගවසෙන සාවත්ථීති වුවවති, එවං අක්ඛරවිත්තකා. අට්ඨකථාවරියා පන භණන්ති “යං කිඤ්චි මනුස්සානං උපභොගපරිභොගං සබ්බමෙත්ථ අත්ථී”ති සාවත්ථී. සත්ථසමායොගෙ ව “කිං භණ්ඨමත්ථී”ති පුච්ඡිතෙ “සබ්බමත්ථී”ති වචනමුපාදාය සාවත්ථී.

“සබ්බදා සබ්බුපකරණං, සාවත්ථීයං සමොභිතං;
තස්මා සබ්බමුපාදාය, සාවත්ථීති පවුච්චති.

“කොසලානං පුරං රම්මං, දස්සනෙය්‍යං මනොරමං;
දසති සද්දෙහි අවිචිත්තං, අන්තපානසමායුතං.

“වුඩ්ඪිං වෙපුල්ලතං පත්තං, ඉද්ධං ජීතං මනොරමං;
ආලකමන්දාව දෙවානං, සාවත්ථීපුරමුත්තම”න්ති. (ම. නි. අට්ඨ. 1.14);

තස්සං සාවත්ථීයං. සම්පත්ථෙ භූමිමවචනං.

විහරතීති අවිසෙසෙන ඉරියාපට්ඨිබ්බබ්‍රහ්ම අරියවිහාරෙසු අඤ්ඤතරවිහාරසමඬ්ඨිපරිදීපනමෙතං. ඉධ පන යානගමනාසනසයනප්පභෙදෙසු ඉරියාපට්ඨෙසු අඤ්ඤතරඉරියාපට්ඨසමායොගපරිදීපනං, තෙන ධීතොපි ගච්ඡන්තොපි නිසින්නොපි සයානොපි හගවා විහරතිවිවෙච වෙදිතබ්බො. සො හි එකං ඉරියාපට්ඨාධනං අපරෙන ඉරියාපට්ඨෙ විචින්නදිත්වා අපරිපත්තං අත්තභාවං හරති පවත්තෙති. තස්මා විහරතීති වුවවති.

ජෙතවනෙති එත්ථ අත්තනො පච්චත්ථිකජනං ජීනාතීති ජෙතො, රඤ්ඤා වා අත්තනො පච්චත්ථිකජනෙ ජිතෙ ජාතොති ජෙතො, මඬිගලකමායතාය වා තස්ස එවං නාමමෙව කතන්තිපි ජෙතො. වනයතීති වනං, අත්තසම්පදාය සත්තානං භත්තිං කාරෙති, අත්තති සිනෙහං උප්පාදෙතීති අත්ථො. වනුතෙ ඉති වා වනං, නානාවිධකුසුමගන්ධසම්මොදමත්තකොකිලාදිවිභඩ්ගවිරුතෙහි මන්දමාලුතවලිතරුක්ඛසාධාවිට්ඨපුප්ඵළපල්ලවපලාසෙහි ව “එථ මං පරිභුඤ්ජථා”ති පාණිනො යාවති වියාති අත්ථො. ජෙතස්ස වනං ජෙතවනං. තඤ්ඤි ජෙතෙන රාජකුමාරෙන රොපිතං සංවඩ්ඪිතං පරිපාලිතං, සො ච තස්ස සාමී අභොසී, තස්මා ජෙතවනන්ති වුවවති. තස්මිං ජෙතවනෙ.

අනාට්ඨිණ්ඩිකස්ස ආරාමෙති එත්ථ සුදත්තො නාම සො ගහපති මාතාපිතුහි කතනාමවසෙන, සබ්බකාමසම්ද්ධිතාය තු විගතමලමච්ඡෙරතාය කරුණාදිගුණසමඬ්ඨිතාය ව නිව්චකාලං අනාථානං පිණ්ඩං අදාසී, තෙන අනාට්ඨිණ්ඩිකොති සංඛ්‍යං ගතො. ආරමන්ති එත්ථ පාණිනො, විසෙසෙන වා පබ්බජිතාති ආරාමො, තස්ස පුප්ඵළපල්ලවාදියොභනතාය නාතිදුරනාවිවාසන්තනාදිපඤ්චවිධසෙනාසනඬ්ගසම්පත්තියා ව තතො තතො ආගම්ම රමන්ති අභිරමන්ති අනුක්කණ්ඨිතා හුත්වා නිවසන්තිති අත්ථො. චුත්තජ්ජකාරාය වා සම්පත්තියා තත්ථ තත්ථ ගතෙපි අත්තනො අබ්භන්තරංයෙව ආනෙත්වා රමෙතීති ආරාමො. සො හි අනාට්ඨිණ්ඩිකෙන ගහපතිනා ජෙතස්ස රාජකුමාරස්ස භත්ථතො අට්ඨාරසභිරඤ්ඤකොට්ඨසන්ථාරෙන කිණ්ත්වා අට්ඨාරසභිරඤ්ඤකොට්ඨි සෙනාසනං කාරාපෙත්වා අට්ඨාරසභිරඤ්ඤකොට්ඨි විහාරමහං නිට්ඨාපෙත්වා එවං චතුපඤ්ඤාසාය හිරඤ්ඤකොට්ඨිවචාගෙන

බුද්ධජපමුඛස්ස භික්ඛුසඤ්ජස්ස නියානිතො, තස්මා “අනාට්ඨිකස්ස ආරාමො”ති වුවිති. තස්මිං අනාට්ඨිකස්ස ආරාමෙ.

එත්ථ ව “ඡෙතවනෙ”ති වචනං පුරිමසාමිපරිකිත්තනං, “අනාට්ඨිකස්ස ආරාමෙ”ති පච්ඡිමසාමිපරිකිත්තනං. කිමෙනෙසං පරිකිත්තනෙ පයොජනන්ති? වුවිතෙ – අධිකාරතො තාව “කත්ථ භාසිත”න්ති පුච්ඡානියාමකරණං අඤ්ඤෙසං පුඤ්ඤකාමානං දිට්ඨානුගතිආපජ්ජනෙ නියොජනඤ්ච. තත්ථ හි ද්වාරකොට්ඨකපාසාදමාපනෙ භූමිවික්කයලද්ධා අට්ඨාරස භිරඤ්ඤකොට්ඨො අනෙකකොට්ඨග්ගිසනකා රුක්ඛා ව ඡෙතස්ස පරිච්චාගො, චතුපඤ්ඤාස කොට්ඨො අනාට්ඨිකස්ස. යතො තෙසං පරිකිත්තනෙන “එවං පුඤ්ඤකාමා පුඤ්ඤානි කරොන්ති”ති දස්සෙන්නො ආයස්මා ආනන්දො අඤ්ඤෙපි පුඤ්ඤකාමෙ තෙසං දිට්ඨානුගතිආපජ්ජනෙ නියොජෙති. එවමෙත්ථ පුඤ්ඤකාමානං දිට්ඨානුගතිආපජ්ජනෙ නියොජනං පයොජනන්ති වෙදිතඛිං.

එත්ථාහ – “යදි තාව භගවා සාවත්ථියං විහරති, ‘ඡෙතවනෙ අනාට්ඨිකස්ස ආරාමෙ’ති න වත්තඛිං. අථ තත්ථ විහරති, ‘සාවත්ථිය’න්ති න වත්තඛිං. න හි සක්කා උභයත්ථ එකං සමයං විහරිතු”න්ති. වුවිතෙ – නනු චුත්තමෙතං “සමීපත්ථෙ භූමිමච්චන”න්ති, යතො යථා ගඨගායමුනාදිතං සමීපෙ ගොයුථානි වරන්තානි “ගඨගාය වරන්ති, යමුනාය වරන්ති”ති වුවිතන්ති, එවමිධාපි යදිදං සාවත්ථියා සමීපෙ ඡෙතවනං අනාට්ඨිකස්ස ආරාමො, තත්ථ විහරන්තො වුවිති “සාවත්ථියං විහරති ඡෙතවනෙ අනාට්ඨිකස්ස ආරාමෙ”ති වෙදිතඛිං. ගොවරගාමනිදස්සනත්ථං හිස්ස සාවත්ථිච්චනං, පඛිඤ්ඤානුරූපනිවාසට්ඨානනිදස්සනත්ථං සෙසවචනං.

තත්ථ සාවත්ථිකිත්තනෙන භගවතො ගහට්ඨානුග්ගහකරණං දස්සෙති, ඡෙතවනාදිකිත්තනෙන පඛිඤ්ඤානුග්ගහකරණං. තථා පුරිමෙන පච්චයග්ගහණතො අත්තකිලමථානුයොගවිච්ජනං, පච්ඡිමෙන වත්ථුකාමජ්ජහානතො කාමසුඛල්ලිකානුයොගවිච්ජනපායදස්සනං. පුරිමෙන ව ධම්මදෙසනාභියොගං, පච්ඡිමෙන විවේකාධිමුත්තිං. පුරිමෙන කරුණාය උපගමනං, පච්ඡිමෙන ව පඤ්ඤාය අපගමනං. පුරිමෙන සත්තානං භික්ඛුබ්බිතච්ඡාදනාධිමුත්තිතං, පච්ඡිමෙන පරිභික්ඛුබ්බකරණෙ නිරූපලෙපනං. පුරිමෙන ධම්මිකසුඛාපරිච්චාගනිමිත්තං එසුචිහාරං, පච්ඡිමෙන උත්තරිමනුස්සධම්මානුයොගනිමිත්තං. පුරිමෙන මනුස්සානං උපකාරබහුලතං, පච්ඡිමෙන දෙවතානං. පුරිමෙන ලොකෙ ජාතස්ස ලොකෙ සංවිධිසිභාවං, පච්ඡිමෙන ලොකෙන අනුපලිත්තතන්ති එවමාදි.

අථානි අවිච්ඡේදත්ථෙ, ඛොති අධිකාරන්තරනිදස්සනත්ථෙ නිපාතො. තෙන අවිච්ඡින්නෙයෙව තත්ථ භගවතො විහාරෙ ඉද්ධමධිකාරන්තරං උදපාදිති දස්සෙති. කිං තන්ති? අඤ්ඤතරා දෙවතානිආදි. තත්ථ අඤ්ඤතරානි අනියම්තනිද්දෙසො. සා හි නාමගොත්තතො අපාකටා, තස්මා “අඤ්ඤතරා”ති චුත්තා. දෙවො එව දෙවතා, ඉත්ථිපුරිසසාධාරණමෙතං. ඉධ පන පුරිසො එව, සො දෙවපුත්තො කිත්තු, සාධාරණනාමවසෙන දෙවතානි චුත්තො.

අභික්කන්තාය රත්තියානි එත්ථ අභික්කන්තසද්දො බයසුන්දරාභිරූපඅබ්භනුමොදනාදීසු දිස්සති. තත්ථ “අභික්කන්තා, භන්තෙ, රත්ති, නික්ඛන්තො පඨමො යාමො, චිරනිසින්තො භික්ඛුසඤ්ජො, උද්දිසතු, භන්තෙ, භගවා භික්ඛුනං පානිමොක්ඛ”න්ති එවමාදීසු (චූළව. 383; අ. නි. 8.20) බයෙ දිස්සති. “අයං ඉමෙසං චතුත්තං පුග්ගලානං අභික්කන්තතරො ව පණ්ණිකතරො වා”ති එවමාදීසු (අ. නි. 4.100) සුන්දරෙ.

“කො මෙ වන්දති පාදානි, ඉද්ධියා යසසා ජලං;
අභික්කන්තෙන වණ්ණෙන, සඛිඛා ඔභාසයං දිසා”ති. (වි. ව. 857); –

එවමාදීසු අභිරූපෙ. “අභික්කන්තං, හො ගොතම, අභික්කන්තං, හො ගොතමා”ති එවමාදීසු (අ. නි. 2.16; පාරා. 15) අබ්භනුමොදනෙ. ඉධ පන බයෙ. තෙන අභික්කන්තාය රත්තියානි පරික්ඛිණාය රත්තියානි චුත්තං හොති.

අභික්කන්තවණ්ණානි එත්ථ අභික්කන්තසද්දො අභිරූපෙ, වණ්ණසද්දො පන ඡවිට්ඨිකුලවග්ගකාරණසංස්ථානපමාණරූපායතනාදීසු දිස්සති. තත්ථ “සුවණ්ණවණ්ණොසි භගවා”ති එවමාදීසු (ම. නි. 2.399; සු. නි. 553) ඡවියං. “කදා සඤ්ඤුළුභා පන තෙ ගහපති ඉමෙ සමණස්ස ගොතමස්ස වණ්ණා”ති එවමාදීසු (ම. නි. 2.77) ථුතියං. “වත්තාරොමෙ, හො ගොතම, වණ්ණා”ති එවමාදීසු (දී. නි. 3.115) කුලවග්ගෙ. “අථ කෙන නු වණ්ණෙන, ගන්ධට්ඨෙනානි වුවිති”ති එවමාදීසු (සං. නි. 1.234) කාරණෙ. “මහන්තං භත්ථිථාපවණ්ණං අභිනිමිනිත්වා”ති එවමාදීසු (සං. නි. 1.138) සංස්ථානෙ. “තයො පත්තස්ස වණ්ණා”ති එවමාදීසු පමාණෙ. “වණ්ණො ගන්ධො රසො ඔජා”ති එවමාදීසු රූපායතනෙ. සො ඉධ ඡවියං දට්ඨිකිං. තෙන අභික්කන්තවණ්ණානි අභිරූපවිච්චිති චුත්තං හොති.

කෙවලකප්පන්ති එත්ථ කෙවලසද්දො අනවසෙසයෙභුයාඅබ්බාමිස්සානනිරොක්ඛල්ලිගත්ථිසංයොගාදිඅනෙකත්ථො . තථා හිස්ස “කෙවලපරිපුණ්ණං පරිපුද්ධං ඛුම්මවරිය”න්ති එවමාදීසු (පාරා. 1) අනවසෙසනා අත්ථො. “කෙවලකප්පා ව අභිගමාගධා පහුතං බාදනියං හොජනියං ආදාය උපසඬකම්ප්පන්ති”ති එවමාදීසු (මහාව. 43) යෙභුයානා. “කෙවලස්ස දුක්ඛක්ඛන්ධස්ස සමුදයො හොති”ති එවමාදීසු (විහ. 225) අබ්බාමිස්සනා. “කෙවලං සද්ධාමත්තකං නුත අයමායස්මා”ති එවමාදීසු (මහාව. 244) අනනිරොක්ඛතා. “ආයස්මතො, භන්තෙ, අනුරුද්ධස්ස බාහියො නාම සද්ධිවිහාරිකො කෙවලකප්පං සඬ්ඝභෙදාය

යීතො” නි එවමාදීසු (අ. නි. 4.243) දළ්භත්ථතා. “කෙවලි වුසිතවා උත්තමපුරිසොති වුවිවති” නි එවමාදීසු (සං. නි. 3.57) විසංයොගො. ඉධ පනස්ස අනවසෙසත්තමත්ථො අධිප්පෙතො.

කප්පසද්දො පනායං අභිසද්දහනවොහාරකාලපඤ්ඤත්තිඡෙදනවිකප්පලෙසසමන්තභාවාදිඅනෙකත්ථො. තථා භිස්ස “ඔකප්පනීයමෙතං හොතො ගොතමස්ස, යථා තං අරහතො සම්මාසම්බුද්ධස්සා” නි එවමාදීසු (ම. නි. 1.387) අභිසද්දහනමත්ථො. “අනුජානාමි, භික්ඛවෙ, පඤ්චභි සමණකප්පෙහි එලං පරිභුඤ්ජිතු” නි එවමාදීසු (වුළුව. 250) වොහාරො. “යෙන සුදං නිව්චකප්පං විහරාමි” නි එවමාදීසු (ම. නි. 1.387) කාලො. “ඉච්චායස්මා කප්පො” නි එවමාදීසු (සු. නි. 1098; වුළුති. කප්පමාණවප්පවිජා 117, කප්පමාණවප්පවිජානිද්දෙස 61) පඤ්ඤත්ති. “අලඬකතො කප්පිතකෙසමස්සු” නි එවමාදීසු (ජා. 2.22.1368) ඡෙදනං. “කප්පනි ද්වඩගුලකප්පො” නි එවමාදීසු (වුළුව. 446) විකප්පො. “අත්ථි කප්පො නිපජ්ජිතු” නි එවමාදීසු (අ. නි. 8.80) ලෙසො. “කෙවලකප්පං වෙඨවනං ඔභාසෙත්වා” නි එවමාදීසු (සං. නි. 1.94) සමන්තභාවො. ඉධ පනස්ස සමන්තභාවො අත්ථො අධිප්පෙතො. යතො කෙවලකප්පං ඡෙතවනන්ති එත්ථ අනවසෙසං සමන්තතො ඡෙතවනන්ති එවමත්ථො දට්ඨබ්බො.

ඔභාසෙත්වාති ආභාය ඵරිත්වා, වන්දිමා විස සුරියො විස ව එකොභාසං එකපජ්ජොතං කරිත්වාති අත්ථො.

යෙන භගවා තෙනුපසඩ්ධකමිති භුම්මත්ථෙ කරණවචනං. යතො යත්ථ භගවා, තත්ථ උපසඩ්ධකමිති එවමෙත්ථ අත්ථො දට්ඨබ්බො. යෙන වා කාරණෙන භගවා දෙවමනුස්සෙහි උපසඩ්ධකමිතබ්බො, තෙනෙව කාරණෙන උපසඩ්ධකමිති එවමිපෙත්ථ අත්ථො දට්ඨබ්බො. කෙන ව කාරණෙන භගවා උපසඩ්ධකමිතබ්බො? නානප්පකාරගුණවිසෙසාධිගමාධිප්පායෙන, සාදුරසඵලපභොගාධිප්පායෙන දිජගණෙහි නිව්චළිතමහාරුක්ඛො විස. උපසඩ්ධකමිති ව ගතාති වුත්තං හොති. උපසඩ්ධකමිත්වාති උපසඩ්ධකමනපරියොසානදීපනං. අථ වා එවං ගතා තතො ආසන්නතරං යානං භගවතො සමීපසඩ්ධාතං ගන්ත්වාති වුත්තං හොති. භගවන්තං අභිවාදෙත්වාති භගවන්තං වන්දිත්වා පණමිත්වා තමස්සිත්වා.

එකමන්තන්ති භාවනපුංසකනිද්දෙසො එකොකාසං එකපස්සන්ති වුත්තං හොති. භුම්මත්ථෙ වා උපයොගවචනං. අට්ඨාසීති නිසජ්ජාදිපටික්ඛෙපො, යානං කප්පෙසි, යීතා අභොසීති අත්ථො.

කථං යීතා පන සා එකමන්තං යීතා අහුති?

“න පච්ඡතො න පුරතො, නාපි ආසන්නදුරතො;
න කච්ඡෙ නොපි පටිවාතෙ, න වාපි ඔණතුණ්ණතෙ;
ඉමෙ දොසෙ විවජ්ජෙත්වා, එකමන්තං යීතා අහු” ති.

කස්මා පනායං අට්ඨාසී එව, න නිසීදිති? ලහුං නිවත්තිතුකාමනාය. දෙවතායො හි කඤ්චිදෙව අත්ථවසං පටිච්ච සුවිපුරිසො විස වච්චට්ඨානං මනුස්සලොකං ආගච්ඡන්ති. පකතියා පන තාසං යොජනසතතො පභුති මනුස්සලොකො දුග්ගන්ධනාය පටිකුලො හොති, න එත්ථ අභිරමන්ති, තෙන සා ආගතකිච්චං කත්වා ලහුං නිවත්තිතුකාමනාය න නිසීදි. යස්ස ව ගමනාදිඉරියාපථපරිස්සමස්ස විනොදනත්ථං නිසීදන්ති, සො දෙවානං පරිස්සමො නත්ථි, තස්මාපි න නිසීදි. යෙ ව මහාසාවකා භගවන්තං පරිවාරෙත්වා යීතා, තෙ පතිමානෙති, තස්මාපි න නිසීදි. අපිච භගවති ගාරවෙනෙව න නිසීදි. දෙවතානඤ්ඤි නිසීදිතුකාමානං ආසනං නිබ්බත්තති, තං අනිච්ඡමානා නිසජ්ජාය විත්තමිපි අකත්වා එකමන්තං අට්ඨාසී.

එකමන්තං යීතා බො සා දෙවතාති එවං ඉමෙහි කාරණෙහි එකමන්තං යීතා බො සා දෙවතා. භගවන්තං ගාථාය අජ්ඣාසීති භගවන්තං අක්ඛරපදනියමිතගන්ථිතෙන වචනෙන අභාසීති අත්ථො. කථං? බහු දෙවා මනුස්සා ව...පෙ. ... බුහි මඩගලමුත්තමන්ති.

මඩගලපඤ්ඤසමුට්ඨානකථා

තත්ථ යස්මා “එවමිච්චාදිපායස්ස, අත්ථං නානප්පකාරතො. වණ්ණයන්තො සමුට්ඨානං, වත්වා” නි මාතිකා යපිතා, තස්ස ව සමුට්ඨානස්ස අයං වත්තබ්බතාය ඔකාසො, තස්මා මඩගලපඤ්ඤසමුට්ඨානං තාව වත්වා පච්ඡා ඉමෙසං ගාථාපදානමත්ථං වණ්ණයිස්සාමි. කිඤ්ච මඩගලපඤ්ඤසමුට්ඨානං? ජමිබුදිපෙ කිර තත්ථ තත්ථ නගරද්වාරසන්ථාගාරසභාදීසු මහාජනො සන්නිපන්නිවා හිරඤ්ඤසුවණ්ණං දත්වා නානප්පකාරං සීතාහරණාදිකථං කථාපෙති, එකෙකා කථා වතුමාසව්චයෙන නිට්ඨාති. තත්ථ එකදිවසං මඩගලකථා සමුට්ඨාසී “කිං නු බො මඩගලං, කිං දිට්ඨං මඩගලං, සුතං මඩගලං, මුතං මඩගලං, කො මඩගලං ජානාති” ති.

අථ දිට්ඨමඩගලිකො නාමෙකො පුරිසො ආහ “අහං මඩගලං ජානාමි, දිට්ඨං ලොකෙ මඩගලං දිට්ඨං නාම අභිමඩගලසම්මතං රූපං. සෙය්‍යාදීං – ඉධෙකච්චො කාලස්සෙව වුට්ඨාය වාතකසකුණං වා පස්සති, බෙලුවලට්ඨිං වා ගබ්භිනිං වා කුමාරකෙ වා අලඬකතපටියත්තෙ පුණ්ණසංථෙ වා අල්ලරොහිතමච්ඡං වා ආපඤ්ඤං වා ආජඤ්ඤරථං වා උසහං වා ගාථිං වා කපිලං වා, යං වා පනඤ්ඤමිපි කිඤ්චි එවරූපං අභිමඩගලසම්මතං රූපං පස්සති, ඉදං වුවිච්ඡි

දිට්‍යමඬගල”නි. තස්ස වචනං එකච්චෙ අග්ගහෙසුං, එකච්චෙ න අග්ගහෙසුං. යෙ න අග්ගහෙසුං, තෙ තෙන සහ විවදිංසු.

අප් සුතමඬගලිකො නාම එකො පුරිසො ආහ – “වක්ඛනාමෙනං, හො, සුවිම්පි පස්සති අසුවිම්පි, තථා සුන්දරම්පි, අසුන්දරම්පි, මනාපම්පි, අමනාපම්පි. යදි තෙන දිට්‍යං මඬගලං සියා, සබ්බම්පි මඬගලං සියා. තස්මා න දිට්‍යං මඬගලං, අපිව බො පන සුතං මඬගලං. සුතං නාම අභිමඬගලසම්මතො සද්දො. සෙය්‍යාථිදං? ඉධෙකච්චො කාලස්සෙව වුට්ඨාය වඩ්ඨාති වා වඩ්ඨමානාති වා පුණ්ණාති වා පුස්සාති වා සුමනාති වා සිරිති වා සිරිවඩ්ඨාති වා අප්ප සුතක්ඛන්තං සුමුහුන්තං සුදිවසං සුමඬගලන්ති ඵවරුපං වා යංකිඤ්චි අභිමඬගලසම්මතං සද්දං සුණාති, ඉදං වුව්චති සුතමඬගල”නි. තස්සාපි වචනං එකච්චෙ අග්ගහෙසුං, එකච්චෙ න අග්ගහෙසුං. යෙ න අග්ගහෙසුං, තෙ තෙන සහ විවදිංසු.

අප් මුතමඬගලිකො නාමෙකො පුරිසො ආහ “සොතම්පි හි නාමෙනං, හො, සාධුම්පි අසාධුම්පි මනාපම්පි අමනාපම්පි සද්දං සුණාති. යදි තෙන සුතං මඬගලං සියා, සබ්බම්පි මඬගලං සියා. තස්මා න සුතං මඬගලං, අපිව බො පන මුතං මඬගලං. මුතං නාම අභිමඬගලසම්මතං ගන්ධරසථොට්ඨබ්බං. සෙය්‍යාථිදං – ඉධෙකච්චො කාලස්සෙව වුට්ඨාය පද්‍රුමගන්ධාදිපුප්ඵගන්ධං වා සායති, පුස්සදන්තකට්ඨං වා බාදති, පථවිං වා ආමසති, හරිතසස්සං වා අල්ලගොමයං වා කච්ඡපං වා තිලං වා පුප්ඵං වා ඵලං වා ආමසති, පුස්සමන්තිකාය වා සම්මා ලිම්පති, පුස්සසාටකං වා නිවාසෙති, පුස්සවෙය්‍යං වා ධාරෙති. යං වා පනඤ්ඤම්පි කිඤ්චි ඵවරුපං අභිමඬගලසම්මතං ගන්ධං වා සායති, රසං වා සායති, ථොට්ඨබ්බං වා පුසති, ඉදං වුව්චති මුතමඬගල”නි. තස්සාපි වචනං එකච්චෙ අග්ගහෙසුං, එකච්චෙ න අග්ගහෙසුං.

තත්ථ න දිට්‍යමඬගලිකො සුතමුතමඬගලිකො අසක්ඛි ඤාපෙතුං, න තෙසං අඤ්ඤතරො ඉතරෙ ද්වෙ. තෙසු ව මනුස්සෙසු යෙ දිට්‍යමඬගලිකස්ස වචනං ගණ්හිංසු, තෙ “දිට්‍යංයෙව මඬගල”නි ගතා. යෙ සුතමුතමඬගලිකානං, තෙ “සුතංයෙව මුතංයෙව මඬගල”නි ගතා. ඵවමයං මඬගලකථා සකලජම්බුදිපෙ පාකටා ජාතා.

අප් සකලජම්බුදිපෙ මනුස්සා ගුම්බගුම්බා හුත්වා “කිං නු බො මඬගල”නි මඬගලාති වින්තයිංසු. තෙසං මනුස්සානං ආරක්ඛදෙවතා තං කථං සුත්වා තථෙව මඬගලාති වින්තයිංසු. තාසං දෙවතානං භූමිමදෙවතා මිත්තා හොන්ති, අප් තතො සුත්වා භූමිමදෙවතාපි තථෙව මඬගලාති වින්තයිංසු, තාසං දෙවතානං ආකාසට්ඨදෙවතා මිත්තා හොන්ති, ආකාසට්ඨදෙවතානං චතුමහාරාජිකා දෙවතා මිත්තා හොන්ති, එතෙනුපායෙන යාව සුදස්සිදෙවතානං අකනිට්ඨදෙවතා මිත්තා හොන්ති, අප් තතො සුත්වා අකනිට්ඨදෙවතාපි තථෙව ගුම්බගුම්බා හුත්වා මඬගලාති වින්තයිංසු. ඵවං යාව දසසහස්සවක්කවාලෙසු සබ්බන්තං මඬගලවින්තා උදපාදි. උප්පන්නා ව “ඉදං මඬගලං ඉදං මඬගල”නි විනිච්ඡයමානාපි අප්පන්නා ඵව විනිච්ඡයං ද්වාදස වස්සාති අට්ඨාසි. සබ්බෙ මනුස්සා ව දෙවා ව බ්‍රහ්මානො ව යපෙත්වා අරියසාවකෙ දිට්‍යසුතමුතවසෙන තිධා භින්නා. එකොපි “ඉදමෙව මඬගල”නි යථාභූව්චතො නිට්ඨංගිතො නාහොසි, මඬගලකොලාහලං ලොකෙ උප්පජ්ජි.

කොලාහලං නාම පඤ්චවිධං කප්පකොලාහලං, වක්කවත්තිකොලාහලං, බුද්ධකොලාහලං, මඬගලකොලාහලං, මොනෙය්‍යකොලාහලන්ති. තත්ථ කාමාවචරදෙවා මුත්තසිරා විකිණ්ණකෙසා රුදම්මබා අස්සුති හත්ථෙහි පුඤ්ජමානා රත්තවත්ථනිවත්ථා අතිවිය විරුපවෙසධාරිතො හුත්වා “වස්සසහස්සව්වයෙන කප්පුට්ඨානං හොහිති, අයං ලොකො විනස්සිස්සති, මහාසමුද්දො සුස්සිස්සති, අයඤ්ච මහාපථවි සිනෙරු ව පබ්බතරාජා උඩ්ඨය්හිස්සති විනස්සිස්සති, යාව බ්‍රහ්මලොකා ලොකවිනාසො භවිස්සති, මෙත්තං මාරිසා භාවෙථ, කරුණං මුදිතං උපෙක්ඛං මාරිසා භාවෙථ, මාතරං උපට්ඨහථ, පිතරං උපට්ඨහථ, කුලෙ ජෙට්ඨාපවායිතො හොථ, ජාගරථ මා පමාදන්ථා”ති මනුස්සපථෙ විවරිත්වා ආරොචෙත්ති. ඉදං කප්පකොලාහලං නාම.

කාමාවචරදෙවායෙව “වස්සසහස්සව්වයෙන වක්කවත්තිරාජා ලොකෙ උප්පජ්ජිස්සති”ති මනුස්සපථෙ විවරිත්වා ආරොචෙත්ති. ඉදං වක්කවත්තිකොලාහලං නාම. සුද්ධාවාසා පන දෙවා බ්‍රහ්මාහරණෙන අලඬකරිත්වා බ්‍රහ්මවෙය්‍යං සීසෙ කත්වා පිතිසොමනස්සජාතා බුද්ධගුණවාදිතො “වස්සසහස්සව්වයෙන බුද්ධො ලොකෙ උප්පජ්ජිස්සති”ති මනුස්සපථෙ විවරිත්වා ආරොචෙත්ති. ඉදං බුද්ධකොලාහලං නාම. සුද්ධාවාසා ඵව දෙවා දෙවමනුස්සානං විත්තං ඤත්වා “ද්වාදසන්තං වස්සානං අව්වයෙන සම්මාසම්බුද්ධො මඬගලං කථෙස්සති”ති මනුස්සපථෙ විවරිත්වා ආරොචෙත්ති. ඉදං මඬගලකොලාහලං නාම. සුද්ධාවාසා ඵව දෙවා “සත්තන්තං වස්සානං අව්වයෙන අඤ්ඤතරො හික්ඛු භගවතා සද්ධිං සමාගම්ම මොනෙය්‍යජ්ජට්ඨපදං පුච්ඡිස්සති”ති මනුස්සපථෙ විවරිත්වා ආරොචෙත්ති. ඉදං මොනෙය්‍යකොලාහලං නාම. ඉමෙසු පඤ්චවසු කොලාහලෙසු දෙවමනුස්සානං ඉදං මඬගලකොලාහලං ලොකෙ උප්පජ්ජි.

අප් දෙවෙසු ව මනුස්සෙසු ව විචින්නවා විචින්නවා මඬගලාති අලභමානෙසු ද්වාදසන්තං වස්සානං අව්වයෙන තාවතිංසකායිකා දෙවතා සඬගම්ම සමාගම්ම ඵවං සමවින්තෙසු. “සෙය්‍යාථාපි නාම සරසාමිකො අන්තොසරජ්ජානානං, ගාමසාමිකො ගාමවාසිනා , රාජා සබ්බමනුස්සානං, ඵවමෙව අයං සක්කො දෙවානමින්දො අම්භාකං අග්ගො ව සෙට්ඨො ව යදිදං පුඤ්ඤෙන තෙජෙන ඉස්සරියෙන පඤ්ඤාය ද්වින්තං දෙවලොකානං අධිපති, යංනුත මයං සක්කං දෙවානමින්දං එතමන්ථං පුච්ඡෙය්‍යාමා”ති. තා සක්කස්ස සන්නිකං ගන්ත්වා සක්කං දෙවානමින්දං තඬ්ඨණානුරූපනිවාසනාහරණසස්සිරිකසරීරං අඬ්ඨතෙය්‍යකොට්ඨච්ඡරාගණපරිවුතං පාරිච්ඡත්තකමුලෙ

පණ්ඩුකම්බලවරාසනෙ නිසින්නං අභිවාදෙන්වා එකමන්නං යන්වා එතදවොවුං “යග්ගෙසෙ, මාරිසෙ, ජානෙයාසි, එතරහි මඬගලපඤ්ඤා සමුට්ඨිනා, එකෙ ‘දිට්ඨං මඬගල’න්ති වදන්ති, එකෙ ‘සුතං මඬගල’න්ති, එකෙ ‘මුතං මඬගල’න්ති, තත්ථ මයඤ්ච අඤ්ඤෙ ච අනිට්ඨගතා, සාධු වත නො ත්වං යාථාවතො ඛ්‍යාකරොහී”ති. දෙවරාජා පකතියාපි පඤ්ඤවා “අයං මඬගලකථා කත්ථ පයමං සමුට්ඨිනා”ති ආහ. “මයං, දෙව, වාතුමහාරාජිකානං අස්සුමිහා”ති ආහංසු. තනො වාතුමහාරාජිකා ආකාසට්ඨදෙවතානං, ආකාසට්ඨදෙවතා භූමිමදෙවතානං, භූමිමදෙවතා මනුස්සාරක්ඛදෙවතානං, මනුස්සාරක්ඛදෙවතා “මනුස්සලොකෙ සමුට්ඨිනා”ති ආහංසු.

අථ දෙවනමින්දො “සම්මාසම්බුද්ධො කත්ථ වසති”ති පුච්ඡී. “මනුස්සලොකෙ දෙවා”ති ආහංසු. තං භගවන්තං කොචි පුච්ඡීති, න කොචි දෙවති. කින්නු නාම තුම්හෙ මාරිසා අග්ගිං ඡඩ්ඛෙන්වා ඛජ්ජොපනකං උජ්ජාලෙට්, යෙන තුම්හෙ අනවසෙසමඬගලදෙසකං තං භගවන්තං අතික්කමිත්වා මං පුච්ඡිතබ්බං මඤ්ඤට්, ආගච්ඡට් මාරිසා, තං භගවන්තං පුච්ඡාම, අද්ධා සස්සිරිකං පඤ්ඤවෙය්‍යාකරණං ලභිස්සාමාති එකං දෙවපුත්තං ආණාපෙසි “තං භගවන්තං පුච්ඡා”ති. සො දෙවපුත්තො තඬ්ඛණානුරූපෙන අලඬකාරෙන අත්තානං අලඬකරිත්වා විජ්ජුරිව විජ්ජොතමානො දෙවගණපරිවුතො ජෙතවනමහාවිහාරං ගන්ත්වා භගවන්තං අභිවාදෙන්වා එකමන්නං යන්වා මඬගලපඤ්ඤං පුච්ඡන්තො ගාථාය අජ්ඣාසාසි “බහු දෙවා මනුස්සා වා”ති.

ඉදං මඬගලපඤ්ඤසමුට්ඨානං.

බහුදෙවතිගාථාවණ්ණනා

2. ඉදානි ගාථාපදානං අත්ථවණ්ණනා හොති. බහුති අනියමිතසඬ්ඛානාදිදෙසො, තෙන අනෙකසතා අනෙකසහස්සා අනෙකසතසහස්සාති වුත්තං හොති. දිබ්බන්තිති දෙවා, පඤ්චභි කාමගුණෙහි කිළින්ති, අත්තනො වා සිරියා ජොතෙන්තිති අත්ථො. අපිච දෙවති තිවිධා දෙවා සම්මුතිඋපපත්තිවිසුද්ධිවසෙන. යථාහ –

“දෙවති තයො දෙවා – සම්මුතිදෙවා, උපපත්තිදෙවා, විසුද්ධිදෙවා. තත්ථ සම්මුතිදෙවා නාම රාජානො දෙවියො රාජකුමාරා. උපපත්තිදෙවා නාම වාතුමහාරාජිකෙ දෙවෙ උපාදාය තදුත්තරිදෙවා. විසුද්ධිදෙවා නාම අරහත්තො වුච්චන්ති”ති (වුළුති. ධොතකමාණවපුච්ඡානිද්දෙස 32, පාරායනානුගිතිගාථානිද්දෙස 119).

තෙසු ඉධ උපපත්තිදෙවා අධිජ්ජෙතා. මනුනො අපච්චාති මනුස්සා. පොරාණා පන භණන්ති – මනසො උස්සන්තතාය මනුස්සා. තෙ ජම්බුදීපකා, අපරගොයානකා, උත්තරකුරුකා, පුබ්බවිදෙහකාති චතුබ්බිධා, ඉධ ජම්බුදීපකා අධිජ්ජෙතා. මඬගලන්ති මහන්ති ඉමෙහි සත්තාති මඬගලානි, ඉද්ධිං වුද්ධිඤ්ච පාපුණන්තිති අත්ථො. අචින්තයුන්ති චින්තෙසුං ආකඬ්ඛමානාති ඉච්ඡමානා පත්ථයමානා පිභයමානා. සොත්ථානන්ති සොත්ථිභාවං, සබ්බෙසං දිට්ඨධම්මිකසම්පරායිකානං සොහනානං සුන්දරානං කල්‍යාණානං ධම්මානමත්ථිතන්ති වුත්තං හොති. බුහිති දෙසෙහි පකාසෙහි, ආචික්ඛ විචර විභජ උත්තානිකරොහි. මඬගලන්ති ඉද්ධිකාරණං වුද්ධිකාරණං සබ්බසම්පත්තිකාරණං. උත්තමන්ති විසිට්ඨං පවරං සබ්බලොකතිතසුඛාවහන්ති අයං ගාථාය අනුපුබ්බපදවණ්ණනා.

අයං පන පිණ්ඩන්ථො – සො දෙවපුත්තො දසසහස්සවක්කවාලෙසු දෙවතා මඬගලපඤ්ඤං සොතුකාමතාය ඉමස්මිං වක්කවාලෙ සන්තිපතිත්වා එකවාලග්ගකොට්ඨකාසමත්තෙ දසපි විසමිපි තිංසමිපි වත්තාලිසමිපි පඤ්ඤාසමිපි සට්ඨිපි සත්තතිපි අසීතිපි සුබ්බමත්තභාවෙ නිම්මිතිත්වා සබ්බදෙවමාරබ්බමානො සිරියා ච තෙජසා ච අධග්ගය්‍ය චිරොචමානං පඤ්ඤත්තවරබුද්ධාසනෙ නිසින්නං භගවන්තං පරිවාරෙන්වා ධීතා දිස්වා තස්මිඤ්ච සමයෙ අනාගතානම්පි සකලජම්බුදීපකානං මනුස්සානං චෙතසා චෙතොපරිචිතක්කමඤ්ඤාය සබ්බදෙවමනුස්සානං විචිකිච්ඡාසල්ලසමුද්ධරණන්ථං ආහ –

“බහු දෙවා මනුස්සා ව, මඬගලානි අචින්තයුං;
ආකඬ්ඛමානා සොත්ථානං, බුහි මඬගලමුත්තම”න්ති.

තාසං දෙවතානං අනුමතියා මනුස්සානඤ්ච අනුග්ගහෙන මයා පුට්ඨො සමානො යං සබ්බෙසමෙව අමිහාකං එකන්තතිතසුඛාවහනො උත්තමං මඬගලං, තං නො අනුකම්පං උපාදාය බුහි භගවාති.

අසෙවනාචාතිගාථාවණ්ණනා

3. එවමෙතං දෙවපුත්තස්ස වචනං සුත්වා භගවා “අසෙවනා ව බාලාන”න්ති ගාථමාහ. තත්ථ අසෙවනාති අභජනා අපයිරූපාසනා. බාලානන්ති බලන්ති අස්සසන්තිති බාලා, අස්සසිතපස්සසිතමත්තෙ ජීවන්ති, න පඤ්ඤාජීවිතෙනාති අධිජ්ජායො. තෙසං බාලානං. පණ්ඩිතානන්ති පණ්ඩන්තිති පණ්ඩිතා, සන්දිට්ඨිකසම්පරායිකෙසු අත්ථෙසු ඤාණගතියා ගච්ඡන්තිති අධිජ්ජායො. තෙසං පණ්ඩිතානං. සෙවනාති භජනා පයිරූපාසනා තංසභායතා තංසම්පවඩිකතා තංසමඩිතිතා පූජාති සක්කාරගරුකාරමානවන්දනා. පූජනෙය්‍යානන්ති පූජාරහානං. එතං මඬගලමුත්තමන්ති යා ව බාලානං අසෙවනා, යා ව පණ්ඩිතානං සෙවනා, යා ව පූජනෙය්‍යානං පූජා, තං සබ්බං සම්පිණ්ඩෙන්වා ආහ “එතං

මඩගලමුත්තම”න්ති. යං තයා පුට්ඨං “බුභි මඩගලමුත්තම”න්ති, එත්ථ තාව එතං මඩගලමුත්තමන්ති ගණ්භාහිති වුත්තං හොති. අයමෙතිස්සා ගාථාය පදවණ්ණනා.

අත්ථවණ්ණනා පනස්සා එවං වෙදිතබ්බා – එවමෙතං දෙවපුත්තස්ස වචනං සුත්වා භගවා “අසෙවනා ව බාලාන”න්ති ඉමං ගාථමාහ. තත්ථ යස්මා වතුබ්බිධා ගාථා පුච්ඡිතගාථා, අපුච්ඡිතගාථා, සානුසන්ධිකගාථා, අනනුසන්ධිකගාථාති. තත්ථ “පුච්ඡාමි තං, ගොතම, භූරිපඤ්ඤ, කථංකරො සාවකො සාධු හොති”ති (සු. නි. 378) ව “කථං නු ත්වං, මාරිස, ඔසමතරී”ති (සං. නි. 1.1) ව එවමාදිසු පුච්ඡිතෙන කථිතා පුච්ඡිතගාථා. “යං පරෙ සුඛතො ආහු, තදරියා ආහු දුක්ඛතො”ති එවමාදිසු (සු. නි. 767) අපුච්ඡිතෙන අත්තජ්ඣාසයවසෙන කථිතා අපුච්ඡිතගාථා. සබ්බාපි බුද්ධානං ගාථා “සනිදානං, හික්ඛවෙ, ධම්මං දෙසෙස්සාමි”ති (අ. නි. 3.126; කථා. 806) වචනතො සානුසන්ධිකගාථා. අනනුසන්ධිකගාථා ඉමස්මිං සාසනෙ නත්ථි. එවමෙතාසු ගාථාසු අයං දෙවපුත්තෙන පුච්ඡිතෙන භගවතා කථිතත්තා පුච්ඡිතගාථා. අයඤ්ච යථා ඡෙකො පුරිසො කුසලො මග්ගස්ස කුසලො අමග්ගස්ස මග්ගං පුට්ඨො පයමං විජහිතබ්බං ආචික්ඛිත්වා පච්ඡා ගහෙතබ්බං ආචික්ඛති “අසුකස්මිං නාම යානෙ ද්වේධාපථො හොති, තත්ථ වාමං මුඤ්චිත්වා දක්ඛිණං ගණ්හථා”ති, එවං සෙවිතබ්බාසෙවිතබ්බෙසු අසෙවිතබ්බං ආචික්ඛිත්වා සෙවිතබ්බං ආචික්ඛති. භගවා ව මග්ගකුසලපුරිසසදිසො. යථාහ –

“පුරිසො මග්ගකුසලොති බො, තිස්ස, තථාගතස්සෙනං අධිවචනං අරහතො සම්මාසම්බුද්ධස්ස. සො හි කුසලො ඉමස්ස ලොකස්ස, කුසලො පරස්ස ලොකස්ස, කුසලො මච්චුධෙය්‍යස්ස, කුසලො අමච්චුධෙය්‍යස්ස, කුසලො මාරධෙය්‍යස්ස, කුසලො අමාරධෙය්‍යස්ස”ති.

තස්මා පයමං අසෙවිතබ්බං ආචික්ඛන්තො ආහ – “අසෙවනා ව බාලානං, පණ්ඩිතානඤ්ච සෙවනා”ති. විජහිතබ්බමග්ගො විය හි පයමං බාලා න සෙවිතබ්බා න පයිරුපාසිතබ්බා, තතො ගහෙතබ්බමග්ගො විය පණ්ඩිතා සෙවිතබ්බා පයිරුපාසිතබ්බාති. කස්මා පන භගවතා මඩගලං කථෙන්නෙන පයමං බාලානමසෙවනා පණ්ඩිතානඤ්ච සෙවනා කථිතාති? වුවවතෙ – යස්මා ඉමං දිට්ඨාදිසු මඩගලදිට්ඨිං බාලසෙවනාය දෙවමනුස්සා ගණ්හිංසු, සා ව අමඩගලං, තස්මා තෙසං තං ඉධලොකපරලොකත්ථහඤ්ජකං අකල්‍යාණමිත්තසංසග්ගං ගරහන්තෙන උභයලොකත්ථසාධකඤ්ච කල්‍යාණමිත්තසංසග්ගං පසංසන්තෙන භගවතා පයමං බාලානමසෙවනා පණ්ඩිතානඤ්ච සෙවනා කථිතාති.

තත්ථ බාලා නාම යෙ කෙචි පාණාතිපාතාදිඅකුසලකම්මපථසමන්තාගතා සත්තා, තෙ තීහාකාරෙහි ජාතිතබ්බා. යථාහ “තීණ්මානි, හික්ඛවෙ, බාලස්ස බාලලක්ඛණානි”ති සුත්තං (අ. නි. 3.3; ම. නි. 3.246). අපිච පුරණකස්සපාදයො ඡ සත්ථාරො, දෙවදත්තකොකාලිකකටමොදකතිස්සබණ්ඩදෙවියාපුත්තසමුද්දත්තවිඤ්චමාණවිකාදයො අතීතකාලෙ ව දීඝවිදස්ස භාතාති ඉමෙ අඤ්ඤෙ ව එවරුපා සත්තා බාලාති වෙදිතබ්බා.

තෙ අග්ගිපදිත්තම්ච අගාරං අත්තනා දුග්ගහිතෙන අත්තනානඤ්චෙව අත්තනො වචනකාරකෙ ව විනාසෙත්ති. යථා දීඝවිදස්ස භාතා වතුබුද්ධත්තරං සට්ඨියොජනමන්තෙන අත්තභාවෙන උත්තානො පතීතො මහානිරයෙ පච්චති, යථා ව තස්ස දිට්ඨිං අභිරුචනකානි පඤ්ච කුලසතානි තස්සෙව සහබ්‍යතං උපපන්නානි මහානිරයෙ පච්චන්ති. වුත්තඤ්චෙනං භගවතා –

“සෙය්‍යාථාපි, හික්ඛවෙ, නළාගාරා වා තිණාගාරා වා අග්ගි මුත්තො කුටාගාරානිපි ධහති උල්ලිත්තාවලිත්තානි නිවාතානි පුසිතග්ගොනි පිහිතවාතපාතානි, එවමෙව බො, හික්ඛවෙ, යානි කානිචි භයානි උප්පජ්ජන්ති, සබ්බානි තානි බාලතො උප්පජ්ජන්ති, නො පණ්ඩිතතො. යෙ කෙචි උපද්දවා උප්පජ්ජන්ති...පෙ. ... යෙ කෙචි උපසග්ගා...පෙ.... නො පණ්ඩිතතො. ඉති බො, හික්ඛවෙ, සප්පට්ඨයො බාලො, අප්පට්ඨයො පණ්ඩිතො. සඋපද්දවො බාලො, අනුපද්දවො පණ්ඩිතො, සඋපසග්ගො බාලො, අනුපසග්ගො පණ්ඩිතො”ති (අ. නි. 3.1).

අපිච පුතිමච්ඡසදිසො බාලො, පුතිමච්ඡබන්ධපත්තපුට්ඨසදිසො හොති තදුපසෙච්චි, ඡඩ්ඛනියතං ඡිගුච්ඡනියතඤ්ච පාපුණාති විඤ්ඤානං. වුත්තඤ්චෙනං –

“පුතිමච්ඡං කුසග්ගෙන, යො නරො උපනස්හති;
කුසාපි පුතී වායන්ති, එවං බාලුපසෙවනා”ති. (ජා. 1.15.183; 2.22.1257);

අකිත්තිපණ්ඩිතො වාපි සක්කෙන දෙවානම්න්දෙන වරෙ දියාමානෙ එවමාහ –

“බාලං න පස්සෙ න සුඤ්ඤ, න ව බාලෙන සංවසෙ;
බාලෙනල්ලාපසල්ලාපං, න කරෙ න ව රොවයෙ.

“කිත්තු තෙ අකරං බාලො, වද කස්සප කාරණං;
කෙන කස්සප බාලස්ස, දස්සනං නාහිකඩ්ඛසි.

“අනයං නයති දුමමෙධො, අධුරායං නියුඤ්ජති;
දුන්නයො සෙය්‍යසො හොති, සම්මා චුන්නො පකුප්පති;
චිතයං සො න ජානාති, සාධු තස්ස අදස්සන”න්ති. (ජා. 1.13.90-92);

එවං භගවා සබ්බකාරොන ඛලුපසෙවනං ගරහන්තො “බාලානමසෙවනා මඬගල”න්ති චත්වා ඉදානි පණ්ඩිතසෙවනං පසංසන්තො “පණ්ඩිතානඤ්ච සෙවනා මඬගල”න්ති ආහ. තත්ථ පණ්ඩිතා නාම යෙ කෙච්චි පාණාතිපාතාවෙරමණිආදිදසකුසලකම්මපට්ඨමන්තාගතා සත්තා, තෙ තිභාකාරෙහි ජාතිතබ්බා. යථාහ “තීණිමානි, හික්ඛවෙ, පණ්ඩිතස්ස පණ්ඩිතලක්ඛණානි”ති (අ. නි. 3.3; ම. නි. 3.253) සුත්තං. අපිච බුද්ධපච්චෙකබුද්ධඅසීතිමහාසාවකා අඤ්ඤෙ ව තථාගතස්ස සාවකා සුනෙත්තමහාගොචිත්තදිට්ඨරසරහඬිගමහොසධසුතසොමනිමිරාජ- අයොසරකුමාරඅකිත්තිපණ්ඩිතාදයො ච පණ්ඩිතානි චෙදිතබ්බා.

තෙ භයෙ විය රක්ඛා අත්ඨකාරෙ විය පදිපො බුප්පිපාසාදිදුක්ඛාහිභවෙ විය අන්තපානාදිප්පට්ඨාහො අත්තනො චචනකරානං සබ්බභසුපද්දචුපසග්ගවිද්ධංසනසමත්ථා හොන්ති. තථා හි තථාගතං ආගම්ම අසඬ්ඛොය්‍යා අපරිමාණා දෙවමනුස්සා ආසවක්ඛයං පත්තා, බ්‍රහ්මලොකෙ පතිට්ඨිතා, දෙවලොකෙ පතිට්ඨිතා, සුගතිලොකෙ උප්පන්නා, සාරිපුත්තත්ථෙරෙ චිත්තං පසාදෙන්වා චතුති ච පච්චයෙහි ථෙරං උපට්ඨහිත්වා අසීති කුලසහස්සානි සග්ගෙ නිබ්බන්තානි. තථා මහාමොග්ගල්ලානමහාකස්සපප්පභුතීසු සබ්බමහාසාවකෙසු, සුනෙත්තස්ස සත්ථුනො සාවකා අප්පෙකච්චෙ බ්‍රහ්මලොකෙ උප්පජ්ජිංසු, අප්පෙකච්චෙ පරනිමිතවසවත්තිනං දෙවානං සහඛ්‍යතං...පෙ... අප්පෙකච්චෙ ගහපතිමහාසාලානං සහඛ්‍යතං උපපජ්ජිංසු. චුත්තම්පි චෙතං -

“නත්ථි, හික්ඛවෙ, පණ්ඩිතනො භයං, නත්ථි පණ්ඩිතනො උපද්දවො, නත්ථි පණ්ඩිතනො උපසග්ගො”ති (අ. නි. 3.1).

අපිච තගරමාලාදිගන්ධසදිසො පණ්ඩිතො, තගරමාලාදිගන්ධබන්ධපලිචෙය්‍යපත්තසදිසො හොති තදුපසෙච්චි, භාවනීයතං මනුඤ්ඤතඤ්ච ආපජ්ජති විඤ්ඤානං. චුත්තම්පි චෙතං -

“තගරඤ්ච පලාසෙන, යො නරො උපනස්හති;
පත්තාපි සුරහී වායන්ති, එවං ධිරුපසෙවනා”ති. (ඉතිචු. 76; ජා. 1.15.184; 2.22.1258);

අකිත්තිපණ්ඩිතො වාපි සක්කෙන දෙවානමිත්තදෙන චරෙ දියාමානෙ එවමාහ -

“ධිරං පස්සෙ සුණෙ ධිරං, ධිරෙන සහ සංවසෙ;
ධිරෙනල්ලාපසල්ලාපං, තං කරෙ තඤ්ච රොචයෙ.

“කිත්තු තෙ අකරං ධිරො, වද කස්සප කාරණං;
කෙන කස්සප ධිරස්ස, දස්සනං අහිකඬ්ඛසී.

“නයං නයති මෙධාවී, අධුරායං න යුඤ්ජති;
සුතයො සෙය්‍යසො හොති, සම්මා චුන්නො න කුප්පති;
චිතයං සො පජානාති, සාධු තෙන සමාගමො”ති. (ජා. 1.13.94-96);

එවං භගවා සබ්බකාරොන පණ්ඩිතසෙවනං පසංසන්තො “පණ්ඩිතානං සෙවනා මඬගල”න්ති චත්වා ඉදානි තාය බාලානං අසෙවනාය පණ්ඩිතානං සෙවනාය ච අනුපුබ්බෙන පූජනෙය්‍යභාවං උපගතානං පූජං පසංසන්තො “පූජා ච පූජනෙය්‍යානං මඬගල”න්ති ආහ. තත්ථ පූජනෙය්‍යා නාම සබ්බදොසවිරහිතත්තා සබ්බගුණසමන්තාගතත්තා ච බුද්ධා භගවන්තො, තනො පච්ඡා පච්චෙකබුද්ධා, අරියසාවකා ච. තෙසඤ්චි පූජා අප්පකාපි දීඝරත්තං හිතාය සුඛාය හොති, සුමනමාලාකාරමල්ලිකාදයො චෙත්ථ නිදස්සනං.

තත්ථෙකං නිදස්සනමත්තං භණාම - භගවා හි එකදිවසං පුබ්බණ්ණසමයං නිවාසෙත්වා පත්තචීවරමාදාය රාජගහං පිණ්ඩාය පාවිසී. අථ බො සුමනමාලාකාරො රඤ්ඤො මාගධස්ස සෙනියස්ස බිම්බිසාරස්ස පූජථානි ගහෙත්වා ගච්ඡන්තො අද්දස භගවන්තං නගරද්වාරමනුප්පත්තං පාසාදිකං පසාදනීයං ද්වන්තිංසමහාපුරිසලක්ඛණාසීතානුබ්‍යඤ්ජනප්පට්ඨණ්ඩිතං බුද්ධසිරියා ජලන්තං, දිස්වානස්ස එතදහොසි “රාජා පූජථානි ගහෙත්වා සතං වා සහස්සං වා දදෙය්‍ය, තඤ්ච ඉධලොකමත්තමෙව සුඛං භවෙය්‍ය, භගවතො පත පූජා අප්පමෙය්‍යඅසඬ්ඛොය්‍යඵලා දීඝරත්තං හිතසුඛාවහා හොති, හන්දාහං ඉමෙහි පූජථෙහි භගවන්තං පූජෙමි”ති පසන්නචිත්තො එකං පූජථමුට්ඨිං ගහෙත්වා භගවතො පටිමුඛං බිපී, පූජථානි ආකාසෙන ගන්ත්වා භගවතො උපරි මාලාවිතානං හුත්වා අට්ඨංසු. මාලාකාරො තමානුභාවං දිස්වා පසන්නතරචිත්තො පුන එකං පූජථමුට්ඨිං බිපී, තානිපි ගන්ත්වා මාලාකඤ්චුකො හුත්වා අට්ඨංසු. එවං අට්ඨ පූජථමුට්ඨියො බිපී, තානි ගන්ත්වා පූජථකුටාගාරං හුත්වා අට්ඨංසු.

හගවා අන්තොකුටාගාරෙ අහොසි, මහාජනකායො සන්තිපති. හගවා මාලාකාරං පස්සන්තො සිතං පාත්වාකාසි. ආනන්දත්ථෙරො “න බුද්ධා අහෙනු අපච්චයා සිතං පාතුකරොන්ති”ති සිතකාරණං පුච්ඡී. හගවා ආහ “එසො, ආනන්ද, මාලාකාරො ඉමිස්සා පුජාය ආනුභාවෙන සත්තසංස්කරපෙ දෙවෙසු ව මනුස්සෙසු ව සංසරිත්වා පරියොසානෙ සුමනිස්සරො නාම පච්චෙකබුද්ධො හවිස්සති”ති. වචනපරියොසානෙ ධම්මදෙසනත්ථං ඉමං ගාථං අහාසි –

“තඤ්ච කම්මං කතං සාධු, යං කත්වා නානුතප්පති;
යස්ස පතීතො සුමනො, විපාකං පටිසෙවති”ති. (ධ. ප. 68);

ගාථාවසානෙ චතුරාසීතියා පාණසහස්සානං ධම්මාභිසමයො අහොසි. එවං අප්පකාපි තෙසං පුජා දීඝරත්තං භිත්තාය සුඛාය හොතීති වෙදිතබ්බං. සා ච ආමිසපුජාව, කො පන වාදො පටිපත්තිපුජාය? යතො යෙ කුලපුත්තා සරණගමනසික්ඛාපදප්පටිග්ගහණෙන උපොසථඛිගසමාදානෙන චතුපාරිසුද්ධිසීලාදීහි ව අත්තනො ගුණෙහි හගවත්තං පූජෙත්ති, කො තෙසං පුජාඵලං චණ්ණයිස්සති? තෙ හි තථාගතං පරමාය පුජාය පූජෙත්තිති වුත්තං. යථාහ –

“යො බො, ආනන්ද, භික්ඛු වා භික්ඛුනී වා උපාසකො වා උපාසිකා වා ධම්මානුධම්මප්පටිපත්තො විහරති සාමිච්ඡපටිපත්තො අනුධම්මචාරී, සො තථාගතං සක්කරොති ගරුං කරොති මානෙති පූජෙති අපච්චයති පරමාය පුජායා”ති (දී. නි. 2.199).

එතෙනානුසාරෙන පච්චෙකබුද්ධඅරියසාවකානම්පි පුජාය භිත්තසුඛාවහතා වෙදිතබ්බං.

අපිව ගහට්ඨානං කනිට්ඨස්ස ජෙට්ඨො භාතාපි හගිනීපි පුජනෙය්‍යා, පුත්තස්ස මාතාපිතරො, කුලවධුනං සාමිකසස්සසුසුරාති එවමෙත්ථ පුජනෙය්‍යා වෙදිතබ්බං. එතෙසම්පි හි පුජා කුසලධම්මසඛිධාතත්තං ආයුආදිවුඩ්ඪිහෙතුත්තං ව මඬගලමෙව. වුත්තඤ්ඤෙනං –

“තෙ මත්තෙය්‍යා හවිස්සන්ති පෙත්තෙය්‍යා සාමඤ්ඤා බ්‍රහ්මඤ්ඤා කුලෙ ජෙට්ඨාපවායිනො, ඉදං කුසලං ධම්මං සමාදාය වත්තිස්සන්ති, තෙ තෙසං කුසලානං ධම්මානං සමාදානහෙතු ආයුනාපි වඩ්ඪිස්සන්ති, චණ්ණෙනාපි වඩ්ඪිස්සන්ති”තිආදි (දී. නි. 3.105).

ඉදානි යස්මා “යං යත්ථ මඬගලං. වචත්ථපෙත්වා තං තස්ස, මඬගලත්තං විභාවයෙ”ති ඉති මානිකා නික්ඛිත්තං, තස්මා ඉදං වුව්චති – එවමෙතිස්සා ගාථාය බාලානං අසෙවනා, පණ්ඩිතානං සෙවනා, පුජනෙය්‍යානඤ්ච පුජාති තිණි මඬගලානි වුත්තානි. තත්ථ බාලානං අසෙවනා බාලසෙවනපච්චයහයාදිපරිත්තාණෙන උභයලොකත්ථහෙතුත්තං, පණ්ඩිතානං සෙවනා පුජනෙය්‍යානං පුජා ව තාසං ඵලවිභූතිවණ්ණනායං වුත්තනයෙනෙව නිබ්බානසුගතිහෙතුත්තං මඬගලන්ති වෙදිතබ්බං. ඉතො පරං තු මානිකං අදස්සෙත්වා එව යං යත්ථ මඬගලං, තං වචත්ථපෙත්වා තස්ස මඬගලත්තං විභාවයිස්සාමාති.

නිට්ඨිතා අසෙවනා ව බාලානන්ති ඉමිස්සා ගාථාය අත්ථවණ්ණනා.

පතිරූපදෙසවාසොවානිගාථාවණ්ණනා

4. එවං හගවා “බුඞ් මඬගලමුත්තම”න්ති එකං අජ්ඣෙසිතොපි අප්පං යාවිතො බහුදායකො උළාරපුරිසො විය එකාය ගාථාය තිණි මඬගලානි වත්වා තතො උත්තරිපි දෙවතානං සොතුකාමතාය මඬගලානමත්ථිතාය යෙසං යෙසං යං යං අනුකුලං, තෙ තෙ සත්තෙ තත්ථ තත්ථ මඬගලෙ නියොජෙතුකාමතාය ව “පතිරූපදෙසවාසො වා”තිආදීහි ගාථාහි පුනපි අනෙකානි මඬගලානි වත්තුමාරද්ධො. තත්ථ පඨමගාථාය තාව පතිරූපොති අනුච්ඡවිකො. දෙසොති ගාමොපි නිගමොපි නගරම්පි ජනපදොපි යො කොචි සත්තානං නිවාසො ඕකාසො. වාසොති තත්ථ නිවාසො. පුබ්බෙනි පුරා අතීතාසු ජාතීසු. කතපුඤ්ඤානි උපවිතකුසලානා. අත්තාති විත්තං වුව්චති සකලො වා අත්තභාවො, සම්මාපණ්ඩිති තස්ස අත්තනො සම්මා පණ්ඩානං නියුඤ්ජනං, යපනන්ති වුත්තං හොති. සෙසං වුත්තනයමෙවානි. අයමෙත්ථ පදවණ්ණනා.

අත්ථවණ්ණනා පන එවං වෙදිතබ්බං – පතිරූපදෙසවාසො නාම යත්ථ චතස්සො පරිසා විවරන්ති, දානාදීනි පුඤ්ඤකිරියවත්ථුනි චත්තන්ති, නවඬගං සත්ථු සාසනං දිබ්බති, තත්ථ නිවාසො සත්තානං පුඤ්ඤකිරියාය පච්චයත්තං මඬගලන්ති වුව්චති. සිහලදීපපච්චිකෙවට්ටාදයො වෙන්ථ නිදස්සනං.

අපරො නයො – පතිරූපදෙසවාසො නාම හගවතො බොධිමණ්ඩප්පදෙසො ධම්මචක්කවත්තිතප්පදෙසො ද්වාදසයොජනාය පරිසාය මජ්ඣෙ සබ්බන්තීයමතං භින්දිත්වා යමකපාටිභාරියදස්සිතකණ්ඩබ්බ රුක්ඛමූලප්පදෙසො දෙවොරොහණප්පදෙසො, යො වා පනඤ්ඤොපි සාවත්ථීරාජගහාදි බුද්ධාධිවාසප්පදෙසො, තත්ථ නිවාසො සත්තානං ඡඅනුත්තරියප්පටිලාභපච්චයතො මඬගලන්ති වුව්චති.

අපරො නයො (මහාව. 259) – පුරත්වීමාය දිසාය ගජඨගලං නාම නිගමො, තස්ස පරෙන මහාසාලා, තතො පරං පච්චන්තිමා ජනපදා, ඔරතො මජ්ඣෙ. දක්ඛිණපුරත්වීමාය දිසාය සල්ලවතී නාම නදී, තතො පරං පච්චන්තිමා ජනපදා, ඔරතො මජ්ඣෙ. දක්ඛිණාය දිසාය සෙනකණ්ණිකං නාම නිගමො, තතො පරං පච්චන්තිමා ජනපදා, ඔරතො මජ්ඣෙ. පච්චිමාය දිසාය ථූණං නාම බ්‍රාහ්මණගාමො, තතො පරං පච්චන්තිමා ජනපදා, ඔරතො මජ්ඣෙ. උත්තරාය දිසාය උසිරද්ධපො නාම පබ්බතො, තතො පරං පච්චන්තිමා ජනපදා, ඔරතො මජ්ඣෙ. අයං මජ්ඣිමදෙසො ආයාමෙන තීණි යොජනසතානි, චිත්ථාරෙන අඨස්සයානි, පරික්ඛෙපෙන නව යොජනසතානි භොන්ති. එසො පතිරුපදෙසො නාම.

එත්ථ චතුත්තං මහාදීපානං ද්විසහස්සානං පරිත්තදීපානස්ථ ඉස්සරියාධිපච්චකාරකා චක්ඛවන්ති උප්පජ්ජන්ති, එකං අසඬ්ඛොයාං කප්පසතසහස්සස්ථ පාරමියො පුරෙත්වා සාරිපුත්තමොග්ගල්ලානාදයො මහාසාවකා උප්පජ්ජන්ති, ද්වෙ අසඬ්ඛොයානි කප්පසතසහස්සස්ථ පාරමියො පුරෙත්වා පච්චෙකබුද්ධා, චත්තාරි අට්ඨ සොළස වා අසඬ්ඛොයානි කප්පසතසහස්සස්ථ පාරමියො පුරෙත්වා සම්මාසම්බුද්ධා උප්පජ්ජන්ති. තත්ථ සත්තා චක්ඛවන්තිරුක්ඛො ඔවාදං ගහෙත්වා පස්ථප්පු සීලෙසු පතිට්ඨාය සග්ගපරායණා භොන්ති. තථා පච්චෙකබුද්ධානං ඔවාදෙ පතිට්ඨාය, සම්මාසම්බුද්ධානං පන බුද්ධසාවකානං ඔවාදෙ පතිට්ඨාය සග්ගපරායණා නිබ්බානපරායණා ච භොන්ති. තස්මා තත්ථ වාසො ඉමාසං සම්පත්තිනං පච්චයතො මඬගලන්ති වුච්චති.

පුබ්බෙ කතපුස්සකා නාම අතීතජාතියං බුද්ධපච්චෙකබුද්ධබ්ණිකාසවෙ ආරබ්භ උපවිතකුසලතා, සාපි මඬගලං. කස්මා? බුද්ධපච්චෙකබුද්ධසම්මුඛතො දස්සෙත්වා බුද්ධානං බුද්ධසාවකානං වා සම්මුඛා සුතාය චතුප්පදිකායපි ගාථාය පරියොසානෙ අරහත්තං පාපෙතීති කත්වා. යො ච මනුස්සො පුබ්බෙ කතාධිකාරො උස්සන්තකුසලමූලො භොති, සො තෙනෙව කුසලමූලෙන විපස්සනං උප්පාදෙත්වා ආසවක්ඛයං පාපුණාති යථා රාජා මහාකප්පිතො අග්ගමහෙසී ව. තෙන වුත්තං “පුබ්බෙ ච කතපුස්සකා මඬගල”න්ති.

අත්තසම්මාපණ්ඩි නාම ඉධෙකච්චො අත්තානං දුස්සීලං සීලෙ පතිට්ඨාපෙති, අස්සද්ධං සද්ධාසම්පදාය පතිට්ඨාපෙති, මච්ඡරිං වාගසම්පදාය පතිට්ඨාපෙති. අයං වුච්චති “අත්තසම්මාපණ්ඩි”ති, එසො ච මඬගලං. කස්මා? දිට්ඨධම්මිකසම්පරායිකවෙරප්පහානවිට්ඨානිසංසාධිගමහෙතුතොති.

එවං ඉමිස්සාපි ගාථාය පතිරුපදෙසවාසො ච, පුබ්බෙ ච කතපුස්සකා, අත්තසම්මාපණ්ඩි වාති තීණියෙව මඬගලානි වුත්තාති. මඬගලත්තස්ථ නෙසං තත්ථ තත්ථ විභාවිතමෙවාති.

නිට්ඨිතා පතිරුපදෙසවාසො වාති ඉමිස්සා ගාථාය අත්ථවණ්ණනා.

බාහුසච්චස්ථානිගාථාවණ්ණනා

5. ඉදානි බාහුසච්චස්ථානි එත්ථ බාහුසච්චන්ති බහුස්සුතභාවො. සිප්පන්ති යං කිස්ථි හත්ථකොසල්ලං. විනයොති කායවාචාචිත්තවිනයනං. සුසික්ඛිතොති සුට්ඨ සික්ඛිතො. සුභාසිතාති සුට්ඨ භාසිතා. යාති අනියතනිද්දෙසො. වාචාති ගිරා බාප්පථො. සෙසං වුත්තනයමෙවාති. අයමෙත්ථ පදවණ්ණනා.

අත්ථවණ්ණනා පන එවං වෙදිතබ්බා – බාහුසච්චං නාම යං තං “සුතධරො භොති සුතසන්නිවයො”ති (ම. නි. 1.339; අ. නි. 4.22) ච “ඉධෙකච්චස්ස බහුකං සුතං භොති, සුත්තං ගෙයාං වෙය්‍යාකරණ”න්ති ච (අ. නි. 4.6) එවමාදිනා නයෙන සන්ථුසාසනධරත්තං වණ්ණිතං, තං අකුසලප්පහානකුසලාධිගමහෙතුතො අනුපුබ්බෙන පරමත්ථසච්චසච්ඡිකිරියාහෙතුතො ච මඬගලන්ති වුච්චති. වුත්තස්සෙතං භගවතා –

“සුතවා ච බො, භික්ඛවෙ, අරියසාවකො අකුසලං පජහති, කුසලං භාවෙති, සාවජ්ජං පජහති, අනවජ්ජං භාවෙති, සුද්ධමත්තානං පරිහරති”ති (අ. නි. 7.67).

අපරමිපි වුත්තං –

“ධනානං ධම්මානං අත්ථමුපපරික්ඛති, අත්ථං උපපරික්ඛතො ධම්මා නිජ්ඣානං බමන්ති, ධම්මනිජ්ඣානක්ඛන්ති යා සති ඡන්දො ජායති, ඡන්දජාතො උස්සහති, උස්සහන්තො තුලයති, තුලයන්තො පදහති පදහන්තො කායෙන වෙච පරමත්ථසච්චං සච්ඡිකරොති, පස්සදාය ච අතිවිජ්ඣ පස්සති”ති (ම. නි. 2.432).

අපිව අගාරිකබාහුසච්චමිපි යං අනවජ්ජං, තං උභයලොකහිතසුඛාවහනතො මඬගලන්ති වෙදිතබ්බං.

සිප්පං නාම අගාරිකසිප්පස්ථ අනගාරිකසිප්පස්ථ. තත්ථ අගාරිකසිප්පං නාම යං පරුපරොධවිරහිතං අකුසලවිචජ්ජිතං මණ්ඩකාරසුචණ්ණකාරකම්මාදිකං, තං ඉධලොකත්ථාවහනතො මඬගලං. අනගාරිකසිප්පං නාම විචරවිචාරණසිබ්බනාදිසමණපරික්ඛාරාහිසඬ්ඛරණං, යං තං “ඉධ, භික්ඛවෙ, භික්ඛු යාති තානි සබ්බම්මාරිතං

උච්චාවචානි කිං කරණියානි, තත්ථ දක්ඛො භොති”තිආදිනා (දී. නි. 3.345; 360; අ. නි. 10.17) නයෙන තත්ථ තත්ථ සංවණ්ණිකං, යං “නාථකරො ධම්මො”ති ව චුත්තං, තං අත්තනො ව පරෙසඤ්ච උභයලොකහිතසුඛාවහනතො මඬගලන්ති වෙදිතඛිබ්බං.

චිනයො නාම අගාරිකචිනයො ව අනගාරිකචිනයො ව. තත්ථ අගාරිකචිනයො නාම දසඅකුසලකම්මපට්ඨිරමණං, සො තත්ථ සුසික්ඛිතො අසංකිලෙසාපජ්ජනෙන ආචාරගුණවචන්ථානෙන ව උභයලොකහිතසුඛාවහනතො මඬගලං. අනගාරිකචිනයො නාම සත්තාපත්තික්ඛන්ධඅනාපජ්ජනං, සොපි චුත්තනයෙනෙව සුසික්ඛිතො, චතුපාරිසුද්ධිසීලං වා අනගාරිකචිනයො, සො යථා තත්ථ පතිට්ඨාය අරහත්තං පාපුණාති, එවං සික්ඛනෙන සුසික්ඛිතො ලොකියලොකුත්තරසුඛාධිගමහෙතුතො මඬගලන්ති වෙදිතඛිබ්බො.

සුභාසිතා වාචා නාම මුසාවාදාදිදොසවිරහිතා. යථාහ “චතුහි, භික්ඛවෙ, අඬගෙහි සමන්තාගතො වාචා සුභාසිතා භොති”ති (සු. නි. සුභාසිතසුත්තං). අසම්ඵජ්ජලාපා වාචා එව වා සුභාසිතා. යථාහ –

“සුභාසිතං උත්තමමාහු සන්තො,
ධම්මං භණෙ නාධම්මං තං දුතියං;
පියං භණෙ නාප්පියං තං තතියං,
සච්චං භණෙ නාලිකං තං චතුත්ථ”න්ති. (සු. නි. 452);

අයම්පි උභයලොකහිතසුඛාවහනතො මඬගලන්ති වෙදිතඛිබ්බා. යස්මා ව අයං චිනයපරියාපන්නා එව, තස්මා චිනයග්ගහණෙන එතං අසඬගණ්ණිත්ථා චිනයො සඬගහෙතඛිබ්බො. අථ වා කිං ඉමිනා පරිස්සමෙන පරෙසං ධම්මදෙසනාදිවාචා ඉධ සුභාසිතා වාචානි වෙදිතඛිබ්බා. සා හි යථා පතිරුපදෙසවාසො, එවං සත්තානං උභයලොකහිතසුඛනිබ්බානාධිගමපච්චයතො මඬගලන්ති චුච්චති. ආහ ව –

“යං බුද්ධො භාසති වාවං, බෙමං නිබ්බානපත්තියා;
දුක්ඛස්සන්තකිරියාය, සා වෙ වාචානමුත්තමා”ති. (සු. නි. 456);

එවං ඉමිස්සා ගාථාය බාහුසච්චං, සිජ්ජං, චිනයො සුසික්ඛිතො, සුභාසිතා වාචානි චත්තාරි මඬගලානි චුත්තානි. මඬගලන්තඤ්ච නෙසං තත්ථ තත්ථ විභාවිතමෙවාති.

නිට්ඨිතා බාහුසච්චඤ්චානි ඉමිස්සා ගාථාය අත්ථවණ්ණනා.

මාතෘපිතුඋපට්ඨානන්තිගාථාවණ්ණනා

6. ඉදානි මාතෘපිතුඋපට්ඨානන්ති එත්ථ මාතු ව පිතු වානි මාතෘපිතු. උපට්ඨානන්ති උපට්ඨහනං. පුත්තානඤ්ච දාරානඤ්චානි පුත්තදාරස්ස සඬගණ්ණනං සඬගහො. න ආකුලා අනාකුලා. කම්මානි එව කම්මන්තා. සෙසං චුත්තනයමෙවානි අයං පදවණ්ණනා.

අත්ථවණ්ණනා පන එවං වෙදිතඛිබ්බා – මාතෘ නාම ජනිකා චුච්චති, තථා පිතෘ. උපට්ඨානං නාම පාදධොවනසම්බාහනුච්ඡාදනන්භාපනෙහි චතුපච්චයසම්පදානෙන ව උපකාරකරණං. තත්ථ යස්මා මාතෘපිතරො බහුපකාරා පුත්තානං අත්ථකාමා අනුකම්පකා, යෙ පුත්තකෙ බහි කිලිත්ථා පංසුමක්ඛිතසරිරකෙ ආගතෙ දිස්ථා පංසුං පුඤ්ඡිත්ථා මත්ථකං උපසිඬ්ඝායන්තා පරිචුම්බන්තා ව සිනෙහං උප්පාදෙන්ති, වස්සසතම්පි මාතෘපිතරො සිසෙන පරිහරන්තා පුත්තා තෙසං පතිකාරං කාතුං අසමත්ථා. යස්මා ව තෙ ආපාදකා පොසකා ඉමස්ස ලොකස්ස දස්සෙනාරො, බ්‍රහ්මසම්මතා පුබ්බාවරියසම්මතා, තස්මා තෙසං උපට්ඨානං ඉධ පසංසං, පෙච්ච සග්ගසුඛඤ්ච ආවහති. තෙන මඬගලන්ති චුච්චති. චුත්තඤ්ඤෙනං භගවතා –

“බ්‍රහ්මානි මාතෘපිතරො, පුබ්බාවරියානි චුච්චරෙ;
ආහුනෙය්‍යා ව පුත්තානං, පජාය අනුකම්පකා.

“තස්මා හි තෙ නමස්සෙය්‍ය, සක්කරෙය්‍ය ව පණ්ඩිතො;
අන්නෙන අථ පානෙන, චත්ථෙන සයනෙන ව;
උච්ඡාදනෙන න්භාපනෙන, පාදානං ධොවනෙන ව.

“තාය නං පාරිවරියාය, මාතෘපිතුසු පණ්ඩිතා;
ඉධෙව නං පසංසන්ති, පෙච්ච සග්ගෙ පමොදති”ති. (ඉතිචු. 106; ජා. 2.20.181-183);

අපරො නයො – උපට්ඨානං නාම භරණකිව්වකරණකුලවංසට්ඨපනාදිපඤ්චවිධං, තං පාපනිවාරණාදිපඤ්චවිධදිට්ඨධම්මිකහිතසුඛහෙතුතො මඛගලන්ති වෙදිතබ්බං. චූත්තඤ්ඤෙතං භගවතා –

“පඤ්චහි ඛො, ගහපතිපුත්ත, යානෙහි පුත්තෙන පුරත්ථිමා දිසා මානාපිතරො පච්චුපට්ඨානබ්බා භතො නෙ හරිස්සාමි, කිව්වං නෙසං කරිස්සාමි, කුලවංසං යපෙස්සාමි, දායජ්ජං පටිපජ්ජිස්සාමි, අථ වා පන පෙනානං කාලකතානං දක්ඛිණං අනුප්පදස්සාමි”ති. ඉමෙහි ඛො, ගහපතිපුත්ත, පඤ්චහි යානෙහි පුත්තෙන පුරත්ථිමා දිසා මානාපිතරො පච්චුපට්ඨිතා පඤ්චහි යානෙහි පුත්තං අනුකම්පන්ති, පාපා නිවාරෙන්නි, කල්‍යාණෙ නිවෙසෙන්නි, සිප්පං සික්ඛාපෙන්නි, පතිරුපෙන දාරෙන සංයොජෙන්නි, සමයෙ දායජ්ජං නියායාදෙන්නි”ති (දී. නි. 3.267).

අපිව යො මානාපිතරො තිසු වත්ථුසු පසාදුප්පාදනෙන, සීලසමාදාපනෙන, පබ්බජ්ජාය වා උපට්ඨහති, අයං මානාපිතුඋපට්ඨාකානං අග්ගො. තස්ස තං මානාපිතුඋපට්ඨානං මානාපිතුහි කතස්ස උපකාරස්ස පච්චුපකාරභූතං අනෙකෙසං දිට්ඨධම්මිකානං සම්පරායිකානඤ්ච අත්ථානං පදට්ඨානතො මඛගලන්ති චූචවති.

පුත්තදාරස්සාති එත්ථ අත්තතො ජාතා පුත්තාපි ධිතරොපි පුත්තාඉච්චෙව සඬබ්බං ගච්ඡන්ති. දාරාති විසතියා හරියානං යා කාවි හරියා. පුත්තා ව දාරා ව පුත්තදාරං, තස්ස පුත්තදාරස්ස. සඬගහොති සම්මානනාදිහි උපකාරකරණං. තං සුසංවිහිතකම්මන්තතාදිදිට්ඨධම්මිකහිතසුඛහෙතුතො මඛගලන්ති වෙදිතබ්බං. චූත්තඤ්ඤෙතං භගවතා – “පච්ඡිමා දිසා පුත්තදාරා වෙදිතබ්බා”ති එත්ථ උද්දිට්ඨං පුත්තදාරං හරියාසද්දෙන සඬගණ්හිත්වා “පඤ්චහි ඛො, ගහපතිපුත්ත, යානෙහි සාමිකෙන පච්ඡිමා දිසා හරියා පච්චුපට්ඨානබ්බා සම්මානනාය, අනවමානනාය, අනති වරියාය, ඉස්සරියවොස්සග්ගෙන, අලඬකාරානුප්පදානෙන. ඉමෙහි ඛො, ගහපතිපුත්ත, පඤ්චහි යානෙහි සාමිකෙන පච්ඡිමා දිසා හරියා පච්චුපට්ඨිතා පඤ්චහි යානෙහි සාමිකං අනුකම්පති, සුසංවිහිතකම්මන්තා ව හොති, සඬගහිතපරිජනා ව, අනතිවාරිති ව, සම්භතඤ්ච අනුරක්ඛති දක්ඛා ව හොති අනලසා සබ්බකිව්වෙසු”ති (දී. නි. 3.269).

අයං වා අපරො නයො – සඬගහොති ධම්මිකාහි දානපියවාචාත්ථවරියාහි සඬගණ්හනං. සෙය්‍යාදිදං – උපොසථදිවසෙසු පරිබ්බයදානං, නක්ඛත්තදිවසෙසු නක්ඛත්තදස්සාපනං, මඬගලදිවසෙසු මඬගලකරණං, දිට්ඨධම්මිකසම්පරායිකෙසු අත්ථෙසු ඔවාදානුසාසනන්ති. තං චූත්තනායෙනෙව දිට්ඨධම්මිකහිතහෙතුතො සම්පරායිකහිතහෙතුතො දෙවතාහිපි නමස්සනීයභාවහෙතුතො ව මඬගලන්ති වෙදිතබ්බං. යථාහ සක්කො දෙවානම්න්දො –

“යෙ ගහට්ඨා පුඤ්ඤකරා, සීලවන්තො උපාසකා;
ධම්මෙන දාරං පොසෙන්නි, තෙ නමස්සාමි මාතලී”ති. (සං.නි.1.1.264);

අනාකුලා කම්මන්තා නාම කාලඤ්ඤානාය පතිරුපකාරිතාය අනලසනාය උට්ඨානවිරියසම්පදාය, අබ්‍යසනීයතාය ව කාලාතික්කමනඅප්පතිරුපකරණසිථිලකරණාදිආකුලභාවවරහිතා කසිගොරක්ඛවාණිජ්ජාදයො කම්මන්තා. එතෙ අත්තතො වා පුත්තදාරස්ස වා දාසකම්මකරානං වා බ්‍යත්තතාය ඵලං පයොජිතා දිට්ඨෙව ධම්මෙ ධනධඤ්ඤචුද්ධිපටිලාභහෙතුතො මඬගලන්ති චූචවන්ති. චූත්තඤ්ඤෙතං භගවතා –

“පතිරුපකාරී ධූරවා, උට්ඨානා චින්දතෙ ධන”න්ති ව (සු. නි. 185; සං. නි. 1.246).

“න දිවා සොප්පසිලෙන, රත්තිමුට්ඨානදෙස්සිතා;
නිව්වං මත්තෙන සොණ්ඨෙන, සක්කා ආවසිතුං සරං.

“අතිසීතං අතිඋණ්හං, අතිසායමිදං අහු;
ඉති විස්සට්ඨකම්මන්තෙ, අත්ථා අච්චෙන්නි මාණවෙ.

“යොධ සීතඤ්ච උණ්හඤ්ච, තිණා හියොයා න මඤ්ඤති;
කරං පුරිසකිව්වාති, සො සුඛං න විභායති”ති. (දී. නි. 3.253);

“භොගෙ සංහරමානස්ස, භමරස්සෙව ඉරියතො;
භොගා සන්නිවයං යන්නි, වම්මිකොචුපවියති”ති. ව ඵමාදි (දී. නි. 3.265);

ඵලං ඉමිස්සා ගාථාය මාතුඋපට්ඨානං, පිතුඋපට්ඨානං, පුත්තදාරස්ස සඬගහො, අනාකුලා ව කම්මන්තාති වත්තාරී මඬගලාති චූත්තාති, පුත්තදාරස්ස සඬගහං වා ද්විධා කත්වා පඤ්ච, මානාපිතුඋපට්ඨානං වා එකමෙව කත්වා තිණි. මඬගලත්තඤ්ච නෙසං තත්ථ තත්ථ විභාවිතමෙවාති.

නිට්ඨිතා මානාපිතුඋපට්ඨානන්ති ඉමිස්සා ගාථාය අත්ථවණ්ණනා.

දානඤ්චාතිගාථාවණ්ණනා

7. ඉදානි දානඤ්චාති එත්ථ දියතෙ ඉමිනාති දානං, අත්තනො සත්තකං පරස්ස පටිපාදියතිති චුත්තං හොති. ධම්මස්ස වරියා, ධම්මා වා අනපෙතා වරියා ධම්මවරියා. ඤායන්තෙ “අම්භාකං ඉමෙ”ති ඤාතකා. න අවජ්ජාති අනවජ්ජාති, අනිත්ථිතාති අගරහිතාතිති චුත්තං හොති. සෙසං චුත්තනයමෙවාති අයං පදවණ්ණනා.

අත්ථවණ්ණනා පන එවං වෙදිතබ්බා – දානං නාම පරං උද්දිස්ස සුබුද්ධිපුබ්බිකා අන්තාදිදසදානවත්ථුපරිච්චාගවෙනනා, තංසම්පයුත්තො වා අලොභො. අලොභෙන හි තං වත්ථුං පරස්ස පටිපාදෙති, තෙන චුත්තං “දියතෙ ඉමිනාති දාන”න්ති. තං බහුජනපියමනාපතාදීනං දිට්ඨධම්මිකසම්පරායිකානං ඵලවිසෙසානං අධිගමහෙතුතො මඬගලන්ති චුච්චති. “දායකො, සීහ දානපති, බහුතො ජනස්ස පියො හොති මනාපො”ති එවමාදීති (අ. නි. 5.34) වෙන්ථ සුත්තාති අනුස්සරිතබ්බාති.

අපරො නයො – දානං නාම දුට්ඨං ආමිසදානං, ධම්මදානඤ්ච, තත්ථ ආමිසදානං චුත්තජ්ජකාරමෙව. ඉධලොකපරලොකදුක්ඛක්ඛයසුඛාවහස්ස පන සම්මාසම්බුද්ධප්පවෙදිතස්ස ධම්මස්ස පරෙසං හිතකාමතාය දෙසනා ධම්මදානං , ඉමෙසඤ්ච ද්විත්තං දානානං එතදෙව අග්ගං. යථාහ –

“සබ්බදානං ධම්මදානං ජිනාති,
සබ්බරසං ධම්මරසො ජිනාති;
සබ්බරතිං ධම්මරති ජිනාති,
තණ්හක්ඛයො සබ්බදුක්ඛං ජිනාති”ති. (ධ. ප. 354);

තත්ථ ආමිසදානස්ස මඬගලන්තං චුත්තමෙව. ධම්මදානං පන යස්මා අත්ථපටිසංවෙදිතාදීනං ගුණානං පදට්ඨානං, තස්මා මඬගලන්ති චුච්චති. චුත්තඤ්ඤෙනං හගවතා –

“යථා යථා, හික්ඛවෙ, හික්ඛු යථාසුතං යථාපරියත්තං ධම්මං චිත්ථාරෙන පරෙසං දෙසෙති, තථා තථා සො තස්මිං ධම්මෙ අත්ථපටිසංවෙදී ව හොති ධම්මපටිසංවෙදී වා”ති එවමාදී (අ. නි. 5.26).

ධම්මවරියා නාම දසකුසලකම්මපථවරියා. යථාහ – “තිව්ධා බො ගහපතයො කායෙන ධම්මවරියා සමවරියා හොති”ති එවමාදී. සා පනෙසා ධම්මවරියා සග්ගලොකුපපත්තිහෙතුතො මඬගලන්ති වෙදිතබ්බා. චුත්තඤ්ඤෙනං හගවතා – “ධම්මවරියාසමවරියාහෙතු බො ගහපතයො එවමිධෙකච්චෙ සත්තා කායස්ස හෙදා පරං මරණා සුගතිං සග්ගං ලොකං උපපජ්ජන්ති”ති (ම. නි. 1.439).

ඤාතකා නාම මාතිතො වා පිතිතො වා යාව සත්තමා පිතාමහයුගා සම්බන්ධා. තෙසං භොගපාරිජුඤ්ඤෙන වා බ්‍යාධිපාරිජුඤ්ඤෙන වා අභිහතානං අත්තනො සමීපං ආගතානං යථාබලං ඝාසච්ඡාදනධනධඤ්ඤාදීහි සඬගහො පසංසාදීනං දිට්ඨධම්මිකානං සුගතිගමනාදිනඤ්ච සම්පරායිකානං විසෙසාධිගමානං හෙතුතො මඬගලන්ති චුච්චති.

අනවජ්ජාති කම්මානි නාම උපොසථඬගසමාදානවෙය්‍යාවච්චකරණආරාමවනරොපනසෙතුකරණාදීනි කායච්චිමනොසුචරිතකම්මානි. තානි හි නානාජ්ජකාරහිතසුඛාධිගමහෙතුතො මඬගලන්ති චුච්චන්ති. “යානං බො පනෙනං, විසාබ්බෙ, විජ්ජති යං ඉධෙකච්චො ඉත්ථි වා පුරිසො වා අට්ඨඬගසමන්තාගතං උපොසථං උපවසිත්වා කායස්ස හෙදා පරං මරණා වාතුමහාරාජිකානං දෙවානං සහබ්‍යානං උපපජ්ජෙය්‍යා”ති එවමාදීති වෙන්ථ සුත්තාති (අ. නි. 8.43) අනුස්සරිතබ්බාති.

එවං ඉමිස්සා ගාථාය දානඤ්ච, ධම්මවරියා ව, ඤාතකානඤ්ච සඬගහො, අනවජ්ජාති කම්මානීති වත්තාරි මඬගලාති චුත්තාති. මඬගලන්තඤ්ච නෙසං තත්ථ තත්ථ විභාවිතමෙවාති.

නිට්ඨිතා දානඤ්චාති ඉමිස්සා ගාථාය අත්ථවණ්ණනා.

ආරතීතිගාථාවණ්ණනා

8. ඉදානි ආරතී විරතීති එත්ථ ආරතීති ආරමණං, විරතීති විරමණං, විරමන්ති වා එතාය සත්තාති විරති. පාපානි අකුසලා. මදනියට්ඨෙන මජ්ජං, මජ්ජස්ස පානං මජ්ජපානං, තතො මජ්ජපානා. සංයමනං සංයමො අජ්ජමජ්ජනං අජ්ජමාදො. ධම්මෙසුති කුසලෙසු. සෙසං චුත්තනයමෙවාති අයං පදවණ්ණනා.

අත්ථවණ්ණනා පන එවං වෙදිතබ්බා – ආරතී නාම පාපෙ ආදිනවදස්සාවිතො මනසා එව අනභිරති. විරතී නාම කම්මද්වාරවසෙන කායවාචානි විරමණං, සා වෙසා විරති නාම සම්පත්තවිරති, සමාදානවිරති, සමුච්ඡෙදවිරතීති තිව්ධා හොති, තත්ථ යා කුලපුත්තස්ස අත්තනො ජාතිං වා කුලං වා ගොත්තං වා පටිච්ච “න මෙ එතං පතිරූපං, ය්වාහං ඉමං

පාණං භනෙය්‍යං, අදින්නං ආදියෙය්‍ය” න්ති ආදිනා නයෙන සම්පත්තවත්ථුතො වීරති, අයං සම්පත්තවීරති නාම. සික්ඛාපදසමාදානවසෙන පවත්තා සමාදානවීරති නාම, යස්සා පවත්තිතො පභුති කුලපුත්තො පාණාතිපානාදීනි න කරොති. අරියමග්ගසම්පයුත්තා සමුච්ඡේදවීරති නාම, යස්සා පවත්තිතො පභුති අරියසාවකස්ස පඤ්ච භයානි වෙරානි වූපසන්නානි භොන්ති. පාපං නාම යං තං “පාණාතිපාතො ඛො, ගහපතිපුත්ත, කම්මකිලෙසො, අදින්නාදානං...පෙ.... කාමෙසුම්චිඡාවාරො...පෙ.... මුසාවාදො” ති එවං චිත්ථාරෙත්වා –

“පාණාතිපාතො අදින්නාදානං, මුසාවාදො ව වුව්වති;
පරදාරගමනඤ්චෙව, නප්පසංසන්නි පණ්ඩිතා” ති. (දී. නි. 3.245) –

එවං ගාථාය සඬගහිතං කම්මකිලෙසසඬබ්බාතං චතුබ්බිධං අකුසලං, තතො පාපා. සබ්බාපෙසා ආරති ව වීරති ව දිට්ඨධම්මිකසම්පරායිකභයවෙරප්පහානාදිනානප්පකාරවිසෙසාධිගමහෙතුතො මඬිගලන්ති වුව්වති. “පාණාතිපාතා පටිවීරතො ඛො, ගහපතිපුත්ත, අරියසාවකො” ති ආදීනි වෙත්ථ සුත්තානි අනුස්සරිතබ්බානි.

මජ්ඣිමනිකායෙහි මාග්ගික පුබ්බෙ වුත්තසුරාමෙරයමජ්ජපමාදට්ඨානා වෙරමණියා එවෙනං අධිවචනං. යස්මා පන මජ්ජපායී අත්ථං න ජානාති, ධම්මං න ජානාති, මාතු අන්තරායං කරොති, පිතු බුද්ධපච්චෙකබුද්ධතථාගතසාවකානම්පි අන්තරායං කරොති, දිට්ඨෙව ධම්මෙ ගරහං සම්පරායෙ දුග්ගතිං අපරාපරියෙ උම්මාදඤ්ච පාපුණාති. මජ්ජපානා පන සංයමො තෙසං දොසානං වූපසමං තබ්බිපරිතගුණසම්පදඤ්ච පාපුණාති. තස්මා අයං මජ්ජපානා සංයමො මඬිගලන්ති වෙදිතබ්බො.

කුසලෙසු ධම්මෙසු අප්පමාදො නාම “කුසලානං වා ධම්මානං භාවනාය අසක්කච්චකිරියතා, අසාතච්චකිරියතා, අනට්ඨිතකිරියතා, ඔලීනවුත්තිතා, නික්ඛිත්තජන්දතා, නික්ඛිත්තධුරතා, අනාසෙවනා, අභාවනා, අබ්බුලිකම්මං, අනධිට්ඨානං, අනනුයොගො, පමාදො. යො එවරුපො පමාදො පමජ්ජනා පමජ්ජිතත්තං, අයං වුව්වති පමාදො” ති (විභ. 846). එත්ථ වුත්තස්ස පමාදස්ස පටිපක්ඛවසෙන අත්ථතො කුසලෙසු ධම්මෙසු සතියා අවිජ්ජවාසො වෙදිතබ්බො. සො නානප්පකාරකුසලාධිගමහෙතුතො අමතාධිගමහෙතුතො ව මඬිගලන්ති වුව්වති. තත්ථ “අප්පමත්තස්ස ආනාපිනො” ති ව (ම. නි. 2.18; අ. නි. 5.26), “අප්පමාදො අමතං පද” න්ති ව, එවමාදි (ධ. ප. 21) සත්ථු සාසනං අනුස්සරිතබ්බං.

එවං ඉම්ඤ්සා ගාථාය පාපා වීරති, මජ්ජපානා සංයමො, කුසලෙසු ධම්මෙසු අප්පමාදොති තිණි මඬිගලානි වුත්තානි. මඬිගලන්තඤ්ච නෙසං තත්ථ තත්ථ විභාවිතමෙවාති.

නිට්ඨිතා ආරතීති ඉම්ඤ්සා ගාථාය අත්ථවණ්ණනා.

ගාරවොවානිගාථාවණ්ණනා

9. ඉදානි ගාරවො වානි එත්ථ ගාරවොති ගරුභාවො. නිවාතොති නිවවුත්තිතා. සන්තුට්ඨිති සන්තොසො. කතස්ස ජානනතා කතඤ්ඤුතා. කාලෙතානි බණෙන සමයෙන. ධම්මස්ස සවනං ධම්මස්සවනං. සෙසං වුත්තනයමෙවානි අයං පදවණ්ණනා.

අත්ථවණ්ණනා පන එවං වෙදිතබ්බා – ගාරවො නාම ගරුකාරප්පයොගාරහෙසු බුද්ධපච්චෙකබුද්ධතථාගතසාවකආවරියුපජ්ඣායමානාපිතුපෙට්ඨකභාතිකභගිනීආදීසු යථානුරූපං ගරුකාරො ගරුකරණං සගාරවතා. ස වායං ගාරවො යස්මා සුගතිගමනාදීනං හෙතු. යථාහ –

“ගරුකාතබ්බං ගරුං කරොති, මානෙතබ්බං මානෙති, පුපෙතබ්බං පුපෙති. සො තෙන කම්මෙන එවං සමත්තෙන එවං සමාදින්නෙන කායස්ස හෙදා පරං මරණා සුගතිං සග්ගං ලොකං උපපජ්ජති. තො වෙ කායස්ස...පෙ.... උපපජ්ජති, සවෙ මනුස්සත්තං ආගච්ඡති, යත්ථ යත්ථ පච්චාජායති, උච්චාකුලීනො භොති” ති (ම. නි. 3.295).

යථා වාහ – “සත්තිමෙ, භික්ඛවෙ, අපරිභානියා ධම්මා. කතමෙ සත්ත? සත්ථුගාරවතා” ති ආදි (අ. නි. 7.33), තස්මා මඬිගලන්ති වුව්වති.

නිවාතො නාම නිවමනතා නිවාතවුත්තිතා, යාය සමන්තාගතො පුග්ගලො නිහතමානො නිහතදප්පො පාදපුඤ්ජනකවොළසදිසො ඡින්නවිසාණඋසහසමො උද්ධට්ඨායස්පසමො ව හුත්වා සණ්භො සබ්බො සුඛසම්භාසො භොති, අයං නිවාතො. ස්වායං යසාදිගුණප්පටිලාභහෙතුතො මඬිගලන්ති වුව්වති. ආහ ව “නිවාතවුත්ති අත්ථද්ධො, තාදිසො ලහතෙ යස” න්ති එවමාදි (දී. නි. 3.273).

සන්තුට්ඨි නාම ඉතරිතරපච්චයසන්තොසො, සො ද්වාදසවිධො භොති. සෙය්‍යථිදං – වීචරෙ යථාලාභසන්තොසො, යථාබලසන්තොසො, යථාසාරූප්පසන්තොසොති තිවිධො. එවං පිණ්ඩපානාදීසු.

තස්සායං පහෙදවණ්ණනා - ඉධ භික්ඛු වීවරං ලහති සුන්දරං වා අසුන්දරං වා. සො තෙනෙව යාපෙනි, අඤ්ඤං න පත්ථෙති, ලහන්තොපි න ගණ්හාති, අයමස්ස වීවරෙ යථාලාභසන්තොසො. අප් පන භික්ඛු ආබාධිකො හොති, ගරුං වීවරං පාරුපන්තො ඔණමති වා කිලමති වා, සො සභාගෙන භික්ඛුනා සද්ධිං තං පරිවත්තෙන්වා ලහුකෙන යාපෙන්තොපි සන්තුට්ඨොව හොති, අයමස්ස වීවරෙ යථාබලසන්තොසො. අපරො භික්ඛු පණිනපච්චයලාභී හොති, සො පට්ටච්චරාදිනං අඤ්ඤතරං මහග්ගං වීවරං ලහිත්වා “ඉදං ථෙරානං වීරපබ්බජිතානං බහුස්සුතානඤ්ච අනුරූප”න්ති තෙසං දත්වා අත්තනා සඬකාරකූටා වා අඤ්ඤතො වා කුතොචි නන්තකානි උච්චිතිත්වා සඬසාටිං කරිත්වා ධාරෙන්තොපි සන්තුට්ඨොව හොති, අයමස්ස වීවරෙ යථාසාරුප්පසන්තොසො.

ඉධ පන භික්ඛු පිණ්ඩපාතං ලහති ලුඛං වා පණිතං වා, සො තෙනෙව යාපෙනි, අඤ්ඤං න පත්ථෙති, ලහන්තොපි න ගණ්හාති, අයමස්ස පිණ්ඩපාතෙ යථාලාභසන්තොසො. අප් පන භික්ඛු ආබාධිකො හොති, ලුඛං පිණ්ඩපාතං භුඤ්ජිත්වා ගාල්භං රොගාතඬිකං පාපුණාති, සො තං සභාගස්ස භික්ඛුනො දත්වා තස්ස හත්ථතො සප්පිමධුබ්බරාදීනි භුඤ්ජිත්වා සමණධම්මං කරොන්තොපි සන්තුට්ඨොව හොති, අයමස්ස පිණ්ඩපාතෙ යථාබලසන්තොසො. අපරො භික්ඛු පණිතං පිණ්ඩපාතං ලහති, සො “අයං පිණ්ඩපාතො ථෙරානං වීරපබ්බජිතානං අඤ්ඤෙසඤ්ච පණිතපිණ්ඩපාතං විනා අයාපෙන්තානං සබ්බන්තොපි අනුරූපො”ති තෙසං දත්වා අත්තනා පිණ්ඩාය වරිත්වා මිස්සකාභාරං භුඤ්ජන්තොපි සන්තුට්ඨොව හොති, අයමස්ස පිණ්ඩපාතෙ යථාසාරුප්පසන්තොසො.

ඉධ පන භික්ඛුනො සෙනාසනං පාපුණාති. සො තෙනෙව සන්තුස්සති, පුන අඤ්ඤං සුන්දරතරම්පි පාපුණන්තං න ගණ්හාති, අයමස්ස සෙනාසනෙ යථාලාභසන්තොසො. අප් පන භික්ඛු ආබාධිකො හොති, නිවාතසෙනාසනෙ වසන්තො අතිවිය පින්තරොගාදිහි ආතුරියති. සො තං සභාගස්ස භික්ඛුනො දත්වා තස්ස පාපුණෙන සවාතෙ සීතලසෙනාසනෙ වසිත්වා සමණධම්මං කරොන්තොපි සන්තුට්ඨොව හොති, අයමස්ස සෙනාසනෙ යථාබලසන්තොසො. අපරො භික්ඛු සුන්දරං සෙනාසනං පත්තම්පි න සම්පට්චිජති “සුන්දරසෙනාසනං පමාදට්ඨානං, තත්ත්ව නිසිත්තස්ස ථිතමිද්ධං ඔක්කමති, නිද්දාභිභූතස්ස ව පුන පටිබ්බජ්ඣතො කාමචිතක්කො සමුදාවරති”ති. සො තං පටික්ඛිපිත්වා අප්පකොකාසරුක්ඛල්ලපණ්ණකුටිසු යත්ථ කත්ථවි නිවසන්තොපි සන්තුට්ඨොව හොති, අයමස්ස සෙනාසනෙ යථාසාරුප්පසන්තොසො.

ඉධ පන භික්ඛු භෙසජ්ජං ලහති හරිතකං වා ආමලකං වා. සො තෙනෙව යාපෙනි, අඤ්ඤෙහි ලද්ධස්පිමධුචාණිකාදිම්පි න පත්ථෙති, ලහන්තොපි න ගණ්හාති, අයමස්ස ගිලානපච්චයෙ යථාලාභසන්තොසො. අප් පන භික්ඛු ආබාධිකො හොති, තෙලෙනත්ථිකො චාණිකං ලහති, සො තං සභාගස්ස භික්ඛුනො දත්වා තස්ස හත්ථතො තෙලෙන භෙසජ්ජං කත්වා සමණධම්මං කරොන්තොපි සන්තුට්ඨොව හොති, අයමස්ස ගිලානපච්චයෙ යථාබලසන්තොසො. අපරො භික්ඛු එකස්මිං භාජනෙ පුතිමුත්තහරිතකං යපෙන්වා එකස්මිං චතුමධුරං “ගණ්හථ, හන්තෙ, යදිවජ්ඣ”ති චුච්චමානො සවස්ස තෙසං ද්විත්තමඤ්ඤතරෙනපි බ්බාධි වූපසම්මති, අප් “පුතිමුත්තහරිතකං නාම බුද්ධාදිහි වණ්ණික”න්ති ව “පුතිමුත්තහෙසජ්ජං නිස්සාය පබ්බජ්ජා, තත්ථ තෙ යාවජීවං උස්සාහො කරණියොති චුත්ත”න්ති (මහාව. 128) ව චිත්තෙන්තො චතුමධුරහෙසජ්ජං පටික්ඛිපිත්වා පුතිමුත්තහරිතකෙන භෙසජ්ජං කරොන්තොපි පරමසන්තුට්ඨොව හොති. අයමස්ස ගිලානපච්චයෙ යථාසාරුප්පසන්තොසො.

එවංපහෙදො සබ්බොපෙසො සන්තොසො සන්තුට්ඨීති චුච්චති. සා අත්තිවජනාමභිවජනාපාපිවජනාදිනං පාපධම්මානං පහානාධිගමහෙතුතො, සුගතිහෙතුතො, අරියමග්ගසම්භාරභාවතො, වාතුද්දිසාදිභාවහෙතුතො ව මඬගලන්ති වෙදිතබ්බා. ආහ ව -

“වාතුද්දිසො අප්පට්ඨො ව හොති,
සන්තුස්සමානො ඉතරිතරොනා”ති. එවමාදි (සු. නි. 42);

කතඤ්ඤා නාම අප්පස්ස වා බහුස්ස වා යෙන කෙනචි කතස්ස උපකාරස්ස පුනප්පුනං අනුස්සරණභාවෙන ජානනා. අපිච තෙරයිකාදිදුක්ඛපරිත්තාණතො පුඤ්ඤානි එව පාණිතං බහුපකාරානි, තතො තෙසම්පි උපකාරානුස්සරණා කතඤ්ඤානානි වෙදිතබ්බා. සා සප්පුරිසෙහි පසංසනියාදිනානප්පකාරවිසෙසාධිගමහෙතුතො මඬගලන්ති චුච්චති. ආහ ව “ද්වෙමෙ, භික්ඛවෙ, පුග්ගලා දුල්ලභා ලොකස්මිං. කතමෙ ද්වෙ? යො ව පුබ්බකාරී යො ව කතඤ්ඤා කතවෙදි”ති (අ. නි. 2.120).

කාලෙන ධම්මස්සවනං නාම යස්මිං කාලෙ උද්ධවච්චසහගතං චිත්තං හොති, කාමචිතක්කාදිනං වා අඤ්ඤතරෙන අභිභූතං, තස්මිං කාලෙ තෙසං විනොදනත්ථං ධම්මස්සවනං. අපරෙ ආහු “පඤ්චමෙ පඤ්චමෙ දිවසෙ ධම්මස්සවනං කාලෙන ධම්මස්සවනං නාම. යථාහ ආයස්මා අනුරුද්ධො ‘පඤ්චාහිකං බො පන මයං, හන්තෙ, සබ්බරත්තිං ධම්මියා කථාය සන්නිසිදාමා’”ති (ම. නි. 1.327; මහාව. 466).

අපිච යස්මිං කාලෙ කල්‍යාණමිත්තෙ උපසඬකම්මිත්වා සක්කා හොති අත්තනො කඬ්ඛාවිනොදකං ධම්මං සොතුං, තස්මිං කාලෙපි ධම්මස්සවනං කාලෙන ධම්මස්සවනන්ති වෙදිතබ්බං. යථාහ “තෙ කාලෙන කාලං උපසඬකම්මිත්වා පරිපුච්ඡති පරිපඤ්භති”තිආදි (දී. නි. 3.358). තදෙන කාලෙන ධම්මස්සවනං.

නිවරණප්පහනවතුරානිසංසආසවක්ඛයාදිනානප්පකාරවිසෙසාධිගමහෙතුතො මඬිගලන්ති වෙදිතබ්බං. චුත්තඤ්ඤානං

“යස්මිං , භික්ඛවෙ, සමයෙ අරියසාවකො අට්ඨිං කත්වා මනසි කත්වා සබ්බං චෙතසා සමන්තාහරිත්වා ඔහිතසොතො ධම්මං සුඤ්ඤාති, පඤ්චස්ස නිවරණා තස්මිං සමයෙ න භොන්ති”ති ව (සං. නි. 5.219).

“සොතානුගතානං, භික්ඛවෙ, ධම්මානං...පෙ.... සුප්පට්ඨිද්ධානං චත්තාරො ආනිසංසා පාටිකඬ්ඛා”ති ව (අ. නි. 4.191).

“චත්තාරොමෙ, භික්ඛවෙ, ධම්මා කාලෙන කාලං සම්මා භාවියමානා සම්මා අනුපරිවත්තියමානා අනුපුබ්බෙන ආසවානං බයං පාපෙන්ති. කතමෙ චත්තාරො? කාලෙන ධම්මස්සවන”න්ති ව එවමාදි (අ. නි. 4.147).

එවං ඉමිස්සා ගාථාය ගාරවො, නිවාතො, සන්තුට්ඨි, කතඤ්ඤානා, කාලෙන ධම්මස්සවනන්ති පඤ්ච මඬිගලානි චුත්තානි. මඬිගලත්තඤ්ච නෙසං තත්ථ තත්ථ විභාවිතමෙවානි.

නිට්ඨිතා ගාරවො වානි ඉමිස්සා ගාථාය අත්ථවණ්ණනා.

බන්තිවාතිගාථාවණ්ණනා

10. ඉදානි බන්ති වානි එත්ථ බමනං බන්ති. පදක්ඛිණග්ගාහිතාය සුඛං වචො අස්මින්ති සුවචො, සුවචස්ස කම්මං සොචචස්සං, සොචචස්සස්ස භාවො සොචචස්සනා. කිලෙසානං සම්මතත්තා සමණා. දස්සනන්ති පෙක්ඛනං. ධම්මස්ස සාකච්ඡා ධම්මසාකච්ඡා. සෙසං චුත්තනයමෙවානි. අයං පදවණ්ණනා.

අත්ථවණ්ණනා පන එවං වෙදිතබ්බා – බන්ති නාම අධිවාසනක්ඛන්ති, තාය සමන්තාගතො භික්ඛු දසහි අක්කොසවත්ථුහි අක්කොසන්තෙ වධබන්ධාදිහි වා විහෙසන්තෙ පුග්ගලෙ අසුඤ්ඤානො විය අපස්සන්තො විය ව නිබ්බිකාරො භොති බන්තිවාදි විය. යථාහ –

“අහු අතීතමද්ධානං, සමණො බන්තිදිපනො;
තං බන්තියායෙව ධීතං, කාසිරාජා අජෙද්ධි”ති. (ජා. 1.4.51);

හදුකතො වා මනසි කරොති තතො උත්තරි අපරාධාභාවෙන ආයස්මා පුණ්ණත්ථෙරො විය. යථාහ සො –

“සවෙ මං, හන්තෙ, සුනාපරන්තකා මනුස්සා අක්කොසස්සන්ති පරිභාසිස්සන්ති, තත්ථ මෙ එවං හවිස්සති ‘හද්දකා වතීමෙ සුනාපරන්තකා මනුස්සා, සුහද්දකා වතීමෙ සුනාපරන්තකා මනුස්සා, යං මෙ නයිමෙ පාණිනා පහාරං දෙන්ති’”තිආදි (ම. නි. 3.396; සං. නි. 4.88).

යාය ව සමන්තාගතො ඉසීනම්පි පසංසනියො භොති. යථාහ සරහඬිගො ඉසි –

“කොඨං වධිත්වා න කදාචි සොචති,
මක්ඛප්පහානං ඉසයො වණ්ණයන්ති;
සබ්බෙසං චුත්තං ඵරුසං බමෙට්,
එතං බන්තිං උත්තමමාහු සන්තො”ති. (ජා. 2.17.64);

දෙවනානම්පි පසංසනියො භොති. යථාහ සක්කො දෙවනම්න්දො –

“යො හවෙ බලවා සන්තො, දුබ්බලස්ස තිතික්ඛති;
තමාහු පරමං බන්තිං, නිච්චං බමති දුබ්බලො”ති. (සං. නි. 1.250-251);

බුද්ධානම්පි පසංසනියො භොති. යථාහ හගවා –

“අක්කොසං වධබන්ධඤ්ච, අදුට්ඨො යො තිතික්ඛති;
බන්තිබලං බලාණිකං, තමහං බුමි බ්‍රාහ්මණ”න්ති. (ධ. ප. 399);

සා පනෙසා බන්ති එතෙසඤ්ච ඉධ වණ්ණිකානං අඤ්ඤෙසඤ්ච ගුණානං අධිගමහෙතුතො මඬිගලන්ති වෙදිතබ්බා.

සෞච්චස්සතා නාම සහධම්මිකං වුවිච්චානෙ චිත්තේපං වා තුණ්හිභාවං වා ගුණදොසචිත්තනං වා අනාපජ්ජිත්වා අතිවිය ආදරස්සව ගාරවස්සව නිවමනතස්සව පුරක්ඛන්වා සාධුති වචනකරණතා. සා සබ්බමචාරීනං සන්තිකා ඔවාදානුසාසනිජ්ජපිලාභහෙතුතො දොසජ්ජහානගුණාධිගමහෙතුතො ව මඬගලන්ති වුවිච්චති.

සමණානං දස්සනං නාම උපසම්මතකිලෙසානං භාවිතකායවච්චිත්තපඤ්ඤානං උත්තමදමථසමථසමන්නාගතානං පබ්බජිතානං උපසඩ්ධකමනුපට්ඨානානුස්සරණස්සවනදස්සනං, සබ්බම්පි ඔමකදෙසනාය දස්සනන්ති චුත්තං, තං මඬගලන්ති වෙදිතබ්බං. කස්මා? බහුපකාරත්තා. ආහ ව “දස්සනම්පහං, භික්ඛවෙ, තෙසං භික්ඛුනං බහුපකාරං වදාමි”තිආදි (ඉතිවු. 104). යතො භිතකාමෙන කුලපුත්තෙන සීලවත්තෙන භික්ඛු සරද්ධාරං සම්පත්තෙ දිස්වා යදි දෙයාධම්මො අත්ථි, යථාබලං දෙයාධම්මෙන පතිමානෙතබ්බා. යදි නත්ථි, පඤ්චපතිට්ඨිතං කත්වා වන්දිතබ්බා. තස්මිම්පි අසම්පජ්ජමානෙ අඤ්ජලිං පග්ගහෙත්වා නමස්සිතබ්බා, තස්මිම්පි අසම්පජ්ජමානෙ පසන්තචිත්තෙන පියවක්ඛුති සම්පස්සිතබ්බා. එවං දස්සනමුලකෙනපි හි පුඤ්ඤෙන අනෙකානි ජාතිසහස්සානි වක්ඛුම්හි රොගො වා දාහො වා උස්සදා වා පිළකා වා න භොන්ති, විජ්ජසන්තපඤ්චවණ්ණසස්සිරිකානි භොන්ති වක්ඛුති රතනචිමානෙ උග්ගාටිතමණිකවාටසදිසානි, සතසහස්සකප්පමත්තං දෙවෙසු ව මනුස්සෙසු ව සම්පත්තිනං ලාභී භොති. අනච්ඡරියඤ්චෙනං, යං මනුස්සහුතො සජ්ජඤ්ඤාජාතිකො සම්මා පවත්තිතෙන සමණදස්සනමයෙන පුඤ්ඤෙන එවරූපං විපාකසම්පත්තිං අනුභවෙය්‍යා, යත්ථ තිරච්ඡානගතානම්පි කෙවලං සද්ධාමත්තකෙන කතස්ස සමණදස්සනස්ස එවං විපාකසම්පත්තිං වණ්ණයන්ති.

“උලුකො මණ්ඩලක්ඛිකො, වෙදියකෙ වරදීසවාසිකො;
සුඛිතො වත කොසියො අයං, කාලුට්ඨිතං පස්සති බුද්ධවරං.

“මයි චිත්තං පසාදෙත්වා, භික්ඛුසඩ්ධසෙ අනුත්තරෙ;
කප්පානං සතසහස්සානි, දුග්ගතෙසො න ගච්ඡති.

“ස දෙවලොකා වචිත්වා, කුසලකම්මෙන වොදිතො;
භවිස්සති අනන්තඤ්ඤාණො, සොමනස්සොති විස්සුතො”ති. (ම. නි. අට්ඨ. 1.144);

කාලෙන ධම්මසාකච්ඡා නාම පදොසෙ වා පච්චුසෙ වා ද්වෙ සුත්තන්තිකා භික්ඛු අඤ්ඤමඤ්ඤං සුත්තන්තං සාකච්ඡන්ති, විනයධරා විනයං, ආභිධම්මිකා අභිධම්මං, ජාතකභාණකා ජාතකං, අට්ඨකථිකා අට්ඨකථං, ලිනුද්ධතච්චිකිච්ඡාපරෙතචිත්තවිසොධනත්ථං වා තම්හි තම්හි කාලෙ සාකච්ඡන්ති, අයං කාලෙන ධම්මසාකච්ඡා. සා ආගමබ්‍යත්තිආදිනං ගුණානං හෙතුතො මඬගලන්ති වුවිච්චති.

එවං ඉමිස්සා ගාථාය බන්ති, සෞච්චස්සතා, සමණදස්සනං, කාලෙන ධම්මසාකච්ඡාති වත්තාරි මඬගලාති චුත්තාති. මඬගලන්තස්සව නෙසං තත්ථ තත්ථ විභාවිතමෙවාති.

නිට්ඨිතා බන්ති වාති ඉමිස්සා ගාථාය අත්ථවණ්ණනා.

තපොචාතිගාථාවණ්ණනා

11. ඉදානි තපො චාති එත්ථ පාපකෙ ධම්මෙ තපතිති තපො. බ්‍රහ්මං වරියං, බ්‍රහ්මානං වා වරියං බ්‍රහ්මවරියං, සෙට්ඨවරියන්ති චුත්තං භොති. අරියසච්චානං දස්සනං අරියසච්චානදස්සනං, අරියසච්චානි දස්සනන්තිපි එකෙ, තං න සුන්දරං. නික්ඛන්තං වානතොති නිබ්බානං, සච්ඡිකරණං සච්ඡිකිරියා, නිබ්බානස්ස සච්ඡිකිරියා නිබ්බානසච්ඡිකිරියා. සෙසං චුත්තනයමෙවාති අයං පදවණ්ණනා.

අත්ථවණ්ණනා පන එවං වෙදිතබ්බා – තපො නාම අභිජ්ඣාදොමනස්සාදිනං තපනතො ඉන්ද්‍රියසංවරො , කොසජ්ජස්ස වා තපනතො වීරියං, තෙහි සමන්නාගතො පුග්ගලො ආතාපිති වුවිච්චති. ස්වායං අභිජ්ඣාදිජ්ජහානකාදිජ්ජපිලාභහෙතුතො මඬගලන්ති වෙදිතබ්බො.

බ්‍රහ්මවරියං නාම මෙටුනවිරතිසමණධම්මසාසනමග්ගානමධිවචනං. තථා හි “අබ්‍රහ්මවරියං පභාය බ්‍රහ්මචාරී භොති”ති එවමාදිසු (දී. නි. 1.194; ම. නි. 1.292) මෙටුනවිරති බ්‍රහ්මවරියන්ති වුවිච්චති. “භගවති නො, ආවුසො, බ්‍රහ්මවරියං චුස්සතිති? එවමාචුසො”ති එවමාදිසු (ම. නි. 1.257) සමණධම්මො. “න තාවාහං, පාපිම, පරිනිබ්බායිස්සාමි, යාව මෙ ඉදං බ්‍රහ්මවරියං න ඉද්ධඤ්චෙව භවිස්සති ඒතඤ්ච චිත්ථාරිකං බාහුජඤ්ඤ”න්ති එවමාදිසු (දී. නි. 2.168; සං. නි. 5.822; උදා. 51) සාසනං. “අයමෙව බො, භික්ඛු, අරියො අට්ඨඬ්ඨිකො මග්ගො බ්‍රහ්මවරියං. සෙය්‍යාටීදං, සම්මාදිට්ඨි”ති එවමාදිසු (සං. නි. 5.6) මග්ගො. ඉධ පන අරියසච්චදස්සනෙන පරතො මග්ගස්ස සඬගහිතත්තා අවසෙසං සබ්බම්පි වට්ඨති. තඤ්චෙනං උපරූපරි නානජ්ජකාරවිසෙසාධිගමහෙතුතො මඬගලන්ති වෙදිතබ්බං.

අරියසම්මාන දස්සනං නාම කුමාරපඤ්ඤෙ චුත්තානං චතුත්තං අරියසම්මානං අභිසමයවසෙන මග්ගදස්සනං, තං සංසාරදුක්ඛචිත්තිකමහෙතුතො මඬගලන්ති චුච්චති.

නිබ්බානසම්ප්පිතිරියා නාම ඉධ අරහත්තඵලං නිබ්බානන්ති අධිප්පෙනං. තම්පි හි පඤ්ඤානිවානනෙන වානසඤ්ඤිකාය තණ්හාය නික්ඛන්තන්තා නිබ්බානන්ති චුච්චති. තස්ස පත්ති වා පච්චවෙක්ඛණා වා සම්පිතිරියාති චුච්චති. ඉතරස්ස පන නිබ්බානස්ස අරියසම්මානං දස්සනෙනෙව සම්පිතිරියා සිද්ධා, තෙනෙනං ඉධ නාධිප්පෙනං. එවමෙසා නිබ්බානසම්පිතිරියා දිට්ඨධම්මිකසුඛභාරාදිහෙතුතො මඬගලන්ති වෙදිතබ්බං.

එවං ඉමිස්සා ගාථාය තපො බ්‍රහ්මචරියං, අරියසම්මානං දස්සනං, නිබ්බානසම්පිතිරියාති චත්තාරි මඬගලානි චුත්තානි. මඬගලන්තඤ්ච නෙසං තත්ථ තත්ථ විභාවිතමෙවානි.

නිට්ඨිතා තපො වානි ඉමිස්සා ගාථාය අත්ථවණ්ණනා.

චුට්ඨස්සලොකධම්මෙහිතිගාථාවණ්ණනා

12. ඉදානි චුට්ඨස්ස ලොකධම්මෙහිති එත්ථ චුට්ඨස්සාති චුප්පිතස්ස ජුප්පිතස්ස සම්පත්තස්ස. ලොකෙ ධම්මා ලොකධම්මා, යාව ලොකප්පචත්ති, තාව අනිච්ඡත්තකා ධම්මාති චුත්තං හොති. චිත්තන්ති මනො මානසං. යස්සාති නවස්ස වා මජ්ඣිමස්ස වා ථෙරස්ස වා. න කම්පනීති න චලති න වෙධති. අසොකන්ති නිස්සොකං අබ්බුල්ලසොකසල්ලං. චිරජන්ති විගතරජං විද්ධංසිතරජං. ඛෙමන්ති අභයං නිරූපද්දවං. සෙසං චුත්තනයමෙවානි අයං පදවණ්ණනා.

අත්ථවණ්ණනා පන එවං වෙදිතබ්බං – චුට්ඨස්ස ලොකධම්මෙහිති චිත්තං යස්ස න කම්පනී නාම යස්ස ලාභාලාභාදිහි අට්ඨහි ලොකධම්මෙහි චුට්ඨස්ස අප්ඤ්ඤාත්ථවස්ස චිත්තං න කම්පනී න චලති න වෙධති, තස්ස තං චිත්තං කෙනචි අකම්පනීයලොකුත්තමභාවාවහනතො මඬගලන්ති වෙදිතබ්බං.

කස්ස ව එතෙහි චුට්ඨස්ස චිත්තං න කම්පනීති? අරහතො ඛිණාසවස්ස, න අඤ්ඤස්ස කස්සචි. චුත්තඤ්ඤෙනං –

“සෙලො යථා එකග්ගෙනො, වාතෙන න සමීරති;
එවං රූපා රසා සද්දා, ගන්ධා එස්සා ව කෙචලා.

“ඉට්ඨා ධම්මා අනිට්ඨා ව, න පචෙධෙත්ති තාදිනො;
ධීතං චිත්තං විප්පමුත්තං, වයඤ්චස්සානුපස්සති”ති. (මහාව. 244);

අසොකං නාම ඛිණාසවස්සෙව චිත්තං. තඤ්ඤි ය්වායං “සොකො සොචනා සොචිතන්තං අන්තොසොකො අන්තොපරිසොකො චෙතසො පරිනිජ්ඣායිතන්ත”න්තිආදිනා (විහ. 237) නයෙන චුච්චති සොකො, තස්ස අභාවතො අසොකං. කෙචි නිබ්බානං වදන්ති, තං පුරිමපදෙන නානුසන්ධියති. යථා ව අසොකං, එවං චිරජං ඛෙමන්තිපි ඛිණාසවස්සෙව චිත්තං. තඤ්ඤි රාගදොසමොහරජානං විගතන්තා චිරජං, චතුහි ව යොගෙහි ඛෙමන්තා ඛෙමං, යතො එතං තෙන තෙනාකාරෙන තම්හි තම්හි පචත්තික්ඛණෙ ගහෙන්වා නිද්දිට්ඨවසෙන නිවිධම්පි අප්පච්ඡත්තක්ඛන්ධතාදිලොකුත්තමභාවාවහනතො ආහුනෙය්වාදිභාවාවහනතො ව මඬගලන්ති වෙදිතබ්බං.

එවං ඉමිස්සා ගාථාය අට්ඨලොකධම්මෙහිති අකම්පිතචිත්තං, අසොකචිත්තං, චිරජචිත්තං, ඛෙමචිත්තන්ති චත්තාරි මඬගලානි චුත්තානි. මඬගලන්තඤ්ච නෙසං තත්ථ තත්ථ විභාවිතමෙවානි.

නිට්ඨිතා චුට්ඨස්ස ලොකධම්මෙහිති ඉමිස්සා ගාථාය අත්ථවණ්ණනා.

එතාදිසානිතිගාථාවණ්ණනා

13. එවං භගවා අසෙවනා ව බාලානන්තිආදිහි දසහි ගාථාහි අට්ඨනිංස මහාමඬගලානි කථෙත්වා ඉදානි එතානෙව අත්තනා චුත්තමඬගලානි ථුනන්තො “එතාදිසානි කත්වානා”ති අවසානගාමමහාසී.

තස්සායමත්ථවණ්ණනා – එතාදිසානිති එතානි ඊදිසානි මයා චුත්තප්පකාරානි බාලානං අසෙවනාදිනි. කත්වානානි කත්වා. කත්වාන කත්වා කරිත්වානි හි අත්ථතො අනඤ්ඤං. සබ්බත්ථමපරාජිතානි සබ්බත්ථ ඛන්ධකිලෙසාහිසඬ්ඛාරදෙවපුත්තමාරජපහෙදෙසු චතුසු පච්චත්ථිකෙසු එකෙනාපි අපරාජිතා හුත්වා, සයමෙව තෙ චත්තාරො මාරෙ පරාජෙත්වානි චුත්තං හොති. මකාරො චෙත්ථ පදසන්ධිකරමත්තොති විඤ්ඤාතබ්බං.

සබ්බත්ථ සොන්ථි ගව්ෂන්ති ඵතාදිසානි මඬගලානි කත්වා චතුභි මාරෙහි අපරාජිතා හුත්වා සබ්බත්ථ ඉඬලොකපරලොකෙසු යානවඬිකමනාදිසු ච සොන්ථි ගව්ෂන්ති, බාලසෙවනාදිහි යෙ උප්පජ්ජෙය්‍යං ආසවා විසාතපරිලාභා, තෙසං අභාවා සොන්ථි ගව්ෂන්ති, අනුපද්දතා අනුපසට්ඨා ඛෙමිනො අප්පට්ඨයා ගව්ෂන්ති චුත්තං හොති. අනුනාසිකො චෙත්ථ ගාථාබන්ධසුබ්බත්ථං චුත්තොති වෙදිතබ්බො.

තං තෙසං මඬගලමුත්තමන්ති ඉමිනා ගාථාපදෙන භගවා දෙසනං නිට්ඨාපෙසි. කථං? ඵවං, දෙවපුත්ත, යෙ ඵතාදිසානි කරොන්ති, තෙ යස්මා සබ්බත්ථ සොන්ථි ගව්ෂන්ති, තස්මා තං බාලානං අසෙවනාදිඅට්ඨන්සව්ධම්පි තෙසං ඵතාදිසකාරකානං මඬගලමුත්තමං සෙට්ඨං පවරන්ති ගණ්භාහිති.

ඵවඤ්ච භගවතා නිට්ඨාපිතාය දෙසනාය පරියොසානෙ කොට්ඨසතසහස්සදෙවතායො අරහත්තං පාපුණ්සු, සොනාපත්තිසකදාගාමිඅනාගාමිඵලසම්පත්තානං ගණනා අසඬ්ඛෙය්‍යා අහොසි. අථ භගවා දුතියදිවසෙ ආනන්දත්ථෙරං ආමන්තෙසි – “ඉමං පන, ආනන්ද, රත්තිං අඤ්ඤතරා දෙවතා මං උපසඬිකමිත්වා මඬගලපඤ්භං පුච්ඡි, අථස්සාහං අට්ඨන්ස මඬගලානි අභාසිං, උග්ගණ්භාහි, ආනන්ද, ඉමං මඬගලපරියායං, උග්ගහෙත්වා හික්ඛු වාවෙහි”ති. ථෙරො උග්ගහෙත්වා හික්ඛු වාවෙසි. තයිදං ආවරියපරම්පරාය ආහතං යාවජ්ජතනා පවත්තති, “ඵවමිදං බ්‍රහ්මවරියං ඉද්ධඤ්චෙව චීතඤ්ච විත්ථාරිකං බාහුජඤ්ඤං පුටුභුතං යාව දෙවමනුස්සෙහි සුප්පකාසිත”න්ති වෙදිතබ්බං.

ඉදානි ඵතෙස්චෙව මඬගලෙසු ඤාණපරිවයපාටචත්ථං අයමාදිතො පභුති යොජනා – ඵවම්මෙ ඉඬලොකපරලොකලොකුත්තරසුබ්බකාමා සත්තා බාලජනසෙවනං පහාය, පණ්ඨිතෙ නිස්සාය, පුජනෙයො පුජෙත්වා, පතිරුපදෙසවාසෙන පුබ්බෙ ච කතපුඤ්ඤතාය කුසලජ්ජවත්තියං වොදියමානා අත්තානං සම්මා පණ්ඩාය, බාහුසච්චසිප්පට්ඨනෙහි අලඬිකතත්තභාවා, විනයානුරූපං සුභාසිතං භාසමානා, යාව ගිහිභාවං න විජහන්ති, තාව මාතාපිතුපට්ඨානෙන පොරාණං ඉණමුලං විසොධයමානා, පුත්තදාරසඬිගහෙන නවං ඉණමුලං පයොජයමානා, අනාකුලකම්මන්තතාය ධනධඤ්ඤාදිසම්ද්ධිං පාපුණන්තා, දානෙන හොගසාරං ධම්මවරියාය ජීවිතසාරඤ්ච ගහෙත්වා, ඤාතිසඬිගහෙන සකජනහිතං අනවජ්ජකම්මන්තතාය පරජනහිතඤ්ච කරොන්තා, පාපවිරතියා පරුපසාතං මජ්ජපානසංයමෙන අත්තුපසාතඤ්ච විචජ්ජෙත්වා, ධම්මෙසු අප්පමාදෙන කුසලපක්ඛං වඩ්ඪෙත්වා, වඩ්ඪිතකුසලතාය ගිහිබ්‍යඤ්ජනං ඔහාය පබ්බජිතභාවෙ ධීතාපි බුද්ධබුද්ධසාවකුපජ්ඣායාවරියාදිසු ගාරවෙන නිවානෙන ච චත්තසම්පදං ආරාධෙත්වා, සන්තුට්ඨියා පච්චයගෙධං පහාය, කතඤ්ඤතාය සප්පුරිසභූමියං යත්වා, ධම්මස්සවනෙන චිත්තලීනතං පහාය, බන්තියා සබ්බපරිස්සයෙ අභිභවිත්වා, සොච්චස්සතාය සනාථං අත්තානං කත්වා, සමණදස්සනෙන පටිපත්තිපයොගං පස්සන්තා, ධම්මසාකච්ඡාය කඬ්ඛාට්ඨානියෙසු ධම්මෙසු කඬ්ඛං විනොදෙත්වා, ඉන්ද්‍රියසංවරතපෙන සිලවිසුද්ධිං සමණධම්මබ්‍රහ්මවරියෙන චිත්තවිසුද්ධිං තතො පරා ච චතස්සො විසුද්ධියො සම්පාදෙන්තා , ඉමාය පටිපදාය අරියසච්චදස්සනපරියායං ඤාණදස්සනවිසුද්ධිං පත්වා අරහත්තඵලසඬ්ඛාං නිබ්බානං සච්ඡිකරොන්ති, යං සච්ඡිකරිත්වා සිනෙරුපබ්බතො විය වාතවුට්ඨිහි අට්ඨහි ලොකධම්මෙහි අවිකම්පමානචිත්තා අසොකා විරජා ඛෙමිනො හොන්ති. යෙ ච ඛෙමිනො හොන්ති, තෙ සබ්බත්ථ ඵකෙනපි අපරාජිතා හොන්ති, සබ්බත්ථ සොන්ථි ගව්ෂන්ති. තෙනාහ භගවා –

“ඵතාදිසානි කත්වාන, සබ්බත්ථමපරාජිතා;
සබ්බත්ථ සොන්ථි ගව්ෂන්ති, තං තෙසං මඬගලමුත්තම”න්ති.

පරමත්ථජොතිකාය බුද්දකපාය-අට්ඨකථාය

මඬගලසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

6. රත්නසුත්තවණ්ණනා

නික්ඛේපප්පයොජනං

ඉදානි යානිධ භුතානිතිඵලමාදිනා මභිගලසුත්තානන්තරං නික්ඛිත්තස්ස රත්නසුත්තස්ස අත්ථවණ්ණනාක්කමො අනුප්පත්තො. තස්ස ඉධ නික්ඛේපප්පයොජනං වත්වා තතො පරං සුපරිසුද්ධෙන තිත්ථෙන නදිතළාකාදීසු සලිලජ්ඣේදාගාහණමිව සුපරිසුද්ධෙන නිදානෙන ඉමස්ස සුත්තස්ස අත්ථජ්ඣේදාගාහණං දස්සෙතුං –

“යෙන චුත්තං යදා යත්ථ, යස්මා චෙනං ඉමං නයං;
පකාසෙත්වාන ඵතස්ස, කර්ස්සාමත්ථවණ්ණනං”.

තත්ථ යස්මා මභිගලසුත්තෙන අත්තරක්ඛා අකල්‍යාණකරණකල්‍යාණාකරණපච්චයානඤ්ච ආසවානං පටිඝාතො දස්සිතො, ඉමඤ්ච සුත්තං පරාරක්ඛං අමනුස්සාදිපච්චයානඤ්ච ආසවානං පටිඝාතං සාධෙති, තස්මා තදනන්තරං නික්ඛිත්තං සියාති.

ඉදං තාවස්ස ඉධ නික්ඛේපප්පයොජනං.

වෙසාලිවත්ථු

ඉදානි “යෙන චුත්තං යදා යත්ථ, යස්මා චෙන”න්ති ඵත්ථාහ “කෙන පනෙනං සුත්තං චුත්තං, කදා කත්ථ, කස්මා ච චුත්ත”න්ති. චුච්චතෙ – ඉදඤ්චි හගචතා ඵච චුත්තං, න සාවකාදිහි. තඤ්ච යදා දුඛිත්තධාදිහි උපද්දවෙහි උපද්දතාය වෙසාලියා ලිච්ඡවිහි රාජගහතො යාවිත්වා හගවා වෙසාලිං ආනිතො, තදා වෙසාලියං තෙසං උපද්දවානං පටිඝාතත්ථාය චුත්තන්ති. අයං තෙසං පඤ්භානං සඛිඛේපවිස්සජ්ජනා. විත්ථාරතො පන වෙසාලිවත්ථුතො පභූති පොරාණෙහි වණ්ණියති.

තත්‍රායං වණ්ණනා – ඛාරාණසිරඤ්ඤො කිර අග්ගමහෙසියා කුච්ඡිමිහි ගබ්භො සණ්ඨාසී, සා තං ඤත්වා රඤ්ඤො නිවෙදෙසී, රාජා ගබ්භපරිහාරං අදාසී. සා සමිමා පරිහරියමානගබ්භා ගබ්භපරිපාකකාලෙ විජායනසරං පාවිසී. පුඤ්ඤචතීනං පච්චුසසමයෙ ගබ්භචුට්ඨානං හොති. සා ච තාසං අඤ්ඤතරා, තෙන පච්චුසසමයෙ අලත්තකපටලබ්ධිවිකපුජ්ඣසදිසං මංසපෙසිං විජායී. තතො “අඤ්ඤා දෙවියො සුවණ්ණබ්බිමසදියෙ පුත්තෙ විජායන්ති, අග්ගමහෙසී මංසපෙසින්ති රඤ්ඤො පුරතො මම අවණ්ණො උප්පජ්ජෙය්‍යා”ති වින්තෙත්වා තෙන අවණ්ණහයෙන තං මංසපෙසිං ඵකස්මිං භාජනෙ පක්ඛිපිත්වා අඤ්ඤතරෙන පටිකුජ්ජිත්වා රාජමුද්දිකාය ලඤ්ඡිත්වා ගඬගාය සොතෙ පක්ඛිපාපෙසී. මනුස්සෙහි ඡඩ්ඛිතමත්තෙ දෙවතා ආරක්ඛං සංවිදහිංසු. සුවණ්ණපට්ටකඤ්චෙන්ථ ජාතිහිඬගුලකෙන “ඛාරාණසිරඤ්ඤො අග්ගමහෙසියා පජා”ති ලිඛිත්වා බන්ධිංසු. තතො තං භාජනං ඌමිහයාදිහි අනුපද්දුතං ගඬගාසොතෙන පායාසී.

තෙන ච සමයෙන අඤ්ඤතරො තාපසො ගොපාලකුලං නිස්සාය ගඬගානීරෙ විහරති. සො පාතොව ගඬගං ඔතරන්තො භාජනං ආගච්ඡන්තං දිස්වා පංසුකුලසඤ්ඤාය අග්ගමහෙසී. තතො තත්ථ තං අක්ඛරපට්ටකං රාජමුද්දිකාලඤ්ඡනඤ්ච දිස්වා මුඤ්චිත්වා තං මංසපෙසිං අද්දස , දිස්වානස්ස ඵතදහොසී “සියා ගබ්භො, තථා හිස්ස දුග්ගන්ධපුතිභාවො නත්ථී”ති. තං අස්සමං නෙත්වා සුද්ධෙ ඔකාසෙ යපෙසී. අථ අඬ්ඪමාසච්චයෙන ද්වෙ මංසපෙසියො අහෙසුං. තාපසො දිස්වා සාධුතරං යපෙසී, තතො පුන අඬ්ඪමාසච්චයෙන ඵකමෙකිස්සා පෙසියා හත්ථපාදසීසානමත්ථාය පඤ්ච පඤ්ච පිළකා උට්ඨහිංසු. තාපසො දිස්වා පුන සාධුතරං යපෙසී. අථ අඬ්ඪමාසච්චයෙන ඵකා මංසපෙසී සුවණ්ණබ්බිමසදියො දාරකො, ඵකා දාරිකා අහොසී. තෙසු තාපසස්ස පුත්තසීනෙහො උප්පජ්ජී. අඬ්ඪථිකතො වස්ස ඛීරං නිබ්බන්ති. තතො පභූති ව ඛීරහත්තං ලහති, සො හත්තං භුඤ්ඡිත්වා ඛීරං දාරකානං මුඛෙ ආසිඤ්චති. තෙසං යං යං උදරං පට්ඨං, තං සබ්බං මණ්ණාපනගතං විය දිස්සති. ඵච ලිච්ඡවී අහෙසුං. අපරෙ පනාහු “සිබ්බෙන්වා යපිතා විය නෙසං අඤ්ඤමඤ්ඤං ලීනා ඡවි අහොසී”ති. ඵච තෙ නිච්ඡවිතාය වා ලීනච්ඡවිතාය වා ලිච්ඡවීහි පඤ්ඤායිංසු.

තාපසො දාරකෙ පොසෙන්තො උස්සුරෙ ගාමං පිණ්ඩාය පටිසති, අනිදිවා පටික්කමති. තස්ස තං බ්‍යාපාරං ඤත්වා ගොපාලකා ආහංසු, “හන්තෙ, පබ්බජිතානං දාරකපොසනං පලිබොධො, අමිහාකං දාරකෙ දෙථ, මයං පොසෙස්සාම, තුමිහෙ අත්තනො කමිමං කරොථා”ති. තාපසො “සාධු”ති පටිස්සුණි. ගොපාලකා දුතියදිවසෙ මග්ගං සමං කත්වා පුජ්චෙහි ඔකිරිත්වා ධජපටාකං උස්සාපෙන්වා තුරියෙහි වජ්ජමානෙහි අස්සමං ආගතා. තාපසො “මහාපුඤ්ඤා දාරකා, අප්පමාදෙන වඬ්ඪෙථ, වඬ්ඪෙත්වා ච අඤ්ඤමඤ්ඤං ආවාහවිවාහං කරොථ, පඤ්චගොරසෙන රාජානං තොසෙත්වා භූමිභාගං ගහෙන්වා නගරං මාපෙථ, තත්ථ කුමාරං අහිස්ඤ්චථා”ති වත්වා දාරකෙ අදාසී. තෙ “සාධු”ති පටිස්සුණිත්වා දාරකෙ නෙත්වා පොසෙසුං.

දාරකා වුඩ්සීමන්වාය කිළින්තා විවාදටියානෙසු අඤ්ඤෙ ගොපාලදාරකෙ හත්ථෙන්නපි පාදෙනපි පහරන්ති, තෙ රොදන්ති. “කිස්ස රොදපා”ති ව මාතාපිතුහි චුත්තා “ඉමෙ නිම්මාතාපිතිකා තාපසපොසිතා අම්භෙ අතීව පහරන්ති”ති වදන්ති. තතො තෙසං මාතාපිතරො “ඉමෙ දාරකා අඤ්ඤෙ දාරකෙ විහෙයෙන්නි දුක්ඛාපෙන්නි, න ඉමෙ සඬගහෙනබ්බා, වජ්ජිතබ්බා ඉමෙ”ති ආහංසු. තතො පහුති කිර සො පදෙසො “වජ්ජි”ති වුවිවති, තියොජනසතං පරිමාණෙන. අථ තං පදෙසං ගොපාලකා රාජානං තොසෙත්වා අග්ගහෙසුං. තත්ථෙව නගරං මාපෙත්වා සොළසවස්සුද්දෙසිකං කුමාරං අභිසිඤ්චිත්වා රාජානං අකංසු. තාය වස්ස දාරිකාය සද්ධිං වාරොයාං කත්වා කතිකං අකංසු “න බාහිරතො දාරිකා ආනෙනබ්බා, ඉතො දාරිකා න කස්සවි දාතබ්බා”ති. තෙසං පයමසංවාසෙන ද්වෙ දාරකා ජාතා ධිතා ව පුත්තො ව, එවං සොළසක්ඛත්තුං ද්වෙ ද්වෙ ජාතා. තතො තෙසං දාරකානං යථාක්කමං වඩ්ඪන්තානං ආරාමුය්‍යානනිවාසටියානපරිවාරසම්පත්තිං ගහෙතුං අප්පහොන්තං තං නගරං තික්ඛත්තුං ගාවුතන්තරෙන ගාවුතන්තරෙන පාකාරෙන පරික්ඛිපිංසු, තස්ස පුනප්පුනං විසාලිකත්තා වෙසාලිත්ථෙව නාමං ජාතං. ඉදං වෙසාලිවත්ථු.

හගවතො නිමන්තනං

අයං පන වෙසාලි හගවතො උප්පන්නකාලෙ ඉද්ධා වෙසුල්ලප්පන්නා අහොසි. තත්ථ හි රාජුනංයෙව සත්ත සහස්සානි සත්ත සතානි සත්ත ව රාජානො අහෙසුං. තථා යුවරාජසෙනාපතිහණ්ඩාගාරිකප්පහුතීනං . යථාහ –

“තෙන ඛො පන සමයෙන වෙසාලි ඉද්ධා වෙව හොති ඒතා ව බහුජනා ආකිණ්ණමනුස්සා සුභික්ඛා ව, සත්ත ව පාසාදසහස්සානි සත්ත ව පාසාදසතානි සත්ත ව පාසාදා, සත්ත ව කුටාගාරසහස්සානි සත්ත ව කුටාගාරසතානි සත්ත ව කුටාගාරානි, සත්ත ව ආරාමසහස්සානි සත්ත ව ආරාමසතානි සත්ත ව ආරාමා, සත්ත ව පොක්ඛරණ්ණසහස්සානි සත්ත ව පොක්ඛරණ්ණසතානි සත්ත ව පොක්ඛරණ්ණයො”ති (මහාව. 326).

සා අපරෙන සමයෙන දුබ්භික්ඛා අහොසි දුබ්බට්ඨිකා දුස්සස්සා. පයමං දුග්ගතමනුස්සා මරන්ති , තෙ බභිද්ධා ඡඩ්ඛෙත්ති. මතමනුස්සානං කුණපගන්ධෙන අමනුස්සා නගරං පටිසිංසු, තතො බහුතරා මරන්ති. තාය පටිකුලතාය සත්තානං අභිවාතරොගො උප්පජ්ජි. ඉති තීඨි දුබ්භික්ඛඅමනුස්සරොගහයෙහි උපද්දුතා වෙසාලිනගරවාසිනො උපසඬකමිත්වා රාජානං ආහංසු, “මහාරාජ, ඉමස්මිං නගරෙ තිවිධං භයමුප්පන්නං, ඉතො පුබ්බෙ යාව සත්තමා රාජකුලපරිවට්ඨා එවරුපං අනුප්පන්නපුබ්බං, තුම්භාකං මඤ්ඤෙ අධම්මිකත්තෙන තං එතරහි උප්පන්න”න්ති. රාජා සබ්බෙ සන්ථාගාරෙ සන්නිපාතාපෙත්වා “මය්හං අධම්මිකභාවං විචිනපා”ති ආහ. තෙ සබ්බං පවෙණිං විචින්නා න කිඤ්චි අද්දසංසු.

තතො රඤ්ඤො දොසමදිස්වා “ඉදං භයං අම්භාකං කථං වූපසමෙය්‍යා”ති වින්තෙසුං. තත්ථ එකච්චෙ ඡ සන්ථාරෙ අපදිසිංසු “එතෙහි ඔක්කන්තමත්තෙ වූපසමෙස්සති”ති. එකච්චෙ ආහංසු – “බුද්ධො කිර ලොකෙ උප්පන්නො, සො හගවා සබ්බසත්තහිතාය ධම්මං දෙසෙති මහිද්ධිකො මහානුභාවො, තෙන ඔක්කන්තමත්තෙ සබ්බභයානි වූපසමෙය්‍ය”න්ති. තෙන තෙ අත්තමනා හුත්වා “කහං පන සො හගවා එතරහි විහරති, අම්භෙහි පෙසිතො න ආගච්ඡෙය්‍යා”ති ආහංසු. අථාපරෙ ආහංසු – “බුද්ධා නාම අනුකම්පකා, කිස්ස නාගච්ඡෙය්‍යං, සො පන හගවා එතරහි රාජගහෙ විහරති, රාජා බිම්බිසාරො තං උපට්ඨහති, සො ආගන්තුං න දදෙය්‍යා”ති. “තෙන හි රාජානං සඤ්ඤාපෙත්වා ආනෙය්‍යාමා”ති ද්වෙ ලිච්ඡවිරාජානො මහතා බලකායෙන පහුතං පණ්ණාකාරං දත්වා රඤ්ඤො සන්නිකං පෙසිංසු “බිම්බිසාරං සඤ්ඤාපෙත්වා හගවන්තං ආනෙපා”ති. තෙ ගන්ත්වා රඤ්ඤො පණ්ණාකාරං දත්වා තං පවත්ති නිවෙදෙත්වා, “මහාරාජ, හගවන්තං අම්භාකං නගරං පෙසෙහි”ති ආහංසු. රාජා න සම්පට්ච්ඡි, “තුම්භෙයෙව ජානාපා”ති ආහ. තෙ හගවන්තං උපසඬකමිත්වා වන්දිත්වා එවමාහංසු – “හන්තෙ, අම්භාකං නගරෙ තීණි භයානි උප්පන්නානි, සවෙ හගවා ආගච්ඡෙය්‍ය, සොත්ථි නො හවෙය්‍යා”ති. හගවා ආවජ්ජෙත්වා “වෙසාලියං රතනසුත්තෙ වුත්තෙ සා රක්ඛා කොට්ඨසතසහස්සං වක්කවාළානං එරිස්සති, සුත්තපරියොසානෙ වතුරාසිතියා පාණසහස්සානං ධම්මාභිසමයො භවිස්සති”ති අධිවාසෙසි. අථ රාජා බිම්බිසාරො හගවතො අධිවාසනං සුත්වා “හගවතා වෙසාලිගමනං අධිවාසිත”න්ති නගරෙ සොසනං කාරාපෙත්වා හගවන්තං උපසඬකමිත්වා ආහ – “කිං, හන්තෙ, සම්පට්ච්ඡථ වෙසාලිගමන”න්ති? ආම, මහාරාජාති. තෙන හි, හන්තෙ, තාව ආගමෙථ, යාව මග්ගං පටියාදෙමිති.

අථ ඛො රාජා බිම්බිසාරො රාජගහස්ස ව ගඬිගාය ව අන්තරා පඤ්චයොජනභූමිං සමං කත්වා යොජනෙ යොජනෙ විහාරං මාපෙත්වා හගවතො ගමනකාලං පටිවෙදෙසි. හගවා පඤ්චහි භික්ඛුසතෙහි පරිවුතො පායාසි. රාජා පඤ්චයොජනං මග්ගං පඤ්චවණ්ණෙහි පුප්ථෙහි ජාණුමත්තං ඔකිරාපෙත්වා ධජපටාකපුණ්ණසටකදලිආදීනි උස්සාපෙත්වා හගවතො ද්වෙ සෙනවින්නානි එකමෙකස්ස ව භික්ඛුස්ස එකමෙකං උක්ඛිපාපෙත්වා සද්ධිං අත්තනො පරිවාරෙන පුප්ථගන්ධාදිහි පූජං කරොන්නො එකෙකස්මිං විහාරෙ හගවන්තං වසාපෙත්වා මහාදානානි දත්වා පඤ්චහි දිවසෙහි ගඬිගාතීරං නෙසි. තත්ථ සබ්බාලඬකාරෙහි නාවං අලඬකරොන්නො වෙසාලිකානං සාසනං පෙසෙසි “ආගතො හගවා, මග්ගං පටියාදෙත්වා සබ්බෙ හගවතො පටිවුග්ගමනං කරොපා”ති. තෙ “දිගුණං පූජං කරිස්සාමා”ති වෙසාලියා ව ගඬිගාය ව අන්තරා තියොජනභූමිං සමං කත්වා හගවතො වත්තාරි එකමෙකස්ස ව භික්ඛුස්ස ද්වෙ ද්වෙ සෙනවින්නානි සප්පෙත්වා පූජං කුරුමානා ගඬිගාතීරං ආගන්ත්වා අට්ඨංසු.

අප බිම්බිසාරො ද්වෙ නාවායො සඬ්ඝටෙත්වා මණ්ඩපං කත්වා පූජ්ඵදාමාදිහි අලඬ්කරිත්වා තත්ථ සබ්බරතනමයං බුද්ධාසනං පඤ්ඤපෙසි, හගවා තත්ථ නිසිදි. පඤ්ච සතා භික්ඛුපි නාවං ආරුහිත්වා යථානුරූපං නිසිදිංසු. රාජා හගවන්තං අනුගච්ඡන්තො ගලප්පමාණං උදකං ඔගාහෙත්වා “යාව, හන්තෙ, හගවා ආගච්ඡති, තාවාහං ඉධෙව ගඬ්ගානීරෙ වසිස්සාමි”ති වත්වා නිවත්තො. උපරි දෙවතා යාව අකනිට්ඨභවනා පූජං අකංසු. හෙට්ඨාගඬ්ගානිවාසිනො කම්බලස්සතරාදයො නාගරාජානො පූජං අකංසු. එවං මහනියා පූජාය හගවා යොජනමත්තං අද්ධානං ගඬ්ගාය ගන්ත්වා වෙසාලිකානං සීමන්තරං පච්චියො.

තතො ලිච්ඡවිරාජානො බිම්බිසාරෙන කතපූජාය දිගුණං කරොන්තා ගලප්පමාණෙ උදකෙ හගවන්තං පච්චුග්ගච්ඡංසු. තෙනෙව බණෙන තෙන මුහුත්තෙන විජ්ජුප්පභාවිනද්ධන්ධකාරවිසට්ඨකුටො ගළගළායන්තො වතුසු දිසාසු මහාමෙසො චුට්ඨාසි. අප් හගවතා පඨමපාදෙ ගඬ්ගානීරෙ නික්ඛිත්තමත්තෙ පොක්ඛරවස්සං වස්සි. යෙ තෙමෙතුකාමා, තෙ එව තෙමෙත්ති, අතෙමෙතුකාමා න තෙමෙත්ති. සබ්බත්ථ ජාණුමත්තං ඌරුමත්තං කට්ටමත්තං ගලප්පමාණං උදකං වහති, සබ්බකුණපාති උදකෙන ගඬ්ගං පවෙසිතාති, පරිසුද්ධො භූමිභාගො අහොසි.

ලිච්ඡවිරාජානො හගවන්තං අන්තරා යොජනෙ යොජනෙ වාසාපෙත්වා මහාදානාති දත්වා තීහි දිවසෙහි දිගුණං පූජං කරොන්තා වෙසාලිං නයිංසු. වෙසාලිං සම්පත්තෙ හගවති සක්කො දෙවානම්න්දො දෙවසඬ්ඝපුරක්ඛනො ආගච්ඡී. මහෙසක්ඛානං දෙවතානං සන්තිපාතෙන අමනුස්සා යෙභුයොන පලායිංසු. හගවා නගරද්වාරෙ යත්වා ආනන්දන්දරො ආමන්තෙසි – “ඉමං, ආනන්ද, රතනසුත්තං උග්ගහෙත්වා බලිකම්මුපකරණාති ගහෙත්වා ලිච්ඡවිරාජකුමාරෙහි සද්ධිං වෙසාලියා තිපාකාරන්තරෙ විවරන්තො පරිත්තං කරොති”ති රතනසුත්තං අභාසි. “එවං කෙන පනෙතං සුත්තං චුත්තං, කදා, කත්ථ, කස්මා ච චුත්ත”න්ති එතෙසං පඤ්භානං විස්සජ්ජනා විත්ථාරෙන වෙසාලිවත්ථුතො පභුති පොරාණෙහි වණ්ණියති.

එවං හගවතො වෙසාලිං අනුප්පත්තදිවසෙයෙව වෙසාලිනගරද්වාරෙ තෙසං උපද්දවානං පටිසාතත්ථාය චුත්තමිදං රතනසුත්තං උග්ගහෙත්වා ආයස්මා ආනන්දො පරිත්තත්ථාය භාසමානො හගවතො පත්තෙන උදකමාදාය සබ්බනගරං අබ්භුක්කිරන්තො අනුච්චරි. යං කිඤ්චිති චුත්තමත්තෙ එව ථෙරෙන යෙ පුබ්බෙ අපලාතා සඬ්ඝකාරකුට්ඨිත්තිප්පදෙසාදිනිස්සිතා අමනුස්සා, තෙ වතුහි ද්වාරෙහි පලායිංසු, ද්වාරාති අනොකාසාති අහෙසුං. තතො එකච්චෙ ද්වාරෙසු ඔකාසං අලභමානා පාකාරං භින්දිත්වා පලාතා. අමනුස්සෙසු ගතමත්තෙසු මනුස්සානං ගත්තෙසු රොගො වූපසන්තො. තෙ නික්ඛමිත්වා සබ්බපූජ්ඵගන්ධාදිහි ථෙරං පූජෙසුං. මහාජනො නගරමජ්ඣෙකං සන්ථාගාරං සබ්බගන්ධෙහි ලිම්පිත්වා විතානං කත්වා සබ්බාලඬ්කාරෙහි අලඬ්කරිත්වා තත්ථ බුද්ධාසනං පඤ්ඤපෙත්වා හගවන්තං ආනෙසි.

හගවා සන්ථාගාරං පටිසිත්වා පඤ්ඤත්තෙ ආසනෙ නිසිදි. භික්ඛුසඬ්ඝොපි බො රාජානො මනුස්සා ච පතිරූපෙ පතිරූපෙ ආසනෙ නිසිදිංසු. සක්කොපි දෙවානම්න්දො ද්විසු දෙවලොකෙසු දෙවපරිසාය සද්ධිං උපනිසිදි අඤ්ඤෙ ච දෙවා, ආනන්දන්දරොපි සබ්බං වෙසාලිං අනුච්චරන්තො රක්ඛං කත්වා වෙසාලිනගරවාසීහි සද්ධිං ආගන්ත්වා එකමත්තං නිසිදි. තත්ථ හගවා සබ්බෙසං තදෙව රතනසුත්තං අභාසිති.

එත්තාවතා ච යා “යෙන චුත්තං යදා යන්ථ, යස්මා වෙනං ඉමං නයං. පකාසෙත්වානා”ති මානිකා නික්ඛිත්තා, සා සබ්බජ්ජකාරෙන විත්ථාරිතා හොති.

යානිධානිගාථාවණ්ණනා

1. ඉදානි “එතස්ස කරිස්සාමත්ථවණ්ණනා”න්ති චුත්තත්තා අත්ථවණ්ණනා ආරබ්භතෙ. අපරෙ පන වදන්ති “ආදිනො පඤ්ඤෙව ගාථා හගවතා චුත්තා, සෙසා පරිත්තකරණසමයෙ ආනන්දන්දරොරො”ති. යථා වා තථා වා හොතු, කිං නො ඉමාය පරික්ඛාය, සබ්බථාපි එතස්ස රතනසුත්තස්ස කරිස්සාමත්ථවණ්ණනං.

යානිධ භූතානීති පඨමගාථා. තත්ථ යානිති යාදිසාති අප්පෙසක්ඛානි වා මහෙසක්ඛානි වා. ඉධානි ඉමස්මිං පදෙසෙ, තස්මිං බණෙ සන්තිපාතට්ඨානං සන්ධායාහ. භූතානීති කිඤ්චාපි භූතසද්දො “භූතස්මිං පාවිත්තිය”න්ති එවමාදිසු (පාවි. 69) විජ්ජමානෙ. “භූතමිදන්ති, භික්ඛවෙ, සමනුපස්සථා”ති එවමාදිසු (ම. නි. 1.401) බන්ධපඤ්චකෙ. “වත්තාරො බො, භික්ඛු, මහාභූතා හෙතු”ති එවමාදිසු (ම. නි. 3.86) වතුබ්බිධෙ පට්ඨිධාන්වාදිරූපෙ. “යො ච කාලසසො භූතො”ති එවමාදිසු (ජා. 1.2.190) බිණාසවෙ. “සබ්බෙව නික්ඛිප්පිසන්ති, භූතා ලොකෙ සමුස්සය”න්ති එවමාදිසු (දි. නි. 2.220) සබ්බසත්තෙ. “භූතගාමපාතබ්බාතායා”ති එවමාදිසු (පාවි. 90) රුක්ඛාදිකෙ. “භූතං භූතතො සඤ්ජානාති”ති එවමාදිසු (ම. නි. 1.3) වාතුමහාරාජිකානං හෙට්ඨා සත්තනිකායං උපාදාය වත්තති. ඉධ පන අවිසෙසතො අමනුස්සෙසු දට්ඨබ්බො.

සමාගතානීති සන්තිපතිතානි. භූමිමානීති භූමියං නිබ්බත්තානි. වා-ඉති විකප්පනෙ. තෙන යානිධ භූමිමානි වා භූතානි සමාගතානීති ඉමමෙකං විකප්පං කත්වා පුන දුතියවිකප්පං කාතුං “යානි ච අන්තලික්ඛෙ”ති ආහ. අන්තලික්ඛෙ වා යානි භූතානි නිබ්බත්තානි, තානි සබ්බාති ඉධ සමාගතානීති අත්ථො. එත්ථ ච යාමතො යාව අකනිට්ඨං, තාව නිබ්බත්තානි භූතානි ආකාසෙ පාතුභූතවිමානෙසු නිබ්බත්තත්තා “අන්තලික්ඛෙ භූතානී”ති වෙදිතබ්බානි. තතො

හෙට්ටා සිනෙරුනො පහති යාව භූමිය රුක්බලනාදීසු අධිවත්ථානි පථවියඤ්ච නිබ්බත්තානි භූතානි, තානි සබ්බානි භූමිය භූමිපට්ඨද්ධෙසු ව රුක්බලනාපබ්බතාදීසු නිබ්බත්තත්තා “භූමිමානි භූතානි”නි වෙදිතබ්බානි.

එවං භගවා සබ්බානෙව අමනුස්සභූතානි “භූමිමානි වා යානි ව අන්තලික්ඛෙ”නි ද්විති පදෙහි විකප්පෙත්වා පුන එකෙන පදෙන පරිග්ගහෙත්වා දස්සෙතුං “සබ්බෙව භූතා සුමනා භවන්තු”නි ආහ. සබ්බෙති අනවසෙසා. එවානි අවධාරණෙ, එකමිපි අනපනෙත්වානි අධිප්පායො. භූතානි අමනුස්සා. සුමනා භවන්තුනි සුඛිතමනා පිතිසොමනස්සජාතා භවන්තු. අපොපිති කිච්චන්තරසන්තියොජනත්ථං වාකොපාදානෙ නිපාතද්වයං. සක්කච්ච සුඤ්ඤානු භාසිතන්ති අට්ඨිං කත්වා මනසිකත්වා සබ්බං වෙනසා සමන්තාහරිත්වා දිබ්බසම්පත්තිලොකුත්තරසුඛාවහං මම දෙසනං සුඤ්ඤානු.

එවමෙත්ථ භගවා “යානිධ භූතානි සමාගතානි”නි අනියමිතවචනෙන භූතානි පරිග්ගහෙත්වා පුන “භූමිමානි වා යානි ව අන්තලික්ඛෙ”නි ද්විතීය විකප්පෙත්වා තතො “සබ්බෙව භූතා”නි පුන එකප්ඤ්ඤා කත්වා “සුමනා භවන්තු”නි ඉමිනා වචනෙන ආසයසම්පත්තියං නියොජෙත්තො “සක්කච්ච සුඤ්ඤානු භාසිත”න්ති පයොගසම්පත්තියං, තථා යොනිසොමනසිකාරසම්පත්තියං පරතොසොසසම්පත්තියඤ්ච, තථා අත්තසම්මාපණිධිසප්පුරිසුපනිස්සයසම්පත්තිසු සමාධිපඤ්ඤාහෙතුසම්පත්තිසු ව නියොජෙත්තො ගාථං සමාපෙසි.

තස්මා හිතිගාථාවණ්ණනා

2. තස්මා හි භූතානි දුතියගාථා. තත්ථ තස්මානි කාරණවචනං. භූතානි ආමන්තනවචනං. නිසාමෙථානි සුඤ්ඤාප. සබ්බෙති අනවසෙසා. කිං චුත්තං හොති? යස්මා තුම්හෙ දිබ්බට්ඨානානි තත්ථ උපහොගපරිභොගසම්පදඤ්ච පහාය ධම්මස්සවනත්ථං ඉධ සමාගතා, න නටනච්චනාදිදස්සනත්ථං, තස්මා හි භූතා නිසාමෙථ සබ්බෙති. අථ වා “සුමනා භවන්තු, සක්කච්ච සුඤ්ඤානු”නි වචනෙන තෙසං සුමනභාවං සක්කච්චං සොතුකමාතඤ්ච දිස්වා ආහ “යස්මා තුම්හෙ සුමනභාවෙන අත්තසම්මාපණිධියොනිසොමනසිකාරාසයසුද්ධිති සක්කච්චං සොතුකමාතාය සප්පුරිසුපනිස්සයපරතොසොසපදට්ඨානතො පයොගසුද්ධිති ව යුත්තා, තස්මා හි භූතා නිසාමෙථ සබ්බෙ”නි. අථ වා යං පුරිමගාථාය අන්තෙ “භාසිත”න්ති චුත්තං, තං කාරණභාවෙන අපදිසන්තො ආහ “යස්මා මම භාසිතං නාම අනිදුල්ලභං අට්ඨක්ඛණපරිවජ්ජිතස්ස ඛණස්ස දුල්ලභත්තා, අනෙකානිසංසඤ්ච පඤ්ඤාකරුණාගුණෙන පවත්තත්තා, තඤ්චාහං චන්තුකාමො ‘සුඤ්ඤානු භාසිත’න්ති අවොචං, තස්මා හි භූතා නිසාමෙථ සබ්බෙ”නි. ඉදං ඉමිනා ගාථාපදෙන චුත්තං හොති.

එවමෙන කාරණං නිරොපෙත්තො අත්තනො භාසිතනිසාමනෙ නියොජෙත්වා නිසාමෙතබ්බං චන්තුමාරද්ධො “මෙත්තං කරොථ මානුසියා පජායා”නි. තස්සත්ථො – යායං තීහි උපද්දවෙහි උපද්දනා මානුසී පජා, තස්සා මානුසියා පජාය මෙත්තං මිත්තභාවං හිතජ්ඣාසයතං පච්චුපට්ඨපෙථානි. කෙච්ච පන “මානුසිකං පජ”න්ති පඨන්ති, තං භූමිමත්ථාසම්භවා න යුජ්ජති. යම්පි අඤ්ඤෙ අත්ථං චණ්ණයන්ති, සොපි න යුජ්ජති. අධිප්පායො පනෙත්ථ – නාහං බුද්ධොති ඉස්සරියබලෙන වදාමි, අපි තු යං තුම්හාකඤ්ච ඉමිස්සා ව මානුසියා පජාය හිතත්ථං වදාමි “මෙත්තං කරොථ මානුසියා පජායා”නි. එත්ථ ව –

“යෙ සත්තසණ්ඨං පථවිං විජෙත්වා,
රාජිසයො යජමානානුපරියගා;
අස්සමෙධං පුරිසමෙධං,
සම්මාපාසං වාජපෙයාං නිරග්ගලං.

“මෙත්තස්ස චිත්තස්ස සුභාවිතස්ස,
කලමිපි තෙ නානුභවන්ති සොළසිං;
එකමිපි වෙ පාණමදුට්ඨවිත්තො,
මෙත්තායති කුසලො තෙන හොති.

“සබ්බෙ ව පාණෙ මනසානුකම්පී, පහුතමරියො පකරොති පුඤ්ඤ”න්ති. (ඉතිවු. 27; අ. නි. 8.1) –

එවමාදීනං සුත්තානං එකාදසානිසංසානඤ්ච වසෙන යෙ මෙත්තං කරොන්ති, එතෙසං මෙත්තා හිතානි වෙදිතබ්බා.

“දෙවනානුකම්පිතො පොසො, සදා භද්‍රානි පස්සති”නි. (උදා. 76; මහාව. 286) –

එවමාදීනං සුත්තානං වසෙන යෙසු කයිරති, තෙසම්පි හිතානි වෙදිතබ්බා.

එවං උභයෙසම්පි හිතභාවං දස්සෙත්තො “මෙත්තං කරොථ මානුසියා”නි චත්වා ඉදානි උපකාරම්පි දස්සෙත්තො ආහ “දිවා ව රත්තො ව හරන්ති යෙ බලිං, තස්මා හි නෙ රක්ඛථ අප්පමන්තා”නි. තස්සත්ථො – යෙ මනුස්සා චිත්තකම්මකට්ඨකම්මාදිහිපි දෙවතා කත්වා චෙතියරුක්ඛාදීනි ව උපසඬකම්ත්වා දෙවතා උද්දිස්ස දිවා බලිං කරොන්ති, කාලපක්ඛාදීසු ව රත්තිං බලිං කරොන්ති, සලාකහත්තාදීනි වා දත්වා ආරක්ඛදෙවතා උපාදාය යාව

බ්‍රහ්මදෙවතානං පත්තිදානනියානනෙන දිවා බලිං කරොන්ති, ඡත්තාරොපනදිපමාලාය සබ්බරත්තිකධම්මස්සවනාදීනි කාරාපෙත්වා පත්තිදානනියානනෙන ව රත්තිං බලිං කරොන්ති, තෙ කථං න රක්ඛිතබ්බා? යනො ඵලං දිවා ව රත්තො ව තුම්භෙ උද්දිස්ස කරොන්ති යෙ බලිං, තස්මා හි තෙ රක්ඛං; තස්මා බලිකම්මකරණාපි තෙ මනුස්සෙ රක්ඛං ගොපයං, අහිං තෙසං අපනෙට්, හිං උපනෙට් අප්පමත්තා හුත්වා තං කතඤ්ඤාභාවං හදයෙ කත්වා නිව්වමනුස්සරත්තාති.

යංකිඤ්චිතිගාථාවණ්ණනා

3. ඵලං දෙවතාසු මනුස්සානං උපකාරකභාවං දස්සෙත්වා තෙසං උපද්දවවුපසමනත්ථං බුද්ධාදිගුණප්පකාසනෙන ව දෙවමනුස්සානං ධම්මස්සවනත්ථං “යංකිඤ්චි චිත්ත”න්තිආදිනා නයෙන සච්චවචනං පසුඤ්ඡිතුමාරද්ධො. තත්ථ යංකිඤ්චිති අනියම්තවසෙන අනවසෙසං පරියාදියති යංකිඤ්චි තත්ථ තත්ථ වොභාරුපගං. චිත්තන්ති ධනං. තඤ්චි චිත්තිං ජනෙති චිත්තං. ඉධ වාති මනුස්සලොකං නිද්දිසති. හුරං වාති තතො පරං අවසෙසලොකං, තෙන ව ය්පෙත්වා මනුස්සෙ සබ්බලොකග්ගහණෙ පත්තෙ “සග්ගෙසු වා”ති පරතො චුත්තත්තා ය්පෙත්වා මනුස්සෙ ව සග්ගෙ ව අවසෙසානං නාගසුපණ්ණාදිනං ගහණං වෙදිතබ්බං.

ඵලං ඉමෙහි ද්විති පදෙහි යං මනුස්සානං වොභාරුපගං අලඬිකාරපරිභොගූපගඤ්ච ජාතරූපරජනමුත්තාමණිවෙච්චියපවාලලොභිතඬිකමසාරගල්ලාදිකං, යඤ්ච මුත්තාමණිවාලකත්ථතාය භූමියා රතනමයවිමානෙසු අනෙකයොජනසතචිත්තතෙසු භවනෙසු උප්පන්නානං නාගසුපණ්ණාදිනං චිත්තං, තං නිද්දිට්ඨං හොති. සග්ගෙසු වාති කාමාවචරරූපාවචරදෙවලොකෙසු. තෙ හි සොභනෙන කම්මෙන අජියත්තිති සග්ගා. සුචුද්ධ අග්ගාතිපි සග්ගා. යන්ති යං සසාමිකං වා අසාමිකං වා. රතනන්ති රතිං නයති වහති ජනයති වඩ්ඪෙතිති රතනං. යංකිඤ්චි චිත්තිකතං මහග්ගං අතුලං දුල්ලභදස්සනං අනොමසත්තපරිභොගඤ්ච, තස්සෙතං අධිවචනං. යථාහ –

“චිත්තිකතං මහග්ගඤ්ච, අතුලං දුල්ලභදස්සනං;
අනොමසත්තපරිභොගං, රතනං තෙන චුච්චති”ති.

පණිකන්ති උත්තමං සෙට්ඨං අතප්පකං. ඵලං ඉමිනා ගාථාපදෙන යං සග්ගෙසු අනෙකයොජනසතප්පමාණසබ්බරතනමයවිමානසුධම්මවෙජයන්තප්පභූතීසු සසාමිකං, යඤ්ච බුද්ධුප්පාදවිරහෙන අපායමෙව පරිපුරෙත්තෙසු සත්තෙසු සුඤ්ඤවිමානප්පට්ඨද්ධං අසාමිකං, යං වා පනඤ්ඤම්පි පට්ඨිමහාසමුද්දතිමචන්තාදිනිස්සිතමසාමිකං රතනං, තං නිද්දිට්ඨං හොති.

න නො සමං අත්ථි තථාගතෙනාති න-ඉති පටිසෙධෙ. නො-ඉති අවධාරණෙ. සමන්ති තුල්‍යං. අත්ථිති විජ්ජති. තථාගතෙනාති බුද්ධෙන. කිං චුත්තං හොති? යං ඵලං චිත්තඤ්ච රතනඤ්ච පකාසිතං, ඵත්ථ ඵකම්පි බුද්ධරතනෙන සදිසං රතනං නෙවත්ථි. යම්පි හි තං චිත්තිකතට්ඨෙන රතනං, සෙය්‍යාට්ඨං – රඤ්ඤො වක්කවත්තිස්ස වක්කරතනං මණිරතනඤ්ච, යම්හි උප්පන්නෙ මහාජනො න අඤ්ඤත්ථ චිත්තිකාරං කරොති, න කොචි පුප්ඵගන්ධාදීනි ගහෙත්වා යක්ඛට්ඨානං වා භූතට්ඨානං වා ගච්ඡති, සබ්බොසි ජනො වක්කරතනමණිරතනමෙව චිත්තිකාරං කරොති පුප්ඵති, තං වරං පත්ථෙති, පත්ථිතපත්ථිතඤ්චස්ස ඵකච්චං සම්ප්ඤ්ඤාති, තම්පි රතනං බුද්ධරතනෙන සමං නත්ථි. යදි හි චිත්තිකතට්ඨෙන රතනං, තථාගතොව රතනං. තථාගතෙ හි උප්පන්නෙ යෙ කෙචි මහෙසක්ඛා දෙවමනුස්සා න තෙ අඤ්ඤත්‍ර චිත්තිකාරං කරොන්ති, න කඤ්චි අඤ්ඤං පුප්පන්ති. තථා හි බ්‍රහ්මා සහම්පති සිනෙරුමත්තෙන රතනදාමෙන තථාගතං පුප්පෙසි, යථාබලඤ්ච අඤ්ඤෙ දෙවා මනුස්සා ව බිම්බිසාරකොසලරාජඅනාඨපිණ්ඩකාදයො. පරිනිබ්බුතම්පි භගවන්තං උද්දිස්ස ඡන්තචුතිකොට්ඨනං විස්සජ්ජෙත්වා අසොකමහාරාජා සකලජම්බුදීපෙ වතුරාසිති විහාරසහස්සානි පතිට්ඨාපෙසි, කො පන වාදො අඤ්ඤෙසං චිත්තිකාරානං. අපිව කස්සඤ්ඤස්ස පරිනිබ්බුතස්සාපි ජාතිබොධිධම්මවක්කප්පවත්තපරිනිබ්බානට්ඨානානි පටිමාවෙතියාදීනි වා උද්දිස්ස ඵලං චිත්තිකාරගරුකාරො පවත්තති යථා භගවතො. ඵලං චිත්තිකතට්ඨෙනාපි තථාගතසමං රතනං නත්ථි.

තථා යම්පි තං මහග්ගට්ඨෙන රතනං. සෙය්‍යාට්ඨං – කාසිකං වත්ථං. යථාහ – “ජිණ්ණම්පි, හික්ඛවෙ, කාසිකං වත්ථං වණ්ණවත්තඤ්චෙව හොති සුඛසම්ඵස්සඤ්ච මහග්ගඤ්චා”ති (අ. නි. 3.100), තම්පි බුද්ධරතනෙන සමං නත්ථි. යදි හි මහග්ගට්ඨෙන රතනං, තථාගතොව රතනං. තථාගතො හි යෙසං පංසුකම්පි පටිග්ගණ්හාති, තෙසං තං මහජ්ඵලං හොති මහානිසංසං සෙය්‍යාථාපි අසොකරඤ්ඤො, ඉදමස්ස මහග්ගතාය. ඵලං මහග්ගතාවචනෙන වෙත්ථ දොසාභාවසාධකං ඉදං සුත්තපදං වෙදිතබ්බං –

“යෙසං බො පන සො පටිග්ගණ්හාති විවරපිණ්ඩපාතසෙනාසනගිලානපච්චයභෙසප්පරික්ඛාරං, තෙසං තං මහජ්ඵලං හොති මහානිසංසං. ඉදමස්ස මහග්ගතාය වදාමි. සෙය්‍යාථාපි තං, හික්ඛවෙ, කාසිකං වත්ථං මහග්ගං, තථුපමාහං, හික්ඛවෙ, ඉමං පුග්ගලං වදාමි”ති (අ. නි. 3.100).

ඵලං මහග්ගට්ඨෙනපි තථාගතසමං රතනං නත්ථි.

තලා යම්පි තං අතුලටියෙන රතනං. සෙයාපීදං - රඤ්ඤො වක්කවත්තිස්ස වක්කරතනං උප්පජ්ජති
ඉන්දනීලමණිමයනාහි සත්තරතනමයසහස්සාරං පවාලමයනෙම් රත්තසුවණ්ණමයසන්ධි, යස්ස දසන්තං දසන්තං
අරානමුපරි එකං මුණ්ඩාරං හොති වාතං ගහෙන්වා සද්දකරණන්ථං, යෙන කතො සද්දො
සුකුසලප්පතාලිතපඤ්චඩ්ගිකතුරියසද්දො විය හොති, යස්ස නාහියා උභොසු පස්සෙසු ද්වෙ සීහමුඛානි හොන්ති,
අබ්භන්තරං සකටචක්කස්සෙව සුසිරං. තස්ස කත්තා වා කාරොතා වා නන්ථී, කම්මපච්චයෙන උතුතො සමුට්ඨාති. යං
රාජා දසවිධං වක්කවත්තිවත්තං පුරෙත්වා තදහුපොසටෙ පුණ්ණමදිවසෙ සීසංන්භාතො උපොසථිකො
උපරිපාසාදවරගතො සීලානි සොධෙන්තො නිසින්තො පුණ්ණවන්දං විය සුරියං විය ව උටියෙන්තං පස්සති, යස්ස
ද්වාදසයොජනතො සද්දො සුයාති, යොජනතො වණ්ණො දිස්සති, යං මහාජනෙන “දුතියො මඤ්ඤෙ වන්දො සුරියො
වා උට්ඨිතො”ති අතිවිය කොතුහලජාතෙන දිස්සමානං නගරස්ස උපරි ආගන්ත්වා රඤ්ඤො අන්තෙපුරස්ස
පාවිතපස්සෙ නාතිඋච්චං නාතිනීවං හුත්වා මහාජනස්ස ගන්ධපුප්ඵාදීහි පුජෙතුං, යුත්තට්ඨානෙන අක්ඛාහනං විය තිට්ඨති.

තදෙව අනුබන්ධමානං හත්ථීරතනං උප්පජ්ජති, සබ්බසෙනො රත්තපාදො සත්තප්පතිට්ඨො ඉද්ධිමා
වෙනාසඬගමො උපොසථකුලා වා ඡද්දන්තකුලා වා ආගච්ඡති, උපොසථකුලා ව ආගච්ඡන්තො සබ්බපෙට්ඨො
ආගච්ඡති, ඡද්දන්තකුලා සබ්බකතිට්ඨො සික්ඛිතසික්ඛො දමුට්ඨපෙනො, සො ද්වාදසයොජනං පරිසං ගහෙන්වා
සකලජම්බුදීපං අනුසංයායිත්වා පුරෙපාතරාසමෙව සකං රාජධානිං ආගච්ඡති.

තම්පි අනුබන්ධමානං අස්සරතනං උප්පජ්ජති, සබ්බසෙනො රත්තපාදො කාලසීසො මුඤ්ජකෙසො
වලාහකස්සරාජකුලා ආගච්ඡති. සෙසමෙන්ථ හත්ථීරතනසදිසමෙව.

තම්පි අනුබන්ධමානං මණ්ඩරතනං උප්පජ්ජති. සො හොති මණි වෙළුරියො සුභො ජාතිමා අට්ඨංසො
සුපරිකම්මකතො ආයාමතො වක්කනාහිසදිසො, වෙපුල්ලපබ්බතා ආගච්ඡති. සො චතුරඬගසමන්තාගතෙහි
අන්ධකාරෙ රඤ්ඤො ධජග්ගං ගතො යොජනං ඔභාසෙති, යස්සොභාසෙන මනුස්සා “දිවා”ති මඤ්ඤමානා
කම්මන්තෙ පයොජෙත්ති, අන්තමසො කුන්ථකිපිල්ලිකං උපාදාය පස්සන්ති.

තම්පි අනුබන්ධමානං ඉත්ථීරතනං උප්පජ්ජති, පකතිඅග්ගමහෙසී වා හොති, උත්තරකුරුතො වා ආගච්ඡති
මද්දරාජකුලතො වා, අතිදිසතාදිජදොසවිචජ්ජිතා අතික්කන්තා මානුසවණ්ණං අප්පත්තා දිබ්බවණ්ණං, යස්සා රඤ්ඤො
සිතකාලෙ උණ්හානි ගත්තානි හොන්ති, උණ්හකාලෙ සීතානි, සතඛා ථොට්ඨ තුලපිටුනො විය සම්මස්සො හොති,
කායතො චන්දනගන්ධො වායති, මුඛතො උප්පලගන්ධො, පුබ්බුට්ඨායිනිතාදිඅනෙකගුණසමන්තාගතා ව හොති.

තම්පි අනුබන්ධමානං ගහපතිරතනං උප්පජ්ජති රඤ්ඤො පකතිකම්මකාරො සෙට්ඨී, යස්ස වක්කරතනෙ
උප්පන්තමත්තෙ දිබ්බං චක්ඛු පාතුහවති, යෙන සමන්තතො යොජනමත්තෙ නිධිං පස්සති අසාමිකම්පි සසාමිකම්පි,
සො රාජානං උපසඬකම්ත්වා පචාරෙති “අප්පොස්සුක්කො ත්වං, දෙව, හොහි, අහං තෙ ධනෙන ධනකරණියං
කරිස්සාමි”ති.

තම්පි අනුබන්ධමානං පරිණායකරතනං උප්පජ්ජති රඤ්ඤො පකතිපෙට්ඨපුත්තො. වක්කරතනෙ
උප්පන්තමත්තෙ අතිරෙකපඤ්ඤාවෙයාත්තියෙන සමන්තාගතො හොති, ද්වාදසයොජනය පරිසාය වෙනසා විත්තං
පරිජානිත්වා නිග්ගහපග්ගහසමත්ථො හොති, සො රාජානං උපසඬකම්ත්වා පචාරෙති “අප්පොස්සුක්කො ත්වං, දෙව,
හොහි, අහං තෙ රජ්ජං අනුසාසිස්සාමි”ති. යං වා පනඤ්ඤම්පි එවරුපං අතුලටියෙන රතනං, යස්ස න සක්කා තුලයිත්වා
තීරයිත්වා අග්ගො කාතුං “සතං වා සහස්සං වා අග්ගති කොට්ඨං වා”ති. තත්ථ එකරතනම්පි බුද්ධරතනෙන සමං නත්ථී.
යදි හි අතුලටියෙන රතනං, තලාගතොව රතනං. තලාගතො හි න සක්කා සීලතො වා සමාධිතො වා පඤ්ඤාදීනං වා
අඤ්ඤතරතො කෙනවි තුලයිත්වා තීරයිත්වා “එත්තකගුණො වා ඉමිතා සමො වා සප්පට්ඨාගො වා”ති පරිච්ඡන්දිතුං.
එවං අතුලටියෙනපි තලාගතසමං රතනං නත්ථී.

තලා යම්පි තං දුල්ලහදස්සනටියෙන රතනං, සෙයාපීදං දුල්ලහපාතුභාවො රාජා වක්කවත්ති, වක්කාදීනි ව තස්ස
රතනානි, තම්පි බුද්ධරතනෙන සමං නත්ථී. යදි හි දුල්ලහදස්සනටියෙන රතනං, තලාගතොව රතනං, කුතො
වක්කවත්තිආදීනං රතනත්තං. තානි හි එකස්මිංයෙව කප්පෙ අනෙකානි උප්පජ්ජන්ති. යස්මා පන අසඬබ්බායොපි
කප්පෙ තලාගතසුඤ්ඤො ලොකො හොති, තස්මා තලාගතොව කදාචි කරහවි උප්පජ්ජනතො දුල්ලහදස්සනො.
චුත්තම්පි වෙනං භගවතා පරිනිබ්බානසමයෙ -

“දෙවතා, ආනන්ද, උප්ඤ්ඤායන්ති ‘දුරා ව චතම්භ ආගතා තලාගතං දස්සනාය, කදාචි කරහවි තලාගතා
ලොකෙ උප්පජ්ජන්ති අරහන්තො සම්මාසම්බුද්ධා, අප්පෙව රත්තියා පච්ඡිමෙ යාමෙ තලාගතස්ස පරිනිබ්බානං
භවිස්සති, අයඤ්ච මහෙසක්ඛො හික්ඛු භගවතො පුරතො ධීතො ඔචාරෙත්තො, න මයං ලභාම පච්ඡිමෙ කාලෙ
තලාගතං දස්සනායා”ති (දී. නි. 2.200).

එවං දුල්ලහදස්සනටියෙනාපි තලාගතසමං රතනං නත්ථී.

තථා යම්පි තං අනොමසත්තපරිභොගට්ඨෙත රතනං. සෙය්‍යාපීදං - රඤ්ඤො චක්කවත්තිස්ස චක්කරතනාදි තඤ්ඨි කොට්ඨසතසහස්සධනානම්පි සත්තභූමිකපාසාදවරතලෙ වසන්තානම්පි චණ්ඩාලවෙනනෙසාදරට්ඨකාරපුක්කසාදීනං නිවකුලිකානං ඔමකපුරිසානං සුපිනන්තෙපි පරිභොගත්ථාය න නිබ්බත්තති. උභතො සුජාතස්ස පන රඤ්ඤො ඛත්තියස්සෙව පරිපුරිතදස්සවිධචක්කවත්තිවත්තස්ස පරිභොගත්ථාය නිබ්බත්තනතො අනොමසත්තපරිභොගංයෙව හොති, තම්පි බුද්ධරතනසමං නත්ථී. යදි හි අනොමසත්තපරිභොගට්ඨෙත රතනං, තථාගතොව රතනං. තථාගතො හි ලොකෙ ඔමකසත්තසම්මතානං අනුපනිස්සයසම්පන්නානං විපරීතදස්සනානං පුරුෂකස්සපාදීනං ඡන්තං සත්ථාරානං අඤ්ඤෙසඤ්ච ඵවරුපානං සුපිනන්තෙපි අපරිභොගො. උපනිස්සයසම්පන්නානං පන චතුප්පදායපි ගාථාය පරියොසානෙ අරහත්තමධිගන්තුං සමත්ථානං නිබ්බේධකඤ්ඤාණදස්සනානං බාහියදාරුචිරියප්පභූතීනං අඤ්ඤෙසඤ්ච මහාකුලප්පසුතානං මහාසාවකානං පරිභොගො, තෙ හි තං දස්සනානුත්තරියසවනානුත්තරියපාරිවරියානුත්තරියාදීනි සාධෙත්තා තථාගතං පරිභුඤ්ජන්ති. ඵවං අනොමසත්තපරිභොගට්ඨෙතාපි තථාගතසමං රතනං නත්ථී.

යම්පි තං අවිසෙසතො රතිජනනට්ඨෙත රතනං. සෙය්‍යාපීදං - රඤ්ඤො චක්කවත්තිස්ස චක්කරතනං. තඤ්ඨි දිස්වාච රාජා චක්කවත්ති අත්තමනො හොති, ඵවම්පි තං රඤ්ඤො රතිං ජනෙති. පුත වපරං රාජා චක්කවත්ති වාමෙන හත්ථෙත සුචණ්ණභිඤ්ඤාකාරං ගහෙත්වා දක්ඛිණෙන හත්ථෙත චක්කරතනං අඛභුක්කිරති “පචත්තතු භවං චක්කරතනං, අභිච්ඡිනාතු භවං චක්කරතන”න්ති. තතො චක්කරතනං පඤ්චඩ්ගිකං විය තුරියං මධුරස්සරං නිච්ඡරන්තං ආකාසෙන පුරත්ථීමං දිසං ගච්ඡති, අත්වදෙව රාජා, චක්කවත්ති චක්කානුභාවෙන ද්වාදසයොජනචිත්ථිණ්ණාය චතුරඩ්ගිතියා සෙනාය නාතිඋච්චං නාතිනීචං උච්චරුක්ඛානං හෙට්ඨාභාගෙන, නීවරුක්ඛානං උපරිභාගෙන, රුක්ඛෙසු පුෂ්ප්ඵලපල්ලවාදිපණ්ණාකාරං ගහෙත්වා ආගතානං හත්ථතො පණ්ණාකාරඤ්ච ගණ්හන්තො “එහි බො, මහාරාජා”ති ඵවමාදිනා පරමතිපච්චකාරෙන ආගතෙ පටිරාජානො “පාණො න හත්තබ්බො”තිආදිනා නයෙන අනුසාසන්තො ගච්ඡති. යත්ථ පන රාජා භුඤ්ජිතුකාමො වා දිවාසෙය්‍යං වා කප්පෙතුකාමො හොති, තත්ථ චක්කරතනං ආකාසා ඔරොහිත්වා උදකාදිසබ්බකිච්චක්ඛමෙ සමෙ භූමිභාගෙ අක්ඛාහනං විය තිට්ඨති. පුත රඤ්ඤො ගමනචිත්තෙ උප්පන්නෙ පුරිමනෙයෙනෙව සද්දං කරොන්තං ගච්ඡති, තං සුත්වා ද්වාදසයොජනිකාපි පරිසා ආකාසෙන ගච්ඡති. චක්කරතනං අනුපුබ්බෙන පුරත්ථීමං සමුද්දං අප්ඤ්ඤාගාහති, තස්මිං අප්ඤ්ඤාගාහන්තෙ උදකං යොජනප්පමාණං අපගන්ත්වා භිත්තිකතං විය තිට්ඨති. මහාජනො යථාකාමං සත්ත රතනානි ගණ්හාති. පුත රාජා සුචණ්ණභිඤ්ඤාකාරං ගහෙත්වා “ඉතො පටිධාය මම රජ්ජ”න්ති උදකෙන අඛභුක්කිරිත්වා නිවත්තති. සෙනා පුරතො හොති, චක්කරතනං පච්ඡතො, රාජා මප්ඤ්ඤා. චක්කරතනෙන ඔසක්කිතොසක්කිතට්ඨානං උදකං පරිපුරති. එතෙනෙව උපායෙන දක්ඛිණපච්ඡිමුත්තරෙපි සමුද්දෙ ගච්ඡති.

ඵවං චතුද්දිසං අනුසංයායිත්වා චක්කරතනං තියොජනප්පමාණං ආකාසං ආරොහති. තත්ථ ධීතො රාජා චක්කරතනානුභාවෙන විජිතවිජයො පඤ්චසතපරිත්තදීපපටිමණ්ඩිතං සත්තයොජනසහස්සපරිමණ්ඩලං පුබ්බවිදෙහං, තථා අට්ඨයොජනසහස්සපරිමණ්ඩලං උත්තරකුරුං, සත්තයොජනසහස්සපරිමණ්ඩලංයෙව අපරගොයානං, දසයොජනසහස්සපරිමණ්ඩලං ජම්බුදීපඤ්චාති ඵවං චතුමහාදීපද්විසහස්සපරිත්තදීපපටිමණ්ඩිතං එකං චක්කවාළං සුචුල්ලපුණ්ඩරිකවනං විය ඔලොකෙති. ඵවං ඔලොකයතො වස්ස අනප්පකා රති උප්පජ්ජති. ඵවම්පි තං චක්කරතනං රඤ්ඤො රතිං ජනෙති, තම්පි බුද්ධරතනසමං නත්ථී. යදි හි රතිජනනට්ඨෙත රතනං, තථාගතොව රතනං, කිං කරිස්සති එතං චක්කරතනං? තථාගතො හි යස්සා දිබ්බාය රතියා චක්කරතනාදීහි සබ්බෙහිපි ජනිතා චක්කවත්තිරති සඩ්ධම්පි කලම්පි කලභාගම්පි න උපෙති, තතොපි රතියො උත්තරිතරඤ්ච පණ්ණිතරඤ්ච අත්තතො ඔවාදප්පට්ඨකාරානං අසඩ්ධබොය්‍යානම්පි දෙවමනුස්සානං පට්ඨමප්ඤ්ඤානරතිං දුතියතතියවතුත්ථපඤ්චමප්ඤ්ඤානරතිං, ආකාසානඤ්චායතනරතිං, විඤ්ඤාණඤ්චායතනආකිඤ්චඤ්ඤායතනෙනෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතනරතිං, සොනාපත්තිමග්ගරතිං, සොනාපත්තිඵලරතිං, සකදාගාමීඅනාගාමීඅරහත්තමග්ගඵලරතිඤ්ච ජනෙති. ඵවං රතිජනනට්ඨෙතාපි තථාගතසමං රතනං නත්ථීති.

අපිව රතනං නාමෙතං දුට්ඨං හොති සවිඤ්ඤාණකමවිඤ්ඤාණකඤ්ච. තත්ථ අවිඤ්ඤාණකං චක්කරතනං මණ්ණරතනඤ්ච, යං වා පනඤ්ඤම්පි අනින්දියබද්ධසුචණ්ණරජනාදි, සවිඤ්ඤාණකං හත්ථීරතනාදිපරිණායකරතනපරියොසානං, යං වා පනඤ්ඤම්පි ඵවරුපං ඉන්ද්‍රියබද්ධං. ඵවං දුට්ඨෙ වෙන්ථ සවිඤ්ඤාණකරතනං අග්ගමක්ඛායති. කස්මා? යස්මා අවිඤ්ඤාණකං සුචණ්ණරජනමණ්ණිමුත්තාදිරතනං සවිඤ්ඤාණකානං හත්ථීරතනාදීනං අලභිකාරත්ථාය උපනියති.

සවිඤ්ඤාණකරතනම්පි දුට්ඨං තිරච්ඡානගතරතනං, මනුස්සරතනඤ්ච. තත්ථ මනුස්සරතනං අග්ගමක්ඛායති. කස්මා? යස්මා තිරච්ඡානගතරතනං මනුස්සරතනස්ස ඔපවස්ගං හොති. මනුස්සරතනම්පි දුට්ඨං ඉත්ථීරතනං, පුරිසරතනඤ්ච. තත්ථ පුරිසරතනං අග්ගමක්ඛායති. කස්මා? යස්මා ඉත්ථීරතනං පුරිසරතනස්ස පරිවාරිකත්තං ආපජ්ජති. පුරිසරතනම්පි දුට්ඨං අගාරිකරතනං, අනගාරිකරතනඤ්ච. තත්ථ අනගාරිකරතනං අග්ගමක්ඛායති. කස්මා? යස්මා අගාරිකරතනෙසු අග්ගො චක්කවත්තිපි සීලාදිගුණයුත්තං අනගාරිකරතනං පඤ්චපතිට්ඨිතෙන වන්දිත්වා උපට්ඨහිත්වා පයිරුපාසිත්වා දිබ්බමානුසිකා සම්පත්තියො පාපුණ්ත්වා අන්තෙ නිබ්බානසම්පත්තිං පාපුණාති.

ඵවං අනගාරිකරතනම්පි දුට්ඨං අරියපුපුජ්ජනවසෙන. අරියරතනම්පි දුට්ඨං සෙබ්බසෙබ්බවසෙන. අසෙබ්බරතනම්පි දුට්ඨං සුක්ඛවිපස්සකසමට්ඨානිකවසෙන. සමට්ඨානිකරතනම්පි දුට්ඨං සාවකපාරමිප්පත්තමප්පත්තඤ්ච. තත්ථ සාවකපාරමිප්පත්තං අග්ගමක්ඛායති. කස්මා? ගුණමහත්තතාය. සාවකපාරමිප්පත්තරතනතොපි පච්චෙකබුද්ධරතනං

අග්ගමක්ඛායති. කස්මා? ගුණමහත්තනාය. සාරිපුත්තමොග්ගල්ලානසදිසාපි හි අනෙකසනා සාවකා එකස්ස පච්චෙකබුද්ධස්ස ගුණානං සතභාගමිපි න උපෙනති. පච්චෙකබුද්ධරතනනොපි සම්මාසම්බුද්ධරතනං අග්ගමක්ඛායති. කස්මා? ගුණමහත්තනාය. සකලමිපි හි ජම්බුදීපං පුරන්තවා පල්ලඬකෙන පල්ලඬකං සටෙන්තා නිසින්තා පච්චෙකබුද්ධා එකස්ස සම්මාසම්බුද්ධස්ස ගුණානං නෙව සඬ්ඛං න කලං න කලභාගං උපෙනති. චුත්තඤ්ඤෙන භගවතා – “යාවතා, භික්ඛවෙ, සත්තා අපදා වා...පෙ... තථාගතො තෙසං අග්ගමක්ඛායති” තිආදි (අ. නි. 4.34; 5.32; ඉතිවු. 90). එවං කෙනචි පරියායෙන තථාගතසමං රතනං නත්ථි. තෙනාභ භගවා – “න නො සමං අත්ථි තථාගතෙනා” ති.

එවං භගවා බුද්ධරතනස්ස අඤ්ඤෙහි රතනෙහි අසමනං වත්වා ඉදානි තෙසං සත්තානං උප්පන්නඋපද්දවච්චුපසමත්ථං නෙව ජාතිං න ගොත්තං න කොලපුත්තියං න වණ්ණපොක්ඛරතාදිං නිස්සාය, අපිච ඛො අච්චිමුපාදාය භවග්ගපරියන්තෙ ලොකෙ සීලසමාධික්ඛන්ධාදීහි ගුණෙහි බුද්ධරතනස්ස අසදිසභාවං නිස්සාය සච්චවචනං පයුඤ්ජති “ඉදමිපි බුද්ධෙ රතනං පඤ්ඤං, එතෙන සච්චෙන සුවත්ථි භොතු” ති.

තස්සත්ථො – ඉදමිපි ඉධ වා හුරං වා සග්ගෙසු වා යංකිඤ්චි අත්ථි චිත්තං වා රතනං වා, තෙන සද්ධිං තෙහි තෙහි ගුණෙහි අසමත්තා බුද්ධෙ රතනං පඤ්ඤං. යදි හි එතං සච්චං, අප එතෙන සච්චෙන ඉමෙසං පාඤ්ඤං සුවත්ථි භොතු, සොභනානං අත්ථිතා භොතු අරොගතා නිරුපද්දවතානි. එත්ථ ව යථා “චක්ඛු ඛො, ආනන්ද, සුඤ්ඤං අත්තෙන වා අත්තනියෙන වා” ති එවමාදිසු (සං. නි. 4.85) අත්තභාවෙන වා අත්තනියභාවෙන වාති අත්ථො. ඉතරථා හි චක්ඛු අත්තා වා අත්තනියං වාති අප්පට්ඨිද්ධමෙව සීයා. එවං රතනං පඤ්ඤන්ති රතනත්තං පඤ්ඤං, රතනභාවො පඤ්ඤොති අයමත්ථො වෙදිතඛිඛො. ඉතරථා හි බුද්ධො නෙව රතනන්ති සිප්ඤ්ඤායා. න හි යත්ථ රතනං අත්ථි, තං රතනන්ති න සිප්ඤ්ඤායා. යත්ථ පන චිත්තිකතාදිඅත්ථසඬ්ඛාතං යෙන වා තෙන වා විධිතා සම්ඛන්ධගතං රතනං අත්ථි, යස්මා තං රතනත්තමුපාදාය රතනන්ති පඤ්ඤාපියති, තස්මා තස්ස රතනස්ස අත්ථිතාය රතනන්ති සිප්ඤ්ඤායා. අප වා ඉදමිපි බුද්ධෙ රතනන්ති ඉමිනාපි පකාරෙන බුද්ධොව රතනන්ති එවමත්ථො වෙදිතඛිඛො. චුත්තමත්තාය ව භගවතා ඉමාය ගාථාය රාජකුලස්ස සොත්ථි ජාතා, භයං වූපසන්තං. ඉමිස්සා ගාථාය ආණා කොට්ඨසතසභස්සවක්කවාලෙසු අමනුස්සෙහි පටිග්ගහිතානි.

ඛයං විරාගන්තිගාථාවණ්ණනා

4. එවං බුද්ධගුණෙන සච්චං වත්වා ඉදානි නිබ්බානධම්මගුණෙන වත්තුමාරද්ධො “ඛයං විරාග” ති. තත්ථ යස්මා නිබ්බානසච්ඡිකිරියාය රාගාදයො ඛිණා භොන්ති පරික්ඛිණා, යස්මා වා තං තෙසං අනුප්පාදනිරොධක්ඛයමත්තං, යස්මා ච තං රාගාදිච්ඡප්පුත්තං සම්පයොගතො ච ආරම්මණතො ච, යස්මා වා තමිති සච්ඡිකතෙ රාගාදයො අච්චන්තං විරත්තා භොන්ති විගතා විද්ධස්තා, තස්මා ඛයන්ති ච විරාගන්ති ච වූච්චති. යස්මා පනස්ස න උප්පාදො පඤ්ඤායති, න වයො, න ධීතස්ස අඤ්ඤාපත්තං තස්මා තං න ජායති න ජීයති න මීයති කත්වා අමතන්ති වූච්චති. උත්තමත්ථෙන පන අතප්පකට්ඨෙත ච පඤ්ඤන්ති. යද්දස්සගාති යං අප්ඤ්ඤානි වන්දි පටිලභි, අත්තනො ඤාණබලෙන සච්ඡාකාසි. සක්ඛාමුනිති සක්ඛාකුලප්පසුත්තා සකොයා, මොනෙයාධම්මසමන්තාගතත්තා මුනි, සකොයා එව මුනි සක්ඛාමුනි. සමාහිතොති අරියමග්ගසමාධිතා සමාහිතචිත්තො. න තෙන ධම්මෙන සමත්ථි කිඤ්චිති තෙන ඛයාදිනාමකෙන සක්ඛාමුනිතා අධිගතෙන ධම්මෙන සමං කිඤ්චි ධම්මජාතං නත්ථි. තස්මා සුත්තන්තරෙපි චුත්තං – “යාවතා, භික්ඛවෙ, ධම්මා සඬ්ඛතා වා අසඬ්ඛතා වා, විරාගො තෙසං අග්ගමක්ඛායති” තිආදි (අ. නි. 4.34; ඉතිවු. 90).

එවං භගවා නිබ්බානධම්මස්ස අඤ්ඤෙහි ධම්මෙහි අසමනං වත්වා ඉදානි තෙසං සත්තානං උප්පන්නඋපද්දවච්චුපසමත්ථං ඛයවිරාගාමතපඤ්ඤතාගුණෙහි නිබ්බානධම්මරතනස්ස අසදිසභාවං නිස්සාය සච්චවචනං පයුඤ්ජති “ඉදමිපි ධම්මෙ රතනං පඤ්ඤං, එතෙන සච්චෙන සුවත්ථි භොතු” ති. තස්සත්ථො පුරිමගාථාය චුත්තනායෙනෙව වෙදිතඛිඛො. ඉමිස්සාපි ගාථාය ආණා කොට්ඨසතසභස්සවක්කවාලෙසු අමනුස්සෙහි පටිග්ගහිතානි.

යං බුද්ධසෙට්ඨොතිගාථාවණ්ණනා

5. එවං නිබ්බානධම්මගුණෙන සච්චං වත්වා ඉදානි මග්ගධම්මගුණෙන වත්තුමාරද්ධො “යං බුද්ධසෙට්ඨො” ති. තත්ථ “බුද්ධස්ස සච්චානි” තිආදිනා නයෙන බුද්ධො, උත්තමො පසංසනියො වාති සෙට්ඨො, බුද්ධො ච සො සෙට්ඨො වාති බුද්ධසෙට්ඨො, අනුබුද්ධපච්චෙකබුද්ධසුත්තබුද්ධබොසු වා බුද්ධෙසු සෙට්ඨොති බුද්ධසෙට්ඨො. සො බුද්ධසෙට්ඨො යං පරිචණ්ණෙහි “අට්ඨංචිගිකොව මග්ගානං, ඛෙමං නිබ්බානපත්තියා” ති (ම. නි. 2.215) ච “අරියං වො, භික්ඛවෙ, සම්මාසමාධිං දෙසිස්සාමි සඋපනිසං සපරික්ඛාර” ති (ම. නි. 3.136) ච එවමාදිනා නයෙන තත්ථ තත්ථ පසංසි පකාසයි. සුවිත්ති කිලෙසමලසමුච්ඡේදකරණතො අච්චන්තවොදානං. සමාධිමානන්තරිකඤ්ඤාමාහුති යඤ්ච අත්තනො පචන්තිසමනන්තරං නියමෙනෙව ඵලපදානතො “ආනන්තරිකසමාධි” ති ආහු. න හි මග්ගසමාධිමිති උප්පන්නෙ තස්ස ඵලප්පත්තිනිසෙධකො කොචි අත්තරායො අත්ථි. යථාහ –

“අයඤ්ච පුග්ගලො සොතාපත්තිඵලසච්ඡිකිරියාය පටිපන්නො අස්ස, කප්පස්ස ච උඬ්ඨය්හනවෙලා අස්ස, නෙව තාව කප්පො උඬ්ඨය්හෙයා, යාවායං පුග්ගලො න සොතාපත්තිඵලං සච්ඡිකරොති, අයං වූච්චති

පුග්ගලා ධීනකප්පි. සබ්බෙපි මග්ගසමඬගිනො පුග්ගලා ධීනකප්පිනො”ති (පු. ප. 17).

සමාධිනා තෙන සමො න විජ්ජති තෙන බුද්ධසෙට්ඨපරිච්ඡේදිනෙන සුවිනා ආනන්තරිකසමාධිනා සමො රූපාවචරසමාධි වා අරූපාවචරසමාධි වා කොච්ඡි න විජ්ජති. කස්මා? තෙසං භාවිතත්තා තත්ථ තත්ථ බ්‍රහ්මලොකෙ උපපන්තස්සාපි පුන නිරයාදීසුපි උපපත්තිසම්භවතො, ඉමස්ස ව අරහත්තසමාධිස්ස භාවිතත්තා අරියපුග්ගලස්ස සබ්බුපපත්තිසමුග්ගාතසම්භවතො. තස්මා සුත්තන්තරෙපි චුත්තං – “යාවතා, භික්ඛවෙ, ධම්මා සඬබ්බතා...පෙ.... අරියො අට්ඨංඬගිකො මග්ගො, තෙසං අග්ගමක්ඛායති”තිආදි (අ. නි. 4.34; ඉතිවු. 90).

එවං භගවා ආනන්තරිකසමාධිස්ස අඤ්ඤෙහි සමාධිහි අසමනං වත්වා ඉදානි පුරිමනායෙනෙව මග්ගධම්මරතනස්ස අසද්ධිසභාවං නිස්සාය සච්චවචනං පසුඤ්ජති “ඉදම්පි ධම්මෙ...පෙ.... හොතු”ති. තස්සත්ථො පුබ්බෙ චුත්තනායෙනෙව වෙදිතබ්බො. ඉමිස්සාපි ගාථාය ආණා කොට්ඨකසහස්සවක්කවාලෙසු අමනුස්සෙහි පටිග්ගහිතාති.

යෙ පුග්ගලාතිගාථාවණ්ණනා

6. එවං මග්ගධම්මගුණෙනාපි සච්චං වත්වා ඉදානි සඬ්ඝගුණෙනාපි වත්තුමාරද්ධො “යෙ පුග්ගලා”ති. තත්ථ යෙනි අනියමෙන්වා උද්දෙසො. පුග්ගලාති සත්තා. අට්ඨාති තෙසං ගණනපරිච්ඡේදො. තෙ හි වත්තාරො ව පටිපන්නා වත්තාරො ව ඵලෙ ධීනාති අට්ඨ හොන්ති. සතං පසත්ථාති සප්පුරිසෙහි බුද්ධපච්චෙකබුද්ධබුද්ධසාවකෙහි අඤ්ඤෙහි ව දෙවමනුස්සෙහි පසත්ථා. කස්මා? සහජාතසීලාදිගුණයොගා. තෙසඤ්ඤි වම්පකවකුලකුසුමාදිනං සහජාතවණ්ණගන්ධාදයො විය සහජාතා සීලසමාධිආදයො ගුණා, තෙන තෙ වණ්ණගන්ධාදිසම්පන්නාති විය පුජ්ජාති දෙවමනුස්සානං සතං පියා මනාපා පසංසනීයා ව හොන්ති. තෙන චුත්තං “යෙ පුග්ගලා අට්ඨසතං පසත්ථා”ති.

අථ වා යෙනි අනියමෙන්වා උද්දෙසො. පුග්ගලාති සත්තා. අට්ඨසත්තන්ති තෙසං ගණනපරිච්ඡේදො. තෙ හි එකබ්ඪි කොලංකොලො සත්තක්ඛන්තූපරමොති තයො සොනාපන්නා. කාමරූපාරූපභවෙසු අධිගතඵලා තයො සකදාගාමිනො. තෙ සබ්බෙපි චතුන්නං පටිපදානං වසෙන චතුච්ඡති. අන්තරාපරිනිබ්බායී, උපභවිච්ඡරිනිබ්බායී, සසඬ්ඛාරපරිනිබ්බායී, අසඬ්ඛාරපරිනිබ්බායී, උද්ධංසොනො, අකනිට්ඨගාමීති අවිභෙසු පඤ්ච. තථා අතප්පසුදස්සසුදස්සිසු . අකනිට්ඨෙසු පන උද්ධංසොතවජ්ජා වත්තාරොති චතුච්ඡති අනාගාමිනො. සුක්ඛවිපස්සකො සමට්ඨාතිකොති ද්වෙ අරහන්තො. වත්තාරො මග්ගට්ඨාති චතුපඤ්ඤාස. තෙ සබ්බෙපි සද්ධාධූරපඤ්ඤාධූරානං වසෙන දිගුණා හුත්වා අට්ඨසතං හොන්ති. සෙසං චුත්තනායමෙව.

වත්තාරි එතානි යුගානි හොන්ති ති තෙ සබ්බෙපි අට්ඨ වා අට්ඨසතං වාති විත්ථාරවසෙන උද්දිට්ඨපුග්ගලා සඬ්ඛෙපවසෙන සොනාපන්තිමග්ගට්ඨො ඵලට්ඨොති එකං යුගං, එවං යාව අරහත්තමග්ගට්ඨො ඵලට්ඨොති එකං යුගන්ති වත්තාරි යුගානි හොන්ති. තෙ දක්ඛිණෙය්‍යාති එත්ථ තෙති පුබ්බෙ අනියමෙන්වා උද්දිට්ඨානං නියමෙන්වා නිද්දෙසො. යෙ පුග්ගලා විත්ථාරවසෙන අට්ඨ වා, අට්ඨසතං වා, සඬ්ඛෙපවසෙන වත්තාරි යුගානි හොන්ති චුත්තා, සබ්බෙපි තෙ දක්ඛිණං අරහන්තිති දක්ඛිණෙය්‍යා. දක්ඛිණා නාම කම්මඤ්ච කම්මවිපාකඤ්ච සද්දහිත්වා “එස මෙ ඉදං වෙජ්ජකම්මං වා ජඩ්ඝපෙසනිකං වා කරිස්සති”ති එවමාදිනි අනපෙක්ඛන්වා දියාමානො දෙය්‍යාධම්මො, තං අරහන්ති නාම සීලාදිගුණසුත්තා පුග්ගලා, ඉමෙ ව තාදියා, තෙන චුච්චන්ති “තෙ දක්ඛිණෙය්‍යා”ති.

සුගතස්ස සාවකාති භගවා සොහනෙන ගමනෙන යුත්තත්තා, සොහනඤ්ච යානං ගතත්තා, සුට්ඨු ව ගතත්තා, සුට්ඨු එව ව ගදත්තා සුගතො, තස්ස සුගතස්ස. සබ්බෙපි තෙ වචනං සුණන්ති සාවකා. කාමඤ්ච අඤ්ඤෙපි සුණන්ති, න පන සුත්වා කත්තබ්බකිච්චං කරොන්ති, ඉමෙ පන සුත්වා කත්තබ්බං ධම්මානුධම්මප්පට්ඨන්ති. කත්වා මග්ගඵලාති පත්තා, තස්මා “සාවකා”ති චුච්චන්ති. එතෙසු දින්නානි මහජ්ජලානීති එතෙසු සුගතසාවකෙසු අප්පකානිපි දානානි දින්නානි පටිග්ගාහකතො දක්ඛිණාවිසුද්ධිසභාවං උපගතත්තා මහජ්ජලානි හොන්ති. තස්මා සුත්තන්තරෙපි චුත්තං –

“යාවතා , භික්ඛවෙ , සඬ්ඝා වා ගණා වා තථාගතසාවකසඬ්ඝො, තෙසං අග්ගමක්ඛායති, යදිදං වත්තාරි පුරිසයුගානි අට්ඨ පුරිසපුග්ගලා, එස භගවතො සාවකසඬ්ඝො...පෙ.... අග්ගො විපාකො හොති”ති (අ. නි. 4.34; 5.32; ඉතිවු. 90).

එවං භගවා සබ්බෙසම්පි මග්ගට්ඨඵලට්ඨානං වසෙන සඬ්ඝරතනස්ස ගුණං වත්වා ඉදානි තමෙව ගුණං නිස්සාය සච්චවචනං පසුඤ්ජති “ඉදම්පි සඬ්ඝෙ”ති. තස්සත්ථො පුබ්බෙ චුත්තනායෙනෙව වෙදිතබ්බො. ඉමිස්සාපි ගාථාය ආණා කොට්ඨකසහස්සවක්කවාලෙසු අමනුස්සෙහි පටිග්ගහිතාති.

යෙ සුජ්ජයුත්තාතිගාථාවණ්ණනා

7. එවං මග්ගට්ඨඵලට්ඨානං වසෙන සඬ්ඝගුණෙන සච්චං වත්වා ඉදානි තතො එකච්චානං ඵලසමාපත්තිසුඛමනුභවන්තානං බිණ්ණසවපුග්ගලානංයෙව ගුණෙන වත්තුමාරද්ධො “යෙ සුජ්ජයුත්තා”ති. තත්ථ යෙනි අනියම්තුද්දෙසවචනං. සුජ්ජයුත්තාති සුට්ඨු පයුත්තා, අනෙකවිහිතං අනෙසනං පහාය සුද්ධාජීවිතං නිස්සාය විපස්සනාය

අත්තානං පසුඤ්ඡිතුමාරද්ධාති අත්ථො. අථ වා සුප්පසුත්තාති සුවිසුද්ධකායවච්ඡයොගසමන්තාගතා, තෙන තෙසං සිලක්ඛන්ධං දස්සෙති. මනසා දළ්භෙනාති දළ්භෙන මනසා, ථීරසමාධියුත්තෙන වෙනසාති අත්ථො. තෙන තෙසං සමාධික්ඛන්ධං දස්සෙති. නික්කාමිනොති කායෙ ව ජීවිතෙ ව අනපෙක්ඛා හුත්වා පඤ්ඤාධුරොන ථීරියෙන සබ්බකිලෙසෙහි කතනික්කමනා. තෙන තෙසං ථීරියසම්පන්නං පඤ්ඤාක්ඛන්ධං දස්සෙති.

ගොතමසාසනමිහිති ගොත්තතො ගොතමස්ස තථාගතස්සෙව සාසනමිහි. තෙන ඉතො ඛණ්ද්ධා නානප්පකාරමිපි අමරතපං කරොන්තානං සුප්පයොගාදිගුණාභාවතො කිලෙසෙහි නික්කමනාභාවං දස්සෙති. තෙති පුබ්බෙ උද්දිට්ඨානං නිද්දෙසවචනං. පත්තිපත්තාති එත්ථ පත්තබ්බාති පත්ති, පත්තබ්බා නාම පත්තුං අරහා, යං පත්වා අවචන්තයොගක්ඛෙමිනො භොන්ති, අරහත්තඵලස්සෙනං අධිවචනං, තං පත්තිං පත්තාති පත්තිපත්තා. අමතන්ති නිබ්බානං. විගස්භාති ආරම්මණවසෙන විගාහිත්වා. ලද්ධාති ලභිත්වා. මුධාති අබ්‍යයෙන කාකණිකමත්තමිපි බ්‍යයං අකත්වා. නිබ්බුතින්ති පටිප්පස්සද්ධකිලෙසදරථං ඵලසමාපත්තිං. භුඤ්ජමානාති අනුභවමානා. කිං චුත්තං භොති? යෙ ඉමස්මිං ගොතමසාසනමිහි සිලසම්පන්නත්තා සුප්පසුත්තා, සමාධිසම්පන්නත්තා මනසා දළ්භෙන, පඤ්ඤාසම්පන්නත්තා නික්කාමිනො, තෙ ඉමාය සම්මාපටිපදාය අමතං විගස්භ මුධා ලද්ධා ඵලසමාපත්තිසඤ්ඤිතං නිබ්බුතිං භුඤ්ජමානා පත්තිපත්තා නාම භොන්තිති.

එවං භගවා ඵලසමාපත්තිසුඛමනුභවන්තානං ඛිණ්ණාසවපුග්ගලානමෙව වසෙන සඬ්ඝරතනස්ස ගුණං වත්වා ඉදානි තමෙව ගුණං නිස්සාය සච්චවචනං පසුඤ්ජති “ඉදම්පි සඬ්ඝෙ”ති. තස්සත්ථො පුබ්බෙ චුත්තනයෙනෙව වෙදිතබ්බො. ඉමිස්සාපි ගාථාය ආණා කොට්ඨසතසහස්සවක්කවාලෙසු අමනුස්සෙහි පටිග්ගහිතාති.

යථිත්දබ්බිලොකිගාථාවණ්ණනා

8. එවං ඛිණ්ණාසවපුග්ගලානං ගුණෙන සඬ්ඝාධිට්ඨානං සච්චං වත්වා ඉදානි බහුජනපව්වක්ඛෙන සොනාපන්නස්සෙව ගුණෙන වත්තුමාරද්ධො “යථිත්දබ්බිලො”ති. තත්ථ යථාති උපමාවචනං. ඉන්දබ්බිලොකි නගරද්වාරවිනිවාරණත්ථං උම්මාරබ්බන්තරෙ අට්ඨ වා දස වා භන්තෙ පට්ඨං බණ්ණිත්වා ආකොට්ඨස්ස සාරදාරුමයථම්භස්සෙනං අධිවචනං. පට්ඨන්ති භුමිං. සිකොති අන්තො පටිසිත්වා නිස්සිතො. සියාති භවෙයා. වතුබ්භි වාතෙහීති වතුහි දිසාහි ආගතෙහි වාතෙහි. අසම්පකම්පියොති කම්පෙතුං වා වාලෙතුං වා අසක්කුණෙයො. තථුපමන්ති තථාච්චං. සප්පුරිසන්ති උත්තමපුරිසං. වදාමිති භණාමි. යො අරියසච්චානි අවෙච්ච පස්සතිති යො වත්තාරි අරියසච්චානි පඤ්ඤාය අප්ඤ්ඤාගාහෙත්වා පස්සති. තත්ථ අරියසච්චානි කුමාරපඤ්ඤෙ චුත්තනයෙනෙව වෙදිතබ්බානි.

අයං පනෙත්ථ සඬ්ඛෙපත්ථො – යථා හි ඉන්දබ්බිලො ගම්භීරනෙමො පට්ඨස්සිතො වතුබ්භි වාතෙහි අසම්පකම්පියො සියා, ඉමම්පි සප්පුරිසං තථුපමමෙව වදාමි, යො අරියසච්චානි අවෙච්ච පස්සති. කස්මා? යස්මා සොපි ඉන්දබ්බිලො විය වතුහි වාතෙහි සබ්බන්තිත්ථියවාදවාතෙහි අසම්පකම්පියො භොති, තම්භා දස්සනා කෙනචි කම්පෙතුං වා වාලෙතුං වා අසක්කුණෙයො. තස්මා සුත්තන්තරෙපි චුත්තං –

“සෙය්‍යාථාපි, භික්ඛවෙ, අයොබ්බිලො වා ඉන්දබ්බිලො වා ගම්භීරනෙමො සුනිබාතො අවලො අසම්පකම්පි, පුරත්ථිමාය වෙපි දිසාය ආගච්ඡෙය්‍ය භුසා වාතවුට්ඨි, නෙව නං සඬ්ඝකම්පෙය්‍ය න සම්පකම්පෙය්‍ය න සම්පවාලෙය්‍ය. පච්ඡිමාය...පෙ.... දක්ඛිණාය, උත්තරායපි වෙ...පෙ.... න සම්පවාලෙය්‍ය. තං කිස්ස භෙතු? ගම්භීරත්තා, භික්ඛවෙ, නෙමස්ස, සුනිබාතත්තා ඉන්දබ්බිලස්ස. එවමෙව බො, භික්ඛවෙ, යෙ ව බො කෙචි සමණා වා බ්‍රාහ්මණා වා ‘ඉදං දුක්ඛන්ති...පෙ.... පටිපදා’ති යථාභුතං පජානන්ති, තෙ න අඤ්ඤස්ස සමණස්ස වා බ්‍රාහ්මණස්ස වා මුඛං ඔලොකෙන්ති ‘අයං නුත භවං ජානං ජානාති, පස්සං පස්සති’ති. තං කිස්ස භෙතු? සුදිට්ඨත්තා, භික්ඛවෙ, වතුන්තං අරියසච්චාන”න්ති (සං. නි. 5.1109).

එවං භගවා බහුජනපව්වක්ඛස්ස සොනාපන්නස්සෙව වසෙන සඬ්ඝරතනස්ස ගුණං වත්වා ඉදානි තමෙව ගුණං නිස්සාය සච්චවචනං පසුඤ්ජති “ඉදම්පි සඬ්ඝෙ”ති. තස්සත්ථො පුබ්බෙ චුත්තනයෙනෙව වෙදිතබ්බො. ඉමිස්සාපි ගාථාය ආණා කොට්ඨසතසහස්සවක්කවාලෙසු අමනුස්සෙහි පටිග්ගහිතාති.

යෙ අරියසච්චානීතිගාථාවණ්ණනා

9. එවං අවිසෙසතො සොනාපන්නස්ස ගුණෙන සඬ්ඝාධිට්ඨානං සච්චං වත්වා ඉදානි යෙ තෙ තයො සොනාපන්නා එකබ්චි කොලංකොලො සත්තක්ඛන්තුපරමොති. යථාහ –

“ඉධෙකච්චො පුග්ගලො තිණ්ණං සංයොජනානං පරික්ඛයා සොනාපන්නො භොති...පෙ.... සො එකංයෙව භවං නිබ්බන්තිත්වා දුක්ඛස්සන්තං කරොති, අයං එකබ්චි. තථා ද්වෙ වා තිණ්ණ වා කුලානි සන්ධාවිත්වා සංසරිත්වා දුක්ඛස්සන්තං කරොති, අයං කොලංකොලො. තථා සත්තක්ඛන්තුං දෙවෙසු ව මනුස්සෙසු ව සන්ධාවිත්වා සංසරිත්වා දුක්ඛස්සන්තං කරොති, අයං සත්තක්ඛන්තුපරමො”ති (පු. ප. 31-33).

තෙස සබ්බකනිට්ඨස්ස සත්තක්ඛන්තූපරමස්ස ගුණෙන වත්තුමාරද්ධො “යෙ අරියසච්චානී”ති. තත්ථ යෙ අරියසච්චානීති එතං චූත්තනයමෙව. විභාවයන්තීති පඤ්ඤාඛග්ගාසෙන සච්චපට්ඨිඡාදකං කිලෙසන්ධකාරං විධමිත්වා අත්තනො පකාසානි පාකටානි කරොන්ති. ගම්භීරපඤ්ඤෙනාති අප්පමෙයාපඤ්ඤාය සදෙවකස්ස ලොකස්ස ඤාණෙන අලබ්භනයාප්පතිට්ඨපඤ්ඤෙන, සබ්බඤ්ඤානාති චූත්තං හොති. සුදෙසිතානීති සමාසබ්බාසසාකලාවෙකලාදීහි තෙහි තෙහි නයෙහි සුට්ඨු දෙසිතානි. කිඤ්චාපි තෙ හොන්ති භූසං පමත්තානි තෙ විභාවිතඅරියසච්චා පුග්ගලා කිඤ්චාපි දෙවරප්පවක්කවත්තිරප්පාදිප්පමාදට්ඨානං ආගම්ම භූසං පමත්තා හොන්ති, තථාපි සොතාපත්තිමග්ගඤාණෙන අභිසංඛාරවිඤ්ඤාණස්ස නිරොධෙන යපෙත්වා සත්ත භවෙ අනාමග්ගෙ සංසාරෙ යෙ උප්පජ්ජෙය්‍යං නාමඤ්ච රූපඤ්ච, තෙසං නිරුද්ධත්තා අත්ථභිග්ගත්තා න අට්ඨමං භවං ආදියන්ති, සත්තමභවෙ එව පන විපස්සනං ආරභිත්වා අරභත්තං පාසුණන්ති.

එවං භගවා සත්තක්ඛන්තූපරමවසෙන සඬ්ඝරතනස්ස ගුණං වත්වා ඉදානි තමෙව ගුණං නිස්සාය සච්චවචනං පසුඤ්ජති “ඉදම්පි සඬ්ඝෙ”ති. තස්සත්ථො පුබ්බෙ චූත්තනයෙනෙව වෙදිතබ්බො. ඉම්ඤ්ඤාපි ගාථාය ආණා කොට්ඨසතසභස්සවක්කවාලෙසු අමනුස්සෙහි පටිග්ගිතානි.

සභාවස්සානිගාථාවණ්ණනා

10. එවං සත්තක්ඛන්තූපරමස්ස අට්ඨමං භවං අනාදියනගුණෙන සඬ්ඝාධිට්ඨානං සච්චං වත්වා ඉදානි තස්සෙව සත්ත භවෙ ආදියතොපි අඤ්ඤෙහි අප්පහීනභවාදානෙහි පුග්ගලෙහි විසිටියෙන ගුණෙන වත්තුමාරද්ධො “සභාවස්සා”ති . තත්ථ සභාවානි සද්ධිංයෙව. අස්සානි “න තෙ භවං අට්ඨමමාදියන්ති”ති චූත්තෙසු අඤ්ඤතරස්ස. දස්සනසම්පදායානි සොතාපත්තිමග්ගසම්පත්තියා. සොතාපත්තිමග්ගො හි නිබ්බානං දිස්වා කත්තබ්බකිච්චසම්පදාය සබ්බපයමං නිබ්බානදස්සනතො “දස්සන”න්ති චූච්චති, තස්ස අත්තනි පාතුභාවො දස්සනසම්පදා, තාය දස්සනසම්පදාය සභ එව. තයස්සු ධම්මා ජහිතා භවන්තීති එත්ථ අස්සු-ඉති පදපූරණමත්තෙ නිපාතො “ඉදං සු මෙ, සාරිපුත්ත, මහාවිකට්ඨොජනස්මිං හොති”තිආදියු (ම. නි. 1.156) විය. යතො සභාවස්ස දස්සනසම්පදාය තයො ධම්මා ජහිතා භවන්ති පහීනා හොන්තීති අයමෙත්ථ අත්ථො.

ඉදානි ජහිතධම්මදස්සනත්ථමාහ “සක්කායදිට්ඨි විචිකිච්ඡිතඤ්ච, සීලබ්බතං වාපි යදන්ථි කිඤ්චි”ති. තත්ථ සති කායෙ විප්පමානෙ උපාදානක්ඛන්ධපඤ්චකාබො කායෙ විසතිවත්ථුකා දිට්ඨි සක්කායදිට්ඨි, සති වා තත්ථ කායෙ දිට්ඨිතිපි සක්කායදිට්ඨි, යථාචූත්තප්පකාරෙ කායෙ විප්පමානා දිට්ඨිති අත්ථො. සතියෙව වා කායෙ දිට්ඨිතිපි සක්කායදිට්ඨි, යථාචූත්තප්පකාරෙ කායෙ විප්පමානෙ රූපාදිසංඛාරො අත්තානි එවං පවත්තා දිට්ඨිති අත්ථො. තස්සා ව පහීනත්තා සබ්බදිට්ඨිගතානි පහීනානෙව හොන්ති. සා හි තෙසං මූලං. සබ්බකිලෙසබ්බාධිවූපසමනතො පඤ්ඤා “විකිච්ඡිත”න්ති චූච්චති, තං පඤ්ඤාවිකිච්ඡිතං ඉතො විගතං, තතො වා පඤ්ඤාවිකිච්ඡිතා ඉදං විගතන්ති විචිකිච්ඡිතං. “සත්ථරි කභ්බති”තිආදිනා (ධ. ස. 1008; විහ. 915) නයෙන චූත්තාය අට්ඨවත්ථුකාය විමතියා එතං අධිවචනං. තස්සා පහීනත්තා සබ්බානිපි විචිකිච්ඡිතානි පහීනානි හොන්ති. තඤ්ඤි තෙසං මූලං. “ඉතො බහිද්ධා සමණබ්බාහම්මානං සීලෙන සුද්ධි වතෙන සුද්ධි”ති එවමාදියු (ධ. ස. 1222; විහ. 938) ආගතං ගොසීලකුක්කුරසීලාදිකං සීලං ගොවතකුක්කුරවතාදිකඤ්ච වතං සීලබ්බතන්ති චූච්චති, තස්ස පහීනත්තා සබ්බමපි නග්ගියමුණ්ඩිකාදිඅමරතපං පහීනං හොති. තඤ්ඤි තස්ස මූලං, තෙනෙව සබ්බාවසානෙ චූත්තං “යදන්ථි කිඤ්චි”ති. දුක්ඛදස්සනසම්පදාය වෙන්ථ සක්කායදිට්ඨි සමුදයදස්සනසම්පදාය විචිකිච්ඡිතං, මග්ගදස්සනනිබ්බානදස්සනසම්පදාය සීලබ්බතං පහීයතිති විඤ්ඤාතබ්බං.

චතුහපායෙහිතිගාථාවණ්ණනා

11. එවමස්ස කිලෙසවට්ඨප්පහානං දස්සෙත්වා ඉදානි තස්මිං කිලෙසවට්ඨෙ සති යෙන විපාකවට්ඨෙන භවිතබ්බං, තප්පහානා තස්සාපි පහානං දීපෙත්තො ආහ “චතුහපායෙහි ව විප්පමුත්තො”ති. තත්ථ වත්තාරො අපායා නාම නිරයතිරච්ඡානපෙත්තිවිසයඅසුරකායා. තෙහි එස සත්ත භවෙ ආදියන්තොපි විප්පමුත්තොති අත්ථො.

එවමස්ස විපාකවට්ඨප්පහානං දස්සෙත්වා ඉදානි යමස්ස විපාකවට්ඨස්ස මූලභූතං කම්මවට්ඨං, තස්සාපි පහානං දස්සෙත්තො ආහ “ඡච්චාහිට්ඨානානි අභබ්බ කාතු”න්ති. තත්ථ අභිට්ඨානානීති ඔළාරිකට්ඨානානි, තානි එස ඡ අභබ්බො කාතුං. තානි ව “අට්ඨානමෙතං, හික්ඛෙව, අනවකාසො, යං දිට්ඨිසම්පන්නො පුග්ගලො මාතරං ජීවිතා වොරොපෙය්‍යා”තිආදිනා (අ. නි. 1.271; ම. නි. 3.128; විහ. 809) නයෙන එකකනිපානෙ චූත්තානි මාතුසානපිතුසානඅරභන්තසාතලොහිතූප්පාදසංඝභෙදඅඤ්ඤස්ත්ථාරුද්දෙසකම්මානීති වෙදිතබ්බානි. තානි හි කිඤ්චාපි දිට්ඨිසම්පන්නො අරියසාවකො කුන්ථකිලිලිකම්පි ජීවිතා න වොරොපෙති, අපිච බො පන පුපුප්පනභාවස්ස විගරභණත්ථං චූත්තානි. පුපුප්පනො හි අදිට්ඨිසම්පන්නත්තා එවංමහාසාවජ්ජානි අභිට්ඨානානිපි කරොති, දස්සනසම්පන්නො පන අභබ්බො තානි කාතුන්ති. අභබ්බග්ගභණ්ඩෙත්ථ භවත්තරෙපි අකරණදස්සනත්ථං. භවත්තරෙපි හි එස අත්තනො අරියසාවකභාවං අජානන්තොපි ධම්මතාය එව එතානි වා ඡ පකතිපාණානිපාතාදිනි වා පඤ්ච වෙරානි අඤ්ඤස්ත්ථාරුද්දෙසෙන සභ ඡ ඨානානි න කරොති, යානි සන්ධාය එකච්චෙ “ඡ ඡාහිට්ඨානානි”තිපි පයන්ති. මතමච්ඡග්ගාභාදයො වෙන්ථ අරියසාවකගාමදාරකානං නිදස්සනං.

එවං භගවා සත්ත භවෙ ආදියතොපි අරියසාවකස්ස අඤ්ඤෙහි අප්පභීතභවාදානෙහි පුග්ගලෙහි විසිටියගුණවසෙන සඬ්ඝරතනස්ස ගුණං වත්වා ඉදානි තමෙව ගුණං නිස්සාය සච්චවචනං පයුඤ්ජනි “ඉදම්පි සඬ්ඝෙ”ති. තස්සත්ථො පුබ්බෙ චුත්තනයෙනෙව වෙදිතබ්බො. ඉමිස්සාපි ගාථාය ආණා කොට්ඨසතසහස්සවක්කවාලෙසු අමනුස්සෙහි පටිග්ගහිතාති.

කිඤ්චාපි සොතිගාථාවණ්ණනා

12. එවං සත්ත භවෙ ආදියතොපි අඤ්ඤෙහි අප්පභීතභවාදානෙහි පුග්ගලෙහි විසිටියගුණෙන සඬ්ඝාධිට්ඨානං සච්චං වත්වා ඉදානි න කෙවලං දස්සනසම්පන්නො ඡ අභියානානි අභබ්බො කාතුං, කිත්තු අප්පමත්තකම්පි පාපකම්මං කත්වා තස්ස පටිච්ඡාදනායපි අභබ්බොති පමාදවිහාරිනොපි දස්සනසම්පන්නස්ස කතප්පටිච්ඡාදනාභාවගුණෙන වත්තුමාරද්ධො “කිඤ්චාපි සො කම්ම කරොති පාපක”න්ති.

තස්සත්ථො – සො දස්සනසම්පන්නො කිඤ්චාපි සතිසම්මොසෙන පමාදවිහාරං ආගම්ම යං තං භගවතා ලොකවජ්ජං සඤ්චිච්චාතික්කමනං සන්ධාය චුත්තං “යං මයා සාවකානං සික්ඛාපදං පඤ්ඤත්තං, තං මම සාවකා ජීවිතභෙතුපි නාතික්කමන්ති”ති (චූළව. 385; උදා. 45) තං යපෙත්වා අඤ්ඤං කුටිකාරසහසෙය්‍යාදිං පණ්ණත්තිවජ්ජවිතික්කමසඬ්ඛාතං බුද්ධප්පතිකුට්ඨං කායෙන පාපකම්මං කරොති, පදසොධම්මඋත්තරිත්ථපඤ්චවාචාධම්මදෙසනසම්ප්ප්පලාපචරුසච්චනාදිං වා වාචාය , උද වෙනසා වා කත්ථවි ලොභදොසුප්පාදනං ජාතරුපාදිසාදියනං විවරාදිපරිභොගෙසු අපච්චවෙක්ඛණාදිං වා පාපකම්මං කරොති. අභබ්බො සො තස්ස පටිච්ඡදාය න සො තං “ඉදං අකප්පියමකරණිය”න්ති ජාතිත්වා මුහුත්තම්පි පටිච්ඡාදෙති, තංඤං එව පන සත්ථරි වා විඤ්ඤුසු වා සබ්බන්තවාට්ඨසු ආවි කත්වා යථාධම්මං පටිකරොති, “න පුන කරිස්සාමි”ති එවං සංවරිතබ්බං වා සංවරති. කස්මා? යස්මා අභබ්බතා දිට්ඨපදස්ස චුත්තා, එවරුපම්පි පාපකම්මං කත්වා තස්ස පටිච්ඡාදාය දිට්ඨනිබ්බාතපදස්ස දස්සනසම්පන්නස්ස පුග්ගලස්ස අභබ්බතා චුත්තාති අත්ථො.

කථං?

“සෙය්‍යාථාපි, භික්ඛවෙ, දහරො කුමාරො මන්දො උත්තානසෙය්‍යාකො භත්ථෙන වා පාදෙන වා අඬ්ගාරං අක්කමිත්වා බිජ්ජමෙව පටිසංහරති, එවමෙව බො, භික්ඛවෙ, ධම්මතා එසා දිට්ඨිසම්පන්නස්ස පුග්ගලස්ස, කිඤ්චාපි තථාරුපිං ආපත්තිං ආපජ්ජති, යථාරුපාය ආපත්තියා වුට්ඨානං පඤ්ඤායති. අථ බො නං බිජ්ජමෙව සත්ථරි වා විඤ්ඤුසු වා සබ්බන්තවාට්ඨසු දෙසෙති විවරති උත්තානිකරොති, දෙසෙත්වා විවරිත්වා උත්තානිකත්වා ආයතිං සංවරං ආපජ්ජති”ති (ම. නි. 1.496).

එවං භගවා පමාදවිහාරිනොපි දස්සනසම්පන්නස්ස කතප්පටිච්ඡාදනාභාවගුණෙන සඬ්ඝරතනස්ස ගුණං වත්වා ඉදානි තමෙව ගුණං නිස්සාය සච්චවචනං පයුඤ්ජනි “ඉදම්පි සඬ්ඝෙ”ති. තස්සත්ථො පුබ්බෙ චුත්තනයෙනෙව වෙදිතබ්බො. ඉමිස්සාපි ගාථාය ආණා කොට්ඨසතසහස්සවක්කවාලෙසු අමනුස්සෙහි පටිග්ගහිතාති.

වනප්පගුම්බෙතිගාථාවණ්ණනා

13. එවං සඬ්ඝපරියාපන්නානං පුග්ගලානං තෙන තෙන ගුණප්පකාරෙන සඬ්ඝාධිට්ඨානං සච්චං වත්වා ඉදානි ය්වායං භගවතා රතනත්තයගුණං දීපෙන්නෙන ඉධ සඬ්ඛෙපෙන අඤ්ඤත්‍ර ව විත්ථාරෙන පරියත්තිධම්මො දෙසිතො, තම්පි නිස්සාය පුන බුද්ධාධිට්ඨානං සච්චං වත්තුමාරද්ධො “වනප්පගුම්බෙ යථා චුස්සිතග්ගෙ”ති. තත්ථ ආසන්නසන්නිවෙසවත්ථිතානං රුක්ඛානං සමුහො වනං, මූලසාරථෙග්ගුතවසාබාපලාසෙහි පවුද්ධො ගුම්බො පගුම්බො, වනස්ස, වනෙ වා පගුම්බො වනප්පගුම්බො. ස්වායං “වනප්පගුම්බෙ”ති චුත්තො, එවම්පි හි වත්තුං ලබ්භති “අත්ථි සචිතක්කසච්චාරො, අත්ථි අචිතක්කච්චාරමත්තෙ, සුබ්බෙ දුක්ඛෙ ජීවෙ”තිආදීසු (දී. නි. 1.174; ම. නි. 2.228) විය. යථාති උපමාවචනං. චුස්සිතානි අග්ගානි අස්සාති චුස්සිතග්ගො, සබ්බසාබාපසාබාසු සඤ්ජානපුප්ථොති අත්ථො. සො පුබ්බෙ චුත්තනයෙනෙව “චුස්සිතග්ගෙ”ති චුත්තො. ගිම්භානමාසෙ පයමස්මිං ගිම්භෙති යෙ වත්තාරො ගිම්භානං මාසා, තෙසං චතුත්තං ගිම්භමාසානං එකස්මිං මාසෙ. කතරස්මිං මාසෙ ඉති වෙ? පයමස්මිං ගිම්භෙ, චිත්‍රමාසෙති අත්ථො. සො හි “පයමගිම්භො”ති ව “බාලවසන්නො”ති ව වූවිති. තතො පරං පදත්ථතො පාකට්ඨෙව.

අයං පනෙත්ථ පිණ්ඩත්ථො – යථා පයමගිම්භනාමකෙ බාලවසන්නෙ නානාවිධරුක්ඛගහෙන වනෙ සුපුප්ඵිතග්ගසාබො තරුණරුක්ඛගච්ජපරියායනාමො පගුම්බො අතිවිය සස්සිරිකො හොති, එවමෙව බන්ධායතනාදීහි සතිපට්ඨානසම්මප්පධානාදීහි සීලසමාධික්ඛන්ධාදීහි වා නානප්පකාරෙහි අත්ථප්පහෙදපුප්ථෙහි අතිවිය සස්සිරිකත්තා තපුපමං නිබ්බානගාමිමග්ගදීපනතො නිබ්බානගාමිං පරියත්තිධම්මවරං නෙව ලාභහෙතු න සක්කාරාදිහෙතු, කෙවලන්තු මහාකරුණාය අබ්බුස්සාහිතහදයො සත්තානං පරමභිතාය අදෙසයිති. පරමං භිතායාති එත්ථ ව ගාථාබන්ධසුබන්ධං අනුනාසිකො. අයං පනත්ථො – පරමභිතාය නිබ්බානාය අදෙසයිති.

එවං භගවා ඉමං සුපුප්ඵිතග්ගවනප්පගුම්භසද්දිසං පරියන්තිධම්මං වත්වා ඉදානි තමෙව නිස්සාය බුද්ධාධිට්ඨානං සච්චවචනං පයුඤ්ජති “ඉදම්පි බුද්ධෙ”ති. තස්සත්ථො පුබ්බෙ චුත්තනායෙනෙව වෙදිතබ්බො. කෙවලං පන ඉදම්පි යථාචුත්තපකාරපරියන්තිධම්මසඬ්ඛානං බුද්ධෙ රතනං පණ්ණාස්ස එවං යොජෙතබ්බං. ඉම්ඝ්ඝාපි ගාථාය ආණා කොට්ඨසතසහස්සවක්කවාලෙසු අමනුස්සෙහි පටිග්ගහිතාති.

වරො වරඤ්ඤාතිගාථාවණ්ණනා

14. එවං භගවා පරියන්තිධම්මෙන බුද්ධාධිට්ඨානං සච්චං වත්වා ඉදානි ලොකුත්තරධම්මෙන වත්තුමාරද්ධො “වරො වරඤ්ඤා”ති. තත්ථ වරොති පණ්ණාධිමුත්තිකෙහි ඉච්ඡිතො “අහො වත මයම්පි එවරුපා අස්සාමා”ති, වරගුණයොගතො වා වරො උත්තමො සෙට්ඨොති අත්ථො. වරඤ්ඤාති නිබ්බානඤ්ඤා. නිබ්බානඤ්ඤා සබ්බධම්මානං උත්තමට්ඨොන වරං, තඤ්චෙස බොධිමුලෙ සයං පටිච්ඡික්ඛිත්වා අඤ්ඤාසි. වරදොති පඤ්චවග්ගියභද්දවග්ගියපටිලාදීනං අඤ්ඤාසඤ්ච දෙවමනුස්සානං නිබ්බෙධභාගියවාසනාභාගියවරධම්මදායීති අත්ථො. වරාහරොති වරස්ස මග්ගස්ස ආභටත්තා වරාහරොති වුව්චති. සො හි භගවා දීපඬ්ඤාකරො පහුති සමතිංස පාරමියො පුරෙන්නො පුබ්බකෙහි සම්මාසම්බුද්ධෙහි අනුයාතං පුරාණමග්ගවරමාහරි, තෙන “වරාහරො”ති වුව්චති.

අපිව සබ්බඤ්ඤාඤ්ඤාණප්පටිලාභෙන වරො, නිබ්බානසච්ඡිකිරියාය වරඤ්ඤා, සත්තානං විමුත්තිසුඛදානෙන වරදො, උත්තමපටිපදාභරණෙන වරාහරො. එතෙහි ලොකුත්තරගුණෙහි අධිකස්ස කස්සචි ගුණස්ස අභාවතො අනුත්තරො.

අපරො නයො – වරො උපසමාධිට්ඨානපරිපූරණෙන, වරඤ්ඤා පඤ්ඤාධිට්ඨානපරිපූරණෙන, වරදො වාගාධිට්ඨානපරිපූරණෙන, වරාහරො සච්චාධිට්ඨානපරිපූරණෙන, වරං මග්ගසච්චමාහරීති. තථා වරො පුඤ්ඤස්සයෙන, වරඤ්ඤා පඤ්ඤස්සයෙන, වරදො බුද්ධභාවත්ථිකානං තදුපායසම්පදානෙන, වරාහරො පච්චෙකබුද්ධභාවත්ථිකානං තදුපායාභරණෙන, අනුත්තරො තත්ථ තත්ථ අසද්දිසතාය, අත්තතා වා අනාවරියකො හුත්වා පරෙසං ආචරියභාවෙන, ධම්මවරං අදෙසයි සාවකභාවත්ථිකානං තදත්ථාය ස්වාක්ඛාතතාදිගුණයුත්තස්ස ධම්මවරස්ස දෙසනතො. සෙසං චුත්තනායමෙවාති.

එවං භගවා නවවිධෙන ලොකුත්තරධම්මෙන අත්තතො ගුණං වත්වා ඉදානි තමෙව ගුණං නිස්සාය බුද්ධාධිට්ඨානං සච්චවචනං පයුඤ්ජති “ඉදම්පි බුද්ධෙ”ති. තස්සත්ථො පුබ්බෙ චුත්තනායෙනෙව වෙදිතබ්බො. කෙවලං පන යං වරං ලොකුත්තරධම්මං එස අඤ්ඤාසි, යඤ්ච අදාසි, යඤ්ච ආහරි, යඤ්ච දෙසෙසි, ඉදම්පි බුද්ධෙ රතනං පණ්ණාස්ස එවං යොජෙතබ්බං. ඉම්ඝ්ඝාපි ගාථාය ආණා කොට්ඨසතසහස්සවක්කවාලෙසු අමනුස්සෙහි පටිග්ගහිතාති.

බිණන්තිගාථාවණ්ණනා

15. එවං භගවා පරියන්තිධම්මඤ්ච නවලොකුත්තරධම්මඤ්ච නිස්සාය ද්විති ගාථාහි බුද්ධාධිට්ඨානං සච්චං වත්වා ඉදානි යෙ තං පරියන්තිධම්මං අස්සොසුං, සුතානුසාරෙන ව පටිපජ්ජිත්වා නවප්පකාරම්පි ලොකුත්තරධම්මං අධිගමීසු, තෙසං අනුපාදිසෙසනිබ්බානපත්තිගුණං නිස්සාය පුන සඬ්ඛාධිට්ඨානං සච්චං වත්තුමාරද්ධො “බිණං පුරාණ”න්ති. තත්ථ බිණන්ති සමුච්ඡින්නං. පුරාණන්ති පුරාතනං. නවන්ති සම්පති වත්තමානං. නත්ථි සම්භවන්ති අවිජ්ජමානපාතුභාවං. විරත්තචිත්තාති විතරාගචිත්තා. ආයතිකෙ භවස්මිත්ති අනාගතමද්ධානං පුනබ්භවෙ. තෙති යෙසං බිණං පුරාණං නවං නත්ථි සම්භවං, යෙ ව ආයතිකෙ භවස්මිං විරත්තචිත්තා, තෙ බිණාසවා භික්ඛු. බිණබ්ජාති උච්ඡින්නබ්ජා. අවිරුළුභිජන්දාති විරුළුභිජන්දවරහිතා. නිබ්බන්තිති විජ්ඣායන්ති. ධීරාති ධිතිසම්පන්නා. යථායං පදීපොති අයං පදීපො විය.

කිං චුත්තං හොති? යං තං සත්තානං උප්පජ්ජිත්වා නිරුද්ධම්පි පුරාණං අතිතකාලිකං කම්මං තණ්හාසිනෙහස්ස අප්පහිනත්තා පටිසන්ධිආභරණසමත්ථතාය අබිණංයෙව හොති, තං පුරාණං කම්මං යෙසං අරහත්තමග්ගෙන තණ්හාසිනෙහස්ස සොසිතත්තා අග්ගිනා දඬ්ඪබ්බිජම්ච ආයතිං විපාකදානාසමත්ථතාය බිණං. යඤ්ච නෙසං බුද්ධපූජාදිවසෙන ඉදානි පවත්තමානං කම්මං නවන්ති වුව්චති, තඤ්ච තණ්හාපහානෙනෙව ඡින්නමූලපාදපපුප්ඵම්ච ආයතිං ඵලදානාසමත්ථතාය යෙසං නත්ථි සම්භවං, යෙ ව තණ්හාපහානෙනෙව ආයතිකෙ භවස්මිං විරත්තචිත්තා, තෙ බිණාසවා භික්ඛු “කම්මං බෙත්තං විඤ්ඤාණං බිජ”න්ති (අ. නි. 3.77) එත්ථ චුත්තස්ස පටිසන්ධිවිඤ්ඤාණස්ස කම්මක්ඛයෙනෙව බිණන්තා බිණබ්ජා. යොපි පුබ්බෙ පුනබ්භවසඬ්ඛාතාය විරුළුභියා ඡන්දො අහොසි. තස්සපි සමුදයප්පහානෙනෙව පහිනත්තා පුබ්බෙ විය චුතිකාලෙ අසම්භවෙන අවිරුළුභිජන්දා ධිතිසම්පන්නත්තා ධීරා වරිමවිඤ්ඤාණනිරොධෙන යථායං පදීපො නිබ්බුතො, එවං නිබ්බන්ති, පුන “රුපිනො වා අරුපිනො වා”ති එවමාදිං පඤ්ඤත්තිපථං අවිචෙත්තිති. තස්මිං කිරි සමයෙ නගරදෙවතානං පූජනත්ථාය ජාලිතෙසු පදීපෙසු එකො පදීපො විජ්ඣායි, තං දස්සෙන්නො ආහ “යථායං පදීපො”ති.

එවං භගවා යෙ තං පුරිමාහි ද්විති ගාථාහි චුත්තං පරියන්තිධම්මං අස්සොසුං, සුතානුසාරෙන ව පටිපජ්ජිත්වා නවප්පකාරම්පි ලොකුත්තරධම්මං අධිගමීසු, තෙසං අනුපාදිසෙසනිබ්බානපත්තිගුණං වත්වා ඉදානි තමෙව ගුණං

නිස්සාය සඩ්ඝාධිට්ඨානං සච්චවචනං පසුඤ්ජන්තො දෙසනං සමාපෙසි “ඉදම්පි සඬ්ඝෙ”ති. තස්සන්තො පුබ්බෙ චුත්තනයෙනෙව වෙදිතබ්බො. කෙවලං පන ඉදම්පි යථාචුත්තෙන පකාරෙන ඛිණ්ණාසවතික්ඛුනං නිබ්බානසඬ්ඛානං සඬ්ඝෙ රතනං පණ්ණිනන්ති එවං යොජෙතබ්බං. ඉමිස්සාපි ගාථාය ආණා කොට්ඨසතසහස්සවක්කවාලෙසු අමනුස්සෙහි පටිග්ගතිනාති.

දෙසනාපරියොසානෙ රාජකුලස්ස සොන්ථි අහොසි, සබ්බපද්දවා වූපසම්භු, චතුරාසීනියා පාණසහස්සානං ධම්මාභිසමයො අහොසි.

යානිධානිගාථාත්තයවණ්ණනා

16. අප් සක්කො දෙවානම්න්දො “භගවතා රතනත්තයගුණං නිස්සාය සච්චවචනං පසුඤ්ජමානෙන නාගරස්ස සොන්ථි කතා, මයාපි නාගරස්ස සොන්ථිත්ථං රතනත්තයගුණං නිස්සාය කිඤ්චි වත්තබ්බ”න්ති චින්තෙත්වා අවසානෙ ගාථාත්තයං අහාසි “යානිධ භුතානි”ති තත්ථ යස්මා බුද්ධො යථා ලොකතිත්තත්ථාය උස්සුක්කං ආපන්නෙහි ආගන්තබ්බං, තථා ආගතතො යථා ව තෙහි ගන්තබ්බං, තථා ගතතො යථා ව තෙහි ආජානිතබ්බං, තථා ආජානනතො, යථා ව ජානිතබ්බං, තථා ජානනතො, යඤ්ච තට්ථෙව හොති, තස්ස ගදනතො ව “තථාගතො”ති වූච්චති. යස්මා ව සො දෙවමනුස්සෙහි පුජ්ථගන්ධාදිනා බහි නිබ්බත්තෙන උපකාරකෙන, ධම්මානුධම්මපටිපත්තාදිනා ව අත්තනි නිබ්බත්තෙන අතිවිය පුඨිතො, තස්මා සක්කො දෙවානම්න්දො සබ්බං දෙවපරිසං අත්තනා සද්ධිං සම්පිණ්ඩෙත්වා ආහ “තථාගතං දෙවමනුස්සපුජ්ථං, බුද්ධං නමස්සාම සුවත්ථි හොතු”ති.

17. යස්මා පන ධම්මෙ මග්ගධම්මො යථා යුගනද්ධසම්ප්විපස්සනාබලෙන ගන්තබ්බං කිලෙසපක්ඛං සමුවුඡ්ඡන්දන්තෙන, තථා ගතොති තථාගතො. නිබ්බානධම්මොපි යථා ගතො පඤ්ඤාය පටිච්ඡෙදො සබ්බදුක්ඛජ්ජට්ඨිසාකාය සම්පජ්ජති, බුද්ධාදීහි තථා අවගතො, තස්මා “තථාගතො”ත්ථෙව වූච්චති. යස්මා ව සඬ්ඝොපි යථා අත්තනිතය පටිපන්නෙහි ගන්තබ්බං තෙන තෙන මග්ගෙන, තථා ගතොති “තථාගතො”ත්ථෙව වූච්චති. තස්මා අවසෙසගාථාද්වයෙපි තථාගතං ධම්මං නමස්සාම සුවත්ථි හොතු, තථාගතං සඬ්ඝං නමස්සාම සුවත්ථි හොතුති චුත්තං. සෙසං චුත්තනයමෙවාති.

එවං සක්කො දෙවානම්න්දො ඉමං ගාථාත්තයං භාසිත්වා භගවන්තං පදක්ඛිණං කත්වා දෙවපුරමෙව ගතො සද්ධිං දෙවපරිසාය. භගවා පන තදෙව රතනසුත්තං දුතියදිවසෙපි දෙසෙසි, පුන චතුරාසීනියා පාණසහස්සානං ධම්මාභිසමයො අහොසි, එවං යාව සත්තමදිවසං දෙසෙසි, දිවසෙ දිවසෙ තට්ථෙව ධම්මාභිසමයො අහොසි. භගවා අඩ්ඨමාසමෙව වෙසාලියං විහරිත්වා රාජුනං “ගච්ඡාමා”ති පටිවෙදෙසි. තතො රාජානො දිගුණෙන සක්කාරෙන පුන තීහි දිවසෙහි භගවන්තං ගඬිගාතීරං නයිංසු. ගඬිගාය නිබ්බත්තා නාගරාජානො චින්තෙසුං “මනුස්සා තථාගතස්ස සක්කාරං කරොන්ති, මයං කිං න කරිස්සාමා”ති සුවණ්ණරජතමණ්ණියා නාවායො මාපෙත්වා සුවණ්ණරජතමණ්ණියෙ එව පල්ලඬ්ඨකෙ පඤ්ඤපෙත්වා පඤ්චවණ්ණපද්ධුමසඤ්ජන්තං උදකං කරිත්වා “අම්භාකං අනුග්ගහං කරොමා”ති භගවන්තං යාවිංසු. භගවා අධිවාසෙත්වා රතනනාවමාරුල්ලො, පඤ්ච ව භික්ඛුසඬ්ඝෙන පඤ්චසතං නාවායො අභිරුල්ලා. නාගරාජානො භගවන්තං සද්ධිං භික්ඛුසඬ්ඝෙන නාගභවනං පවෙසෙසුං. තත්ත සුදං භගවා සබ්බරත්තිං නාගපරිසාය ධම්මං දෙසෙසි. දුතියදිවසෙ දිබ්බෙහි බාදනියභොජනියෙහි මහාදානං අකංසු, භගවා අනුමොදිත්වා නාගභවනා නික්ඛම්.

භූමට්ඨා දෙවා “මනුස්සා ව නාගා ව තථාගතස්ස සක්කාරං කරොන්ති, මයං කිං න කරිස්සාමා”ති චින්තෙත්වා වනජ්ජගුම්බරුක්ඛපබ්බතාදීසු ඡත්තාතිඡත්තානි උක්ඛිපිංසු. එතෙනෙව උපායෙන යාව අකතිට්ඨබ්බුත්ථභවනං, තාව මහාසක්කාරවිසෙසො නිබ්බත්ති. බිම්බිසාරොපි ලිච්ඡවීහි ආගතකාලෙ කතසක්කාරතො දිගුණමකාසි. පුබ්බෙ චුත්තනයෙනෙව පඤ්චෙහි දිවසෙහි භගවන්තං රාජගහං ආනෙසි.

රාජගහමනුජ්ජත්තෙ භගවති පච්ඡාභත්තං මණ්ඩලමාලෙ සන්තිපතිතානං භික්ඛුනං අයමන්තරකථා උදපාදි “අහො බුද්ධස්ස භගවතො ආනුභාවො, යං උද්දිස්ස ගඬිගාය ඔරතො ව පාරතො ව අට්ඨයොජනො භූමිභාගො නින්තඤ්ච ථලඤ්ච සමං කත්වා වාලුකාය ඔකිරිත්වා පුජ්ථෙහි සඤ්ජන්තො, යොජනජ්ජමාණං ගඬිගාය උදකං නානාවණ්ණෙහි පද්ධමෙහි සඤ්ජන්තං, යාව අකතිට්ඨභවනං, තාව ඡත්තාතිඡත්තානි උස්සිතානි”ති. භගවා තං පවත්ති. ඤ්ඤත්වා ගන්ධකුටිතො නික්ඛම්ත්වා තඬ්ඨණානුරූපෙන පාටිභාරියෙන ගන්ත්වා මණ්ඩලමාලෙ පඤ්ඤත්තවරබුද්ධාසනෙ නිසිදි. නිසජ්ජ බො භගවා භික්ඛු ආමන්තෙසි – “කාය නුත්ථ, භික්ඛවෙ, එතරහි කථාය සන්තිසිත්තා”ති. භික්ඛු සබ්බං ආරොවෙසුං භගවා එතදවොච – “න, භික්ඛවෙ, අයං පූජාවිසෙසො මය්හං බුද්ධානුභාවෙන නිබ්බත්තො, න නාගදෙවබ්බුත්ථානුභාවෙන, අපිව බො පුබ්බෙ අජ්ජමන්තකපරිච්චාගානුභාවෙන නිබ්බත්තො”ති. භික්ඛු ආහංසු “න මයං, භන්තෙ, තං අජ්ජමන්තකං පරිච්චාගං ජානාම, සාධු තො භගවා තථා කට්ඨතු, යථා මයං තං ජානෙය්‍යාමා”ති.

භගවා ආහ – භූතපුබ්බං, භික්ඛවෙ, තක්කසිලායං සඬ්ඛො නාම බ්‍රාහ්මණො අහොසි. තස්ස පුත්තො සුසිමො නාම මාණවො සොළසවස්සුද්දෙසිකො වයෙන. සො එකදිවසං පිතරං උපසඬ්ඨමිත්වා අභිවාදෙත්වා එකමන්තං අට්ඨාසි. අප් තං පිතා ආහ “කිං, තාත, සුසිමා”ති? සො ආහ “ඉච්ඡාමහං, තාත, බාරාණසිං ගන්ත්වා සිජ්ජං උග්ගහෙතු”න්ති. “තෙන හි, තාත, සුසිම, අසුකො නාම බ්‍රාහ්මණො මම සභායකො, තස්ස සන්තිකං ගන්ත්වා උග්ගණ්හාහි”ති

කභාපණ්ණාසකයෙහි අදායි. සො තං ගහෙත්වා මාතෘපිතරො අභිවාදෙත්වා අනුපුබ්බෙන බාරාණසිං ගන්ත්වා උපචාරයුත්තෙන විධිනා ආචරියං උපසඬකමිත්වා අභිවාදෙත්වා අත්තානං නිවෙදෙයි. ආචරියො “මම සභායකස්ස පුත්තො”ති මාණවං සම්පට්ඨිත්වා සබ්බං පාහුනෙයාවත්තමකායි. සො අද්ධානකිලමං විනොදෙත්වා තං කභාපණ්ණාසකයෙහි ආචරියස්ස පාදමුලෙ යපෙත්වා සිප්පං උග්ගහෙතුං ඔකාසං යාචි. ආචරියො ඔකාසං කත්වා උග්ගණ්හාපෙයි.

සො ලහුඤ්ච ගණ්හන්තො, බහුඤ්ච ගණ්හන්තො, ගහිතගහිතඤ්ච සුවණ්ණභාජනෙ පක්ඛිත්තතෙලම්ච අවිනස්සමානං ධාරෙන්තො, ද්වාදසවස්සිකං සිප්පං කතිපයමාසෙනෙව පරියොසාපෙයි. සො සජ්ඣායං කරොන්තො ආදිමජ්ඣංයෙව පස්සති, නො පරියොසානං. අප් ආචරියං උපසඬකමිත්වා ආහ “ඉමස්ස සිප්පස්ස ආදිමජ්ඣමෙව පස්සාමි, නො පරියොසාන”න්ති. ආචරියො ආහ “අභම්පි, තාත, එවමෙවා”ති. අප් කො, ආචරිය, ඉමස්ස සිප්පස්ස පරියොසානං ජානාතීති? ඉසිපතනෙ, තාත, ඉසයො අත්ථි, තෙ ජානෙයුත්ති. තෙ උපසඬකමිත්වා පුච්ඡාමි, ආචරියාති? පුච්ඡ, තාත, යථාසුඛන්ති. සො ඉසිපතනං ගන්ත්වා පච්චෙකබුද්ධෙ උපසඬකමිත්වා පුච්ඡි “අපි, භත්තෙ, පරියොසානං ජානාමා”ති? ආම, ආචුසො, ජානාමාති. තං මම්පි සික්ඛාපෙථාති. තෙන භාචුසො, පබ්බජාහි, න සක්කා අපබ්බජිතෙන සික්ඛාපෙතුන්ති. සාධු, භත්තෙ, පබ්බාපෙථ වා මං, යං වා ඉච්ඡං, තං කත්වා පරියොසානං ජානාපෙථාති. තෙ තං පබ්බාපෙත්වා කම්මට්ඨානෙ නියොජෙතුං අසමත්ථා “එවං තෙ නිවාසෙතබ්බං, එවං පාරුපිතබ්බ”න්තිආදිනා නයෙන ආභිසමාවාරිකං සික්ඛාපෙසුං. සො තත්ථ සික්ඛන්තො උපනිස්සයසම්පන්නත්තා න විරෙනෙව පච්චෙකබොධිං අභිසම්බුජ්ඣති. සකලබාරාණසියං “සුසීමපච්චෙකබුද්ධො”ති පාකටො අහොසි ලාභග්ගයස්ගප්පත්තො සම්පන්නපරිවාරො. සො අප්පායුකසංවත්තනිකස්ස කම්මස්ස කත්තා න විරෙනෙව පරිනිබ්බායි. තස්ස පච්චෙකබුද්ධා ච මහාජනකායො ච සරිරකිච්චං කත්වා ධාතුයො ගහෙත්වා නගරද්වාරෙ පූජං පතිට්ඨාපෙසුං.

අප් බො සඬබො බ්‍රාහ්මණො “පුත්තො මෙ විරගතො, න වස්ස පවත්තිං ජානාමි”ති පුත්තං දට්ඨුකාමො තක්කසිලාය නික්ඛමිත්වා අනුපුබ්බෙන බාරාණසිං ගන්ත්වා මහාජනකායං සන්තිපතිතං දිස්වා “අද්ධා බහුසු එකොපි මෙ පුත්තස්ස පවත්තිං ජානිස්සති”ති විත්තෙන්තො උපසඬකමිත්වා පුච්ඡි “සුසීමො නාම මාණවො ඉධ ආගතො අත්ථි, අපි නු තස්ස පවත්තිං ජානාමා”ති? තෙ “ආම, බ්‍රාහ්මණ, ජානාම, ඉමස්මිං නගරෙ බ්‍රාහ්මණස්ස සන්තිකෙ තිණ්ණං වෙදානං පාරගු හුත්වා පච්චෙකබුද්ධානං සන්තිකෙ පබ්බජිත්වා පච්චෙකබුද්ධො හුත්වා අනුපාදිසෙසාය නිබ්බානධාතුයා පරිනිබ්බායි, අයමස්ස පූජො පතිට්ඨාපිතො”ති ආහංසු. සො භූමිං භත්ථෙන පහරිත්වා රොදිත්වා ච පරිදෙවිත්වා ච තං චෙතියඬගණං ගන්ත්වා තිණානි උද්ධරිත්වා උත්තරසාටකෙන වාලුකං ආනෙත්වා පච්චෙකබුද්ධචෙතියඬගණෙ ඔකිරිත්වා කමණ්ඩලුතො උදකෙන සමන්තතො භූමිං පරිප්ථොසිත්වා වනපුප්ඵෙහි පූජං කත්වා උත්තරසාටකෙන පටාකං ආරොපෙත්වා පූජස්ස උපරි අත්තනො ඡත්තං බන්ධිත්වා පක්කාමිති.

එවං අතීතං දෙසෙත්වා ජාතකං පච්චුප්පන්නෙන අනුසන්ධෙන්තො භික්ඛූනං ධම්මකථං කටෙයි. “සියා බො පන වො, භික්ඛවෙ, එවමස්ස ‘අඤ්ඤො නුත තෙන සමයෙන සඬබො බ්‍රාහ්මණො අහොසි’ති, න බො පනෙතං එවං දට්ඨබ්බං, අහං තෙන සමයෙන සඬබො බ්‍රාහ්මණො අහොසිං, මයා සුසීමස්ස පච්චෙකබුද්ධස්ස චෙතියඬගණෙ තිණානි උද්ධටානි, තස්ස මෙ කම්මස්ස නිස්සන්දෙන අට්ඨයොජනමග්ගං විගතබාණුකණ්ටකං කත්වා සමං සුද්ධමකංසු. මයා තත්ථ වාලුකා ඔකිණ්ණා, තස්ස මෙ නිස්සන්දෙන අට්ඨයොජනමග්ගෙ වාලුකං ඔකිරිංසු. මයා තත්ථ වනකුසුමෙහි පූජා කතා, තස්ස මෙ නිස්සන්දෙන නවයොජනෙ මග්ගෙ ථලෙ ව උදකෙ ව නානාපුප්ඵෙහි පූජ්ඵසන්ථරමකංසු. මයා තත්ථ කමණ්ඩලුදකෙන භූමි පරිප්ථොසිතා, තස්ස මෙ නිස්සන්දෙන වෙසාලියං පොක්ඛරවස්සං වස්සි. මයා තස්මිං චෙතියෙ පටාකා ආරොපිතා, ඡත්තඤ්ච බද්ධං, තස්ස මෙ නිස්සන්දෙන යාව අකනිට්ඨභවනා පටාකා ව ආරොපිතා, ඡත්තානිඡත්තානි ව උස්සිතානි. ඉති බො, භික්ඛවෙ, අයං මය්හං පූජාවිසෙසො නෙව බුද්ධානුභාවෙන නිබ්බන්තො, න නාගදෙවබ්‍රහ්මානුභාවෙන, අපිව බො අප්පමත්තකපරිච්චාගානුභාවෙන නිබ්බන්තො”ති. ධම්මකථාපරියොසානෙ ඉමං ගාමමහාසි –

“මත්තාසුඛපරිච්චාගා, පස්සෙ වෙ විපුලං සුඛං;
වජෙ මත්තාසුඛං ධිරො, සම්පස්සං විපුලං සුඛ”න්ති. (ධ. ප. 290);

පරමත්ථජොතිකාය බුද්දකපාය-අට්ඨකථාය

රතනසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

7. තිරොකුට්ටසුත්තවණ්ණනා

නික්ඛෙපප්පයොජනං

ඉදානි “තිරොකුට්ටසු නිට්ඨන්ති” නිදාදිනා රතනසුත්තානන්තරං නික්ඛිත්තස්ස තිරොකුට්ටසුත්තස්ස අත්ථවණ්ණනාක්කමො අනුප්පත්තො, තස්ස ඉධ නික්ඛෙපප්පයොජනං වත්වා අත්ථවණ්ණනං කරිස්සාම.

තත්ථ ඉදංගුණි තිරොකුට්ටං ඉමිනා අනුක්කමෙන භගවතා අවුත්තම්පි යායං ඉතො පුබ්බෙ නානප්පකාරෙන කුසලකම්මපටිපත්ති දස්සිතා, තත්ථ පමාදං ආපජ්ජමානො නිරයතිරච්ඡානයොනීති විසිට්ඨතරෙපි යානෙ උප්පජ්ජමානො යස්මා ඵවරුපෙසු පෙනෙසු උප්පජ්ජති, තස්මා න ඵත්ථ පමාදො කරණියොති දස්සනත්ථං, යෙන ච භූතෙහි උපද්දුතාය වෙසාලියා උපද්දවවුපසමනත්ථං රතනසුත්තං වුත්තං, තෙසු එකච්චානි ඵවරුපානීති දස්සනත්ථං වා වුත්තන්ති.

ඉදංගුණි ඉධ නික්ඛෙපප්පයොජනං වෙදිතබ්බං.

අනුමොදනාකථා

යස්මා පනස්ස අත්ථවණ්ණනා –

“යෙන යත්ථ යදා යස්මා, තිරොකුට්ටං පකාසිතං;
පකාසෙත්වාන නං සබ්බං, කයිරමානා යථාක්කමං;
සුකතා හොති තස්මාහං, කරිස්සාමි තථෙව නං”.

කෙන පනෙතං පකාසිතං, කත්ථ කදා කස්මා වානි? වුච්චතෙ – භගවතා පකාසිතං, තං බො පන රාජගහෙ දුතියදිවසෙ රඤ්ඤො මාගධස්ස අනුමොදනත්ථං. ඉමස්ස වත්ථස්ස විභාවනත්ථං අයමෙත්ථ චිත්ථාරකථා කථෙතබ්බා

ඉතො ද්වානවුතිකප්පෙ කාසි නාම නගරං අහොසි. තත්ථ ජයසෙනො නාම රාජා. තස්ස සිරිමා නාම දෙවි, තස්සා කුච්ඡියං පුස්සො නාම බොධිසත්තො නිබ්බන්තිත්වා අනුපුබ්බෙන සම්මාසම්බොධිං අභිසම්බුජ්ඣා. ජයසෙනො රාජා “මම පුත්තො අභිනික්ඛමිත්වා බුද්ධො ජාතො, මය්හමෙව බුද්ධො, මය්හං ධම්මො, මය්හං සඬ්ඝො” ති මමන්තං උප්පාදෙත්වා සබ්බකාලං සයමෙව උපට්ඨගති, න අඤ්ඤෙසං ඕකාසං දෙති.

භගවතො කතිට්ඨභාතරො වෙමානිකා තයො භාතරො චිත්තෙසු – “බුද්ධා නාම සබ්බලොකභිතාය උප්පජ්ජන්ති, න වෙකස්සෙවත්ථාය, අම්භාකඤ්ච පිතා අඤ්ඤෙසං ඕකාසං න දෙති, කථං නු මයං ලභෙය්‍යාම භගවන්තං උපට්ඨාතු”න්ති. තෙසං එතදහොසි – “හන්ද මයං කිඤ්චි උපායං කරොමා” ති. තෙ පච්චන්තං කුපිතං විය කාරාපෙසු. තතො රාජා “පච්චන්තො කුපිතො” ති සුත්වා තයොපි පුත්තෙ පච්චන්තවුපසමනත්ථං පෙසෙසි. තෙ වුපසමෙත්වා ආගතා, රාජා තුට්ඨො වරං අදාසි “යං ඉච්ඡං, තං ගණ්හං” ති. තෙ “මයං භගවන්තං උපට්ඨාතුං ඉච්ඡාමා” ති ආහංසු. රාජා “එතං යපෙත්වා අඤ්ඤං ගණ්හං” ති ආහ. තෙ “මයං අඤ්ඤෙන අනත්ථිකා” ති ආහංසු. තෙන හි පරිච්ඡේදං කත්වා ගණ්හංගාති. තෙ සත්ත වස්සානි යාචිංසු, රාජා න අදාසි. ඵවං ඡ, පඤ්ච, වත්තාරි, තිණි, ද්වෙ, එකං, සත්ත මාසානි, ඡ, පඤ්ච, වත්තාරිති යාව තෙමාසං යාචිංසු. රාජා “ගණ්හං” ති අදාසි.

තෙ වරං ලභිත්වා පරමතුට්ඨා භගවන්තං උපසඬ්ඛමිත්වා වන්දිත්වා ආහංසු – “ඉච්ඡාම මයං, හන්තෙ, භගවන්තං තෙමාසං උපට්ඨාතුං, අධිවාසෙතු තො, හන්තෙ, භගවා ඉමං තෙමාසං වස්සවාස”න්ති. අධිවාසෙසි භගවා තුණ්හිභාවෙන. තතො තෙ අත්තනො ජනපදෙ නියුත්තකපුරිසස්ස ලෙඛං පෙසෙසු. “ඉමං තෙමාසං අම්භෙහි භගවා උපට්ඨාතබ්බො, විහාරං ආදිං කත්වා සබ්බං භගවතො උපට්ඨානසම්භාරං කරොහි” ති. සො තං සබ්බං සම්පාදෙත්වා පටිනිවෙදෙසි. තෙ කාසායවත්ථනිවත්ථා හුත්වා අධිභ්වතෙයොහි පුරිසසභස්සෙහි වෙය්‍යාවච්චකරෙහි භගවන්තං සක්කච්චං උපට්ඨගමානා ජනපදං නෙත්වා විහාරං නිය්‍යානෙත්වා වසාපෙසු.

තෙසං හණ්ඩාගාරිකො එකො ගහපතිපුත්තො සපජාපතිකො සද්ධො අහොසි පසන්තො. සො බුද්ධප්පමුඛස්ස සඬ්ඝස්ස දානවත්තං සක්කච්චං අදාසි. ජනපදෙ නියුත්තකපුරිසො තං ගහෙත්වා ජානපදෙහි එකාදසමත්තෙහි පුරිසසභස්සෙහි සද්ධිං සක්කච්චමෙව දානං පවත්තාපෙසි. තත්ථ කෙචි ජානපදා පටිහන්තිත්තා අහෙසු. තෙ දානස්ස අන්තරායං කත්වා දෙය්‍යධම්මෙ අත්තනා බාදිංසු, හත්තසාලඤ්ච අග්ගිනා දහිංසු. පචාරිතෙ රාජපුත්තා භගවතො මහන්තං සක්කාරං කත්වා භගවන්තං පුරක්ඛන්වා පිතුතො සකාසමෙව අගමංසු. තත්ථ ගන්ත්වා ඵව භගවා පරිනිබ්බාසි. රාජා ච රාජපුත්තා ච ජනපදෙ නියුත්තකපුරිසො ච හණ්ඩාගාරිකො ච අනුපුබ්බෙන කාලං කත්වා සද්ධිං පරිසාය සග්ගෙ උප්පජ්ජිංසු, පටිහන්තිත්තජනා නිරයෙසු නිබ්බන්තිංසු. ඵවං තෙසං ද්විත්තං ගණානං සග්ගතො සග්ගං, නිරයතො නිරයං උපපජ්ජන්තානං ද්වානවුතිකප්පා චිතිවත්තා.

අප ඉමසීම හද්දකප්පෙ කස්සපබුද්ධස්ස කාලෙ තෙ පටිභතචිත්තජනා පෙනෙසු උප්පන්නා. තදා මනුස්සා අත්තනො ඤාතකානං පෙනානං අත්ථාය දානං දත්වා උද්දිසන්ති “ඉදං අමිභාකං ඤාතීනං හොතු”ති. තෙ සම්පත්තිං ලභන්ති. අප ඉමෙපි පෙනා තං දිස්වා හගවන්තං කස්සපං උපසඩ්ධකමිත්වා පුච්ඡංසු – “කිං නු ඛො, හන්තෙ, මයම්පි එවරුපං සම්පත්තිං ලභෙය්‍යාමා”ති? හගවා ආහ – “ඉදානි න ලභං , අපිව අනාගතෙ ගොතමො නාම බුද්ධො භවිස්සති, තස්ස හගවතො කාලෙ ඛම්බිසාරො නාම රාජා භවිස්සති, සො තුම්භාකං ඉතො ද්වානවුතිකප්පෙ ඤාති අහොසි, සො බුද්ධස්ස දානං දත්වා තුම්භාකං උද්දිසිස්සති, තදා ලභිස්සථා”ති. එවං වුත්තෙ කිර තෙසං පෙනානං තං වචනං “ස්වෙ ලභිස්සථා”ති වුත්තං විය අහොසි.

අප එකස්මිං බුද්ධන්තරෙ චිතිවත්තෙ අමිභාකං හගවා ලොකෙ උප්පජ්ජි. තෙපි තයො රාජපුත්තා තෙහි අඩ්ඨතෙයොහි පුරිසසහස්සෙහි සද්ධිං දෙවලොකා චිතිවා මගධරට්ඨෙ බ්‍රාහ්මණකුලෙ උප්පජ්ජිත්වා අනුපුබ්බෙන ඉසිපබ්බජ්ජං පබ්බජිත්වා ගයාසිසෙ තයො ජට්ටා අහෙසුං, ජනපදෙ නියුත්තකපුරිසො, රාජා අහොසි ඛම්බිසාරො, භණ්ඩාගාරිකො, ගහපති විසාඛො නාම මහාසෙට්ඨි අහොසි, තස්ස පජාපති ධම්මදින්නා නාම සෙට්ඨිඨිකා අහොසි. එවං සබ්බාපි අවසෙසා පරිසා රඤ්ඤො එව පරිවාරා හුත්වා නිබ්බන්තා.

අමිභාකං හගවා ලොකෙ උප්පජ්ජිත්වා සත්තසත්තාහං අතික්කමිත්වා අනුපුබ්බෙන බාරාණසිං ආගම්ම ධම්මචක්කං පචත්තෙන්වා පඤ්චවග්ගියෙ ආදිං කත්වා යාව අඩ්ඨතෙයාසහස්සපරිවාරෙ තයො ජට්ටෙ විනෙන්වා රාජගහං අගමාසි. තත්ථ ව තදහුපසඩ්ධකමන්තංයෙව රාජානං ඛම්බිසාරං සොතාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨාපෙසි එකාදසනවුතෙහි මාගධකෙහි බ්‍රාහ්මණගහපතිකෙහි සද්ධිං. අප රඤ්ඤො ස්වාතනාය භත්තෙන නිමන්තිතො හගවා අධිවාසෙන්වා දුතියදිවසෙ සක්කෙන දෙවානමිත්දෙන පුරතො පුරතො ගච්ඡන්තෙන –

“දන්තො දන්තෙහි සහ පුරාණජට්ටෙහි, විජ්ජමුත්තො විජ්ජමුත්තෙහි;
සිඬ්ඨිතික්ඛසවණ්ණො, රාජගහං පාවිසි හගවා”ති. (මහාව. 58) –

එවමාදිහි ගාථාහි අභිත්ථවියමානො රාජගහං පවිසිත්වා රඤ්ඤො නිවෙසනෙ මහාදානං සම්පට්චිජ්. තෙ පෙනා “ඉදානි රාජා අමිභාකං දානං උද්දිසිස්සති, ඉදානි උද්දිසිස්සති”ති ආසාය පරිවාරෙන්වා අට්ඨංසු.

රාජා දානං දත්වා “කත්ථ නු ඛො හගවා විහරෙය්‍යා”ති හගවතො විහාරට්ඨානමෙව චිත්තෙසි, න තං දානං කස්සවි උද්දිසි. පෙනා ඡින්නාසා හුත්වා රත්තිං රඤ්ඤො නිවෙසනෙ අතිවිය භිංසනකං විස්සරමකංසු. රාජා භයසංවෙගසන්නාසමාපජ්ජි, තතො පහාතාය රත්තියා හගවතො ආරොවෙසි – “එවරුපං සද්දමස්සොසිං, කිං නු ඛො මෙ, හන්තෙ, භවිස්සති”ති. හගවා ආහ – “මා භායි, මහාරාජ, න තෙ කිඤ්චි පාපකං භවිස්සති, අපිව ඛො තෙ පුරාණඤාතකා පෙනෙසු උප්පන්නා සන්ති, තෙ එකං බුද්ධන්තරං තමෙව පච්චාසිසමානා විචරන්ති ‘බුද්ධස්ස දානං දත්වා අමිභාකං උද්දිසිස්සති’ති , න තෙසං ත්වං භියොයා උද්දිසි, තෙ ඡින්නාසා තථාරුපං විස්සරමකංසු”ති.

සො ආහ “ඉදානි පන, හන්තෙ, දින්නෙ ලභෙය්‍යා”න්ති? “ආම, මහාරාජා”ති. “තෙන හි මෙ, හන්තෙ, අධිවාසෙතු හගවා අප්පන්නාය දානං, තෙසං උද්දිසිස්සාමි”ති? හගවා අධිවාසෙසි. රාජා නිවෙසනං ගන්ත්වා මහාදානං පට්ඨාදෙන්වා හගවතො කාලං ආරොවාපෙසි. හගවා රාජන්තෙපුරං ගන්ත්වා පඤ්ඤත්තෙ ආසනෙ නිසීදි සද්ධිං භික්ඛුසඩ්ධෙසෙන. තෙපි ඛො පෙනා “අපි නාම අප්ප ලභෙය්‍යාමා”ති ගන්ත්වා තිරොකුට්ටාදියු අට්ඨංසු. හගවා තථා අකාසි, යථා තෙ සබ්බෙව රඤ්ඤො පාකටා අහෙසුං. රාජා දක්ඛිණොදකං දෙන්තො “ඉදං මෙ ඤාතීනං හොතු”ති උද්දිසි, තඬ්ඨණඤ්ඤෙව තෙසං පෙනානං පදුමසඤ්ජන්නා පොක්ඛරණියො නිබ්බන්තිංසු. තෙ තත්ථ න්හත්වා ව පිචිත්වා ව පටිප්පස්සද්ධදරථකිලමට්ඨිපාසා සුවණ්ණවණ්ණා අහෙසුං. රාජා යාගුඛජ්ජකභොජනානි දත්වා උද්දිසි, තඬ්ඨණඤ්ඤෙව තෙසං දිබ්බයාගුඛජ්ජකභොජනානි නිබ්බන්තිංසු. තෙ තානි පරිභුඤ්ජිත්වා පිණ්ණාදියා අහෙසුං. අප වත්ථසෙනාසනානි දත්වා උද්දිසි. තෙසං දිබ්බවත්ථදිබ්බයානදිබ්බපාසාදදිබ්බපච්චත්ථරණදිබ්බසෙය්‍යාදිඅලඬ්ඨකාරවිධයො නිබ්බන්තිංසු. සාපි තෙසං සම්පත්ති යථා සබ්බාව පාකටා හොති, තථා හගවා අධිට්ඨාසි. රාජා අතිවිය අත්තමනො අහොසි. තතො හගවා භුත්තාචි පචාරිතො රඤ්ඤො මාගධස්ස අනුමොදනත්ථං “තිරොකුට්ටෙසු තිට්ඨන්ති”ති ඉමා ගාථා අහාසි.

එත්තාවතා ව “යෙන යත්ථ යදා යස්මා, තිරොකුට්ටං පකාසිතං, පකාසෙන්වාන තං සබ්බ”න්ති අයං මානිකා සඬ්ඛෙපතො චිත්ථාරතො ව විහත්තා හොති.

පඨමගාථාවණ්ණනා

1. ඉදානි ඉමස්ස තිරොකුට්ටස්ස යථාක්කමං අත්ථවණ්ණනං කරිස්සාම. සෙය්‍යථිදං – පඨමගාථාය තාව තිරොකුට්ටාති කුට්ටානං පරහාගා වුච්චන්ති. තිට්ඨන්තිති නිසජ්ජාදිපටික්ඛෙපතො ඨානකප්පනවචනමෙතං. තෙන යථා පාකාරපරහාගං පබ්බතපරහාගඤ්ච ගච්ඡන්තං “තිරොපාකාරං තිරොපබ්බතං අසජ්ජමානො ගච්ඡති”ති වදන්ති, එවමිධාපි කුට්ටස්ස පරහාගෙසු තිට්ඨන්තෙ “තිරොකුට්ටෙසු තිට්ඨන්ති”ති ආහ. සන්ධිසිඬ්ඨාටකෙසු වාති එත්ථ සන්ධියොති වතුක්කොණරච්ඡා වුච්චන්ති සරසන්ධිහිත්තිසන්ධිආලොකසන්ධියො වාපි. සිඬ්ඨිසාටකාති තිකොණරච්ඡා වුච්චන්ති, තදෙකජ්ඣං කත්වා පුරිමෙන සද්ධිං සඬ්ඨෙවන්තො “සන්ධිසිඬ්ඨාටකෙසු වා”ති ආහ. ද්වාරබාහාසු

තිට්ටන්ති නගරද්වාරසරද්වාරානං බාහා නිස්සාය තිට්ටන්ති. ආගන්ත්වාන සකං සරන්ති එත්ථ සකං සරං නාම පුබ්බඤ්ඤානිසරම්පි අත්තනා සාමිකභාවෙන අප්ප්ඤ්ඤානිසරම්පි. තද්වහයම්පි යස්මා තෙ සකසරසඤ්ඤාය ආගච්ඡන්ති, තස්මා “ආගන්ත්වාන සකං සර”න්ති ආහ.

දුතියගාථාවණ්ණනා

2. එවං භගවා පුබ්බෙ අනප්ප්ඤ්ඤානිසරම්පි පුබ්බඤ්ඤානිසරං බිම්බිසාරනිවෙසනං සකසරසඤ්ඤාය ආගන්ත්වා තිරොකුට්ඨසන්ධිසිඨිසාටකද්වාරබාහාසු යීතෙ ඉස්සාමච්ඡරියඵලං අනුභවන්තෙ, අප්පෙකච්චෙ දීඝමස්සුකෙසවිකාරධරෙ අන්ධකාරමුඛෙ සිටීලබන්ධනවිලම්බමානකිසඵරුසකාලකඩගපච්චඩ්ගෙ තත්ථ තත්ථ යීතවනදාහදඩ්ඪතාලරුක්ඛසදිසෙ, අප්පෙකච්චෙ ජිස්ච්ඡාපිපාසාරණිනිමිමට්ඨෙන උදරතො උට්ඨාය මුඛතො විනිච්ඡරන්තාය අග්ගිජාලාය පරිධස්භමානසරීරෙ, අප්පෙකච්චෙ සුවිජ්ජදාණුමත්තකණ්ඩලිකාය පබ්බතාකාරකුච්ඡිතාය ච ලද්ධම්පි පානභොජනං යාවදන්ථං භුක්ඤ්ඤං අසමත්ථතාය බුජ්ජිපාසාපරෙතෙ අඤ්ඤං රසමච්ඡන්දමානෙ, අප්පෙකච්චෙ අඤ්ඤාමඤ්ඤස්ස අඤ්ඤෙසං වා සත්තානං පභින්නගණ්ඩපිලකමුඛා පග්ගරිතරුධිරපුබ්බලසිකාදිං ලද්ධා අමතම්ච සායමානෙ අතිවිය දුද්දසිකවිරුපභයානකසරීරෙ බහු පෙනෙ රඤ්ඤො නිදස්සෙන්තො –

“තිරොකුට්ඨෙසු තිට්ටන්ති, සන්ධිසිඨිසාටකෙසු ච;
ද්වාරබාහාසු තිට්ටන්ති, ආගන්ත්වාන සකං සර”න්ති. –

වත්වා පුන තෙහි කතස්ස කම්මස්ස දාරුණභාවං දස්සෙන්තො “පහුතෙ අන්තපානම්හි”ති දුතියගාථමාහ.

තත්ථ පහුතෙහි අනප්පකෙ බහුම්හි, යාවදන්ථිකෙහි වුත්තං හොති. භ-කාරස්ස හි භ-කාරො ලබ්භති “පහු සන්තො න භරති”තිආදියු (සු. නි. 98) විය. කෙච් පන “බහුතෙ” ඉති ච “බහුකෙ” ඉති ච පඨන්ති. පමාදපාඨා එතෙ . අන්තෙ ච පානම්හි ච අන්තපානම්හි. බජ්ජෙ ච භොජ්ජෙ ච බජ්ජභොජ්ජෙ, එතෙන අසිතපිතබායිතසායිතවසෙන චතුබ්බිධං ආහාරං දස්සෙති. උපට්ඨිතෙහි උපගම්ම යීතෙ, සජ්ජිතෙ පටියත්තෙ සමොභිතෙහි වුත්තං හොති. න තෙසං කොච් සරති, සත්තානන්ති තෙසං පෙත්තිවිසයෙ උප්පන්නානං සත්තානං කොච් මාතා වා පිතා වා පුත්තො වා න සරති. කිං කාරණං? කම්මපච්චයා, අත්තනා කතස්ස අදානදානප්පටිසෙධනාදිභෙදස්ස කදරියකම්මස්ස පච්චයා. තඤ්හි තෙසං කම්මං ඤාතිනං සරිතං න දෙති.

තතියගාථාවණ්ණනා

3. එවං භගවා අනප්පකෙහි අන්තපානාදිම්හි පච්චුපට්ඨිතෙ “අපි නාම අම්හෙ උද්දිස්ස කිඤ්චි දදෙය්‍ය”න්ති ඤාති පච්චාසිසන්නානං විවරතං තෙසං පෙතානං තෙහි කතස්ස අතිකටුකච්චපාකකරස්ස කම්මස්ස පච්චයෙන කස්සචි ඤාතිනො අනුස්සරණමත්තභාවං දස්සෙන්තො –

“පහුතෙ අන්තපානම්හි, බජ්ජභොජ්ජෙ උපට්ඨිතෙ;
න තෙසං කොච් සරති, සත්තානං කම්මපච්චයා”ති. –

වත්වා පුන රඤ්ඤො පෙත්තිවිසයප්පන්නෙ ඤාතකෙ උද්දිස්ස දින්නං දානං පසංසන්තො “එවං දදන්ති ඤාතින”න්ති තතියගාථමාහ.

තත්ථ එවන්ති උපමාවචනං. තස්ස ද්විධා සම්බන්ධො – තෙසං සත්තානං කම්මපච්චයා අසරන්තෙපි කිස්මිඤ්චි දදන්ති, ඤාතිනං, යෙ එවං අනුකම්පකා භොන්තිති ව යථා තයා, මහාරාජ, දින්නං, එවං සුචිං පණිතං කාලෙන කප්පියං පානභොජනං දදන්ති ඤාතිනං, යෙ භොන්ති අනුකම්පකාති ව. දදන්තිති දෙන්නි උද්දිසන්නි නිය්‍යාතෙන්නි. ඤාතිනන්ති මාතිනො ච පිතිනො ච සම්බන්ධානං. යෙති යෙ කෙච් පුත්තා වා ධීතරො වා භාතරො වා භොන්තිති භවන්ති. අනුකම්පකාති අත්ථකාමා හිතෙසිනො. සුචින්ති විමලං දස්සනෙය්‍යං මනොරමං ධම්මිකං ධම්මලද්ධං. පණිතන්ති උත්තමං සෙට්ඨං. කාලෙනාති ඤාතිපෙතානං තිරොකුට්ඨාදියු ආගන්ත්වා යීතකාලෙන. කප්පියන්ති අනුච්ඡිකං පතිරුපං අරියානං පරිභොගාරහං. පානභොජනන්ති පානඤ්ච භොජනඤ්ච. ඉධ පානභොජනමුඛෙන සබ්බොපි දෙය්‍යධම්මො අධිප්පෙතො.

චතුත්ථගාථාපුබ්බද්ධවණ්ණනා

4. එවං භගවා රඤ්ඤො මාගධෙන පෙතභුතානං ඤාතිනං අනුකම්පාය දින්නං පානභොජනං පසංසන්තො –

“එවං දදන්ති ඤාතිනං, යෙ භොන්ති අනුකම්පකා;
සුචිං පණිතං කාලෙන, කප්පියං පානභොජන”න්ති. –

වත්වා පුන යෙන පකාරෙන දින්නං තෙසං හොති, තං දස්සෙන්තො “ඉදං වො ඤාතීනං හොතු”ති වතුත්ථගාථාය පුබ්බද්ධමාහ තං තතියගාථාය පුබ්බද්ධෙන සම්බන්ධිතබ්බං –

“එවං දදන්ති ඤාතීනං, යෙ හොන්ති අනුකම්පකා ;
ඉදං වො ඤාතීනං හොතු, සුබ්බා හොන්තු ඤාතයො”ති.

තෙන “ඉදං වො ඤාතීනං හොතුති එවං දදන්ති, නො අඤ්ඤා”ති එත්ථ ආකාරත්ථෙන එවංසද්දෙන දාතබ්බාකාරනිදස්සනං කතං හොති.

තත්ථ ඉදන්ති දෙයාධම්මනිදස්සනං. වොති “කච්චි පන වො අනුරුද්ධා සමග්ගා සම්මොදමානා”ති ව (ම. නි. 1.326; මහාව. 466), “යෙහි වො අරියා”ති ව එවමාදිසු විය කෙවලං නිපාතමත්තං, න සාම්චවනං. ඤාතීනං හොතුති පෙත්තිවිසයෙ උප්පන්නානං ඤාතකානං හොතු. සුබ්බා හොන්තු ඤාතයොති තෙ පෙත්තිවිසයප්පන්නා ඤාතයො ඉදං පච්චනුභවන්තා සුබ්බා හොන්තුති.

වතුත්ථගාථාපරද්ධපඤ්චමගාථාපුබ්බද්ධවණ්ණනා

4-5. එවං භගවා යෙන පකාරෙන පෙත්තිවිසයප්පන්නානං ඤාතීනං දාතබ්බං, තං දස්සෙන්තො “ඉදං වො ඤාතීනං හොතු, සුබ්බා හොන්තු ඤාතයො”ති වත්වා පුන යස්මා “ඉදං වො ඤාතීනං හොතු”ති චුත්තෙපි න අඤ්ඤෙන කතං කම්මං අඤ්ඤස්ස ඵලදං හොති, කෙවලන්තු තථා උද්දිස්ස දියාමානං තං වත්ථු ඤාතීනං කුසලකම්මස්ස පච්චයො හොති. තස්මා යථා තෙසං තස්මිංයෙව වත්ථුස්මිං තඬ්ඨණෙ ඵලනිබ්බත්තකං කුසලකම්මං හොති, තං දස්සෙන්තො “තෙ ව තත්ථා”ති වතුත්ථගාථාය පච්ඡිමද්ධං “පහුතෙ අන්තපානම්හි”ති පඤ්චමගාථාය පුබ්බද්ධඤ්ච ආහ.

තෙසං අත්ථො – තෙ ඤාතිපෙතා යත්ථ තං දානං දියති, තත්ථ සමන්තතො ආගන්ත්වා සමාගන්ත්වා, සමොධාය වා එකජ්ඣං හුත්වාති චුත්තං හොති, සම්මා ආගතා සමාගතා “ඉමෙ නො ඤාතයො අම්හාකං අත්ථාය දානං උද්දිස්සන්ති”ති එතදත්ථං සම්මා ආගතා හුත්වාති චුත්තං හොති. පහුතෙ අන්තපානම්හි තස්මිං අත්තනො උද්දිස්සමානෙ පහුතෙ අන්තපානම්හි. සක්කච්චං අනුමොදරෙති අභිසද්දහන්තා කම්මඵලං අවිජ්ඣන්තා චිත්තිකාරං අවික්ඛිත්තචිත්තා හුත්වා “ඉදං නො දානං හිතාය සුඛාය හොතු”ති මොදන්ති අනුමොදන්ති, පීතිසොමනස්සජානා හොන්තිති.

පඤ්චමගාථාපරද්ධජට්ඨගාථාපුබ්බද්ධවණ්ණනා

5-6. එවං භගවා යථා පෙත්තිවිසයප්පන්නානං තඬ්ඨණෙ ඵලනිබ්බත්තකං කුසලං කම්මං හොති, තං දස්සෙන්තො

“තෙ ව තත්ථ සමාගන්ත්වා, ඤාතිපෙතා සමාගතා;
පහුතෙ අන්තපානම්හි, සක්කච්චං අනුමොදරෙ”ති. –

වත්වා පුන ඤාතකෙ නිස්සාය නිබ්බත්තකුසලකම්මඵලං පච්චනුභොන්තානං තෙසං ඤාති ආරබ්භ ථොමනාකාරං දස්සෙන්තො “චිරං ජීවන්තු”ති පඤ්චමගාථාය පච්ඡිමද්ධං “අම්හාකඤ්ච කතා පූජා”ති ඡට්ඨගාථාය පුබ්බද්ධඤ්ච ආහ.

තෙසං අත්ථො – චිරං ජීවන්තුති චිරජීවිනො දිසායුකා හොන්තු. නො ඤාතීති අම්හාකං ඤාතකා. යෙසං හෙතුති යෙ නිස්සාය යෙසං කාරණා. ලභාමසෙති ලභාම. අත්තනා තඬ්ඨණං පටිලද්ධසම්පත්තිං අපදිසන්තා භණන්ති. පෙතානඤ්චි අත්තනො අනුමොදනෙන, දායකානං උද්දෙසෙන, දක්ඛිණෙයාසම්පදාය වාති තීහි අඬ්ඨගෙහි දක්ඛිණා සම්ප්ඤ්ඤාති, තඬ්ඨණෙ ඵලනිබ්බත්තිකා හොති. තත්ථ දායකා විසෙසහෙතු. තෙනාහංසු “යෙසං හෙතු ලභාමසෙ”ති. අම්හාකඤ්ච කතා පූජාති “ඉදං වො ඤාතීනං හොතු”ති එවං ඉමං දානං උද්දිස්සන්තෙහි අම්හාකඤ්ච පූජා කතා. දායකා ව අනිජ්ඣලාති යම්හි සන්තානෙ පරිච්චාගමයං කම්මං කතං, තස්ස තත්ථෙව ඵලදානතො දායකා ව අනිජ්ඣලාති.

එත්ථාහ – “කිං පන පෙත්තිවිසයප්පන්නා එව ඤාතයො ලහන්ති, උදාහු අඤ්ඤෙපි ලහන්ති”ති ? චුච්චතෙ – භගවතා එවෙනං බ්‍යාකතං ජාණ්ණස්සොණිනා බ්‍රාහ්මණෙන පුට්ඨෙයන, කිමෙත්ථ අම්හෙහි වත්තබ්බං අත්ථී. චුත්තං හෙනං

“මයමස්සු, හො ගොතම, බ්‍රාහ්මණා නාම දානානි දෙම, සද්ධානි කරොම ‘ඉදං දානං පෙතානං ඤාතිසාලොභිතානං උපකප්පතු, ඉදං දානං පෙතා ඤාතිසාලොභිතා පරිභුඤ්ජන්තු’ති, කච්චි තං, හො ගොතම, දානං පෙතානං ඤාතිසාලොභිතානං උපකප්පති, කච්චි තෙ පෙතා ඤාතිසාලොභිතා තං දානං පරිභුඤ්ජන්තිති. යානෙ බො, බ්‍රාහ්මණ, උපකප්පති, නො අට්ඨානෙති.

“කතමං පන තං, හො ගොතම, යානං, කතමං අට්ඨානන්ති? ඉධ, බ්‍රාහ්මණ, එකච්චො පාණාතිපාති හොති...පෙ.... මිච්ඡාදිට්ඨිකො හොති, සො කායස්ස හෙදා පරං මරණා නිරයං උපපජ්ජති. යො තෙරයිකානං සත්තානං ආභාරො, තෙන සො තත්ථ යාපෙති, තෙන සො තත්ථ තිට්ඨති. ඉදං ඛො, බ්‍රාහ්මණ, අට්ඨානං, යත්ථ ධීතස්ස තං දානං න උපකප්පති.

“ඉධ පන, බ්‍රාහ්මණ, එකච්චො පාණාතිපාති හොති...පෙ.... මිච්ඡාදිට්ඨිකො හොති, සො කායස්ස හෙදා පරං මරණා නිරව්භානායොතිං උපපජ්ජති. යො නිරව්භානායොතිකානං සත්තානං ආභාරො, තෙන සො තත්ථ යාපෙති, තෙන සො තත්ථ තිට්ඨති. ඉදම්පි ඛො, බ්‍රාහ්මණ, අට්ඨානං, යත්ථ ධීතස්ස තං දානං න උපකප්පති.

“ඉධ පන, බ්‍රාහ්මණ, එකච්චො පාණාතිපාතා පටිච්චරතො හොති...පෙ.... සම්මාදිට්ඨිකො හොති, සො කායස්ස හෙදා පරං මරණා මනුස්සානං සහබ්බාතං උපපජ්ජති...පෙ.... දෙවානං සහබ්බාතං උපපජ්ජති. යො දෙවානං ආභාරො, තෙන සො තත්ථ යාපෙති, තෙන සො තත්ථ තිට්ඨති. ඉදම්පි ඛො, බ්‍රාහ්මණ, අට්ඨානං, යත්ථ ධීතස්ස තං දානං න උපකප්පති.

“ඉධ පන, බ්‍රාහ්මණ, එකච්චො පාණාතිපාති හොති...පෙ.... මිච්ඡාදිට්ඨිකො හොති, සො කායස්ස හෙදා පරං මරණා පෙත්තිවිසයං උපපජ්ජති. යො පෙත්තිවිසයිකානං සත්තානං ආභාරො, තෙන සො තත්ථ යාපෙති, තෙන සො තත්ථ තිට්ඨති. යං වා පනස්ස ඉතො අනුපච්චේජන්ති මිත්තාමච්චා වා ඤාතිසාලොභිතා වා, තෙන සො තත්ථ යාපෙති, තෙන සො තත්ථ තිට්ඨති. ඉදං ඛො, බ්‍රාහ්මණ, යානං, යත්ථ ධීතස්ස තං දානං උපකප්පති.

“සචෙ පන, හො ගොතම, සො පෙනො ඤාතිසාලොභිතො තං යානං අනුපපන්නො හොති, කො තං දානං පරිභුඤ්ජති? අඤ්ඤෙපිස්ස, බ්‍රාහ්මණ, පෙනා ඤාතිසාලොභිතා තං යානං උපපන්නා හොන්ති, තෙ තං දානං පරිභුඤ්ජන්ති.

“සචෙ පන, හො ගොතම, සො චෙව පෙනො ඤාතිසාලොභිතො තං යානං අනුපපන්නො හොති, අඤ්ඤෙපිස්ස පෙනා ඤාතිසාලොභිතා තං යානං අනුපපන්නා හොන්ති, කො තං දානං පරිභුඤ්ජති? අට්ඨානං ඛො එතං බ්‍රාහ්මණ අනවකාසො, යං තං යානං විචිත්තං අස්ස ඉමිනා දීඝෙන අද්ධුනා යදිදං පෙනෙහි ඤාතිසාලොභිතෙහි. අපිව බ්‍රාහ්මණ දායකොපි අනිජ්ජලො”ති (අ. නි. 10.177).

ජට්ඨගාථාපරද්ධසත්තමගාථාවණ්ණනා

6-7. එවං භගවා රඤ්ඤො මාගධස්ස පෙත්තිවිසයුපපන්නානං පුබ්බඤ්ඤාතිනං සම්පත්තිං නිස්සාය ථොමෙන්නො “එතෙ තෙ, මහාරාජ, ඤාති ඉමාය දානසම්පදාය අත්තමනා එවං ථොමෙන්නී”ති දස්සෙන්නො –

“චිරං ජීවන්තු නො ඤාති, යෙසං හෙතු ලභාමසෙ;
අම්භාකඤ්ච කතා පූජා, දායකා ව අනිජ්ජලා”ති. –

චත්ථා පුන තෙසං පෙත්තිවිසයුපපන්නානං අඤ්ඤස්ස කසිගොරක්ඛාදිනො සම්පත්තිපටිලාභකාරණස්ස අභාවං ඉතො දින්නෙන යාපනභාවඤ්ච දස්සෙන්නො “න හි තත්ථ කසි අත්ථී”ති ජට්ඨගාථාය පච්ඡිමද්ධං “වණ්ණජ්ජා තාදිසී”ති ඉමං සත්තමගාථාඤ්ච ආභ.

තත්‍රායං අත්ථවණ්ණනා – න හි, මහාරාජ, තත්ථ පෙත්තිවිසයෙ කසි අත්ථී, යං නිස්සාය තෙ පෙනා සම්පත්තිං පටිලභෙය්‍යං. ගොරක්ඛෙත්ථ න විජ්ජති නි කෙවලං කසි එව, ගොරක්ඛාපි එත්ථ පෙත්තිවිසයෙ න විජ්ජති, යං නිස්සාය තෙ සම්පත්තිං පටිලභෙය්‍යං. වණ්ණජ්ජා තාදිසී නත්ථීති වාණ්ණජ්ජාපි තාදිසී නත්ථී, යා තෙසං සම්පත්තිපටිලාභහෙතු භවෙය්‍යා. හිරඤ්ඤෙන කයාකයන්ති හිරඤ්ඤෙන කයවික්කයම්පි තත්ථ තාදිසං නත්ථී, යං තෙසං සම්පත්තිපටිලාභහෙතු භවෙය්‍යා. ඉතො දින්නෙන යාපෙන්නි, පෙනා කාලගතා තහින්ති කෙවලං පන ඉතො ඤාතිහි වා මිත්තාමච්චෙහි වා දින්නෙන යාපෙන්නි, අත්තභාවං ගමෙන්නි. පෙනාති පෙත්තිවිසයුපපන්නා සත්තා. කාලගතාති අත්තනො මරණකාලෙන ගතා, “කාලකතා”ති වා පායො, කතකාලා කතමරණාති අත්ථො. තහින්ති තස්මිං පෙත්තිවිසයෙ.

අට්ඨමනවමගාථාද්වයවණ්ණනා

8-9. එවං “ඉතො දින්නෙන යාපෙන්නි, පෙනා කාලගතා තහි”න්ති චත්ථා ඉදානි උපමාහි තමත්ථං පකාසෙන්නො “උන්නමෙ උදකං චූට්ඨ”න්ති ඉදං ගාථාද්වයමාභ.

තස්සත්ථො – යථා උන්නතෙ ථලෙ උස්සාදෙ භූමිභාගෙ මෙසෙහි අභිවුට්ඨං උදකං නින්තං පවත්තති, යො යො භූමිභාගො නින්තො ඔණුතො, තං තං පවත්තති ගච්ඡති පාපුණාති, එවමෙව ඉතො දින්නං දානං පෙතානං උපකප්පති නිබ්බත්තති, පාතුභවතීති අත්ථො. නින්තමිව හි උදකප්පවත්ති යා යානං පෙතලොකො දානුපකප්පනාය. යථාහ – “ඉදං ඛො, බ්‍රාහ්මණ, යානං, යත්ථ ධීතස්ස තං දානං උපකප්පති”ති (අ. නි. 10.177). යථා ව කන්දරපදරසාබාපසාබකුසොබ්භමභාසොබ්භසන්නිපාතෙහි වාරිවහා මහානප්පො පුරා හුත්වා සාගරං පරිපූරෙන්නි, එවමිපි ඉතො දින්නදානං පුබ්බෙ වුත්තනායෙනෙව පෙතානං උපකප්පතීති.

දසමගාථාවණ්ණනා

10. එවං භගවා “ඉතො දින්නෙන යාපෙන්නි, පෙතා කාලගතා තහි”න්ති ඉමං අත්ථං උපමාහි පකාසෙත්වා පුන යස්මා තෙ පෙතා “ඉතො කිඤ්චි ලච්ඡාමා”ති ආසාහිභූතා ඤාතිසරං ආගන්ත්වාපි “ඉදං නාම නො දෙථා”ති යාවිතුං අසමත්ථා, තස්මා තෙසං ඉමානි අනුස්සරණවත්ථුනි අනුස්සරන්නො කුලපුත්තො දක්ඛිණං දප්පාති දස්සෙන්නො “අදාසි මෙ”ති ඉමං ගාථමාහ.

තස්සත්ථො – “ඉදං නාම මෙ ධනං වා ධඤ්ඤං වා අදාසි”ති ව, “ඉදං නාම මෙ කිව්චං අත්තනා උයොගමාපප්පන්නො අකාසි”ති ව, “අමු මෙ මානිතො වා පිනිතො වා සම්බන්ධත්තා ඤාති”ති ව සිනෙභවසෙන තාණසමත්ථතාය “මිත්තා”ති ව, “අසුකො මෙ සහ පංසුකිලකො සබ්බා”ති ව එවං සබ්බමනුස්සරන්නො පෙතානං දක්ඛිණං දප්පා, දානං නියායතෙය්‍යාති. අපරො පායො “පෙතානං දක්ඛිණං දප්පා”ති. තස්සත්ථො – දාතබ්බාති දප්පා. කා සා? පෙතානං දක්ඛිණං, තෙනෙව “අදාසි මෙ”ති ආදිනා නායෙන පුබ්බෙ කතමනුස්සරං අනුස්සරනාති වුත්තං හොති. කරණවචනප්පසඬගෙ පච්චත්තවචනං වෙදිතබ්බං.

එකාදසමගාථාවණ්ණනා

11. එවං භගවා පෙතානං දක්ඛිණානියායතනෙ කාරණභූතානි අනුස්සරණවත්ථුනි දස්සෙන්නො –

“අදාසි මෙ අකාසි මෙ, ඤාතිමිත්තා සබ්බා ව මෙ;
පෙතානං දක්ඛිණං දප්පා, පුබ්බෙ කතමනුස්සර”න්ති. –

වත්වා පුන යෙ ඤාතිමරණෙන රුණ්ණසොකාදිපරා එව හුත්වා තිට්ඨන්ති, න තෙසං අත්ථාය කිඤ්චි දෙන්නි, තෙසං තං රුණ්ණසොකාදි කෙවලං අත්තපරිතාපනමෙව හොති, න පෙතානං කිඤ්චි අත්ථං නිප්ථාදෙතීති දස්සෙන්නො “න හි රුණ්ණං වා”ති ඉමං ගාථමාහ.

තත්ථ රුණ්ණන්ති රොදනා රොදිතත්තං අස්සුපාතනං, එතෙන කායපරිස්සමං දස්සෙති. සොකොති සොවනා සොචිතත්තං, එතෙන චිත්තපරිස්සමං දස්සෙති. යා වඤ්ඤාති යා ව රුණ්ණසොකෙහි අඤ්ඤා. පරිදෙවනාති ඤාතිබ්‍යසනෙන පුට්ඨස්ස ලාලප්පනා, “කභං එකපුත්තක පිය මනාපා”ති එවමාදිනා නායෙන ගුණසංවණ්ණනා, එතෙන වචිපරිස්සමං දස්සෙති.

ද්වාදසමගාථාවණ්ණනා

12. එවං භගවා “රුණ්ණං වා සොකො වා යා වඤ්ඤා පරිදෙවනා, සබ්බමිපි තං පෙතානං අත්ථාය න හොති, කෙවලන්තු අත්තානං පරිතාපනමත්තමෙව, එවං තිට්ඨන්ති ඤාතයො”ති රුණ්ණාදීනං නිරත්ථකභාවං දස්සෙත්වා පුන මාගධරාපෙන යා දක්ඛිණා දින්නා, තස්සා සාත්ථකභාවං දස්සෙන්නො “අයඤ්ච ඛො දක්ඛිණා”ති ඉමං ගාථමාහ.

තස්සත්ථො – අයඤ්ච ඛො, මහාරාජ, දක්ඛිණා තයා අප්ප අත්තනො ඤාතිගණං උද්දිස්ස දින්නා, සා යස්මා සඬ්ඝො අනුත්තරං පුඤ්ඤක්ඛේත්තං ලොකස්ස, තස්මා සඬ්ඝමිහි සුප්පතිට්ඨිතා අස්ස පෙතප්පත්තස්ස දීඝරත්තං හිතාය උපකප්පති සම්පප්පති ඵලතීති වුත්තං හොති. උපකප්පතීති ව යානසො උපකප්පති, තංඛණංයෙව උපකප්පති, න විරෙන. යථා හි තංඛණඤ්ඤෙව පටිභන්තං “යානසොවෙනං තථාගතං පටිභාති”ති වුව්චති, එවමිධාපි තංඛණංයෙව උපකප්පන්නා “යානසො උපකප්පති”ති වුත්තා. යං වා තං “ඉදං ඛො, බ්‍රාහ්මණ, යානං, යත්ථ ධීතස්ස තං දානං උපකප්පති”ති (අ. නි. 10.177) වුත්තං, තත්ථ බුද්ධිපාසිකවත්තාසපරදත්තුපජීවිනිප්ප්ඤ්ඤාදිහෙදහින්නො යානෙ උපකප්පතීති වුත්තං යථා කභාපණං දෙන්නො “කභාපණසො දෙති”ති ලොකෙ වුව්චති. ඉමස්මිඤ්ච අත්ථවිකප්පෙ උපකප්පතීති පාතුභවති, නිබ්බත්තතීති වුත්තං හොති.

තෙරසමගාථාවණ්ණනා

13. එවං භගවා රඤ්ඤා දින්නාය දක්ඛිණාය සාත්ථකභාවං දස්සෙන්නො –

“අයඤ්ච බො දක්ඛිණා දින්නා, සඬ්ඝම්භි සුප්පතිට්ඨිනා;
දීඝරත්තං හිතායස්ස, ධානසො උපකප්පති”ති. —

එත්වා පුන යස්මා ඉමං දක්ඛිණං දෙන්තෙන ඤාතීනං ඤාතීහි කත්තඛිඛකිච්චකරණවසෙන ඤාතිධම්මො නිදස්සිතො,
බහුජනස්ස පාකට්ඨකතො, නිදස්සනං වා කතො, තුම්භෙහිපි ඤාතීනං එවමෙව ඤාතීහි කත්තඛිඛකිච්චකරණවසෙන
ඤාතිධම්මො පරිපූරෙතඛිබ්බො, න නිරත්ථකෙහි රුණ්ණාදීහි අත්තා පරිතාපෙතඛිබ්බොති ව පෙතෙ දිඛිඛසම්පත්තිං
අධිගමෙන්තෙන පෙතානං පූජා කතා උළාරා, බුද්ධප්පමුඛඤ්ච භික්ඛුසඬ්ඝං අන්තපානාදීහි සන්තප්පෙන්තෙන
භික්ඛුනං බලං අනුපදින්නං, අනුකම්පාදිගුණපරිවාරඤ්ච වාගචෙතනං නිබ්බත්තෙන්තෙන අනප්පකං පුඤ්ඤං පසුතං,
තස්මා භගවා ඉමෙහි යථාභූච්චගුණෙහි රාජානං සම්පහංසෙන්තො —

“සො ඤාතිධම්මො ච අයං නිදස්සිතො,
පෙතාන පූජා ච කතා උළාරා;
බලඤ්ච භික්ඛුනමනුප්පදින්නං,
තුම්භෙහි පුඤ්ඤං පසුතං අනප්පක”න්ති. —

ඉමාය ගාථාය දෙසනං පරියොසාපෙති.

අප් වා “සො ඤාතිධම්මො ච අයං නිදස්සිතො”ති ඉමිනා ගාථාපදෙන භගවා රාජානං ධම්මියා කථාය
සන්දස්සෙති. ඤාතිධම්මනිදස්සනමෙව හි එත්ථ සන්දස්සනං පෙතාන පූජා ච කතා උළාරාති ඉමිනා සමාදපෙති.
උළාරාති පසංසනමෙව හි එත්ථ පුනප්පුනං පූජාකරණෙ සමාදපනං. බලඤ්ච භික්ඛුනමනුප්පදින්නන්ති ඉමිනා
සමුත්තෙජෙති. බලානුප්පදානමෙව හි එත්ථ එවං දානං, බලානුප්පදානතාති තස්ස උස්සාභවධ්ඩ්ඨනෙන සමුත්තෙජනං.
තුම්භෙහි පුඤ්ඤං පසුතං අනප්පකන්ති ඉමිනා සම්පහංසෙති. පුඤ්ඤප්පසුතකිත්තනමෙව හි එත්ථ තස්ස
යථාභූච්චගුණසංවණ්ණනභාවෙන සම්පහංසනජනනතො සම්පහංසනන්ති වෙදිතඛිබ්බං.

දෙසනාපරියොසානෙ ව පෙත්තිවිසයුප්පත්තිආදීනවසංවණ්ණනෙන සංවිග්ගානං යොනියො පදහනං චතුරාසීතියා
පාණසහස්සානං ධම්මාභිසමයො අහොසි. දුතියදිවසෙපි භගවා දෙවමනුස්සානං ඉදමෙව තිරොකුට්ටං දෙසෙසි, එවං
යාව සත්තමදිවසා තාදියො එව ධම්මාභිසමයො අහොසිති.

පරමත්ථජොතිකාය බුද්දකපාඨ-අට්ඨකථාය

තිරොකුට්ටසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

8. නිධිකණ්ඩසුත්තවණ්ණනා

නික්ඛේපකාරණං

ඉදානි යදිදං තිරොකුට්ටානන්තරං “නිධිං නිධෙති පුරිසො”ති ආදිනා නිධිකණ්ඩං නික්ඛිත්තං, තස්ස —

“භාසිත්වා නිධිකණ්ඩස්ස, ඉධ නික්ඛේපකාරණං;
අට්ඨප්පත්තිඤ්ච දීපෙත්වා, කරස්සාමත්ථවණ්ණනං”.

තත්ථ ඉධ නික්ඛේපකාරණං තාවස්ස එවං වෙදිතබ්බං. ඉදංඤ්ච නිධිකණ්ඩං භගවතා ඉමිනා අනුක්කමෙන අවුත්තම්පි යස්මා අනුමොදනවසෙන චුත්තස්ස තිරොකුට්ටස්ස මිට්ඨනභුතං, තස්මා ඉධ නික්ඛිත්තං. තිරොකුට්ටෙන වා පුඤ්ඤචිරහිතානං විපත්තිං දස්සෙත්වා ඉමිනා කතපුඤ්ඤානං සම්පත්තිදස්සනත්ථම්පි ඉදං ඉධ නික්ඛිත්තන්ති වෙදිතබ්බං. ඉදමස්ස ඉධ නික්ඛේපකාරණං.

සුත්තට්ඨප්පත්ති

අට්ඨප්පත්ති පනස්ස — සාවත්ථීයං කිර අඤ්ඤතරො කුටුම්භිකො අභිභො මහද්ධනො මහාභොගො. සො ව සද්ධො භොති පසන්තො, විගතමලමච්ඡෙරෙන වෙතසා අගාරං අප්ඤ්ඤාචසති. සො එකස්මිං දිවසෙ බුද්ධජපමුඛස්ස භික්ඛුසඤ්ඤාස්ස දානං දෙති. තෙන ව සමයෙන රාජා ධනත්ථිකො භොති, සො තස්ස සන්තිකෙ පුරිසං පෙසෙසි “ගච්ඡ, භණ, ඉත්ථන්තාමං කුටුම්භිකං ආනෙහි”ති. සො ගන්ත්වා තං කුටුම්භිකං ආභ “රාජා තං ගහපති ආමන්තෙහි”ති. කුටුම්භිකො සද්ධාදිගුණසමන්තාගතෙන වෙතසා බුද්ධජපමුඛං භික්ඛුසඤ්ඤා පරිවිසන්තො ආභ “ගච්ඡ, භො පුරිස, පච්ඡා ආගමිස්සාමි, ඉදානි තාවම්හි නිධිං නිධෙත්තො ධීතො”ති. අථ භගවා භුත්තාවි පචාරිතො තමෙව පුඤ්ඤසම්පදං පරමත්ථතො නිධිති දස්සෙතුං තස්ස කුටුම්භිකස්ස අනුමොදනත්ථං “නිධිං නිධෙති පුරිසො”ති ඉමා ගාථායො අභාසි. අයමස්ස අට්ඨප්පත්ති.

එවමස්ස —

“භාසිත්වා නිධිකණ්ඩස්ස, ඉධ නික්ඛේපකාරණං;
අට්ඨප්පත්තිඤ්ච දීපෙත්වා, කරස්සාමත්ථවණ්ණනං”.

පට්ඨගාථාවණ්ණනා

1. තත්ථ නිධිං නිධෙති පුරිසොති නිධියතිති නිධි, යපියති රක්ඛියති ගොපියතිති අත්ථො. සො චතුබ්බිධො ථාවරො, ජඬගමො, අඬගසමො, අනුගාමිකොති. තත්ථ ථාවරො නාම භූමිගතං වා වෙහාසට්ඨං වා හිරඤ්ඤං වා සුචණ්ණං වා බෙත්තං වා වත්ථු වා, යං වා පනඤ්ඤම්පි එවරූපං ඉරියාපට්චරිතං, අයං ථාවරො නිධි. ජඬගමො නාම දාසිදාසං හත්ථිගවස්සවළවං අපේළකං කුක්කුටසුකරං යං වා පනඤ්ඤම්පි එවරූපං ඉරියාපට්චරිතං යුත්තං. අයං ජඬගමො නිධි අඬගසමො නාම කම්මායතනං, සිප්පායතනං, විජ්ජාට්ඨානං, බාහුසච්චං, යං වා පනඤ්ඤම්පි එවරූපං සික්ඛිත්වා ගහිතං අඬගපච්චිඬගම්ව අත්තභාවජපට්ඨිද්ධං, අයං අඬගසමො නිධි. අනුගාමිකො නාම දානමයං පුඤ්ඤං සීලමයං භාවනාමයං ධම්මස්සවනමයං ධම්මදෙසනාමයං, යං වා පනඤ්ඤම්පි එවරූපං පුඤ්ඤං තත්ථ තත්ථ අනුගන්ත්වා විය ඉට්ඨඵලමනුජ්ජදෙති, අයං අනුගාමිකො නිධි. ඉමස්මිං පන යානෙ ථාවරො අධිජ්ජෙතො.

නිධෙතිති යපෙති පටිසාමෙති ගොපෙති. පුරිසොති මනුස්සො. කාමඤ්ච පුරිසොපි ඉත්ථිපි පණ්ඩකොපි නිධිං නිධෙති, ඉධ පන පුරිසසීසෙන දෙසනා කතා, අත්ථතො පන තෙසම්පි ඉධ සමොධානං දට්ඨබ්බං. ගම්භීරෙ ඔදකන්තිකෙති ඔගාහෙතබ්බට්ඨෙත ගම්භීරං, උදකස්ස අන්තිකභාවෙන ඔදකන්තිකං. අත්ථි ගම්භීරං න ඔදකන්තිකං ජඬගලෙ භූමිභාගෙ සතිකපොරිසො ආවාටො විය, අත්ථි ඔදකන්තිකං න ගම්භීරං නින්තෙ පල්ලලෙ එකද්විවිදන්ථිකො ආවාටො විය, අත්ථි ගම්භීරඤ්චෙව ඔදකන්තිකඤ්ච ජඬගලෙ භූමිභාගෙ යාව ඉදානි උදකං ආගමිස්සතිති, තාව ඛනො ආවාටො විය. තං සන්ධාය ඉදං චුත්තං “ගම්භීරෙ ඔදකන්තිකෙ”ති. අත්ථෙ කිච්චෙ සමුජ්ජන්තෙති අත්ථා අනපෙතන්ති අත්ථං, අත්ථාවහං හිතාවහන්ති චුත්තං භොති. කාතබ්බන්ති කිච්චං, කිඤ්චිදෙව කරණියන්ති චුත්තං භොති. උජ්ජන්තං එව සමුජ්ජන්තං, කත්තබ්බභාවෙන උපට්ඨිතන්ති චුත්තං භොති. තස්මිං අත්ථෙ කිච්චෙ සමුජ්ජන්තෙ. අත්ථාය මෙ භවිස්සතිති නිධානජ්ජයොජනානිදස්සනමෙතං. එතදත්ථඤ්ච සො නිධෙති “අත්ථාවහෙ කිස්මිඤ්චිදෙව කරණියෙ සමුජ්ජන්තෙ අත්ථාය මෙ භවිස්සති, තස්ස මෙ කිච්චස්ස නිජ්ජන්තියා භවිස්සති”ති. කිච්චනිජ්ජන්තියෙව හි තස්ස කිච්චෙ සමුජ්ජන්තෙ අත්ථොති වෙදිතබ්බො.

දුතියගාථාවණ්ණනා

එවං නිධානප්පයොජනං දස්සෙත්තො අත්ථාධිගමාධිප්පායං දස්සෙත්වා ඉදානි අනත්ථාපගමාධිප්පායං දස්සෙතුමාහ -

2. “රාජතො වා දුරුත්තස්ස, වොරතො පිළිතස්ස වා.

ඉණස්ස වා පමොක්ඛාය, දුබ්භික්ඛෙ ආපදාසු වා”ති.

තස්සත්ථො “අත්ථාය මෙ භවිස්සති”ති ව “ඉණස්ස වා පමොක්ඛායා”ති ව එත්ථ වුත්තෙහි ද්විති භවිස්සතිපමොක්ඛාය-පදෙහි සද්ධිං යථාසම්භවං යොජෙත්වා වෙදිතබ්බො.

තත්ථායං යොජනා - න කෙවලං අත්ථාය මෙ භවිස්සතිති එව පුරිසො නිධිං නිධෙති, කිත්තු “අයං වොරො”ති වා “පාරදාරිකො”ති වා “සුඛිකසාතකො”ති වා එවමාදිනා නයෙන පච්චත්ථිකෙහි පච්චාමිත්තෙහි දුරුත්තස්ස මෙ සතො රාජතො වා පමොක්ඛාය භවිස්සති, සන්ධිවිච්ඡේදාදීහි ධනහරණෙන වා, “එත්තකං හිරඤ්ඤසුචණ්ණං දෙහි”ති ජීවග්ගාහෙන වා වොරෙහි මෙ පිළිතස්ස සතො වොරතො වා පමොක්ඛාය භවිස්සති. සන්ති මෙ ඉණායිකා, තෙ මං “ඉණං දෙහි”ති වොදෙස්සන්ති, තෙහි මෙ වොදියමානස්ස ඉණස්ස වා පමොක්ඛාය භවිස්සති. හොති සො සමයො, යං දුබ්භික්ඛං හොති දුස්සස්සං දුල්ලභපිණ්ඩං, තත්ථ න සුකරං අප්පධනෙන යාපෙතුං, තථාච්චෙදෙ ආගතෙ දුබ්භික්ඛෙ වා මෙ භවිස්සති. යථාරූපා ආපදා උප්පජ්ජන්ති අග්ගිතො වා උදකතො වා අප්පියදායාදතො වා, තථාරූපාසු වා උප්පන්තාසු ආපදාසු මෙ භවිස්සතිතිපි පුරිසො නිධිං නිධෙතිති.

එවං අත්ථාධිගමාධිප්පායං අනත්ථාපගමාධිප්පායඤ්චාති ද්විති ගාථාහි දුට්ඨං නිධානප්පයොජනං දස්සෙත්වා ඉදානි තමෙව දුට්ඨං පයොජනං නිගමෙත්තො ආහ -

“එතදත්ථාය ලොකස්මිං, නිධි නාම නිධියති”ති.

තස්සත්ථො - ය්වායං “අත්ථාය මෙ භවිස්සති”ති ව “රාජතො වා දුරුත්තස්සා”ති එවමාදීහි ව අත්ථාධිගමො අනත්ථාපගමො ව දස්සිතො. එතදත්ථාය එතෙසං නිප්ථාදනත්ථාය ඉමස්මිං ඔකාසලොකෙ යො කොච්චි හිරඤ්ඤසුචණ්ණාදිභෙදො නිධි නාම නිධියති යපියති පටිසාමියතිති.

තතියගාථාවණ්ණනා

ඉදානි යස්මා එවං නිහිතොපි සො නිධි පුඤ්ඤවතංයෙව අධිප්පෙතත්ථසාධකො හොති, න අඤ්ඤෙසං, තස්මා තමත්ථං දීපෙත්තො ආහ -

3. “තාවස්සුනිහිතො සන්තො, ගම්භිරෙ ඔදකන්තිකෙ.

න සබ්බො සබ්බදා එව, තස්ස තං උපකප්පති”ති.

තස්සත්ථො - සො නිධි තාව සුනිහිතො සන්තො, තාව සුට්ඨු නිබ්භිත්වා යපිතො සමානොති වුත්තං හොති. කිව සුට්ඨුති? ගම්භිරෙ ඔදකන්තිකෙ, යාව ගම්භිරෙ ඔදකන්තිකෙ නිහිතොති සබ්බං ගච්ඡති, තාව සුට්ඨුති වුත්තං හොති. න සබ්බො සබ්බදා එව, තස්ස තං උපකප්පතිති යෙන පුරිසෙන නිහිතො, තස්ස සබ්බොපි සබ්බකාලං න උපකප්පති න සම්පජ්ජති, යථාවුත්තකිව්වකරණසමත්ථො න හොතිති වුත්තං හොති. කිත්තු කොච්චෙව කදාච්චෙව උපකප්පති, නෙව වා උපකප්පතිති. එත්ථ ව න්ති පදපුරණමත්තෙ නිපාතො දට්ඨබ්බො “යථා තං අප්පමත්තස්ස ආතාපිතො”ති එවමාදිසු (ම. නි. 2.18-19; 3.154) විය. ලිඬගභෙදං වා කත්වා “සො”ති වත්තබ්බෙ “ත”න්ති වුත්තං. එවං හි වුව්වමානෙ සො අත්ථො සුඛං බුජ්ඣතිති.

චතුත්ථපඤ්චමගාථාවණ්ණනා

එවං “න සබ්බො සබ්බදා එව, තස්ස තං උපකප්පති”ති වත්වා ඉදානි යෙහි කාරණෙහි න උපකප්පති, තානි දස්සෙත්තො ආහ -

4. “නිධි වා යානා වචති, සඤ්ඤා වාස්ස විමුය්හති.

නාගා වා අපනාමෙත්ති, යස්මා වාපි හරන්ති නං.

5. “අප්පියා වාපි දායාදා, උද්ධරන්ති අපස්සතො”ති.

තස්සත්ථො – යස්මිං යානෙ සුනිහිතො හොති නිධි, සො වා නිධි තම්හා යානා වචනි අපෙති විගච්ඡති, අවෙනනොපි සමානො පුඤ්ඤක්ඛයවසෙන අඤ්ඤං යානං ගච්ඡති. සඤ්ඤා වා අස්ස විමුය්හති, යස්මිං යානෙ නිහිතො නිධි, තං න ජානාති, අස්ස පුඤ්ඤක්ඛයවොදිතා නාගා වා තං නිධිං අපනාමෙත්ති අඤ්ඤං යානං ගමෙත්ති. යක්ඛා වාපි හරන්ති යෙනිච්ඡකං ආදාය ගච්ඡන්ති. අපස්සතො වා අස්ස අප්පියා වා දායාදා භූමිං ඛණිත්වා තං නිධිං උද්ධරන්ති. එවමස්ස එතෙහි යානා වචනාදිහි කාරණෙහි සො නිධි න උපකප්පතිති.

එවං යානා වචනාදිනි ලොකසම්මතානි අනුපකප්පනකාරණානි වත්වා ඉදානි යං තං එතෙසම්පි කාරණානං මූලභූතං එකඤ්ඤෙව පුඤ්ඤක්ඛයසඤ්ඤිතං කාරණං, තං දස්සෙන්නො ආහ –

“යදා පුඤ්ඤක්ඛයො හොති, සබ්බමෙතං විනස්සති”ති.

තස්සත්ථො – යස්මිං සමයෙ භොගසම්පත්තිනිප්පාදකස්ස පුඤ්ඤස්ස ඛයො හොති, භොගපාරිපුඤ්ඤසංවත්තනිකමපුඤ්ඤමොකාසං කත්වා ඨිතං හොති, අප් යං නිධිං නිධෙත්තෙන නිහිතං හිරඤ්ඤසුවණ්ණාදිධනජාතං, සබ්බමෙතං විනස්සතිති.

ජට්ඨගාථාවණ්ණනා

එවං භගවා තෙන තෙන අධිප්පායෙන නිහිතම්පි යථාධිප්පායං අනුපකප්පන්නං නානප්පකාරෙහි නස්සනධම්මං ලොකසම්මතං නිධිං වත්වා ඉදානි යං පුඤ්ඤසම්පදං පරමත්ථතො නිධිති දස්සෙතුං තස්ස කුටුම්භිකස්ස අනුමොදනත්ථිදං නිධිකණ්ඩමාරද්ධං, තං දස්සෙන්නො ආහ –

6. “යස්ස දානෙන සීලෙන, සංයමෙන දමෙන ව.

නිධි සුනිහිතො හොති, ඉත්ථියා පූරිසස්ස වා”ති.

තත්ථ දානන්ති “දානඤ්ච ධම්මවරියා වා”ති එත්ථ චුත්තනයෙනෙව ගහෙතබ්බං. සීලන්ති කායිකවාචසිකො අවිතික්කමො. පඤ්චඨගදසඨගපාතිමොක්ඛසංවරාදි වා සබ්බම්පි සීලං ඉධ සීලන්ති අධිප්පෙන. සංයමොති සංයමනං සංයමො, වෙනසො නානාරම්මණගතිනිවාරණන්ති චුත්තං හොති, සමාධිස්සෙන අධිවචනං. යෙන සංයමෙන සමන්තාගතො “හත්ථසංයතො, පාදසංයතො, වාචාසංයතො, සංයතුත්තමො”ති එත්ථ සංයතුත්තමොති චුත්තො. අපරෙ ආහු “සංයමනං සංයමො, සංවරණන්ති චුත්තං හොති, ඉන්ද්‍රියසංවරස්සෙන අධිවචන”න්ති. දමොති දමනං, කිලෙසුපසමනන්ති චුත්තං හොති, පඤ්ඤායෙන අධිවචනං. පඤ්ඤා හි කත්ථවි පඤ්ඤාත්වෙව වුවචති “සුස්සුසා ලභතෙ පඤ්ඤ”න්ති එවමාදිසු (සං. නි. 1.246; සු. නි. 188). කත්ථවි ධම්මොති “සච්චං ධම්මො ධිති වාගො”ති එවමාදිසු. කත්ථවි දමොති “යදි සච්චා දමා වාගා, ඛන්තා හියොයා න විජ්ජති”තිආදිසු.

එවං දානාදිනි ඤත්වා ඉදානි එවං ඉම්ඤ්සා ගාථාය සම්පිණ්ඩෙත්වා අත්ථො වෙදිතබ්බො – යස්ස ඉත්ථියා වා පූරිසස්ස වා දානෙන සීලෙන සංයමෙන දමෙන වාති ඉමෙහි චතුහි ධම්මෙහි යථා හිරඤ්ඤෙන සුවණ්ණෙන මුත්තාය මණ්ණා වා ධනමයො නිධි තෙසං සුවණ්ණාදිනං එකත්ථ පක්ඛිපනෙන නිධියති, එවං පුඤ්ඤමයො නිධි තෙසං දානාදිනං එකචිත්තසන්නානෙ වෙතියාදිම්හි වා වත්ථුම්හි සුට්ඨ කරණෙන සුනිහිතො හොතිති.

සත්තමගාථාවණ්ණනා

එවං භගවා “යස්ස දානෙන”ති ඉමාය ගාථාය පුඤ්ඤසම්පදාය පරමත්ථතො නිධිභාවං දස්සෙත්වා ඉදානි යත්ථ නිහිතො, සො නිධි සුනිහිතො හොති, තං වත්ථුං දස්සෙන්නො ආහ –

7. “වෙනියම්හි ව සඬ්ඤෙ වා, පුග්ගලෙ අතිට්ඨෙ වා.

මාතරි පිතරි වාපි, අපො ජෙට්ඨම්හි භාතරි”ති.

තත්ථ වයිතබ්බන්ති වෙනියං, පුප්පෙතබ්බන්ති චුත්තං හොති, විතත්තා වා වෙනියං. තං පනෙතං වෙනියං නිවිධං හොති පරිභොගවෙනියං, උද්දිස්සකවෙනියං, ධාතුකවෙනියන්ති. තත්ථ බොධිරුක්ඛො පරිභොගවෙනියං, බුද්ධපට්ඨා උද්දිස්සකවෙනියං, ධාතුගබ්භප්පා සධාතුකා ධාතුකවෙනියං. සඬ්ඤාති බුද්ධප්පමුඛාදිසු යො කොචි. පුග්ගලොති ගහට්ඨපබ්බජිතෙසු යො කොචි. නත්ථි අස්ස තිට්ඨි, යම්හි වා තම්හි දිවසෙ ආගච්ඡතිති අතිට්ඨි. තඬ්ඨණෙ ආගතපාහුනකස්සෙන අධිවචනං. සෙසං චුත්තනයමෙව.

එවං වෙනියාදිනි ඤත්වා ඉදානි එවං ඉම්ඤ්සා ගාථාය සම්පිණ්ඩෙත්වා අත්ථො වෙදිතබ්බො – යො සො නිධි “සුනිහිතො හොති”ති චුත්තො, සො ඉමෙසු වත්ථුසු සුනිහිතො හොති. කස්මා? දිසරත්තං

ඉටියළුපානුප්පදානසමත්ථතාය. තථා හි අප්පකම්පි වෙතියම්හි දන්වා දීසරත්තං ඉටියළුලාභිනො භොන්ති. යථාහ –

“එකපුප්ඵං යජිත්වාන, අසිතිකප්පකොටියො;
දුග්ගතිං නාහිජානාමි, පුප්ඵදානස්සිදං ඵල”න්ති ව.

“මත්තාසුඛපරිච්චාගා, පස්සෙ වෙ විපුලං සුඛ”න්ති ව. (ධ. ප. 290);

එවං දක්ඛිණාවිසුද්ධිවෙලාමසුත්තාදීසු චුත්තනයෙන සඛ්භාදිවත්ථුසුපි දානඵලවිභාගො වෙදිතබ්බො. යථා ව වෙතියාදීසු දානස්ස පවත්ති ඵලවිභුති ව දස්සිතා, එවං යථායොගං සබ්බත්ථ තං තං ආරභිත්වා වාරිත්තවාරිත්තවසෙන සීලස්ස, බුද්ධානුස්සතිවසෙන සංයමස්ස, තබ්බත්ථුකවිපස්සනාමනසිකාරපච්චවෙක්ඛණවසෙන දමස්ස ව පවත්ති තස්ස තස්ස ඵලවිභුති ව වෙදිතබ්බො.

අට්ඨමගාථාවණ්ණනා

එවං භගවා දානාදිහි නිධියමානස්ස පුඤ්ඤමයනිධිනො වෙතියාදිහෙදං වත්ථුං දස්සෙත්වා ඉදානි එතෙසු වත්ථුසු සුනිහිතස්ස තස්ස නිධිනො ගම්භීරෙ ඔදකන්තිකෙ නිහිතනිධිනො විසෙසං දස්සෙත්තො ආහ –

8. “එසො නිධි සුනිහිතො, අපේයො අනුගාමිකො.

පභාය ගමනියෙසු, එතං ආදාය ගච්ඡති”ති.

තත්ථ පුබ්බපදෙන තං දානාදිහි සුනිහිතනිධිං නිද්දිසති “එසො නිධි සුනිහිතො”ති. අපේයොති පරෙහි ජෙත්වා ගහෙතුං න සක්කා, අවිච්චෙයොතිපි පාඨො, තස්ස අවිච්චිතබ්බො අවිච්චාරහො හිතසුඛත්ථිකෙන උපවිතබ්බොති අත්ථො. එතස්මිඤ්ච පාඨෙ එසො නිධි අවිච්චෙයොති සම්බන්ධිත්වා පුන “කස්මා”ති අනුයොගං දස්සෙත්වා “යස්මා සුනිහිතො අනුගාමිකො”ති සම්බන්ධිතබ්බං. ඉතරථා හි සුනිහිතස්ස අවිච්චෙයාත්තං චුත්තං භවෙය්, න ව සුනිහිතො අවිච්චියො. අවිච්චො එව හි සොති. අනුගච්ඡතිති අනුගාමිකො, පරලොකං ගච්ඡන්තම්පි තත්ථ තත්ථ ඵලදානෙන න විජහතිති අත්ථො.

පභාය ගමනියෙසු එතං ආදාය ගච්ඡතිති මරණකාලෙ පච්චුප්පට්ඨිතෙ සබ්බභොගෙසු පභාය ගමනියෙසු එතං නිධිං ආදාය පරලොකං ගච්ඡතිති අයං කිර එතස්ස අත්ථො. සො පන න යුජ්ජති. කස්මා? භොගානං අගමනියෙනා. පභාතබ්බා එව හි තෙ තෙ භොගා, න ගමනියා, ගමනියා පන තෙ තෙ ගතිවිසෙසා. යතො යදි එස අත්ථො සියා, පභාය භොගෙ ගමනියෙසු ගතිවිසෙසෙසු ඉති වදෙය්. තස්මා එවමෙත්ථ අත්ථො වෙදිතබ්බො – “නිධි වා යානා වචති”ති එවමාදිනා පකාරෙන පභාය මච්චං භොගෙසු ගච්ඡන්තෙසු එතං ආදාය ගච්ඡතිති. එසො හි අනුගාමිකත්තා තං නප්පජ්ජතිති.

තත්ථ සියා “ගමනියෙසුති එත්ථ ගන්තබ්බෙසුති අත්ථො, න ගච්ඡන්තෙසු”ති. තං න එකංසතො ගහෙතබ්බං. යථා හි “අරියා නියානිකා”ති (දී. නි. 2.141) එත්ථ නියාන්තාති අත්ථො, න නියානබ්බාති, එවම්ධාපි ගච්ඡන්තෙසුති අත්ථො, න ගන්තබ්බෙසුති.

අථ වා යස්මා එස මරණකාලෙ කස්සචි දාතුකාමො භොගෙ ආමසිතුම්පි න ලභති, තස්මා තෙන තෙ භොගා පුබ්බං කායෙන පභාතබ්බා, පච්ඡා විහතාසෙන වෙතසා ගන්තබ්බා, අතික්කම්මිතබ්බාති චුත්තං භොති. තස්මා පුබ්බං කායෙන පභාය පච්ඡා වෙතසා ගමනියෙසු භොගෙසුති එවමෙත්ථ අත්ථො දට්ඨබ්බො. පුරිමස්මිං අත්ථො නිද්ධාරණෙ භුම්මවචනං, පභාය ගමනියෙසු භොගෙසු එකමෙවෙනං පුඤ්ඤනිධිවිභවං තතො නිහරිත්වා ආදාය ගච්ඡතිති. පච්ඡමෙ අත්ථො භාවෙනභාවලක්ඛණෙ භුම්මවචනං. භොගානඤ්ඤි ගමනියභාවෙන එතස්ස නිධිස්ස ආදාය ගමනියභාවො ලක්ඛියතිති.

නවමගාථාවණ්ණනා

එවං භගවා ඉමස්ස පුඤ්ඤනිධිනො ගම්භීරෙ ඔදකන්තිකෙ නිහිතනිධිනො විසෙසං දස්සෙත්වා පුන අත්තනො භණ්ඩගුණසංවණ්ණනෙන කයජනස්ස උස්සාහං ජනෙත්තො උළාරභණ්ඩවාණිජො විය අත්තනා දෙසිතපුඤ්ඤනිධිගුණසංවණ්ණනෙන තස්මිං පුඤ්ඤනිධිමිති දෙවමනුස්සානං උස්සාහං ජනෙත්තො ආහ –

9. “අසාධාරණමඤ්ඤෙසං, අවොරාහරණො නිධි.

කසිරාථ ධීරො පුඤ්ඤානි, යො නිධි අනුගාමිකො”ති.

තත්ථ අසාධාරණමඤ්ඤෙසන්ති අසාධාරණො අඤ්ඤෙසං, මකාරො පදසන්ධිකරො “අදුක්ඛමසුඛාය වෙදනාය සම්පයුත්තා”තිආදීසු විය. න වොරෙහි ආහරණො අවොරාහරණො, වොරෙහි ආදාතබ්බො න හොතිති අත්ථො. නිධාතබ්බොති නිධි. එවං ද්විති පදෙහි පුඤ්ඤානිධිගුණං සංවණ්ණෙනත්වා තතො ද්විති තත්ථ උස්සාහං ජනෙති “කයිරාථ ධීරො පුඤ්ඤානි, යො නිධි අනුගාමිකො”ති. තස්සත්ථො – යස්මා පුඤ්ඤානි නාම අසාධාරණො අඤ්ඤෙසං, අවොරාහරණො ච නිධි හොති. න කෙවලඤ්ච අසාධාරණො අවොරාහරණො ච නිධි, අථ බො පන “එසො නිධි සුනිහිතො, අපේයො අනුගාමිකො”ති එත්ථ චුත්තො යො නිධි අනුගාමිකො. සො ච යස්මා පුඤ්ඤානියෙව, තස්මා කයිරාථ කරෙයා ධීරො බුද්ධිසම්පන්නො ධිතිසම්පන්නො ච පුග්ගලො පුඤ්ඤානිති.

දසමගාථාවණ්ණනා

එවං භගවා ගුණසංවණ්ණනෙන පුඤ්ඤානිධිමිති දෙවමනුස්සානං උස්සාහං ජනෙත්වා ඉදානි යෙ උස්සහිත්වා පුඤ්ඤානිධිකිරියාය සම්පාදෙත්ති, තෙසං සො යං එලං දෙනි, තං සඛිබ්බෙපතො දස්සෙන්නො ආහ –

10 “එස දෙවමනුස්සානං, සබ්බකාමදදො නිධි”ති.
ඉදානි යස්මා පත්ථනාය පටිබන්ධිතස්ස සබ්බකාමදදත්තං, න විනා පත්ථනං හොති. යථාහ –

“ආකඬ්ඛෙයා වෙ ගහපතයො ධම්මචාරී සමචාරී ‘අහො වතාහං කායස්ස හෙදා පරං මරණා ඛත්තියමභාසාලානං සහබ්බතං උපපජ්ජෙයා’න්ති, යානං බො පනෙතං විජ්ජති යං සො කායස්ස හෙදා පරං මරණා ඛත්තියමභාසාලානං සහබ්බතං උපපජ්ජෙයා. තං කිස්ස හෙතු? තථා හි සො ධම්මචාරී සමචාරී” (ම. නි. 1.442).

එවං “අනාසවං වෙතොවිමුත්තිං පඤ්ඤාවිමුත්තිං දිට්ඨෙව ධම්මෙ සයං අභිඤ්ඤා සච්ඡිකත්වා උපසම්පජ්ජ විහරෙයා. තං කිස්ස හෙතු? තථා හි සො ධම්මචාරී සමචාරී”ති (ම. නි. 1.442).

තථා වාහ –

“ඉධ, භික්ඛවෙ, භික්ඛු සද්ධාය සමන්තාගතො හොති, සීලෙන, සුතෙන, වාගෙන, පඤ්ඤාය සමන්තාගතො හොති, තස්ස එවං හොති ‘අහො වතාහං කායස්ස හෙදා පරං මරණා ඛත්තියමභාසාලානං සහබ්බතං උපපජ්ජෙයා’න්ති. සො තං විත්තං පදහති, තං විත්තං අධිට්ඨාති, තං විත්තං භාවෙති. තස්ස තෙ සඬ්ඛාරා ච විභාරා ච එවං භාවිතා එවං බහුලිකතා තනුපපත්ති යා සංවත්තන්ති”ති (ම. නි. 3.161) එවමාදි.

තස්මා තං තථා තථා ආකඬ්ඛපරියායං විත්තපදහනාධිට්ඨානභාවනාපරික්ඛාරං පත්ථනං තස්ස සබ්බකාමදදත්තෙ හෙතුං දස්සෙන්නො ආහ –

“යං යදෙවාහිපත්ථෙත්ති, සබ්බමෙතෙන ලබ්භති”ති.

එකාදසමගාථාවණ්ණනා

11. ඉදානි යං තං සබ්බං එතෙන ලබ්භති, තං ඔධිසො ඔධිසො දස්සෙන්නො “සුවණ්ණකා සුසරතා”ති එවමාදිගාථායො ආහ.

තත්ථ පඨමගාථාය තාව සුවණ්ණකා නාම සුන්දරවිජ්චිවණ්ණකා කඤ්චනසන්නිභත්තවතා, සාපි එතෙන පුඤ්ඤානිධිනා ලබ්භති. යථාහ –

“යම්පි, භික්ඛවෙ, තථාගතො පුරිමං ජාතිං...පෙ.... පුබ්බෙ මනුස්සභූතො සමානො අක්කොධනො අහොසි අනුපායාසබහුලො, බහුම්පි චුත්තො සමානො නාභිසජ්ජි න කුජ්ජි න ඛ්‍යාපජ්ජි න පතිත්ථිසි, න කොපඤ්ච දොසඤ්ච අප්පච්චයඤ්ච පාත්වාකාසි, දාතා ච අහොසි සුබ්බමානං මුද්දකානං අත්ථරණානං පාචුරණානං බොමසුබ්බමානං කප්පාසික...පෙ.... කොසෙයා...පෙ.... කම්බලසුබ්බමානං. සො තස්ස කම්මස්ස කතත්තා උපවිතත්තා...පෙ.... ඉත්ථත්තං ආගතො සමානො ඉමං මහාපුරිසලක්ඛණං පටිලභති. සුවණ්ණවණ්ණො හොති කඤ්චනසන්නිභත්තවො”ති (දී. නි. 3.218).

සුසරතා නාම බ්‍රහ්මස්සරතා කරවිකභාණිතා, සාපි එතෙන ලබ්භති. යථාහ –

“යම්පි, භික්ඛවෙ, තථාගතො පුරිමං ජාතිං...පෙ.... එරුසං වාවං පභාය එරුසාය වාවාය පටිවිරතො අහොසි, යා සා වාවා නෙලා කණ්ණසුඛා...පෙ.... තථාරුපිං වාවං භාසිතා අහොසි. සො තස්ස කම්මස්ස කතත්තා උපවිතත්තා...පෙ.... ඉත්ථත්තං ආගතො සමානො ඉමානි ද්වෙ මහාපුරිසලක්ඛණානි පටිලභති. පහුතජ්චිහො ච හොති බ්‍රහ්මස්සරො ච කරවිකභාණි”ති (දී. නි. 3.236).

සුසංස්කෘතියක සුවිද්‍යා සංස්කෘතිය, සමවිභවච්චිකයුක්තවිධානෙසු අභිගපච්චිකයානං සමවිභවච්චිකභාවෙන සන්නිවේදයානි වුත්තං භොති. සාපි එතෙන ලබ්භති. යථාහ –

“යම්පි, හික්ඛවෙ, තථාගතො පුරිමං ජාතිං...පෙ.... පුබ්බෙ මනුස්සභූතො සමානො ඛග්ගජනස්ස අත්ථකාමො අභොසි හිතකාමො ඵාසුකාමො යොගක්ඛෙමකාමො ‘කින්නි මෙ සද්ධාය වඩ්ඪෙය්‍යං, සීලෙන සුතෙන වාගෙන පඤ්ඤාය ධනධක්ඤෙන ඛත්තවත්ථුනා ද්විපදවතුප්පදෙහි පුත්තදාරෙහි දාසකම්මකරපොරිසෙහි ඤාතිහි මිත්තෙහි ඛත්තවෙහි වඩ්ඪෙය්‍යං’න්ති, සො තස්ස කම්මස්ස...පෙ.... සමානො ඉමානි තිණි මහාපුරිසලක්ඛණානි පටිලභති, සීහපුබ්බධ්වංකායො ව භොති විතත්තරංසො ව සමවට්ටක්ඛන්ධො වා”ති (දී. නි. 3.224) එවමාදි.

ඉමිනා නයෙන ඉතො පරෙසම්පි ඉමිනා පුඤ්ඤානිධිනා පටිලාභසාධකානි සුත්තපදානි තතො තතො ආනෙත්වා වත්තබ්බානි. අනිවිත්ථාරභයෙන තු සංඛිත්තං, ඉදානි අවසෙසපදානං වණ්ණනං කරිස්සාමි.

සුරුපතානි එත්ථ සකලසරීරං රූපන්ති වෙදිතබ්බං “ආකාසො පරිවාරිතො රූපංත්වෙව සඬ්ඛං ගච්ඡති”තිආදියු (ම. නි. 1.306) විය, තස්ස රූපස්ස සුන්දරතා සුරුපතා නානිදිසනා නානිරස්සනා නානිකිසනා නානිථුලතා නානිකාලතා නච්චොදානතානි වුත්තං භොති. ආධිපච්චන්ති අධිපතිභාවො, ඛත්තියමභාසාලාදිභාවෙන සාමිකභාවොති අත්ථො. පරිවාරොති අගාරිකානං සජනපරිජනසම්පත්ති, අනගාරිකානං පරිසසම්පත්ති, ආධිපච්චඤ්ච පරිවාරො ව ආධිපච්චපරිවාරො. එත්ථ ව සුවණ්ණතාදිහි සරීරසම්පත්ති, ආධිපච්චෙන භොගසම්පත්ති, පරිවාරෙන සජනපරිජනසම්පත්ති වුත්තානි වෙදිතබ්බං. සබ්බමෙතෙන ලබ්භතිති යං තං “යං යදෙවාහිපත්ථෙත්ති, සබ්බමෙතෙන ලබ්භති”ති වුත්තං, තත්ථ ඉදම්පි තාව පඨමං ඔධිසො වුත්තසුවණ්ණතාදි සබ්බමෙතෙන ලබ්භතිති වෙදිතබ්බන්ති දස්සෙති.

ද්වාදසමගාථාවණ්ණනා

12. එවම්මාය ගාථාය පුඤ්ඤානුභාවෙන ලභිතබ්බං රජ්ජසම්පත්තිතො ඔරං දෙවමනුස්සසම්පත්තිං දස්සෙත්වා ඉදානි තද්දුභයරජ්ජසම්පත්තිං දස්සෙත්තො “පදෙසරජ්ජ”න්ති ඉමං ගාථමාහ.

තත්ථ පදෙසරජ්ජන්ති එකදිපම්පි සකලං අසාපුණ්ත්වා පථවියා එකමෙකස්මිං පදෙසෙ රජ්ජං. ඉස්සරභාවො ඉස්සරියං, ඉමිනා දීපවක්ඛවත්තිරජ්ජං දස්සෙති. වක්ඛවත්තිසුඛං පියන්ති ඉට්ඨං කත්තං මනාපං වක්ඛවත්තිසුඛං. ඉමිනා වාතුරන්තවක්ඛවත්තිරජ්ජං දස්සෙති. දෙවෙසු රජ්ජං දෙවරජ්ජං, එතෙන මන්ධාතාදිනම්පි මනුස්සානං දෙවරජ්ජං දස්සිතං භොති. අපි දිබ්බෙසුති ඉමිනා යෙ තෙ දිවි භවත්තා “දිබ්බා”ති වුවුවන්ති, තෙසු දිබ්බෙසු කායෙසු උප්පන්නානම්පි දෙවරජ්ජං දස්සෙති. සබ්බමෙතෙන ලබ්භතිති යං තං “යං යදෙවාහිපත්ථෙත්ති, සබ්බමෙතෙන ලබ්භති”ති වුත්තං, තත්ථ ඉදම්පි දුතියං ඔධිසො පදෙසරජ්ජාදි සබ්බමෙතෙන ලබ්භතිති වෙදිතබ්බන්ති දස්සෙති.

තෙරසමගාථාවණ්ණනා

13. එවම්මාය ගාථාය පුඤ්ඤානුභාවෙන ලභිතබ්බං දෙවමනුස්සරජ්ජසම්පත්තිං දස්සෙත්වා ඉදානි ද්විති ගාථාහි වුත්තං සම්පත්තිං සමාසතො පුරක්ඛන්වා නිබ්බානසම්පත්තිං දස්සෙත්තො “මානුස්සිකා ව සම්පත්ති”ති ඉමං ගාථමාහ.

තස්සායං පදවණ්ණනා – මනුස්සානං අයන්ති මානුස්සි, මානුස්සි එව මානුස්සිකා. සම්පජ්ජනං සම්පත්ති. දෙවානං ලොකො දෙවලොකො. තස්මිං දෙවලොකෙ. යාති අනවසෙසපරියාදානං, රමන්ති එතාය අජ්ඣන්තං උප්පන්නාය ඛහිද්ධා වා උපකරණභූතායාති රති, සුඛස්ස සුඛවත්ථුනො වෙතං අධිවචනං. යාති අනියතවචනං වසද්දො පුබ්බසම්පත්තියා සහ සම්පිණ්ඩනත්ථො. නිබ්බානංයෙව නිබ්බානසම්පත්ති.

අයං පන අත්ථවණ්ණනා – යා එසා “සුවණ්ණනා”තිආදිහි පදෙහි මානුස්සිකා ව සම්පත්ති දෙවලොකෙ ව යා රති වුත්තා, සා ව සබ්බා, යා වායමපරා සද්ධානුසාරිභාවාදිවසෙන පත්තබ්බා නිබ්බානසම්පත්ති, සා වාති ඉදං තතියම්පි ඔධිසො සබ්බමෙතෙන ලබ්භතිති.

අථ වා යා පුබ්බෙ සුවණ්ණතාදිහි අවුත්තා “සුරා සතිමන්තො ඉධ බ්‍රහ්මවරියවාසො”ති එවමාදිනා (අ. නි. 9.21) නයෙන නිද්දිට්ඨා පඤ්ඤාවෙය්‍යාත්තියාදිභෙදා ව මානුස්සිකා සම්පත්ති, අපරා දෙවලොකෙ ව යා ඤානාදිරති, යා ව යථාචුත්තප්පකාරා නිබ්බානසම්පත්ති වාති ඉදම්පි තතියං ඔධිසො සබ්බමෙතෙන ලබ්භතිති. එවම්පෙත්ථ අත්ථවණ්ණනා වෙදිතබ්බා.

වුද්දසමගාථාවණ්ණනා

14. එවමීමාය ගාථාය පුඤ්ඤානුභාවෙන ලභිතබ්බං සද්ධානුසාරිභාවාදිවසෙන පත්තබ්බං නිබ්බානසම්පත්තිමපි දස්සෙත්වා ඉදානි තෙවිජ්ජඋභතොභාගවිමුත්තභාවවසෙනපි පත්තබ්බං තමෙව තස්ස උපායඤ්ච දස්සෙත්තො “මිත්තසම්පදමාගම්මා”ති ඉමං ගාථමාහ.

තස්සායං පදවණ්ණනා – සම්පජ්ජති එතාය ගුණවිභූතිං පාපුණානීති සම්පදා, මිත්තො එව සම්පදා මිත්තසම්පදා, තං මිත්තසම්පදං . ආගම්මානි නිස්සාය. යොනිසොනි උපායෙන. පසුඤ්ජනොති යොගානුට්ඨානං කරොතො. විජානාති එතායානි විජ්ජා, විමුච්චති එතාය, සයං වා විමුච්චති විමුත්ති, විජ්ජා ච විමුත්ති ච විජ්ජාවිමුත්තියො, විජ්ජාවිමුත්තියු වසිභාවො විජ්ජාවිමුත්තිවසිභාවො.

අයං පන අත්ථවණ්ණනා – ය්වායං මිත්තසම්පදමාගම්ම සත්ථාරං වා අඤ්ඤතරං වා ගරුට්ඨානියං සමුභ්මවාරිං නිස්සාය තතො ඔවාදඤ්ච අනුසාසනිඤ්ච ගහෙත්වා යථානුසිට්ඨං පටිපත්තියා යොනිසො පසුඤ්ජනො පුබ්බෙනිවාසාදියු තියු විජ්ජාසු “තත්ථ කතමා විමුත්ති? විත්තස්ස ච අධිමුත්ති නිබ්බානඤ්චා”ති (ධ. ස. 1381) එවං ආගතාය අට්ඨසමාපත්තිනිබ්බානභෙදාය විමුත්තියා ච තථා තථා අදන්ධායිතත්තෙන වසිභාවො, ඉදමපි චතුත්ථං ඔධිසො සබ්බමෙතෙන ලබ්හතීති.

පන්තරසමගාථාවණ්ණනා

15. එවමීමාය ගාථාය පුබ්බෙ කථිතවිජ්ජාවිමුත්තිවසිභාවභාගියපුඤ්ඤානුභාවෙන ලභිතබ්බං තෙවිජ්ජඋභතොභාගවිමුත්තභාවවසෙනපි පත්තබ්බං නිබ්බානසම්පත්තිං දස්සෙත්වා ඉදානි යස්මා විජ්ජාවිමුත්තිවසිභාවප්පත්තා තෙවිජ්ජා උභතොභාගවිමුත්තාපි සබ්බෙ පටිසම්භිදාදිගුණවිභූතිං ලභන්ති, ඉමාය පුඤ්ඤසම්පදාය ච තස්සා ගුණවිභූතියා පදට්ඨානවසෙන තථා තථා සාපි ලබ්හති, තස්මා තමපි දස්සෙත්තො “පටිසම්භිදා විමොක්ඛා වා”ති ඉමං ගාථමාහ.

“යතො සම්මා කතෙන යා වායං ධම්මත්ථනිරුත්තිපටිභානෙසු පභෙදගතා පඤ්ඤා පටිසම්භිදා”ති වූච්චති, යෙ විමෙ “රුපී රූපානි පස්සති”තිආදිනා (දී. නි. 2.129; 3.339) නයෙන අට්ඨ විමොක්ඛා, යා වායං භගවතො සාවකෙහි පත්තබ්බා සාවකසම්පත්තිසාධකා සාවකපාරමී, යා ච සයම්භුභාවසාධකා පච්චෙකබ්බොධි, යා ච සබ්බසත්තුත්තමභාවසාධකා බුද්ධභූමි, ඉදමපි පඤ්චමං ඔධිසො සබ්බමෙතෙන ලබ්හතීති වෙදිතබ්බං.

සොළසමගාථාවණ්ණනා

16. එවං භගවා යං තං “යං යදෙවාහිපත්ථෙත්ති, සබ්බමෙතෙන ලබ්හතී”ති චූත්තං, තං ඉමාහි පඤ්චහි ගාථාහි ඔධිසො ඔධිසො දස්සෙත්වා ඉදානි සබ්බමෙවිදං සබ්බකාමදදනිධිසඤ්ඤිතං පුඤ්ඤසම්පදං පසංසන්තො “එවං මහත්ථිකා එසා”ති ඉමාය ගාථාය දෙසනං නිට්ඨපෙසි.

තස්සායං පදවණ්ණනා – එවන්ති අනිතත්ථනිරුත්තිසන්තං. මහත්තො අත්ථො අස්සාති මහත්ථිකා, මහතො අත්ථාය සංචත්තතීති චූත්තං හොති, මහිද්ධිකානිපි පායො. එසාති උද්දෙසවචනං, තෙන “යස්ස දානෙන සීලෙන”ති ඉතො පභූති යාව “කයිරුථ ධිරො පුඤ්ඤානී”ති චූත්තං පුඤ්ඤසම්පදං උද්දිසති. යදිදන්ති අභිමුඛකරණත්ථෙ නිපාතො, තෙන එසාති උද්දිට්ඨං නිද්දිසිතුං යා එසාති අභිමුඛං කරොති. පුඤ්ඤානං සම්පදා පුඤ්ඤසම්පදා . තස්මාති කාරණවචනං. ධිරාති ධිතිමත්තො. පසංසන්තීති වණ්ණයන්ති. පණ්ඩිතාති පඤ්ඤාසම්පන්නා. කතපුඤ්ඤතන්ති කතපුඤ්ඤභාවං.

අයං පන අත්ථවණ්ණනා – ඉති භගවා සුවණ්ණනාදිං බුද්ධභූමිපරියොසානං පුඤ්ඤසම්පදානුභාවෙන අධිගන්තබ්බමත්ථං වණ්ණයිත්වා ඉදානි තමෙවත්ථං සම්පිණ්ඩෙත්වා දස්සෙත්තො තෙනෙවත්ථෙත යථාචූත්තප්පකාරාය පුඤ්ඤසම්පදාය මහත්ථිකත්තං ථූතන්තො ආහ – එවං මහතො අත්ථස්ස ආවහනෙන මහත්ථිකා එසා, යදිදං මයා “යස්ස දානෙන සීලෙන”තිආදිනා නයෙන දෙසිතා පුඤ්ඤසම්පදා, තස්මා මාදිසා සත්තානං භික්ඛුඛාවභාය ධම්මදෙසනාය අකිලාසුනාය යථාභූතගුණෙන ච ධිරා පණ්ඩිතා “අසාධාරණමඤ්ඤෙසං, අවොරාහරණො නිධි”තිආදීහි ඉධ චූත්තෙහි ච, අචූත්තෙහි ච “මා, භික්ඛවෙ, පුඤ්ඤානං භායිත්ථ, සුඛස්සෙනං, භික්ඛවෙ, අධිචචනං, යදිදං පුඤ්ඤානී”තිආදීහි (අ. නි. 7.62; ඉතිවු. 22; නෙත්ති. 121) වචනෙහි අනෙකාකාරවොකාරං කතපුඤ්ඤතං පසංසන්ති, න පක්ඛපානෙනාති.

දෙසනාපරියොසානෙ සො උපාසකො බහුජනෙන සද්ධිං සොනාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨාසි, රඤ්ඤො ච පසෙනදිකොසලස්ස සන්තිකං ගන්ත්වා එතමත්ථං ආරොවෙසි, රාජා අතිවිය තුට්ඨො හුත්වා “සාධු, ගහපති, සාධු බොත්ථං , ගහපති, මාදිසෙහිපි අනාහරණියං නිධිං නිධෙසී”ති සංරාධෙත්වා මහතිං පූජමකාසීති.

පරමත්ථපොතිකාය බුද්දකපාඨ-අට්ඨකථාය

නිධිකණ්ඩසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

9. මෙත්තසුත්තවණ්ණනා

නික්ඛේපපයොජනං

ඉදානි නිධිකණ්ඩානන්තරං නික්ඛිත්තස්ස මෙත්තසුත්තස්ස වණ්ණනාක්කමො අනුප්පත්තො. තස්ස ඉධ නික්ඛේපපයොජනං වත්වා තතො පරං -

“යෙන චුත්තං යදා යත්ථ, යස්මා වෙනෙස දීපනා;
නිදානං සොධයිත්වාස්ස, කරිස්සාමත්ථවණ්ණනං”.

තත්ථ යස්මා නිධිකණ්ඩෙන දානසීලාදිපුඤ්ඤසම්පදා චුත්තා, සා ව සත්තෙසු මෙත්තාය කතාය මහජ්ඣලා හොති යාව බුද්ධභූමිං පාපෙතො සමත්ථා, තස්මා තස්සා පුඤ්ඤසම්පදාය උපකාරදස්සනත්ථං, යස්මා වා සරණෙහි සාසනෙ ඔතරිත්වා සික්ඛාපදෙහි සීලෙ පතිට්ඨිතානං ද්වත්තිංසාකාරෙන රාගජ්ජහානසමත්ථං, කුමාරපඤ්ඤෙන මොහජ්ජහානසමත්ථස්ථ කම්මට්ඨානං දස්සෙත්වා, මඬගලසුත්තෙන තස්ස පචත්තියා මඬගලභාවො අත්තරක්ඛා ව, රතනසුත්තෙන තස්සානුරූපා පරරක්ඛා, තිරොකුට්ටෙන රත්තනසුත්තෙ චුත්තභූතෙසු එකච්චභූතදස්සනං චුත්තජ්ජකාරාය පුඤ්ඤසම්පත්තියා පමජ්ජන්තානං විපත්ති ව, නිධිකණ්ඩෙන තිරොකුට්ටෙ චුත්තවිපත්තිපටිපක්ඛභූතා සම්පත්ති ව දස්සිතා, දොසජ්ජහානසමත්ථං පන කම්මට්ඨානං අදස්සිතමෙව, තස්මා තං දොසජ්ජහානසමත්ථං කම්මට්ඨානං දස්සෙතුං ඉදං මෙත්තසුත්තං ඉධ නික්ඛිත්තං. එවඤ්ඤි සුපරිපූරො හොති බුද්ධකපායොති ඉදමස්ස ඉධ නික්ඛේපපයොජනං.

නිදානසොධනං

ඉදානි යායං -

“යෙන චුත්තං යදා යත්ථ, යස්මා වෙනෙස දීපනා;
නිදානං සොධයිත්වාස්ස, කරිස්සාමත්ථවණ්ණනං”න්ති. -

මාතිකා නික්ඛිත්තා, තත්ථ ඉදං මෙත්තසුත්තං භගවතාව චුත්තං, න සාවකාදීහි, තඤ්ච පන යදා හිමවත්තපස්සතො දෙවතාහි උඛ්ඛාළ්භා භික්ඛු භගවතො සන්තිකං ආගතා, තදා සාවත්ථියං තෙසං භික්ඛූනං පරිත්තත්ථාය කම්මට්ඨානත්ථාය ව චුත්තන්ති එවං තාව සඬ්ඛේපතො එතෙසං පදානං දීපනා නිදානසොධනා වෙදිතබ්බා.

චිත්ථාරතො පන එවං වෙදිතබ්බා - එකං සමයං භගවා සාවත්ථියං විහරති උපකට්ඨාය වස්සුපනායිකාය, තෙන බො පන සමයෙන සම්බහුලා නානාවෙරජ්ජකා භික්ඛු භගවතො සන්තිකෙ කම්මට්ඨානං ගහෙත්වා තත්ථ තත්ථ වස්සං උපගන්තුකාමා භගවත්තං උපසඬ්ඛමන්ති. තත්ත සුදං භගවා රාගවරිතානං සවිඤ්ඤාණකආවිඤ්ඤාණකවසෙන එකාදස්විධං අසුභකම්මට්ඨානං, දොසවරිතානං චතුබ්බිධං මෙත්තාදිකම්මට්ඨානං, මොහවරිතානං මරණස්සතිකම්මට්ඨානාදීනි, විතක්කවරිතානං ආනාපානස්සතිපට්ඨිකසිණාදීනි, සද්ධාවරිතානං බුද්ධානුස්සතිකම්මට්ඨානාදීනි, බුද්ධිවරිතානං චතුර්ධාවත්ථානාදීනි ඉමීනා නයෙන චතුරාසීතිසහස්සජ්ජහෙදවරිතානුකූලානි කම්මට්ඨානානි කපෙති.

අථ බො පඤ්චමත්තානි භික්ඛුසතානි භගවතො සන්තිකෙ කම්මට්ඨානං උග්ගහෙත්වා සජ්ජායසෙනාසනඤ්ච ගොවරගාමඤ්ච පරියෙසමානානි අනුපුබ්බෙන ගන්ත්වා පච්චන්තෙ හිමවත්තෙන සද්ධිං එකාබද්ධං නීලකාවමණ්ණසන්තිහසීලාතලං සිතලසනවිජායනීලවනසණ්ඨමණ්ඩිතං මුත්තාජාලරජතපටිපට්ඨසදිසවාලකාකිණ්ණභූමිභාගං සුවිසාතසීතලජලාසයපරිවාරිතං පබ්බතමද්දසංසු. අථ තෙ භික්ඛු තත්ථෙකරත්තිං වසිත්වා පහානාය රත්තියා සරීරපරිකම්මං කත්වා තස්ස අවිදුරෙ අඤ්ඤතරං ගාමං පිණ්ඩාය පවිසිංසු. ගාමො සනනිවෙසනසන්තිවිට්ඨකුලසහස්සයුත්තො, මනුස්සා වෙන්ථ සද්ධා පසන්නා තෙ පච්චන්තෙ පබ්බජිතදස්සනස්ස දුල්ලභතාය භික්ඛු දිස්වා එව පිතිසොමනස්සජාතා හුත්වා තෙ භික්ඛු හොපෙත්වා “ඉධෙව, හන්තෙ, තෙමාසං වසථා”ති යාවිත්වා පඤ්ච පධානකුට්ඨිකානි කාරෙත්වා තත්ථ මඤ්චපීඨපානීයපරිභොජනීයසට්ඨාදීනි සබ්බපකරණානි පටියාදෙසුං.

භික්ඛු දුතියදිවසෙ අඤ්ඤං ගාමං පිණ්ඩාය පවිසිංසු. තත්ථපි මනුස්සා තපෙව උපට්ඨන්තිවා වස්සාවාසං යාවිංසු. භික්ඛු “අසති අත්තරායෙ”ති අධිවාසෙත්වා තං වනසණ්ඨං පවිසිත්වා සබ්බරත්තින්දිවං ආරද්ධවීරියා යාමසණ්ඨිකං කොට්ටෙන්වා යොනිසොමනසිකාරබහුලා විහරන්තා රුක්ඛමූලානි උපගන්ත්වා නිසීදිංසු. සීලවත්තානං භික්ඛූනං තෙජෙන විහතතෙජා රුක්ඛදෙවතා අත්තතො අත්තතො විමානා ඔරුග්ග දාරකෙ ගහෙත්වා ඉතො විතො විවරන්ති. සෙයාථාපි නාම රාජුහි වා රාජමහාමත්තෙහි වා ගාමකාවාසං ගතෙහි ගාමවාසිතං සරෙසු ඔකාසෙ ගහිතෙ සරමනුස්සකා සරා නික්ඛමිත්වා අඤ්ඤත්ව වසන්තා “කදා නු ගමීස්සන්ති”ති දුරතොව ඔලොකෙන්ති, එවමෙව දෙවතා

අත්තනො අත්තනො විමානානි ඡඩ්ඛෙත්වා ඉතො විතො ව විවරන්තියො දුරතොව ඔලොකෙන්ති “කදා නු හදන්තා ගමිස්සන්ති”ති. තතො එවං සමචින්තෙසුං “පට්ඨමචස්සුපගතා භික්ඛු අවස්සං තෙමාසං වසිස්සන්ති, මයං පන තාව විරං දාරකෙ ගහෙන්වා ඔක්කම්ම වසිතුං න සක්කොම, හන්ද මයං භික්ඛුනං භයානකං ආරම්මණං දස්සෙමා”ති. තා රත්ති භික්ඛුනං සමණධම්මකරණවෙලාය භිංසනකානි යක්ඛරූපානි නිම්මිතිත්වා පුරතො පුරතො තිට්ඨන්ති, හෙරවසද්දඤ්ච කරොන්ති. භික්ඛුනං තානි රූපානි දිස්වා තඤ්ච සද්දං සුත්වා හදයං එන්ද්‍රි, දුබ්බණ්ණා ව අහෙසුං උප්පණ්ඩුප්පණ්ඩුකපාතා. තෙන තෙ භික්ඛු චිත්තං එකග්ගං කාතුං නාසක්ඛිංසු, තෙසං අනෙකග්ගචිත්තානං භයෙන ව පුනප්පුනං සංවිග්ගානං සති සම්මුස්සි, තතො තෙසං මුට්ඨසන්නං දුග්ගන්ධානි ආරම්මණානි පයොපෙසුං, තෙසං තෙන දුග්ගන්ධෙන නිම්මට්ඨියමානම්ම මත්ථලුඬ්ගං අහොසි, ගාල්භා සිසවෙදනා උප්පජ්ජිංසු, න ව තං පවත්තිං අඤ්ඤමඤ්ඤස්ස ආරොවෙසුං.

අටෙකදිවසං සඬ්ඝත්ථෙරස්ස උපට්ඨානකාලෙ සබ්බෙසු සන්තිපතිතෙසු සඬ්ඝත්ථෙරො පුච්ඡී “තුම්භාකං, ආවුසො, ඉමං ව්‍යාසණ්ඩං පට්ට්ඨානං කතිපාහං අතිවිය පරිසුද්ධො ඡව්වණ්ණො අහොසි පරියොදානො, විජ්ජසන්නානි ව ඉන්ද්‍රියානි, එතරහි පනත්ථ කිසා දුබ්බණ්ණා උප්පණ්ඩුප්පණ්ඩුකපාතා, කිං වො ඉධ අසප්පාය”න්ති. තතො එකො භික්ඛු ආහ – “අහං, හන්තෙ, රත්තිං ඊදිසඤ්ච ඊදිසඤ්ච හෙරවාරම්මණං පස්සාමි ව සුඤ්ඤාමි ව, ඊදිසඤ්ච ගන්ධං සායාමි, තෙන මෙ චිත්තං න සමාධියති”ති, එතෙනෙව උපායෙන සබ්බෙව තෙ තං පවත්තිං ආරොවෙසුං. සඬ්ඝත්ථෙරො ආහ – “භගවතා, ආවුසො, ද්වෙ වස්සුපනායිකා පඤ්ඤත්තා, අම්භාකඤ්ච ඉදං සෙනාසනං අසප්පායං, ආයාමාවුසො, භගවතො සන්තිකං ගන්ත්වා අඤ්ඤං සප්පායසෙනාසනං පුච්ඡාමා”ති. “සාධු, හන්තෙ”ති තෙ භික්ඛු ථෙරස්ස පටිස්සුණිත්වා සබ්බෙව සෙනාසනං සංසාමෙන්වා පත්තච්චරමාදාය අනුපලිත්තත්තා කුලෙසු කඤ්චි අනාමන්තෙන්වා එව යෙන සාවත්ථි තෙන වාරිකං පක්කම්මිංසු. අනුපුබ්බෙන සාවත්ථි ගන්ත්වා භගවතො සන්තිකං ආගම්මිංසු.

භගවා තෙ භික්ඛු දිස්වා එතදවොච – “න, භික්ඛවෙ, අන්තොවස්සං වාරිකා වරිතබ්බාති මයා සික්ඛාපදං පඤ්ඤත්තං, කිස්ස තුම්භෙ වාරිකං වරටා”ති. තෙ භගවතො සබ්බමාරොවෙසුං. භගවා ආවජ්ජෙන්තො සකලජම්බුදිපෙ අන්තමසො චතුපාදපීඨකට්ඨානමත්තම්පි තෙසං සප්පායසෙනාසනං නාද්දස. අප්ප තෙ භික්ඛු ආහ – “න, භික්ඛවෙ, තුම්භාකං අඤ්ඤං සප්පායසෙනාසනං අත්ථි, තත්ථෙව තුම්භෙ විහරන්තා ආසවක්ඛයං පාපුණ්ණස්සථ, ගච්ඡථ, භික්ඛවෙ, තමෙව සෙනාසනං උපනිස්සාය විහරථ, සවෙ පන දෙවතාහි අභයං ඉච්ඡථ, ඉමං පරිත්තං උග්ගණ්හථ. එතඤ්චි වො පරිත්තඤ්ච කම්මට්ඨානඤ්ච භවිස්සති”ති ඉදං සුත්තමභාසි.

අපරෙ පනාහු – “ගච්ඡථ, භික්ඛවෙ, තමෙව සෙනාසනං උපනිස්සාය විහරටා”ති ඉදඤ්ච වත්වා භගවා ආහ – “අපිව බො ආරඤ්ඤකෙන පරිහරණං ඤාතබ්බං. සෙයාථීදං – සායං පාතං කරණවසෙන ද්වෙ මෙන්තා ද්වෙ පරිත්තා ද්වෙ අසුභා ද්වෙ මරණස්සති අට්ඨමභාසංවෙගවත්ථුසමාවජ්ජනඤ්ච, අට්ඨ මභාසංවෙගවත්ථුති නාම ජාතිජරාඛ්‍යාධිමරණං චත්තාරි අපායදුක්ඛානිති, අප්ප වා ජාතිජරාඛ්‍යාධිමරණානි චත්තාරි, අපායදුක්ඛං පඤ්චමං, අතිතෙ වට්ටමුලකං දුක්ඛං, අනාගතෙ වට්ටමුලකං දුක්ඛං, පච්චුප්පන්නෙ ආහාරපරියෙට්ඨිමුලකං දුක්ඛං”න්ති. එවං භගවා පරිහරණං ආචික්ඛිත්වා තෙසං භික්ඛුනං මෙන්තත්ථඤ්ච පරිත්තත්ථඤ්ච විපස්සනාපාදකජ්ඣානත්ථඤ්ච ඉදං සුත්තමභාසිති. එවං චිත්ථාරතොපි “යෙන චුත්තං යදා යත්ථ, යස්මා වෙ”ති එතෙසං පදානං දීපනා නිදානසොධනා වෙදිතබ්බා.

එත්තාවතා ව යා සා “යෙන චුත්තං යදා යත්ථ, යස්මා වෙතෙස දීපනා. නිදානං සොධයිත්වා”ති මානිකා ධ්විතා, සා සබ්බාකාරෙන චිත්ථාරිතා භොති.

පට්ඨමගාථාවණ්ණනා

1. ඉදානි “අස්ස කරිස්සාමත්ථවණ්ණන”න්ති චුත්තත්තා එවං කතනිදානසොධනස්ස අස්ස සුත්තස්ස අත්ථවණ්ණනා ආරබ්භතෙ. තත්ථ කරණියමත්ථකුසලෙනාති ඉමිස්සා පට්ඨමගාථාය තාව අයං පදවණ්ණනා – කරණියන්ති කාතබ්බං, කරණාරහන්ති අත්ථො. අත්ථොති පටිපදා, යං වා කිඤ්චි අත්තනො හිතං, තං සබ්බං අරණියතො අත්ථොති චූච්චති, අරණියතො නාම උපගන්තබ්බතො. අත්ථෙ කුසලෙන අත්ථකුසලෙන අත්ථජෙකෙනාති චුත්තං භොති. යන්ති අනියමිතපච්චත්තං. න්ති නියමිතඋපයොගං, උභයම්පි වා යං තන්ති පච්චත්තවචනං. සන්තං පදන්ති උපයොගවචනං, තත්ථ ලක්ඛණතො සන්තං, පත්තබ්බතො පදං, නිබ්බානස්සෙන අධිවචනං. අභිසමෙච්චාති අභිසමාගන්ත්වා. සක්කොති සක්කො, සමත්ථො පටිබලොති චුත්තං භොති. උජුති අජ්ජවයුත්තො. සුට්ඨ උජුති සුහුජු. සුබං වචො තස්මිත්ති සුවචො. අස්සාති භවෙයා. මුදුති මද්දවයුත්තො. න අතිමානිති අනතිමානි.

අයං පනෙත්ථ අත්ථවණ්ණනා – කරණියමත්ථකුසලෙන, යන්තං සන්තං පදං අභිසමෙච්චාති එත්ථ තාව අත්ථි කරණියං, අත්ථි අකරණියං. තත්ථ සබ්බපතො සික්ඛත්තයං කරණියං. සීලවිපත්ති, දිට්ඨිවිපත්ති, ආචාරවිපත්ති, ආර්ථවිපත්තිති එවමාදි අකරණියං. තථා අත්ථි අත්ථකුසලො, අත්ථි අනත්ථකුසලො. තත්ථ යො ඉමස්මිං සාසනෙ පබ්බජිත්වා න අත්තානං සම්මා පයොපෙති, ඛණ්ඩසීලො භොති, එකච්ඡතිවිධං අනෙසනං නිස්සාය ජීවිකං කප්පෙති. සෙයාථීදං – වෙළදානං පත්තදානං පුජ්ජදානං ඵලදානං දන්තකට්ඨදානං මුබ්බදකදානං සිනානදානං වුණ්ණදානං

මත්තිකාදානං වාටුකමානං මුග්ගසුපානං පාරිභටයනං ජඩ්ඝපෙසනිකං වෙජ්ජකම්මං දුතකම්මං පභිණුගමනං පිණ්ඩපටිපිණ්ඩං ආනානුප්පදානං චන්ද්‍රවිජ්ජං නක්ඛත්තවිජ්ජං අභිගවිජ්ජනී. ඡබ්බිධෙව අගොවරෙ වරති. සෙය්‍යාපීදං – වෙසියාගොවරෙ විධවථුල්ලකුමාරිකපණ්ඩකභික්ඛුනීපානාගාරගොවරෙති. සංසට්ඨො ච විහරති රාජුහි රාජමහාමත්තෙහි තිත්ථියෙහි තිත්ථියසාවකෙහි අනනුලොමිකෙන ගිහිසංසග්ගෙන, යානි වා පන තානි කුලානි අස්සද්ධානි අප්පසන්නානි අනොපානභූතානි අක්කොසකපරිභාසකානි අනත්ථකාමානි අභිතථපාසුකයොගක්ඛෙමකාමානි භික්ඛුනං...පෙ.... උපාසිකානං, තථාරූපානි කුලානි සෙවති භජති පයිරුපාසති. අයං අනත්ථකුසලො.

යො පන ඉමස්මිං සාසනෙ පබ්බජිත්වා අත්තානං සම්මා පයොජෙති, අනෙසනං පභාය චතුපාරිසුද්ධිසිලෙ පතිට්ඨාතුකාමො සද්ධාසීසෙන පාතිමොක්ඛසංවරං සතිසීසෙන ඉන්ද්‍රියසංවරං චිරියසීසෙන ආජීවපාරිසුද්ධිං, පඤ්ඤාසීසෙන පච්චයපටිසෙවනං පුරෙති. අයං අත්ථකුසලො.

යො වා සත්තාපත්තික්ඛන්ධසොධනවසෙන පාතිමොක්ඛසංවරං, ඡද්වාලෙ සට්ඨිතාරම්මණෙසු අභිජ්ඣාදීනං අනුප්පත්තිවසෙන ඉන්ද්‍රියංවරං, අනෙසනපරිවජ්ජනවසෙන විඤ්ඤාප්පසත්ථබුද්ධබුද්ධසාවකවණ්ණිකපච්චයපටිසෙවනෙන ව ආජීවපාරිසුද්ධිං, යථාචුත්තපච්චවෙක්ඛණවසෙන පච්චයපටිසෙවනං, චතුර්‍රියාපට්ඨපරිවත්තෙන සාත්ථකතාදිපච්චවෙක්ඛණවසෙන සම්පජ්ඤාඤ්ඤාපි සොධෙති. අයම්පි අත්ථකුසලො.

යො වා යථා උපසොදකං පටිච්ච සංකිලිට්ඨං චන්ථං පරියොදාපයති, ඡාරිකං පටිච්ච ආදාසො, උක්කාමුඛං පටිච්ච ජාතරූපං, තථා ඤාණං පටිච්ච සීලං වොදායනීති ඤාත්වා ඤාණොදකෙන ධොවන්තො සීලං පරියොදාපෙති. යථා ච කිකි සකුණිකා අණ්ඩං, චමරි මිගො වාලධිං, එකපුත්තිකා නාරි පියං එකපුත්තකං, එකනයනො පුරිසො තං එකනයනඤ්ච රක්ඛති, තථා අතිවිය අප්පමත්තො අත්තනො සීලක්ඛන්ධං රක්ඛති, සායං පානං පච්චවෙක්ඛමානො අණුමත්තම්පි වජ්ජං න පස්සති. අයම්පි අත්ථකුසලො.

යො වා පන අවිජ්ජපිසාරකරෙ සීලෙ පතිට්ඨාය කිලෙසවික්ඛම්භනපටිපදං පග්ගණ්හාති, තං පග්ගණ්හිත්වා කසිණපරිකම්මං කරොති, කසිණපරිකම්මං කත්වා සමාපත්තියො නිබ්බත්තෙති. අයම්පි අත්ථකුසලො.

යො වා පන සමාපත්තිතො චුට්ඨාය සඬබ්බාලෙ සම්මසිත්වා අරහත්තං පාපුණාති, අයං අත්ථකුසලානං අග්ගො. තත්ථ යෙ ඉමෙ යාව අවිජ්ජපිසාරකරෙ සීලෙ පතිට්ඨානෙන යාව වා කිලෙසවික්ඛම්භනපටිපදායපග්ගහණෙන චණ්ණිකා අත්ථකුසලා, තෙ ඉමස්මිං අත්ථෙ අත්ථකුසලාති අධිප්පෙතා. තථා විධා ව තෙ භික්ඛු. තෙන භගවා තෙ භික්ඛු සන්ධාය එකපුත්තලාධිට්ඨානාය දෙසනාය “කරණියමත්ථකුසලෙනා”ති ආහ.

තතො “කිං කරණිය”න්ති තෙසං සඤ්ජාතකඬබ්බානං ආහ “යන්තං සන්තං පදං අභිසමෙච්චා”ති. අයමෙත්ථ අධිප්පායො – තං බුද්ධානුබුද්ධෙහි චණ්ණිකං සන්තං නිබ්බානපදං පටිවෙධවසෙන අභිසමෙච්ච විහරිතුකාමෙන යං කරණියන්ති. එත්ථ ව යන්ති ඉමස්ස ගාථාපදස්ස ආදිතො චුත්තමෙව කරණියන්ති අධිකාරතො අනුවත්තති, තං සන්තං පදං අභිසමෙච්චාති. අයං පන යස්මා සාවසෙසපායො අත්ථො, තස්මා විහරිතුකාමෙනාති චුත්තන්ති වෙදිතබ්බං.

අථ වා සන්තං පදං අභිසමෙච්චාති අනුස්සවාදිවසෙන ලොකියපඤ්ඤාය නිබ්බානපදං “සන්ත”න්ති ඤාත්වා තං අධිගන්තුකාමෙන යන්තං කරණියන්ති අධිකාරතො අනුවත්තති, තං කරණියමත්ථකුසලෙනාති එවම්පෙත්ථ අධිප්පායො වෙදිතබ්බො. අථ වා “කරණියමත්ථකුසලෙනා”ති චුත්තෙ “කි”න්ති වින්තෙත්තානං ආහ “යන්තං සන්තං පදං අභිසමෙච්චා”ති. තස්සෙවං අධිප්පායො වෙදිතබ්බො – ලොකියපඤ්ඤාය සන්තං පදං අභිසමෙච්ච යං කරණියං කාතබ්බං, තං කරණියං, කරණාරහමෙව තන්ති චුත්තං හොති.

කිං පන තන්ති ? කිමඤ්ඤං සියා අඤ්ඤානු තදධිගමුපායතො, කාමඤ්ඤෙතං කරණාරහට්ඨෙන සික්ඛත්තයදීපකෙන ආදිපදෙනෙව චුත්තං. තථා හි තස්ස අත්ථවණ්ණනායං අවොචුම්හා “අත්ථි කරණියං, අත්ථි අකරණියං. තත්ථ සඬබ්බෙපතො සික්ඛත්තයං කරණිය”න්ති. අතිසඬබ්බෙපෙන දෙසිතත්තා පන තෙසං භික්ඛුනං කෙහිවි විඤ්ඤානං, කෙහිවි න විඤ්ඤානං. තතො යෙහි න විඤ්ඤානං, තෙසං විඤ්ඤාපනත්ථං යං විසෙසතො ආරඤ්ඤකෙන භික්ඛුනා කාතබ්බං, තං විත්ථාරෙත්තො “සක්කො උජු ව සුහුජු ව, සුච්චො වස්ස මුදු අනතිමානී”ති ඉමං තාව උපඬ්ඨගාථමාහ.

කිං චුත්තං හොති? සන්තං පදං අභිසමෙච්ච විහරිතුකාමො, ලොකියපඤ්ඤාය වා තං අභිසමෙච්ච තදධිගමාය පටිපජ්ජමානො ආරඤ්ඤකො භික්ඛු දුතියවතුත්ථපධානියඬගසමන්තාගමෙන කායෙ ව ජීවිතෙ ව අනපෙක්ඛො හුත්වා සච්චජ්ජපටිවෙධාය පටිපජ්ජිතුං සක්කො අස්ස, තථා කසිණපරිකම්මවත්තසමාදානාදීසු අත්තනො පත්තවිවරජ්ජපඬ්ඨරණාදීසු ව යානි තානි සබ්බමාචාරිතං උච්චාවචානි කිං කරණියානි, තෙසු අඤ්ඤෙසු ව එවරූපෙසු සක්කො අස්ස දක්ඛො අනලසො සමත්ථො. සක්කො හොත්තොපි ව තතියපධානියඬගසමන්තාගමෙන උජු අස්ස. උජු හොත්තොපි ව සකිං උජුභාවෙන දහරකාලෙ වා උජුභාවෙන සත්තොසං අනාපජ්ජිත්වා යාවජීවං පුනජ්ජනං

අයිලිකරණෙන සුවසුතරං උජු අස්ස. අසයනාය වා උජු, අමායාවිතාය සුහුජු. කායවච්චිකප්පහානෙන වා උජු, මනෝවච්චිකප්පහානෙන සුහුජු. අසන්තගුණස්ස වා අනාවිකරණෙන උජු, අසන්තගුණෙන උප්පන්නස්ස ලාභස්ස අනධිවාසනෙන සුහුජු. එවං ආරම්මණලක්ඛණපනිජ්ඣානෙනි පුරිමද්වයතනියසික්ඛානි පයොගාසයසුද්ධිනි ව උජු ව සුහුජු ව අස්ස.

න කෙවලඤ්ච උජු ව සුහුජු ව, අපිව පන සුවචො ව අස්ස. යො හි පුග්ගලො “ඉදං න කත්තබ්බ”න්ති චුත්තො “කිං තෙ දිට්ඨං, කිං තෙ සුතං, කො මෙ සුත්වා වදස්සි, කිං උපජ්ඣායො ආවරියො සන්දිට්ඨො සම්භත්තො වා”ති වදෙති, තුණ්හිභාවෙන වා තං විභෙසෙති, සම්පට්ඨිත්වා වා න තථා කරොති, සො විසෙසාධිගමස්ස දුරෙ හොති. යො පන ඔවදියමානො “සාධු, හත්තෙ සුවසු චුත්තං, අත්තනො වජ්ජං නාම දුද්දසං හොති, පුනපි මං එවරුපං දිස්වා වදෙය්‍යාප් අනුකම්පං උපාදාය, විරස්සං මෙ තුම්භාකං සන්තිකා ඔවාදො ලද්ධො”ති වදති, යථානුසිට්ඨඤ්ච පටිපජ්ජති, සො විසෙසාධිගමස්ස අවිදුරෙ හොති. තස්මා එවං පරස්ස වචනං සම්පට්ඨිත්වා කරොත්තො සුවචො ව අස්ස.

යථා ව සුවචො, එවං මුදු අස්ස. මුදුති ගහට්ඨෙති දුතගමනපනිණගමනාදීසු නියුජ්ජමානො තත්ථ මුදුභාවං අකත්වා ථද්ධො හුත්වා චත්තපටිපත්තියං සකලබ්බමචරියෙ ව මුදු අස්ස සුපරිකම්මකතසුවණ්ණං විය තත්ථ තත්ථ විනියොගක්ඛමො. අප් වා මුදුති අභාකුට්ඨො උත්තානමුඛො සුඛසම්භාසො පටිසන්ථාරචුත්ති සුතිත්ථං විය සුඛාවගාහො අස්ස. න කෙවලඤ්ච මුදු, අපිව පන අනතිමානී අස්ස, ජාතිගොත්තාදීනි අතිමානවත්ථුනි පරෙ නාතිමඤ්ඤොයා, සාරිපුත්තත්ථෙරො විය චණ්ඩාලකුමාරකසමෙන චෙතසා විහරෙය්‍යාති.

දුතියගාථාවණ්ණනා

2. එවං භගවා සන්තං පදං අභිසමෙච්ච විහරතුකාමස්ස තදධිගමාය වා පටිපජ්ජමානස්ස විසෙසනො ආරඤ්ඤකස්ස භික්ඛුනො එකච්චං කරණියං වත්වා පුන තතුත්තරිපි වත්තුකාමො “සන්තුස්සකො වා”ති දුතියගාථමාහ.

තත්ථ “සන්තුට්ඨි ව කතඤ්ඤුතා”ති එත්ථ චුත්තප්පභෙදෙන ද්වාදසවිධෙන සන්තොසෙන සන්තුස්සනීති සන්තුස්සකො. අප් වා තුස්සනීති තුස්සකො, සකෙන තුස්සකො, සන්තෙන තුස්සකො, සමෙන තුස්සකොති සන්තුස්සකො. තත්ථ සකං නාම “පිණ්ඩියාලොපභොජනං නිස්සායා”ති එවං උපසම්පදමණ්ඩලෙ උද්දිට්ඨං අත්තනා ව සම්පට්ඨිත්තං චතුපච්චයජාතං, තෙන සුන්දරෙන වා අසුන්දරෙන වා සක්කච්චං වා අසක්කච්චං වා දින්නෙන පටිග්ගහණකාලෙ පරිභොගකාලෙ ව විකාරං අදස්සෙත්වා යාපෙන්නො “සකෙන තුස්සකො”ති චුච්චති. සන්තං නාම යං ලද්ධං හොති අත්තනො “විජ්ජමානං, තෙන සන්තෙනෙව තුස්සන්තො තතො පරං න පත්ථෙන්නො අත්තිවජ්ජනං පජ්භන්තො “සන්තෙන තුස්සකො”ති චුච්චති. සමං නාම ඉට්ඨානිට්ඨෙසු අනුනයපටිසජ්ජහානං, තෙන සමෙන සබ්බාරම්මණෙසු තුස්සන්තො “සමෙන තුස්සකො”ති චුච්චති.

සුඛෙන හරියතීති සුභරො, සුපොසොති චුත්තං හොති. යො හි භික්ඛු මනුස්සෙහි සාලිමංසොදනාදීනං පත්තෙ පුරෙත්වා දින්නෙපි දුම්මබ්භාවං අනත්තමනභාවමෙව ව දස්සෙති, තෙසං වා සම්මුඛාව තං පිණ්ඩපානං “කිං තුම්භෙහි දින්න”න්ති අපසාදෙන්නො සාමණෙරගහට්ඨාදීනං දෙති, එස දුබ්භරො. එතං දිස්වා මනුස්සා දුරතොව පරිවජ්ජෙන්නි “දුබ්භරො භික්ඛු න සක්කා පොසෙතු”න්ති. යො පන යං කිඤ්චි ලුඛං වා පණ්ණං වා අප්පං වා බහුං වා ලභිත්වා අත්තමනො විජ්ජසන්නමුඛො හුත්වා යාපෙති, එස සුභරො. එතං දිස්වා මනුස්සා අතිවිය විස්සත්ථා හොන්ති, “අම්භාකං භදන්තො සුභරො, ථොකථොකෙනාපි තුස්සනි, මයමෙව නං පොසෙස්සාමා”ති පටිඤ්ඤං කත්වා පොසෙන්නි. එවරුපො ඉධ සුභරොති අධිජ්ජෙතො.

අප්පං කිච්චමස්සාති අප්පකිච්චො, න කම්මාරාමනාභස්සාරාමනාසධිගණිකාරාමනාදිඅනෙකකිච්චබ්‍යාවටො, අප් වා සකලචිභාරෙ නවකම්මසඬ්ඨිපරිභොගසාමණෙරආරාමීකථොසාසනාදිකිච්චවිරහිතො, අත්තනො කෙසනඛච්ඡෙදනපත්තවීරකම්මාදිං කත්වා සමණධම්මකිච්චපරො හොතිති චුත්තං හොති.

සල්ලහුකා චුත්ති අස්සාති සල්ලහුකචුත්ති. යථා එකච්චො බහුභණ්ඩො භික්ඛු දිසාපක්කමනකාලෙ බහුං පත්තවීරපච්චත්ථරණතෙලගුළාදිං මහාජනෙන සීසභාරකට්ඨාරාදීනි උබ්බහාපෙත්වා පක්කමති, එවං අහුත්වා යො අප්පපරික්ඛාරො හොති, පත්තවීරාදිඅට්ඨසමණපරික්ඛාරමත්තමෙව පරිහරති, දිසාපක්කමනකාලෙ පක්ඛි සකුණො විය සමාදායෙව පක්කමති, එවරුපො ඉධ සල්ලහුකචුත්තීති අධිජ්ජෙතො. සන්තානි ඉන්ද්‍රියානි අස්සාති සන්තින්ද්‍රියො, ඉට්ඨාරම්මණාදීසු රාගාදිවසෙන අනුද්ධනින්ද්‍රියොති චුත්තං හොති. නිපකොති විඤ්ඤා විභාවී පඤ්ඤවා, සීලානුරක්ඛණපඤ්ඤාය වීරාදිවීරාරණපඤ්ඤාය ආවාසාදිසත්තසජ්ජායපරිජානනපඤ්ඤාය ව සමන්තාගතොති අධිජ්ජායො.

න පගබ්භොති අප්පගබ්භො, අට්ඨට්ඨානෙන කායපාගබ්භියෙන චතුට්ඨානෙන වච්චාගබ්භියෙන අනෙකෙන ඨානෙන මනොපාගබ්භියෙන ව විරහිතොති අත්ථො.

තසථාවරාදිදුකතිකප්පහෙදෙ ආරම්මණෙ අනුගන්ත්වා අනුගන්ත්වා සණ්ඨානත්ථමි “යෙ කෙව්”ති ගාථාද්වයමාහ. අප්ථ වා යස්මා යස්ස යං ආරම්මණං විභූතං හොති, තස්ස තත්ථ චිත්තං සුඛං තිට්ඨති, තස්මා තෙසං භික්ඛූනං යස්ස යං විභූතං ආරම්මණං, තස්ස තත්ථ චිත්තං සණ්ඨාපෙතුකාමො තසථාවරාදිදුකතිකාරම්මණහෙදදීපකං “යෙ කෙව්”ති ඉමං ගාථාද්වයමාහ.

එත්ථ හි තසථාවරදුකං දිට්ඨාදිට්ඨදුකං දුරසන්තිකදුකං භූතසම්භවෙසිදුකන්ති වත්තාරො දුකෙ, දීඝාදීහි ව ඡහි පදෙහි මජ්ඣිමපදස්ස තිසු අණුකපදස්ස ව ද්විසු තිකෙසු අත්ථසම්භවතො දීඝරස්සමජ්ඣමතිකං මහන්තාණුකමජ්ඣමතිකං ථුලාණුකමජ්ඣමතිකන්ති තයො තිකෙ ව දීපෙති. තත්ථ යෙ කෙව්ති අනවසෙසවචනං. පාණො එව භූතා පාණභූතා. අප්ථ වා පාණන්තිති පාණො, එතෙන අස්සාසපස්සාසප්පිඛ්ඛද්ධෙ පඤ්චවොකාරසත්තෙ ගණ්හාති. භවන්තිති භූතා, එතෙන එකවොකාරවතුචොකාරසත්තෙ ගණ්හාති. අත්ථීති සන්ති සංවිජ්ජන්ති.

එවං “යෙ කෙව් පාණභූතන්ථී”ති ඉමිනා වචනෙන දුකතිකෙහි සඬගහෙතඛිඛෙ සඛිඛසත්තෙ එකතො දස්සෙත්වා ඉදානි සඛිඛෙපි තෙ තසා වා ථාවරා ව නවසෙසාති ඉමිනා දුකෙන සඬගහෙත්වා දස්සෙති.

තත්ථ තසන්තිති තසා, සතණ්හානං සහයානඤ්චෙනං අධිවචනං. තිට්ඨන්තිති ථාවරා, පභිනතණ්හාහයානං අරහතං එතං අධිවචනං. නත්ථී තෙසං අවසෙසන්ති අනවසෙසා, සඛිඛෙපිති චූත්තං හොති. යඤ්ච දුතියගාථාය අන්තෙ චූත්තං, තං සඛිඛදුකතිකෙහි සම්බන්ධිතඛිඛං “යෙ කෙව් පාණභූතන්ථී තසා වා ථාවරා වා අනවසෙසා, ඉමෙපි සඛිඛෙ සත්තා භවන්තු සුඛිතත්තා. එවං යාව භූතා වා සම්භවෙසි වා, ඉමෙපි සඛිඛෙ සත්තා භවන්තු සුඛිතත්තා”ති.

ඉදානි දීඝරස්සමජ්ඣමාදිතිකත්තයදීපකෙසු දීඝා වාතිආදිසු ඡස්ස පදෙසු දීඝාති දීඝත්තභාවා නාගමච්ඡගොධාදයො. අනෙකඛායාමසතප්පමාණාපි හි මහාසමුද්දෙ නාගානං අත්තභාවා අනෙකයොජනප්පමාණා ව මච්ඡගොධාදීනං අත්තභාවා හොන්ති. මහන්තාති මහන්තත්තභාවා ඡලෙ මච්ඡකච්ඡපාදයො, ථලෙ හත්ථීනාගාදයො, අමනුස්සෙසු දානවාදයො . ආහ ව “රාහුග්ගං අත්තභාවීන”න්ති (අ. නි. 4.15). තස්ස හි අත්තභාවො උඛිඛෙධෙන වත්තාරි යොජනසහස්සාති අට්ඨ ව යොජනසතාති, ඛාහු ද්වාදසයොජනසතපරිමාණා, පඤ්ඤාසයොජනං හමුකන්තරං, තථා අඬගුලන්තරිකා, හත්ථතලාති ද්වෙ යොජනසතාතිති. මජ්ඣමාති අස්සගොණමහිංසසුකරාදීනං අත්තභාවා. රස්සකාති තාසු තාසු ජාතීසු වාමනාදයො දීඝමජ්ඣමෙහි ඔමකප්පමාණා සත්තා. අණුකාති මංසවක්ඛුස්ස අගොචරා දිඛ්ඛවක්ඛුච්ඡයා උදකාදිසු නිඛිඛත්තා සුමුමත්තභාවා සත්තා ඌකාදයො වා. අපිච යෙ තාසු තාසු ජාතීසු මහන්තමජ්ඣමෙහි ථුලමජ්ඣමෙහි ව ඔමකප්පමාණා සත්තා, තෙ අණුකාති වෙදිතඛිඛා. ථුලාති පරිමණ්ඩලත්තභාවා සිප්පිකසම්බුකාදයො සත්තා.

පඤ්චමගාථාවණ්ණනා

5. එවං තිහි තිකෙහි අනවසෙසතො සත්තෙ දස්සෙත්වා ඉදානි “දිට්ඨා වා යෙ ව අදිට්ඨා”තිආදීහි තිහි දුකෙහිපි තෙ සඬගහෙත්වා දස්සෙති.

තත්ථ දිට්ඨාති යෙ අත්තතො වක්ඛුස්ස ආපාථමාගතවසෙන දිට්ඨපුඛිඛා. අදිට්ඨාති යෙ පරසමුද්දපරසෙලපරවක්කවාළාදිසු ධීතා. “යෙ වා දුරෙ වසන්ති අවිදුරෙ”ති ඉමිනා පන දුකෙන අත්තතො අත්තභාවස්ස දුරෙ ව අවිදුරෙ ව වසන්තෙ සත්තෙ දස්සෙති, තෙ අපද්ද්විපදවසෙන වෙදිතඛිඛා. අත්තතො හි කායෙ වසන්තා සත්තා අවිදුරෙ, ඛිහිකායෙ වසන්තා සත්තා දුරෙ. තථා අන්තොඋපවාරෙ වසන්තා අවිදුරෙ, ඛිහිඋපවාරෙ වසන්තා දුරෙ. අත්තතො විහාරෙ ගාමෙ ජනපදෙ දීපෙ වක්කවාළෙ වසන්තා අවිදුරෙ, පරවක්කවාළෙ වසන්තා දුරෙ වසන්තිති චූච්චන්ති.

භූතාති ජාතා අභිනිඛිඛත්තා. යෙ භූතා එව, න පුන හවිස්සන්තිති සඬඛාං ගච්ඡන්ති, තෙසං ඛීණාසවානං එතං අධිවචනං. සම්භවමෙසන්තිති සම්භවෙසි. අප්පභිනභවසංයොජනත්තා ආයතිමිපි සම්භවං එසන්තානං සෙබ්බපුජ්ජනානමෙතං අධිවචනං. අප්ථ වා වතුසු යොනිසු අණ්ඩප්පලාබ්භා සත්තා යාව අණ්ඩකොසං වත්ථිකොසඤ්ච න භින්දන්ති, තාව සම්භවෙසි නාම, අණ්ඩකොසං වත්ථිකොසඤ්ච භින්දිත්වා ඛිහි නික්ඛන්තා භූතා නාම . සංසෙදජා ඔපපාතිකා ව පට්ඨවිත්තක්ඛණෙ සම්භවෙසි නාම, දුතියවිත්තක්ඛණතො පභූති භූතා නාම. යෙන වා ඉරියාපථෙන ජායන්ති, යාව තතො අඤ්ඤං න පාපුණන්ති, තාව සම්භවෙසි නාම, තතො පරං භූතාති.

ඡට්ඨගාථාවණ්ණනා

6. එවං හගවා “සුඛිනො වා”තිආදීහි අඬඬතෙය්‍යාහි ගාථාහි නානප්පකාරතො තෙසං භික්ඛූනං හිතසුඛාගමපත්ථනාවසෙන සත්තෙසු මෙත්තාභාවනං දස්සෙත්වා ඉදානි අභිතදුක්ඛානාගමපත්ථනාවසෙනාපි තං දස්සෙත්තො ආහ “න පරො පරං නිකුඛිඛෙථා”ති. එස පොරාණො පාඨො, ඉදානි පන “පරං හි”තිපි පට්ඨන්ති, අයං න සොහනො.

තත්ප් පරොති පරජනො. පරන්ති පරජනං. න නිකුබ්බෙට්ඨානි න වඤ්චෙය්‍යා. නාතිමඤ්ඤොපාති න අතික්කම්ථවා මඤ්ඤෙය්‍යා. කත්ථවීති කත්ථවි ඔකාසෙ, ගාමෙ වා ගාමබෙත්තෙ වා ඤාතිමජ්ඣෙ වා පුගමජ්ඣෙ වාතිආදි. නන්ති එතං. කඤ්චීති යං කඤ්චි බත්තියං වා බ්‍රාහ්මණං වා ගහට්ඨං වා පබ්බජිතං වා සුඛිතං වා දුක්ඛිතං වාතිආදි. ඛ්‍යාරොසනා පටිසසඤ්ඤාති කායච්චිකාරෙහි ඛ්‍යාරොසනාය ව මනොවිකාරෙන පටිසසඤ්ඤාය ව. “ඛ්‍යාරොසනාය පටිසසඤ්ඤායා”ති හි වත්තබ්බෙ “ඛ්‍යාරොසනා පටිසසඤ්ඤා”ති වුවවති, යථා “සම්මදඤ්ඤාය විමුත්තා”ති වත්තබ්බෙ “සම්මදඤ්ඤා විමුත්තා”ති, යථා ව “අනුපුබ්බසික්ඛාය අනුපුබ්බකිරියාය අනුපුබ්බපටිපදායා”ති වත්තබ්බෙ “අනුපුබ්බසික්ඛා අනුපුබ්බකිරියා අනුපුබ්බපටිපදා”ති. නාඤ්ඤමඤ්ඤස්ස දුක්ඛමිච්ඡෙය්‍යානි අඤ්ඤමඤ්ඤස්ස දුක්ඛං න ඉච්ඡෙය්‍යා. කිං වුත්තං හොති? න කෙවලං “සුඛිනො වා බෙමිනො වා හොන්තු”තිආදිමනසිකාරවසෙනෙව මෙත්තං භාවෙය්‍යා, කිත්තු “අහොවත යො කොච්චි පරපුග්ගලො යං කඤ්චි පරපුග්ගලං වඤ්චනාදිහි නිකතිහි න නිකුබ්බෙට්ඨ, ජාතිආදිහි ව නවහි මානවත්ථුහි කත්ප්චි පදෙසෙ කඤ්චි පරපුග්ගලං නාතිමඤ්ඤෙය්‍යා, අඤ්ඤමඤ්ඤස්ස ව ඛ්‍යාරොසනාය වා පටිසසඤ්ඤාය වා දුක්ඛං න ඉච්ඡෙය්‍යා”ති එවමිපි මනසිකරොන්තො භාවෙය්‍යාති.

සත්තමගාථාවණ්ණනා

7. එවං අභිතදුක්ඛානාගමපත්ථනාවසෙන අත්ථතො මෙත්තාභාවනං දස්සෙත්වා ඉදානි තමෙව උපමාය දස්සෙත්තො ආහ “මානා යථා නියංපුත්ත”න්ති.

තස්සත්ථො – යථා මානා නියං පුත්තං අත්තනි ජාතං ඔරසං පුත්තං, තඤ්ච එකපුත්තමෙව ආයුසා අනුරක්ඛෙ, තස්ස දුක්ඛාගමපටිබාහනත්ථං අත්තතො ආයුමිපි චජිත්වා තං අනුරක්ඛෙ, එවමිපි සබ්බභූතෙසු ඉදං මෙත්තාඛ්‍යාං මානසං භාවයෙ, පුනස්පුනං ජනයෙ වඩ්ඪයෙ, තඤ්ච අපරිමාණසත්තාරම්මණවසෙන එකස්මිං වා සත්තෙ අනවසෙසඵරණවසෙන අපරිමාණං භාවයෙති.

අට්ඨමගාථාවණ්ණනා

8. එවං සබ්බාකාරෙන මෙත්තාභාවනං දස්සෙත්වා ඉදානි තස්සෙව වඩ්ඪනං දස්සෙත්තො ආහ “මෙත්තඤ්ච සබ්බලොකස්මි”ති.

තත්ප් මිජ්ජති තායති වාති මිත්තො, භිතජ්ඣාසයතාය සිනිය්හති, අභිතාගමතො රක්ඛති වාති අත්ථො. මිත්තස්ස භාවො මෙත්තං. සබ්බලොකස්මිති අනවසෙසෙ සත්තලොකෙ. මනසි භවන්ති මානසං. තඤ්චි චිත්තසම්පයුත්තත්තා එවං වුත්තං. භාවයෙති වඩ්ඪයෙ. න අස්ස පරිමාණන්ති අපරිමාණං, අප්පමාණසත්තාරම්මණතාය එවං වුත්තං. උද්ධන්ති උපරි, තෙන අරූපභවං ගණ්හාති. අධොති හෙට්ඨා, තෙන කාමභවං ගණ්හාති. තිරියන්ති වෙමජ්ඣං, තෙන රූපභවං ගණ්හාති. අසම්බාධන්ති සම්බාධවිරහිතං, භින්නසීමන්ති වුත්තං හොති. සීමා නාම පච්චත්ථිකො වුවවති, තස්මිමිපි පච්චත්තන්ති අත්ථො. අවෙරන්ති වෙරවිරහිතං, අත්තරන්තරාපි වෙරවෙනනාපාතුභාවවිරහිතන්ති අත්ථො. අසපත්තන්ති විගතපච්චත්ථිකං. මෙත්තාච්චාරි හි පුග්ගලො මනුස්සානං පියො හොති, අමනුස්සානං පියො හොති, නාස්ස කොච්චි පච්චත්ථිකො හොති, තෙනස්ස තං මානසං විගතපච්චත්ථිකත්තා අසපත්තන්ති වුවවති. පරියායවචනඤ්චි එතං, යදිදං පච්චත්ථිකො සපත්තොති. අයං අනුපදනො අත්ථවණ්ණනා.

අයං පනෙත්ප් අධිප්පෙතත්ථදීපනා – යදිදං “එවමිපි සබ්බභූතෙසු මානසං භාවයෙ අපරිමාණ”න්ති වුත්තං, තඤ්චෙතං අපරිමාණං මෙත්තං මානසං සබ්බලොකස්මිං භාවයෙ වඩ්ඪයෙ, වුඩ්ඪිං විරුළ්භිං වෙපුළ්ලං ගමයෙ පාපයෙ. කථං? උද්ධං අධො ව තිරියඤ්ච, උද්ධං යාව භවග්ගා, අධො යාව අච්චිනො, තිරියං යාව අවසෙසදිසා. උද්ධං වා ආරුප්පං, අධො කාමධාතුං, තිරියං රූපධාතුං අනවසෙසං ඵරන්තො. එවං භාවෙන්තොපි ව තං යථා අසම්බාධං අවෙරං අසපත්තඤ්ච හොති, තථා සම්බාධවෙරසපත්තානං අභාවං කරොන්තො භාවයෙ. යං වා තං භාවනාසම්පදං පත්තං සබ්බත්ප් ඔකාසලොකවසෙන අසම්බාධං, අත්තතො පරෙසු ආඝාතප්පට්චිනයෙනෙව අවෙරං, අත්තනි ව පරෙසං ආඝාතචිනයෙනෙව අසපත්තං හොති. තං අසම්බාධමවෙරමසපත්තං අපරිමාණං මෙත්තං මානසං උද්ධං අධො තිරියඤ්චාති තිව්ධපරිච්ඡෙදෙ සබ්බලොකස්මිං භාවයෙ වඩ්ඪයෙති.

නවමගාථාවණ්ණනා

9. එවං මෙත්තාභාවනාය වඩ්ඪනං දස්සෙත්වා ඉදානි තං භාවනාමනුයුත්තස්ස විහරතො ඉරියාපට්ඨියමාභාවං දස්සෙත්තො ආහ “තිට්ඨං වරං...පෙ.... අධිට්ඨෙය්‍යා”ති.

තස්සත්ථො – එවමෙතං මෙත්තං මානසං භාවෙන්තො සො “නිසීදති පල්ලඬ්ඝං ආභුජිත්වා උජුං කායං පණ්ඩායා”තිආදිසු විය ඉරියාපට්ඨියමං අකත්වා යථාසුඛං අඤ්ඤතරඤ්ඤතරඉරියාපට්ඨාධනවිනොදනං කරොන්තො තිට්ඨං වා වරං වා නිසීන්තො වා සයානො වා යාවනා විගතමිද්ධො අස්ස, අප් එතං මෙත්තාඝාතසතිං අධිට්ඨෙය්‍යා.

අප් වා එවං මෙත්තාභාවනාය වඩ්ඪන් දස්සෙත්වා ඉදානි වසිභාවං දස්සෙත්තො ආහ “තිට්ඨං වර”න්ති. වසිප්පත්තො හි තිට්ඨං වා වරං වා නිසිත්තො වා සයානො වා යාවනා ඉරියාපටෙන එතං මෙත්තාඝාතසතිං අධිට්ඨාතුකාමො හොති, අප් වා තිට්ඨං වා වරං වා...පෙ... සයානො වාති න තස්ස යානාදීනි අන්තරායකරානි හොන්ති, අපිව බො යාවනා එතං මෙත්තාඝාතසතිං අධිට්ඨාතුකාමො හොති, තාවතා විගතමිද්ධො හුත්වා අධිට්ඨානි, තත්ථි තස්ස තත්ථ දන්ධායිතත්තං. තෙනාහ “තිට්ඨං වරං නිසිත්තො ව, සයානො යාවතාස්ස විගතමිද්ධො. එතං සතිං අධිට්ඨෙය්‍යා”ති.

තස්සායමධිප්පායො – යං තං “මෙත්තස්ථ සබ්බලොකස්මි, මානසං භාවයෙ”ති චුත්තං, තං යථා භාවෙය්‍ය, යථා යානාදීසු යාවතා ඉරියාපටෙන යානාදීනි වා අනාදිසිත්වා යාවතා එතං මෙත්තාඝාතසතිං අධිට්ඨාතුකාමො අස්ස, තාවතා විගතමිද්ධොව හුත්වා එතං සතිං අධිට්ඨෙය්‍යාති.

එවං මෙත්තාභාවනාය වසිභාවං දස්සෙත්තො “එතං සතිං අධිට්ඨෙය්‍යා”ති තස්මිං මෙත්තාචිහාරෙ නියොජෙත්වා ඉදානි තං විහාරං ථුනන්තො ආහ “බ්‍රහ්මමෙතං විහාරමිධමාහු”ති.

තස්සත්ථො – ය්වායං “සුඛිනො වා බෙමිනො වා හොන්තු”තිආදි කත්වා යාව “එතං සතිං අධිට්ඨෙය්‍යා”ති වණ්ණිතො මෙත්තාචිහාරො. එතං චතුසු දිබ්බබ්‍රහ්මආරියඉරියාපට්චිහාරෙසු නිද්දොසත්තා අත්තනොපි පරෙසමිපි අත්ථකරත්තා ව ඉධ අරියස්ස ධම්මචිත්තයෙ බ්‍රහ්මචිහාරමාහු සෙට්ඨචිහාරමාහුති, යතො සතතං සමිතං අබ්බොකිණ්ණං තිට්ඨං වරං නිසිත්තො වා සයානො වා යාවතාස්ස විගතමිද්ධො, එතං සතිං අධිට්ඨෙය්‍යාති.

දසමගාථාවණ්ණනා

10. එවං භගවා තෙසං භික්ඛූනං නානප්පකාරතො මෙත්තාභාවනං දස්සෙත්වා ඉදානි යස්මා මෙත්තා සත්තාරම්මණත්තා අත්තදිට්ඨියා ආසන්නා හොති, තස්මා දිට්ඨිගහනනියෙධනමුඛෙන තෙසං භික්ඛූනං තදෙව මෙත්තාඝාතං පාදකං කත්වා අරියභූමිප්පත්තිං දස්සෙත්තො “දිට්ඨිස්ථ අනුපග්ගමිමා”ති ඉමාය ගාථාය දෙසනං සමාපෙසි.

තස්සත්ථො – ය්වායං “බ්‍රහ්මමෙතං විහාරමිධමාහු”ති සංවණ්ණිතො මෙත්තාඝාතචිහාරො, තතො චුට්ඨාය යෙ තත්ථ විතක්කච්චාරාදයො ධම්මා, තෙ තෙසස්ථ වත්ථාදිඅනුසාරෙන රූපධම්මෙ පරිග්ගහෙත්වා ඉමිනා නාමරූපපරිච්ඡේදෙන “සුද්ධසඬ්ඛාරපුඤ්ජොයං, නයිධ සත්තුපලබ්භති”ති (සං. නි. 1.171; මහානි. 186) එවං දිට්ඨිස්ථ අනුපග්ගමිම අනුසුඛිනෙන ලොකුත්තරසීලෙන සීලවා හුත්වා ලොකුත්තරසීලසම්පයුත්තෙනෙව සොතාපත්තිග්ගසම්මාදිට්ඨිසඤ්ඤිතෙන දස්සනෙන සම්පන්නො, තතො පරං යොපායං චත්ථුකාමෙසු ගෙධො කිලෙසකාමො අප්පභිනො හොති, තමිපි සකදාගාමිඅනාගාමිග්ගෙහි තනුභාවෙන අනවසෙසප්පභානෙන ව කාමෙසු ගෙධං විනෙය්‍ය විනාශිත්වා චූපසමෙත්වා න හි ජාතු ගබ්භසෙය්‍යං පුත රෙති එකංසෙනෙව පුත ගබ්භසෙය්‍යං න එති. සුද්ධාචාසෙසු නිබ්බන්ධිත්වා තත්ථෙව අරහත්තං පාපුණිත්වා පරිනිබ්බාතිති.

එවං භගවා දෙසනං සමාපෙත්වා තෙ භික්ඛූ ආහ – “ගච්ඡට්, භික්ඛවෙ, තස්මිංයෙව වනසණ්ඨෙ විහරට්, ඉමස්ථ සුත්තං මාසස්ස අට්ඨසු ධම්මස්සවනදිවසෙසු සණ්ඨං ආකොටෙත්වා උස්සාරෙට්, ධම්මකට් කරොට් සාකච්ඡට් අනුමොදට්, ඉදමෙව කම්මට්ඨානං ආසෙවට් භාවෙට් බහුලීකරොට්, තෙපි වො අමනුස්සා තං හෙරවාරම්මණං න දස්සෙස්සන්ති, අස්සද්දන්ථු අත්ථකාමා හිතකාමා හවිස්සන්ති”ති. තෙ “සාධු”ති භගවතො පටිස්සුණිත්වා උට්ඨායාසනා භගවත්තං අභිවාදෙත්වා පදක්ඛිණං කත්වා තත්ථ ගන්ත්වා තථා අකංසු. දෙවතායො ව “හදන්තා අම්භාකං අත්ථකාමා හිතකාමා”ති පීතිසොමනස්සජාතා හුත්වා සයමෙව සෙනාසනං සම්මප්පන්ති, උණ්හොදකං පටියාදෙන්ති, පිට්ඨිපරිකම්මං පාදපරිකම්මං කරොන්ති, ආරක්ඛං සංවිදහන්ති. තෙපි භික්ඛූ තමෙව මෙත්තං භාවෙත්වා තමෙව ව පාදකං කත්වා විපස්සනං ආරභිත්වා සබ්බෙ තස්මිංයෙව අන්තොතෙමාසෙ අග්ගඵලං අරහත්තං පාපුණිත්වා මහාපචාරණාය විසුද්ධිපචාරණං පවාරෙසුන්ති.

එවමිපි අත්ථකුසලෙන තථාගතෙන,
ධම්මස්සරෙන කථිතං කරණියමත්ථං;
කත්වානුභූයා පරමං හදයස්ස සන්තිං,
සන්තං පදං අභිසමෙත්ති සමත්තපඤ්ඤා.

තස්මා හි තං අමතමබ්බතමරියකන්තං,
සන්තං පදං අභිසමෙච්ච විහරිතුකාමො;
විඤ්ඤා ජනො විමලසීලසමාධිපඤ්ඤා-
හෙදං කරෙය්‍ය සතතං කරණියමත්ථන්ති.

මෙත්තසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

නිගමනකථා

එත්තාවතා ව යං වුත්තං –

“උත්තමං වන්දනෙය්‍යානං, වන්දිත්වා රතනත්තයං;
බුද්දකානං කරිස්සාමි, කෙසඤ්චි අත්ථවණ්ණනා”න්ති.

තත්ථ

සරණසික්ඛාපද්දවත්තිංසාකාරකුමාරපඤ්ඤාමඛිගලසුත්තරතනසුත්තතිරොකුට්ටනිධිකණ්ඩමෙත්තසුත්තවසෙන
නවප්පභෙදස්ස බුද්දකපායස්ස තාව අත්ථවණ්ණනා කතා හොති. තෙනෙනං වුවිවති –

“ඉමං බුද්දකපායස්ස, කරොන්තෙනත්ථවණ්ණනං;
සද්ධම්මට්ඨිතිකාමෙන, යං පත්තං කුසලං මයා.
තස්සානුභාවතො ඛිජ්ජං, ධම්මෙ අරියප්පචෙදිනෙ;
වුද්ධිං විරුළුහිං චෙජුල්ලං, පාපුණාතු අයං ජනො”න්ති.

පරමවිසුද්ධසද්ධාබුද්ධිවීරියගුණප්පට්මණ්ඩිතෙන සීලාචාරප්පචමද්දවාදිගුණසමුදයසමුදිතෙන
සකසමයසමයන්තරගහනප්ඤ්ඤාගාහණසමන්තො පඤ්ඤාචෙය්‍යත්තිසසමන්තාගතෙන
තිපිටකපරියත්තිධම්මප්පභෙදෙ සාට්ඨකථෙ සත්ථුසාසනෙ අප්පට්ඨනඤ්ඤාණප්පභාවෙන
ඡමභාවෙය්‍යාකරණෙනඡමභාවෙය්‍යාකරණෙන කරණසම්පත්තිජනිතසුඛවිනිශ්ශතමධුරොදාරවචනලාවණ්ණසුත්තෙන
යුත්තමුත්තවාදිනා වාදීවරෙන මහාකවිනා ඡළභිඤ්ඤාපටිසම්භිදාදිප්පභෙදගුණප්පට්මණ්ඩිතෙ උත්තරිමනුස්සධම්මෙ
සුප්පතිට්ඨිතබුද්ධිනං ථෙරවංසප්පදීපානං ථෙරානං මහාවිහාරවාසීනං වංසාලඤ්ඤාකාරභූතෙන විපුලවිසුද්ධබුද්ධිනා
බුද්ධසොසොති ගරුහි ගහිතනාමධෙය්‍යෙන ථෙරෙන කතා අයං පරමත්ථජොතිකා නාම බුද්දකපායවණ්ණනා –

තාව තිට්ඨතු ලොකස්මිං, ලොකනිත්ථරණෙසීනං;
දස්සෙන්ති කුලපුත්තානං, නයං සීලාදිසුද්ධියා.

යාව බුද්ධොති නාමම්පි, සුද්ධචිත්තස්ස තාදිනො;
ලොකම්හි ලොකජෙට්ඨස්ස, පවත්ති මහෙසීනොති.

පරමත්ථජොතිකාය බුද්දක-අට්ඨකථාය

බුද්දකපායවණ්ණනා නිට්ඨිතා.